

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 184 E

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 52

6 august 2009

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
Parlamentul European		
SESIUNEA 2007-2008		
Sedințele dintre 19 și 21 februarie 2008		
TEXTE ADOPTATE		
<i>Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în C 96 E, 17.4.2008.</i>		
I Rezoluții, recomandări și avize		
REZOLUȚII		
Parlamentul European		
Marți, 19 februarie 2008		
(2009/C 184 E/01)	Transparența financiară Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2008 privind transparența financiară (2007/2141(INI))	1
(2009/C 184 E/02)	Protejarea intereselor financiare ale Comunităților — Lupta împotriva fraudei — rapoartele anuale 2005 și 2006 Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2008 privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților — Lupta împotriva fraudei — rapoartele anuale 2005 și 2006 (2006/2268(INI))	8
(2009/C 184 E/03)	Strategia UE de ameliorare a accesului pe piețele externe pentru întreprinderile europene Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2008 privind strategia UE pentru ameliorarea accesului pe piețele externe pentru întreprinderile europene (2007/2185(INI))	16
(2009/C 184 E/04)	Supermarketuri Declarația Parlamentului European privind investigarea și soluționarea abuzurilor de putere exercitate de supermarketurile care își desfășoară activitatea în Uniunea Europeană	23

RO

(continuare în pagina următoare)

Miercuri, 20 februarie 2008

(2009/C 184 E/05)	Tratatul de la Lisabona Rezoluția Parlamentului European din 20 februarie 2008 privind Tratatul de la Lisabona (2007/2286(INI))	25
(2009/C 184 E/06)	Strategia de la Lisabona Rezoluția Parlamentului European din 20 februarie 2008 privind contribuția la Consiliul European de primăvară 2008 în ceea ce privește Strategia de la Lisabona	30
(2009/C 184 E/07)	Orientări generale ale politicii economice pentru 2008-2010 Rezoluția Parlamentului European din 20 februarie 2008 privind orientările integrate pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă (Partea: orientările generale pentru politicile economice ale statelor membre și ale Comunității): lansarea noului ciclu (2008-2010) (COM(2007)0803 — 2007/2275(INI))	38
(2009/C 184 E/08)	O strategie UE pentru Asia Centrală Rezoluția Parlamentului European din 20 februarie 2008 privind o strategie a Uniunii Europene pentru Asia Centrală (2007/2102(INI))	49

Joi, 21 februarie 2008

(2009/C 184 E/09)	Monitorizarea aplicării dreptului comunitar (2005) Rezoluția Parlamentului European din 21 februarie 2008 privind cel de-al 23-lea Raport anual al Comisiei privind monitorizarea aplicării dreptului comunitar (2005) (2006/2271(INI))	63
(2009/C 184 E/10)	Situația din Fâșia Gaza Rezoluția Parlamentului European din 21 februarie 2008 privind situația din Fâșia Gaza	68
(2009/C 184 E/11)	A șaptea sesiune a Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru drepturile omului Rezoluția Parlamentului European din 21 februarie 2008 privind cea de-a șaptea sesiune a Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru drepturile omului	71
(2009/C 184 E/12)	Viitorul demografic al Europei Rezoluția Parlamentului European din 21 februarie 2008 privind viitorul demografic al Europei (2007/2156(INI))	75
(2009/C 184 E/13)	Cooperarea științifică cu Africa Rezoluția Parlamentului European din 21 februarie 2008 privind importanța măsurilor de sprijin pentru îmbunătățirea cooperării științifice internaționale cu Africa	88
(2009/C 184 E/14)	Al patrulea raport privind coeziunea Rezoluția Parlamentului European din 21 februarie 2008 referitoare la Al patrulea raport privind coeziunea economică și socială (2007/2148(INI))	89
(2009/C 184 E/15)	Monitorizarea Agendei teritoriale și a Cartei de la Leipzig — Spre un program european de acțiune pentru dezvoltare spațială și coeziune teritorială Rezoluția Parlamentului European din 21 februarie 2008 privind monitorizarea Agendei teritoriale și a Cartei de la Leipzig — spre un program european de acțiune pentru dezvoltare spațială și coeziune teritorială (2007/2190(INI))	95
(2009/C 184 E/16)	Timorul de Est Rezoluția Parlamentului European din 21 februarie 2008 privind Timorul de Est	101

Marți, 19 februarie 2008

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

Transparența financiară

P6_TA(2008)0051

Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2008 privind transparența financiară (2007/2141(INI))

(2009/C 184 E/01)

Parlamentul European,

- având în vedere Cartea verde a Comisiei intitulată „Inițiativa europeană în materie de transparență”(COM(2006)0194),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Acțiuni întreprinse în aplicarea cărții verzi «Inițiativa europeană în materie de transparență»” (COM(2007)0127),
 - având în vedere articolul 255 din Tratatul CE,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A6-0010/2008),
- A. întrucât transparența permite cetățenilor să participe mai activ la procesul decizional, iar instituțiilor UE le garantează mai multă legitimitate, eficiență sporită și mai multă răspundere în relațiile cu cetățenii, într-un sistem democratic;
- B. întrucât transparența contribuie la consolidarea principiilor democrației și a respectului pentru drepturile fundamentale, așa cum este prevăzut în articolul 6 din Tratatul UE și în Carta Fundamentală a Drepturilor Uniunii Europene;
- C. întrucât mai multă transparență în interiorul instituțiilor UE ar conduce la o mai bună înțelegere de către cetățeni a modului în care sunt folosite fondurile comunitare, îmbunătățind în același timp posibilitățile de evaluare a eficienței cheltuielilor comunitare,

Marți, 19 februarie 2008

Comunicarea informațiilor privind beneficiarii fondurilor comunitare – punerea în aplicare

1. reamintește că articolul 30, alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul financiar, astfel cum a fost modificat la 13 decembrie 2006 ⁽¹⁾, la capitolul referitor la principiul transparenței, prevede următoarele:

„Comisia pune la dispoziție, într-un mod corespunzător, informațiile privind beneficiarii fondurilor provenite de la bugetul pe care îl deține aceasta, atunci când bugetul este executat în mod centralizat și direct de către departamentele sale, precum și informațiile referitoare la beneficiarii fondurilor furnizate de entitățile cărora le sunt delegate sarcini de execuție a bugetului, în cadrul altor moduri de gestionare.”

2. consideră că există o strânsă legătură între transparență și posibilitatea ca informațiile oferite beneficiarilor să fie ușor accesibile, fiabile, permițând cercetarea ulterioară, comparația și evaluarea acestora și de aceea, în aplicarea sintagmei „mod corespunzător”, menționată în Regulamentul financiar, trebuie să se ia în considerare aceste imperative;

Fondurile comunitare cu gestiune centralizată

3. reamintește că, în ceea ce privește transparența celor 20 % din fondurile comunitare gestionate direct și central de către Comisie (subvenții și contracte publice) informațiile, inclusiv cele care privesc identificarea beneficiarilor, sunt publicate pe două site-uri Internet:

pentru beneficiarii subvențiilor:

http://ec.europa.eu/grants/beneficiaries_en.htm

pentru beneficiarii contractelor publice:

http://ec.europa.eu/public_contracts/beneficiaries_en.htm

4. solicită Comisiei să menționeze în mod explicit adresele celor două pagini web care conțin informații privind beneficiarii fondurilor UE gestionate direct și central de către Comisie în toate documentele referitoare la bugetul UE și/sau proiectele și programele de care este responsabilă Comisia;

Fondurile comunitare în gestiune partajată, descentralizată sau comună

5. ia act de faptul că, în conformitate cu articolul 53b din Regulamentul financiar, în cazul în care Comisia implementează bugetul prin gestiune partajată, statele membre trebuie, în conformitate cu alineatul 2 litera (d) din același articol:

„să asigure, prin reglementări sectoriale relevante și în conformitate cu articolul 30 alineatul (3) publicarea anuală *ex post* adecvată a beneficiarilor fondurilor provenite din buget”

6. atrage atenția că, în mod similar, în conformitate cu articolele 53c și 53d, țările terțe și organizațiile internaționale cărora le este delegată implementarea trebuie „să asigure în conformitate cu articolul 30 alineatul (3) publicarea anuală *ex post* adecvată a beneficiarilor fondurilor provenite din buget”.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1995/2006 al Consiliului din 13 decembrie 2006 de modificare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 390, 30.12.2006, p. 1).

Marți, 19 februarie 2008

7. reamintește că în proiectul de declarație a Comisiei privind transparența financiară, anexat la rezultatele procedurii de conciliere referitoare la Regulamentul financiar revizuit, Comisia s-a angajat:

„să se asigure că, în Regulamentul sectorial de implementare, informațiile cu privire la beneficiarii fondurilor provenite din fondurile agricole (FEADER ⁽¹⁾ și FEAGA ⁽²⁾) sunt făcute publice la fel ca și în cazul regulamentelor sectoriale de implementare pentru Fondurile Structurale. În mod special, se va asigura publicarea anuală adecvată *ex post* a sumelor primite din aceste fonduri de către fiecare beneficiar, detaliate pe principalele categorii de cheltuieli.”

8. observă că, în prezent, pagina web a Comisiei http://ec.europa.eu/agriculture/funding/index_en.htm conține link-uri către bazele de date din 14 state membre, cu informații despre beneficiarii plăților din cadrul politicilor agricole comune efectuate în gestiune partajată; regretă totuși că informațiile sunt atât de variate și dispersate și de o calitate atât de variabilă, încât cu greu pot fi localizate; invită Comisia să se inspire din pagina web foarte accesibilă „<http://www.farmsubsidy.org/>”, care funcționează foarte bine și care a fost creată fără finanțare publică;

9. ia act de reținerea Comisiei cu privire la faptul că aceasta nu poate garanta corectitudinea sau exhaustivitatea informațiilor și nici nu își asumă responsabilitatea pentru folosirea acestora, deoarece link-urile de pe site-urile acestea au la bază informațiile furnizate de către statele membre, informații care variază mult ca arii de acoperire și ca nivel de detalii;

10. insistă asupra asumării responsabilității de către Comisie cu privire la asigurarea unor informații complete și fiabile și a adoptării, în consecință, a măsurilor necesare în relația cu autoritățile din statele membre, pentru a asigura transmiterea acestor informații;

Comunicarea informațiilor cu privire la beneficiari – observații generale

11. consideră că, în principiu, paginile web ale Comisiei care furnizează informații cu privire la identitatea beneficiarilor finanțărilor comunitare de orice tip, contracte, subvenții, cheltuieli provenite din fondurile pentru agricultură sau Fondurile Structurale sau alte tipuri de finanțare, ar trebui organizate astfel încât să poată fi posibilă nu numai obținerea de informații despre identitatea beneficiarilor, ci și efectuarea unor căutări, în funcție de criteriile specifice, pentru a căpăta o imagine generală despre diferitele capitole bugetare, informații care pot fi ulterior comparate cu cifrele Comisiei referitoare la execuție;

12. solicită Comisei să-și asume responsabilitatea politică a publicării de informații despre beneficiarii finanțărilor comunitare, pentru toate tipurile de gestiune a acestora;

13. subliniază faptul că publicarea de informații în stare brută nu este suficientă, ci acestea trebuie să fie organizate, clasificate și prezentate într-un mod rațional, pentru a avea o valoare practică;

14. atrage atenția asupra faptului că beneficiarii individuali pot primi fonduri din mai multe programe sau sectoare de activitate comunitară; recunoaște, prin urmare, că ar putea fi utilă identificarea tuturor sumelor primite de către un anumit beneficiar, în toate sectoarele; solicită Comisiei să examineze posibilitatea creării unui motor de căutare general, capabil să ofere informații despre beneficiarii individuali din toată gama de activități comunitare, cu privire la contracte, prime, subvenții, programe de cercetare, fonduri agricole sau structurale, gestiune centralizată/descentralizată etc;

15. invită Comisia să țină cont de observațiile din această rezoluție și să introducă un sistem complet funcțional de informații pentru publicul larg, cu privire la toți beneficiarii subvențiilor UE și a recuperărilor restante înainte de următoarele alegeri europene din 2009;

Declarația de interes a persoanelor care exercită funcții publice în instituțiile UE

16. subliniază faptul că, în prezent, instituțiile UE au o abordare divergentă în ceea ce privește declarațiile de interes ale membrilor lor, aceasta variind de la înregistrarea declarațiilor într-un registru public (la Parlamentul European), până la lipsa oricărei declarații;

⁽¹⁾ Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală.

⁽²⁾ Fondul european de garantare agricolă.

Marți, 19 februarie 2008

17. consideră că toate instituțiile ar trebui să analizeze dacă principiile și normele actuale sunt suficiente și constată eventuala necesitate de a revizui regulamentul Parlamentului European, pentru a face obligatorie dezvăluirea publică a intereselor financiare pe internet;
18. observă că, în contextul Inițiativei europene în materie de transparență, Comisia a solicitat un studiu cu privire la normele și standardele deontologice ale persoanelor care dețin funcții publice în instituțiile europene și în parlamentele și guvernele naționale, curțile constituționale (curțile supreme), curțile de conturi și băncile centrale sau naționale din cele 27 de state membre din UE, precum și din Canada și Statele Unite ale Americii; din perspectiva instituțiilor europene, studiul va cerceta și va compara normele și standardele deontologice ale Comisiei, Parlamentului European, Curții de Conturi Europene, Curții Europene de Justiție, Băncii Centrale Europene și Băncii Europene de Investiții;
19. ia act de dorința Comisiei de a crea un „spațiu etic comun” pentru instituțiile UE;
20. reamintește că, în urma recomandărilor formulate de Comisia de experți independenți în cel de al doilea raport din 10 septembrie 1999 și a Cărții albe a Comisiei privind reforma administrativă din 1 martie 2000, Comisia a propus înființarea unui „Comitet consultativ de deontologie a funcției publice” ⁽¹⁾, care are ca scop, printre altele, să ofere consiliere prealabilă persoanelor care exercită funcții publice, pentru a evita situațiile care ar putea conduce la conflicte de interese;
21. este de părere că nu este cazul să se creeze un organism comun pentru toți cei care dețin demnități publice în instituțiile UE, ținând mai ales cont de situația particulară a deputaților europeni care sunt aleși în mod direct de către cetățeni;
22. consideră totuși că fiecare instituție ar trebui să adopte norme deontologice pentru membrii săi, corespunzătoare naturii specifice a fiecărei instituții și care se bazează pe practicile sale actuale privind toate interesele financiare relevante;
23. recomandă ca normele deontologice ale fiecărei instituții să se refere, de asemenea, la responsabilitatea politică, financiară și juridică generală a membrilor săi;
24. reamintește că, în urma recentelor rezoluții privind descărcarea de gestiune, Curtea Europeană de Justiție a adoptat un cod de conduită ⁽²⁾ pentru judecătorii săi; constată că și Curtea de Conturi Europeană analizează aceste chestiuni, în contextul evaluării *inter pares* cu privire la viitorul său rol;
25. împărtășește opinia Ombudsmanului (plângerea 3269/2005/TN) potrivit căreia este esențială comunicarea numelor reprezentanților grupurilor de interese care se întâlnesc cu Comisarii;

Recuperări și scutiri de recuperare

26. Constată că termenul „recuperare” înglobează patru tipuri diferite de procedură:
- recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit de statele membre organizațiilor agricole sau organismelor care participă la acțiuni structurale, ca urmare a diverselor erori cauzate de neglijență sau, uneori, comise în mod deliberat;
 - recuperarea amenzilor impuse de Comisie organizațiilor și statelor membre;
 - recuperarea propriilor resurse în cadrul procedurii normale de recuperare a sumelor datorate;
 - recuperarea de la beneficiari a sumelor provenite din finanțările comunitare, în cazul în care nu s-a respectat contractul sau acordul de subvenție;

⁽¹⁾ Propunere de acord între Parlamentul European, Consiliu, Comisie, Curtea de Justiție, Curtea de conturi, Comitetul Economic și Social, Comitetul regiunilor în vederea înființării unui Comitet consultativ de deontologie a funcției publice (SEC(2000)2077).

⁽²⁾ JO C 223, 22.9.2007, p. 1.

Marți, 19 februarie 2008

27. își exprimă din nou regretul, la fel ca și în punctul 36 din Rezoluția sa din 24 octombrie 2006 privind recuperarea fondurilor comunitare ⁽¹⁾, că informațiile referitoare la fondurile comunitare nu au fost cuprinse în Inițiativa europeană în materie de transparență; solicită Comisiei să pună la dispoziția autorității bugetare și a publicului larg numele și sumele provenite din recuperările datorate sau creditate în bugetul UE, precum și destinația finală a acestor sume;

28. constată că, în conformitate cu Raportul anual al Curții de Conturi Europene privind implementarea bugetului pentru exercițiul financiar 2006 ⁽²⁾ (punctul 2.24) „Informațiile referitoare la recuperările și corecțiile financiare prezentate [de Comisie] în rapoartele anuale de activitate pe 2006 (...) nu conțin explicații suficiente (...)”; de aceea, solicită Comisiei să ofere informații fiabile și complete privind corectarea erorilor și dovezi privind corecțiile care au fost efectuate;

29. consideră că este de datoria Comisiei să informeze regulat Parlamentul și, eventual, să publice pe pagina web a acestuia situația generală a sumelor care urmează a fi recuperate, defalcate în funcție de direcția generală (DG) și de intervalul de timp de când suma este restantă;

30. salută faptul că lista care conține scutirile de recuperare pentru creanțele constatate în 2006 a fost publicată ca anexă la Comunicarea Comisiei (COM(2007)0274) referitoare la sinteza realizărilor Comisiei în materie de gestiune în 2006; constată că suma totală a scutirilor de recuperare (sume de peste 100 000 EUR) a fost de 23 038 784 EUR pentru bugetul CE și de 6 549 996 EUR pentru bugetul Fondului European de Dezvoltare;

31. subliniază faptul că serviciile Comisiei au întocmit 10 000 de ordine de recuperare pe an, iar DG Buget din cadrul Comisiei elaborează soldurile trimestriale ale sumelor restante, care sunt trimise fiecărui DG competent, pentru a fi recuperate;

32. salută publicarea, în conturile provizorii din 2006 (volumul 1, p.67-71), a unui capitol consacrat recuperării, în cadrul notelor cu privire la contul rezultatului economic; constată că valoarea totală a ordinelor de recuperare emise în 2006 a fost de 634 000 000 EUR; își exprimă speranța ca, în viitor, Comisia să își intensifice eforturile în această direcție, în vederea creșterii transparenței;

Componența grupurilor de experți care consiliază Comisia

33. ia act de faptul că s-a înființat un registru de către Comisie (<http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/>) pentru grupurile de experți, definite ca structuri consultative oficiale și neoficiale, create fie prin decizii ale Comisei, fie în mod neoficial de către serviciile Comisiei, pentru a o sprijini în pregătirea propunerilor legislative și a inițiativelor politice;

34. salută angajamentul asumat de Vicepreședintele Kallas, la cererea Comisiei pentru control bugetar, ca, începând din 2008:

- numele tuturor membrilor grupurilor oficiale și neoficiale să fie făcute publice prin intermediul Registrului grupurilor de experți ai Comisiei,
- în cazul tuturor experților sau loctiitorilor acestora, precum și a observatorilor, a căror participare are implicații bugetare, să fie făcute publice numele, titlul profesional, sexul, țara și, acolo unde este cazul, organizația reprezentată (cu excepția cazurilor unde există motive întemeiate), prin intermediul Registrului grupurilor de experți,
- informațiile personale care nu au fost făcute publice în acest context pot fi oferite Parlamentului European, de la caz la caz, fără a se aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 45/2001 ⁽³⁾, conform prevederilor din Anexa 1 la acordul-cadru,
- se va crea un mecanism de căutare avansată care să permită celor interesați să efectueze căutări după cuvinte-cheie în toate metadatele și de exemplu, să caute numărul de experți în funcție de țară, componență;

⁽¹⁾ JO C 313 E, 20.12.2006, p. 125.

⁽²⁾ JO C 273, 15.11.2007, p. 1.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

Marți, 19 februarie 2008

35. constată că nu sunt cuprinși în registrul de experți:
- experții independenți însărcinați cu acordarea de asistență Comisiei în aplicarea programelor-cadru de cercetare și dezvoltare,
 - comitetele de dialog social sectoriale sau interprofesionale (din care aproximativ 70 erau active în 2005),
 - „comitetele de comitologie” care acordă asistență Comisiei în domeniile în care aceasta este mandată să aplice legislația (în număr de 250 în 2004),
 - entitățile comune rezultate în urma acordurilor internaționale (din care 170 erau active în 2004);
36. nu este de acord cu excluderea generală a acestor grupuri din registru și așteaptă din partea Comisiei să ia măsuri pentru a garanta faptul că registrul cuprinde toate grupurile de experți, inclusiv informații privind membrii comitetelor de comitologie, experți individuali, entități comune și comitete de dialog social, pentru a garanta aplicarea aceluiași demers transparent și în ceea ce privește membrii acestor comitete de experți, dacă nu sunt oferite motive întemeiate, individual, de la caz la caz;
37. invită Comisia să realizeze, până la sfârșitul anului 2008, un bilanț complet al compoziției grupurilor sale de experți și să ia măsuri pentru a garanta o reprezentare echilibrată a grupurilor de interese în componența grupurilor de experți;
38. insistă asupra necesității ca, până la sfârșitul anului 2008, Comisia să elaboreze un proces deschis, transparent și amplu de selectare a membrilor noilor grupuri de experți și ca, până cel târziu în februarie 2009, să informeze Parlamentul cu privire la noile criterii de selecție;

Guvernarea în cadrul instituțiilor comunitare și rapoartele anuale de activitate ale acestora

39. recunoaște că un element important al unei bune guvernări atât a organizațiilor de tip corporatist, cât și a instituțiilor UE, este disponibilitatea informațiilor referitoare la gestiunea financiară pentru părțile interesate și pentru publicul larg, într-o formă accesibilă cititorului mediu;
40. recunoaște că situația a evoluat de la intrarea în vigoare în 2003 a Regulamentului financiar revizuit datorită obligației de a pregăti rapoarte anuale de activitate, ceea ce, în practică, permite formarea unei imagini mai detaliate a modului de funcționare a instituțiilor;
41. felicită Comisia pentru publicarea pe site-ul său a rapoartelor anuale de activitate (2004, 2005, 2006) ale directorilor generali și ale altor servicii, precum și a Raportului de sinteză al Comisiei: Realizări politice în 2006 (COM(2007)0067) pe pagina sa web: http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/index_en.htm;
42. observă că, potrivit Comisiei, Raportul de sinteză și rapoartele anuale de activitate reprezintă fundația și stâlpii arhitecturii pe care se sprijină Comisia în ceea ce privește obligația de a-și asuma responsabilitatea (COM(2006)0277) și deoarece directorii generali și Comisia, în calitate de colegiu, își asumă în aceste rapoarte responsabilitatea politică în materie de gestiune, îndeamnă cu fermitate Comisia să adopte măsuri serioase pentru a oferi o viziune mai clară privind modul în care sunt folosite 80 % din fondurile UE (gestiune partajată) sau, în caz contrar, propria sa responsabilitate va fi considerată deficientă;
43. îndeamnă, în consecință, Comisia să sprijine emiterea declarațiilor naționale de asigurare de către statele membre, ceea ce ar permite Comisiei să-și asume întreaga responsabilitate politică pentru gestiunea financiară a Uniunii în totalitatea sa; îndeamnă, de asemenea, Comisia să se sprijine mai mult pe activitatea instituțiilor naționale de audit și pe audituri externe;
44. salută faptul că atât Curtea Europeană de Justiție, Curtea de Conturi Europeană, Comitetul Economic și Social, Comitetul Regiunilor, cât și Ombudsmanul au elaborat câte un raport anual de activitate pentru autoritatea care acordă descărcarea de gestiune;
45. consideră că rapoartele anuale de activitate ale altor instituții, inclusiv ale Consiliului și ale Parlamentului European, ar trebui să apară pe site-urile lor publice, pentru o mai mare transparență;

Marți, 19 februarie 2008

Lista neagră a defraudatorilor

46. reamintește că unul dintre aspectele investigate de Comisie în pregătirea Inițiativei sale în materie de transparență (SEC(2005)1300) a fost acela de a afla dacă fraudele pot fi prevenite mai eficient printr-o transparență mai mare în ceea ce privește rezultatele anchetelor și dacă ar trebui întocmită o „listă neagră” de către Comisie, cuprinzând cazurile dovedite de fraudă, pentru a le face publice;

47. observă că, deși problema listei negre a defraudatorilor este abordată pe larg în documentul de lucru al Comisiei (SEC(2005)1300), ea nu a fost inclusă nici în Cartea verde a Comisiei privind Inițiativa europeană în materie de transparență și nici în comunicarea ulterioară;

48. solicită Comisiei să ia în considerare modul în care ar putea fi întocmită o „listă neagră” care să cuprindă cazurile confirmate de fraudă, precum și instituțiile implicate în acestea, pentru a dezvălui numele acestora, precum și pentru a informa publicul cu privire la rezultatele eforturilor comunitare antifraudă;

49. subliniază că, în scopul protejării intereselor financiare ale UE, Comisia, la cererea Parlamentului European, a introdus în 1997 un sistem de alertă rapidă (SAR) cu patru nivele de avertizare, tocmai pentru a sprijini Comisia în identificarea organismelor care comportă riscuri financiare sau de altă natură; constată că acest sistem acoperă atât „gestiunea centralizată” (contracte și subvenții gestionate direct de serviciile Comisiei), cât și „gestiunea descentralizată” (cea gestionată de țări terțe); totuși, SAR nu acoperă încă fondurile comunitare gestionate în parteneriat cu statele membre („gestiunea partajată”, în principal politica agricolă comună și Fondurile Structurale) și nici fondurile delegate organizațiilor internaționale („gestiunea comună”);

50. constată că, potrivit concluziilor principale ale Curții de Conturi Europene în raportul anual pe 2006, erorile de conformitate (de ex. absența unei proceduri de licitație sau invaliditatea acesteia) au constituit principala cauză a iregularităților în domeniul politicilor structurale și, deoarece protejarea intereselor financiare ale UE reprezintă un scop esențial, solicită Comisiei și Curții de Conturi Europene să raporteze autorității care acordă descărcarea de gestiune tipurile de iregularități sau de fraudă cel mai frecvent întâlnite în timpul procedurilor de licitație, precum și motivele acestora;

51. reamintește că, din motive de protecție a datelor și pentru a apăra interesele legitime ale organismelor implicate, precum și în absența oricărei prevederi a Regulamentului financiar cu privire la autorizarea publicării, înregistrările în SAR sunt strict confidențiale;

52. reamintește că, în conformitate cu articolul 95 din Regulamentul financiar, urmează să se înființeze o bază centrală de date a candidaților și a ofertanților respinși, cu respectarea normelor comunitare referitoare la protejarea datelor personale, care va fi gestionată în comun de către toate instituțiile și agențiile comunitare și care se dorește a fi operațională începând cu 1 ianuarie 2009;

53. reamintește nevoia urgentă a elaborării unui cod de etică al OLAF, pentru a garanta prezumția de nevinovăție în cazul beneficiarilor care au făcut obiectul unei investigații îndelungate și prejudiciabile și care au fost achitați de tribunal, fără să primească vreo compensație pentru daunele provocate reputației lor sau pentru pierderile suferite;

54. constată că li se cere statelor membre să comunice ordonatorului de credite informații cu privire la candidații și ofertanții respinși; constată, de asemenea, că accesul la baza de date nu va fi public, ci va fi limitat la instituțiile UE, agențiile executive și cele de reglementare (articolul 95 alineatul 2 din Regulamentul financiar);

*
* *

55. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și celorlalte instituții UE.

Marți, 19 februarie 2008

Protejarea intereselor financiare ale Comunităților – Lupta împotriva fraudei – rapoartele anuale 2005 și 2006

P6_TA(2008)0052

Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2008 privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților – Lupta împotriva fraudei – rapoartele anuale 2005 și 2006 (2006/2268(INI))

(2009/C 184 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale privind rapoartele anuale anterioare ale Comisiei și ale Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF),
- având în vedere raportul prezentat de Comisie Parlamentului European și Consiliului, publicat la 12 iulie 2006 intitulat „Protejarea intereselor financiare ale Comunităților – Lupta împotriva fraudei – raport anual 2005” (COM(2006)0378), inclusiv anexele la raport (SEC(2006)0911 și SEC(2006)0912),
- având în vedere raportul prezentat de Comisie Parlamentului European și Consiliului, publicat la 6 iulie 2007 intitulat „Protejarea intereselor financiare ale Comunităților – Lupta împotriva fraudei – raport anual 2006” (COM(2007)0390), inclusiv anexele la raport (SEC(2007)0930 și SEC(2007)0938),
- având în vedere raportul anual de activitate al OLAF pentru 2005 ⁽¹⁾,
- având în vedere raportul anual de activitate al OLAF pentru 2006 ⁽²⁾,
- având în vedere raportul de activitate al Comitetului de supraveghere al OLAF pentru perioada decembrie 2005-mai 2007 ⁽³⁾,
- având în vedere raportul anual al Curții de Conturi privind execuția bugetului aferent exercițiului financiar 2005 ⁽⁴⁾,
- având în vedere raportul anual al Curții de Conturi Europene privind execuția bugetului aferent exercițiului financiar 2006 ⁽⁵⁾,
- având în vedere articolul 276 alineatul (3) și articolul 280 alineatul (5) din Tratatul CE,
- având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1995/2006 al Consiliului din 13 decembrie 2006 de modificare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽⁶⁾,
- având în vedere Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri ⁽⁷⁾,
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar și avizul Comisiei pentru dezvoltare regională, precum și avizul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A6-0009/2008),

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/aar2005/doc/olaf_aar.pdf

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/doc/olaf_aar.pdf

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/sup-com_en.html

⁽⁴⁾ JO C 263, 31.10.2006, p. 1.

⁽⁵⁾ JO C 273, 15.11.2007, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 390, 30.12.2006, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 292, 15.11.1996, p. 2.

Marți, 19 februarie 2008

- A. ținând seama de fondul articolului 280 alineatele (1) și (2) din Tratatul CE,
- B. întrucât articolul 53b alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽¹⁾ (regulamentul financiar) prevede că:

‘2. Fără a aduce atingere dispozițiilor complementare incluse în reglementările sectoriale relevante și pentru a se asigura că, în cadrul gestionării partajate, fondurile sunt utilizate în conformitate cu normele și principiile aplicabile, statele membre adoptă toate actele cu putere de lege, actele administrative sau de altă natură, necesare protecției intereselor financiare ale Comunităților. În acest scop, acestea trebuie în special:

- a) să se asigure că acțiunile finanțate din buget sunt puse în aplicare efectiv și corect;
- b) să prevină și să soluționeze neregulile și fraudă;
- c) să recupereze fondurile plătite necuvenit sau utilizate incorect sau cele pierdute ca urmare a unor nereguli sau erori;
- d) să asigure, prin reglementări sectoriale relevante și în conformitate cu articolul 30 alineatul (3) publicarea anuală ex post adecvată a beneficiarilor fondurilor provenite din buget.

În acest scop, statele membre efectuează verificări și instituie un sistem de control intern eficace și eficient, (...)

Cuantumul neregulilor notificate

1. salută faptul că rapoartele privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților, în special raportul privind exercițiul financiar 2006, au devenit mai analitice; cu toate acestea, remarcă faptul că statisticile se bazează pe structuri naționale foarte eterogene cu sisteme administrative, juridice, de control și de inspecție diferite;

2. solicită ca rapoartele anuale privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților, precum și rapoartele Parlamentului European elaborate pe baza acestora să fie incluse pe ordinea de zi a Consiliului, urmând ca acesta să își comunice observațiile Parlamentului și Comisiei;

3. constată că, în domeniile resurselor proprii, al cheltuielilor agricole și al acțiunilor structurale ale statelor membre, neregulile notificate vizau, în 2006, un cuantum global de ordinul a 1 143 milioane EUR (prin comparație cu exercițiul 2005: 1 024 milioane EUR; exercițiul 2004: 982,3 milioane EUR; exercițiul 2003: 922 milioane EUR; exercițiul 2002: 1 150 milioane EUR); sumele notificate Comisiei de către statele membre în 2006 pot fi defalcate după cum urmează:

— resurse proprii: 353 milioane EUR, (exercițiul 2005: 328,4 milioane EUR; exercițiul 2004: 212,4 milioane EUR; exercițiul 2003: 269,9 milioane EUR; exercițiul 2002: 367 milioane EUR),

— garanții în cadrul Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA): 87 milioane EUR, (exercițiul 2005: 102 milioane EUR; exercițiul 2004: 82,1 milioane EUR; exercițiul 2003: 169,7 milioane EUR; exercițiul 2002: 198,1 milioane EUR),

— acțiuni structurale: 703 milioane EUR, (exercițiul 2005: 601 milioane EUR; exercițiul 2004: 694,5 milioane EUR; exercițiul 2003: 482,2 milioane EUR; exercițiul 2002: 614,1 milioane EUR);

constată, de asemenea, că în domeniul fondurilor de preaderare, neregulile notificate vizau, în 2006, un cuantum total de 12,32 milioane EUR (exercițiul 2005: 17,6 milioane EUR);

4. subliniază că există numeroși factori care pot influența variațiile anuale ale impactului financiar determinat de nereguli;

⁽¹⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1525/2007 (JO L 343, 27.12.2007, p. 9).

Marți, 19 februarie 2008

5. subliniază că un număr ridicat de nereguli comunicat Comisiei nu înseamnă neapărat un nivel ridicat de fraude; acesta poate reprezenta, de asemenea, dovada eficacității dispozitivelor de control utilizate și a unei strânse cooperări între statele membre și Comisie; salută faptul că, în raportul său anual pentru 2006, Comisia a pus accentul pe importanța unei astfel de cooperări;

Analiză generală

6. constată că, în ceea ce privește resursele proprii, cuantumul afectat de nereguli a crescut cu 7 %, de la 328 milioane EUR în 2005 la 353 milioane EUR în 2006; produsele cele mai afectate de nereguli au fost televizoarele (2005: 69 milioane EUR, 2006: 62,3 milioane EUR) și țigările (2005: 30,9 milioane EUR, 2006: 27,6 milioane EUR); numărul de cazuri din Italia (+122 %) și Țările de Jos (+81 %) a crescut semnificativ; în 2006 au fost deja recuperate 113,4 milioane EUR (32 %);

7. constată că, în ceea ce privește cheltuielile agricole, cuantumul afectat de nereguli a scăzut de la 105 milioane EUR în 2005 la 87 milioane EUR în 2006; Spania, Franța și Italia au fost responsabile pentru 57, 2 % dintre nereguli, totalizând 64, 9 milioane EUR, sectoarele cele mai afectate fiind dezvoltarea rurală, sectorul cărnii de vită și mânzat și cel al fructelor și legumelor;

8. salută punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune ⁽¹⁾ (PAC), care are ca scop asigurarea unui cadru legal simplificat și mai eficient pentru recuperarea de către statele membre a plăților nejustificate; invită Comisia să evalueze aplicarea acestui act și să prezinte Parlamentului un raport;

9. salută buna funcționare a Sistemului Integrat de Administrare și Control (IACS), care a permis detectarea unei părți considerabile dintre neregulile constatate și care permite procesarea a 68 % dintre operațiuni;

10. observă, cu îngrijorare, faptul că nivelul de recuperare a sumelor plătite în mod nejustificat rămâne scăzut și variază în rândul statelor membre și, deoarece șansele de recuperare scad cu timpul, recomandă Comisiei să își intensifice eforturile de majorare a ratei de recuperare a sumelor plătite în mod nejustificat;

11. consideră că, atunci când într-un anumit stat membru nivelul recuperărilor rămâne în mod sistematic scăzut, Comisia ar trebui să aplice măsuri corective;

12. susține pe deplin Comisia în aplicarea riguroasă a legislației privind suspendarea plăților și subliniază faptul că finanțările PAC ar trebui să fie supuse aceleiași proceduri ca măsurile deja întreprinse ⁽²⁾ pentru a nu transfera fondurile în cazul în care Comisia nu dispune de o garanție absolută privind fiabilitatea sistemelor de administrare și de control ale statului membru beneficiar al fondurilor în cauză;

13. invită Comisia să evalueze eficiența și transparența sistemelor de monitorizare a plăților către fermieri în contextul raportului său anual privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților;

14. salută activitatea grupului de acțiune pentru recuperare ⁽³⁾, care a reușit să lichideze numeroase nereguli din anii precedenți (1971-2006: 3 061 milioane EUR); în consecință, statele membre au recuperat 898 milioane EUR, iar 1 200 milioane EUR au putut fi lichidate prin procedura de „închidere a conturilor”; subliniază, cu toate acestea, faptul că statele membre ar trebui să fie mult mai vigilente pentru a evita neregulile și pentru a recupera banii;

⁽¹⁾ JO L 209, 11.8.2005, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1437/2007 (JO L 322, 7.12.2007, p. 1).

⁽²⁾ Comisarul Danuta Hübner a declarat într-un răspuns scris adresat Comisiei pentru control bugetar că „în 2006, plățile în cadrul FEDR au fost suspendate de către Spania, în așteptarea rezultatelor auditurilor asupra măsurilor de remediere. Alte exemple sunt: întreruperea plăților în cadrul FSE în 2005 pentru toate programele din Anglia, pentru programele din cadrul obiectivului 3 și pentru anumite programe regionale în Franța, precum și pentru programele din regiunile Calabria și Sicilia din Italia, iar în 2006 în cadrul EQUAL pentru Spania și Italia”.

⁽³⁾ Grupul de acțiune pentru recuperare (Task Force Recovery) a fost înființat astfel cum s-a anunțat prin comunicarea Comisiei intitulată „Îmbunătățirea sistemului de recuperare a creanțelor comunitare care rezultă din gestiunea partajată a cheltuielilor Comunității” (COM(2002)0671 final). TFR este o inițiativă comună OLAF/AGRI coordonată de OLAF.

Marți, 19 februarie 2008

15. ia notă de adoptarea de către Comisie a celui de-al doilea raport privind deficiențele la aplicarea sistemului „liste negre” (Regulamentul (CE) Nr. 1469/95 al Consiliului ⁽¹⁾) și recomandă o dezbatere mai largă, în cadrul instituțiilor UE, privind măsurile ce trebuie luate, abordarea cea mai evidentă fiind o creștere substanțială a sancțiunilor aplicate statelor membre care nu își îndeplinesc obligațiile în ceea ce privește rambursarea sumelor plătite în mod nejustificat;

16. atrage atenția asupra faptului că, în ceea ce privește acțiunile structurale, cuantumul afectat de nereguli a crescut cu 17 %, de la 601 milioane EUR în 2005 la 703 milioane EUR în 2006 (Fonduri structurale 517 milioane EUR, Fondul de coeziune 186 milioane EUR); neregulile au vizat în special (75 %) Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDER) și Fondul Social European (FSE); aproximativ 85 % din suma afectată de nereguli (438,1 milioane EUR) din cadrul fondurilor structurale au vizat, în 2006, Germania, Spania, Italia, Portugalia și Regatul Unit; deseori, beneficiarii au facturat cheltuieli neeligibile; aceste detalii au fost descoperite după verificarea documentelor;

17. regretă faptul că, din cele 95 de proiecte finanțate din fondurile structurale și auditate pe parcursul perioadei curente de programare, 60 au fost afectate de erori materiale privind cheltuielile declarate în cadrul proiectelor, ceea ce reprezintă o creștere a numărului de nereguli comparativ cu anul trecut; consideră că ar fi necesară auditarea unui număr mai mare de proiecte, astfel încât concluziile obținute să permită formularea de recomandări clare în vederea îmbunătățirii gestiunii financiare;

18. constată că, din cele 703 milioane EUR pentru 2006, rămân de recuperat 266,5 milioane EUR, iar pentru anii anteriori, mai trebuie încă recuperate 762 milioane EUR; invită Comisia să informeze comisiile competente ale Parlamentului de două ori pe an cu privire la progresul înregistrat și la măsurile specifice adoptate pentru a accelera recuperarea sumelor restante;

19. remarcă faptul că, în ceea ce privește fondurile de preaderare, impactul financiar s-a redus de la 26,5 milioane EUR în 2005 la 12,3 milioane EUR în 2006; erorile cele mai frecvente au fost facturarea unor cheltuieli neeligibile și nerespectarea condițiilor contractuale sau de reglementare; de la lansarea fondurilor de pre-aderare, au fost recuperate 11 milioane EUR; cu toate acestea, rămân de recuperat 14 milioane EUR;

20. este convins că statele membre și instituțiile UE, inclusiv Curtea de Conturi, trebuie să ajungă la un acord politic asupra unei „rate tolerabile a erorilor” dacă se dorește obținerea unei declarații pozitive de asigurare;

Deficiențe constatate

21. solicită Comisiei să includă în raportul anual 2008 privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților o analiză a structurilor din statele membre care sunt implicate în combaterea neregulilor; analiza în cauză ar trebui să răspundă, printre altele, la următoarele întrebări, pentru a oferi Parlamentului o imagine mai clară a aplicării cadrului legislativ al rețelei de „luptă împotriva fraudei”:

- care sunt autoritățile naționale din statele membre care sunt vizate de acest exercițiu?
- cum este organizată cooperarea dintre ele?
- care sunt competențele de inspecție ale autorităților naționale?
- autoritățile naționale respective funcționează pe baza unei programări anuale?
- sunt acestea obligate să întocmească un raport privind obiectivele care trebuie urmărite în activitatea lor de control?
- au autoritățile naționale obligația de a elabora un raport privind utilizarea fondurilor UE?
- cum cooperează acestea cu OLAF și în ce măsură constatările acestora sunt comunicate Comisiei?
- care sunt bazele de date europene la care au acces direct?
- care sunt bazele de date naționale la care Comisia poate avea acces?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1469/95 al Consiliului din 22 iunie 1995 privind măsurile ce trebuie adoptate cu privire la beneficiarii operațiunilor finanțate de FEOGA, secțiunea Garantare (JO L 145, 29.6.1995, p. 1).

Marți, 19 februarie 2008

- care sunt costurile estimate ale controalelor?
- care sunt mecanismele de notificare a neregulilor?
- care este situația aplicării Regulamentului (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului?

22. solicită Comisiei să precizeze, în ceea ce privește sectorul resurselor proprii, ce alte acțiuni va întreprinde pentru a pune capăt importurilor frauduloase de televizoare, de țigări și, în general, de produse contrafăcute; în acest context, constată cu satisfacție faptul că OLAF și-a putut înființa un birou în China; încurajează Comisia să întărească lupta împotriva contrafacerii; invită Comisia să prezinte, în contextul raportului anual privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților pentru anul 2007, care urmează a fi publicat în iulie 2008, inițiativele și acțiunile adoptate pe baza Rezoluției Parlamentului din 11 octombrie 2007 privind implicațiile acordului dintre Comunitate, unele state membre și societatea Philip Morris, referitor la intensificarea luptei împotriva fraudei și a contrabandei cu țigări, și progresele înregistrate în vederea punerii în aplicare a recomandărilor făcute de Comisia de anchetă a Parlamentului European privind regimul de tranzit comunitar ⁽¹⁾;

23. consideră absolut inacceptabil faptul că, în ceea ce privește cheltuielile agricole, Germania și Spania nu transmit Comisiei, de câțiva ani, informațiile privind neregulile în format electronic; constată, în plus, că cele două țări sunt responsabile pentru 38 % (33, 2 milioane EUR) dintre nereguli și că Germania nu mai comunică datele privind persoanele și societățile implicate, în ciuda obligației de a face acest lucru; prin urmare, îndeamnă Comisia să lanseze procedurile privind încălcarea dreptului comunitar împotriva respectivelor țări și să rețină 10 % din plățile agricole până la finalizarea procedurii; prin urmare, solicită președintelui Comisiei pentru control bugetar să adreseze o scrisoare reprezentanțelor permanente în cauză pentru a solicita explicații;

24. consideră că perioada de 39 de luni care se scurge între momentul în care se comite o neregulă și momentul în care neregula în cauză este comunicată Comisiei este intolerabilă, această întârziere făcând mai dificilă recuperarea; solicită Comisiei să indice măsurile pe care le-a luat pentru a rechemă la ordine statele membre; constată că comportamentul statelor membre denotă o lipsă de vigilență;

25. solicită să i se prezinte măsurile pe care Comisia le-a luat pentru a reduce numărul de nereguli în sectoarele dezvoltării rurale, al cărnii de vită și mânzat, precum și al fructelor și legumelor;

26. solicită Comisiei să fie intransigentă în cazul în care Grecia nu respectă planul de acțiune pentru introducerea IACS ⁽²⁾; ar dori să fie informat cu privire la cuantumul total al subvențiilor/ajutorului din bugetul Comunității acordat Greciei pentru instituirea IACS până în prezent și dacă această sumă poate fi recuperată în cazul în care sistemul nu devine complet operațional până în septembrie 2008;

27. constată că, în ceea ce privește acțiunile structurale, 84 % din nereguli au fost constatate în Italia (2006: 228, 2 milioane EUR), Spania (2006: 85, 7 milioane EUR), Marea Britanie (2006: 59, 8 milioane EUR), Portugalia (2006: 37, 2 milioane EUR) și Germania (2006: 27, 2 milioane); constată, în același timp, că nici Germania, nici Spania nu utilizează modulul electronic al Sistemului de informare antifraudă; în plus, Germania nu transmite datele privind persoanele și societățile implicate; solicită președintelui Comisiei pentru control bugetar să adreseze o scrisoare reprezentanțelor permanente în cauză pentru a solicita explicații;

28. consideră că, în acest context, perioada de programare 2000-2006 a dovedit că la neregulile constatate au contribuit regulile prea complicate și sistemele de control și supraveghere ineficace; relevă faptul că, în plus, plățile au ajuns deseori tardiv la beneficiari; în consecință, salută îmbunătățirile pe care le-a adus Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune ⁽³⁾; dorește ca, în general, autoritățile regionale și locale să fie implicate mai intens în programarea și executarea fondurilor;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0432.

⁽²⁾ Raportul anual al Curții de Conturi privind execuția bugetului aferent exercițiului financiar 2006: „5.11. Pentru al cincilea an consecutiv, declarația directorului general cuprinde o rezervă privind insuficienta punere în aplicare a IACS în Grecia. Pentru 2006, Curtea a confirmat că în continuare nu se pun în aplicare controale cheie, și anume: gestionarea cererilor de plată, procedurile de inspecție, integritatea bazei de date referitoare la animale și sistemul de identificare a parcelor agricole.”

⁽³⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 25. Regulament modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1989/2006 (JO L 411, 30.12.2006, p. 6).

Marți, 19 februarie 2008

29. reamintește că la punctul 11 din rezoluția sa din 15 iunie 2006 privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților și lupta împotriva fraudei – raport anual 2004 ⁽¹⁾, Parlamentul a menționat că: „(...) în perioada avută în vedere din 2005, trebuie să se acorde o atenție deosebită neregulilor privind acțiunile structurale”; trebuie să constate, cu toate acestea, că situația pare a se fi degradat;
30. consideră că Comisia ar trebui să acorde o atenție specială rețelelor criminale specializate în deturnarea de fonduri UE;
31. solicită Comisiei să prezinte Comisiei pentru control bugetar a Parlamentului o analiză detaliată a sistemului sau a sistemelor utilizate de structurile crimei organizate conduse sau nu de structuri mafioase pentru a submina interesele financiare ale Comunităților;
32. se arată extrem de preocupat de constatarea Președintelui Curții de Conturi: „Sistemele de control și supraveghere din statele membre au fost în general ineficace sau de o eficacitate medie, iar supravegherea funcționării lor de către Comisie a fost doar de o eficacitate medie” ⁽²⁾;
33. solicită, prin urmare, ca statele membre să garanteze calitatea sistemelor lor de control și de supraveghere adoptând, la nivelul politic adecvat, o declarație națională de gestiune referitoare la toate cheltuielile comunitare în gestiune partajată; solicită Comisiei să susțină activ această idee și să prezinte progresul obținut în raportul anual privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților;
34. invită Comisia să ia măsurile adecvate, inclusiv, dacă este cazul, să deschisă proceduri de încălcare a dreptului comunitar, împotriva statelor membre care nu acordă asistență serviciilor Comisiei la efectuarea verificărilor la fața locului în conformitate cu Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului;
35. solicită Comisiei, în acest context, să ia în considerare introducerea de elemente obligatorii și de prevenire în viitoarea legislație CE privind gestiunea partajată pentru ca sumele care fac obiectul unor nereguli să poată fi recuperate la finalul procedurii de recuperare, de exemplu prin constituirea de către un stat membru a unor garanții în favoarea Comunităților pentru utilizarea fondurilor europene de către destinatari;
36. reamintește că, la nivelul acțiunilor structurale, mai trebuie recuperate peste 1 000 milioane EUR pentru anul 2006 și pentru anii anteriori;
37. subliniază responsabilitatea directă a statelor membre în recuperarea fondurilor a căror plată este afectată de nereguli; reiterează sugestia făcută Comisiei privind suspendarea plăților interimare către statele membre în cazuri de nereguli grave; recunoaște necesitatea unei reacții adecvate în cazul insuficienței sistemelor de control și de gestiune într-un stat membru și reamintește că fraudele și neregulile aduc prejudicii activității Uniunii Europene și, în special, proiectelor din domeniul acțiunilor structurale;
38. salută faptul că unele informații privind beneficiarii de fonduri structurale vor fi făcute publice în cadrul inițiativei europene în materie de transparență și solicită cu insistență ca în statele membre să se introducă obligația strictă de a publica informații despre proiectele și beneficiarii de credite din toate fondurile comunitare aflate în gestiune partajată;
39. solicită statelor membre să comunice anual Comisiei pierderile financiare cauzate de cuantumurile pierdute definitiv, pe care Comisia ar trebui să le includă în raportul său anual;
40. solicită, de asemenea, autorităților competente din cadrul statelor membre să informeze anual Comisia, inclusiv OLAF, asupra hotărârilor pronunțate de instanțele judecătorești cu privire la utilizarea frauduloasă a fondurilor structurale;
41. solicită Comisiei să ia poziție în urma acestei evaluări negative a activității sale de către Curtea de Conturi și să explice, în același timp, demersurile pe care le-a întreprins pentru a ameliora, în statele membre, o situație care aduce atingere protejării intereselor financiare ale Comunităților;

⁽¹⁾ JO C 300 E, 9.12.2006, p. 508.

⁽²⁾ Prezentare susținută în fața Comisiei pentru control bugetar la 12 noiembrie 2007.

Marți, 19 februarie 2008

42. în același timp, invită Comisia să prezinte mai des rapoarte statelor membre dând detalii cu privire la modul în care a utilizat informațiile ce i-au fost furnizate, precum și cu privire la modul în care a adoptat măsuri în urma neregulilor semnalate;
43. constată că, în ceea ce privește utilizarea fondurilor de preaderare, 94 % dintre nereguli au fost constatate în Bulgaria (2006: 1,7 milioane EUR), Polonia (2006: 2, 4 milioane EUR), România (2006: 5,5 milioane EUR) și Slovacia (2006: 1,9 milioane EUR); constată că, în acest context, Comisia a subliniat că este necesar să se ajungă la o interpretare comună și la o utilizare coerentă a orientărilor și a documentelor de lucru; solicită, prin urmare, Comisiei să îi indice măsurile pe care le-a luat în acest sens;
44. invită Comisia să facă în așa fel încât statele membre să poată identifica mai clar și încă de la început neregulile care ar putea reprezenta deturnări frauduloase, deoarece statele membre nu știu încă cu precizie ce constituie neregulă sau fraudă și ce trebuie să fie raportat Comisiei/OLAF, cu toate că își îndeplinesc cerințele în materie de raportare trimestrială;
45. invită Comisia să ajute statele membre să utilizeze Sistemul de informare antifraudă /Ciginfo (instrument de comunicare a informațiilor privind confiscarea de țigarete) al OLAF; consideră că această pagină de deschidere administrativă unică ar putea ameliora schimbul de date (în special privind neregulile) între OLAF și statele membre odată ce sistemele naționale și europene devin compatibile;
46. salută faptul că Comisia pentru control bugetar s-a întâlnit deja de două ori cu omologii săi din parlamentele naționale; consideră că întâlnirile anuale ale comisiilor pentru control bugetar din parlamentele naționale și din Parlamentul European pot fi foarte utile pentru a ameliora sistemele de control și monitorizare ale statelor membre și pentru a obține o declarație națională de gestiune;
47. dorește să se realizeze o cât mai strânsă colaborare între Curtea de Conturi și organismele naționale și regionale de audit pentru ca acestea să poată folosi, din ce în ce mai mult, rapoartele acestora pentru a verifica utilizarea fondurilor UE în statele membre;

Rapoartele de activitate ale OLAF

48. constată că OLAF a fost restructurat în 2006 ținând seama de Raportul special nr. 1/2005 al Curții de Conturi; consideră că funcționarea OLAF ar trebui să facă obiectul unei evaluări a Parlamentului în cadrul procedurii de revizuire a regulamentului OLAF;
49. invită Comisia să se asigure că baza de date menționată la articolul 95 din regulamentul financiar va fi complet operațională de la 1 ianuarie 2009;
50. constată că OLAF a primit 802 de sesizări noi în 2005, respectiv 826 în 2006; salută faptul că sistemul de evaluare a permis reducerea numărului de anchete deschise la 254 de cazuri și că, în plus, conform statisticilor, majoritatea anchetelor terminate s-au soldat cu măsuri administrative, disciplinare, judiciare sau legislative; ia notă de faptul că impactul financiar al tuturor cazurilor în curs și al cazurilor închise la sfârșitul anului 2005 se ridică la 6 600 milioane EUR și la 7 400 milioane EUR la sfârșitul anului 2006; sectoarele cele mai afectate au fost fondurile structurale (2006: 1 606,7 milioane EUR), țigările (2006: 1 320,1 milioane EUR), sectorul vamal (2006: 989,8 milioane EUR) și TVA (2006: 727, 8 milioane EUR);
51. invită Comisia să pregătească temeiul legal adecvat pentru publicarea numelor companiilor și persoanelor care au comis fraude împotriva Comunității;
52. salută modul în care OLAF a informat Parlamentul cu privire la urmările anchetelor închise; atrage totuși atenția asupra faptului că parchetele implicate au refuzat să ia măsuri în 20 de cazuri din cele 134 de cazuri în care s-a cerut urmărirea în justiție, din motive de prescriere sau din lipsă de probe;
53. cu toate acestea, regretă faptul că OLAF nu a relansat dialogul privind informațiile scrise pe care comisia parlamentară competentă le primește periodic, așa cum se cerea în rezoluția Parlamentului din 15 iunie 2006, menționată anterior;

Marți, 19 februarie 2008

54. constată că, la fel ca în anii precedenți, cea mai mare parte a cazurilor au fost înregistrate în Belgia, Germania și Italia;
55. atrage atenția asupra rezoluției sale din 11 octombrie 2007, menționate anterior;
56. constată că, în 2006, anchetele OLAF s-au soldat cu înregistrarea unei sume de peste 450 milioane EUR ca sumă de recuperat; această sumă provine din cazurile închise în 2006 (cca. 114 milioane EUR) și din măsurile în curs adoptate ca urmare a unor anchete (cca. 336 milioane EUR, provenite în special din sectorul agricol – 134,6 milioane EUR – și din fondurile structurale – 146,3 milioane EUR);
57. salută cooperarea dintre OLAF, Eurojust și anumite organizații internaționale care are ca scop, printre altele, combaterea criminalității organizate; subliniază, în același timp, că o astfel de cooperare ar trebui să fie transparentă și de așa natură încât să nu afecteze independența OLAF;
58. înțelege dorința Comisiei de a limita numărul de versiuni lingvistice al rapoartelor sale, din considerente economice; insistă, cu toate acestea, ca anexa 2 la rapoartele anuale privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților, precum și rapoartele de activitate să fie disponibile cel puțin în engleză, franceză și germană;

Revizuirea Regulamentului OLAF

59. reamintește Comisiei că Parlamentul a susținut la punctul 30 din rezoluția sa din 15 iunie 2006 menționată anterior că „(...)toate competențele de investigare ale OLAF ar trebui grupate într-un singur regulament”; în același timp, subliniază faptul că Grupul de lucru al Consiliului pentru combaterea fraudei pare să fie, de asemenea, în favoarea grupării temeiurilor legale actuale⁽¹⁾; solicită, prin urmare, OLAF să prezinte de urgență, în contextul raportului anual de activitate al OLAF pentru 2007, o analiză a interoperabilității diverselor temeuri legale care îi conferă competențe de investigare, astfel încât concluziile acestei analize să fie eventual luate în considerare la viitoarea revizuire a Regulamentului OLAF; în acest context, subliniază faptul că Tratatul de la Lisabona⁽²⁾ modifică, de asemenea, articolul 280 din Tratatul UE privind combaterea fraudei;
60. ia act de faptul că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a hotărât, la 27 noiembrie 2007, în cauza Tillack c. Belgia (petiția nr. 20477/05), că statul belgian a încălcat articolul 10 (libertatea de expresie) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului atunci când a percheziționat casa jurnalistului; constată, cu toate acestea, că nici OLAF, nici anchetele administrative anterioare ale Comisiei nu au făcut obiectul hotărârii; în acest context, consideră că, în general, trebuie să se ia toate măsurile adecvate pentru a proteja drepturile persoanelor care fac obiectul unor anchete;

Lupta împotriva fraudelor care afectează taxa pe valoarea adăugată (TVA)

61. este extrem de preocupat de prejudiciul financiar cauzat de tranzacțiile de tip „carusel”; constată, de exemplu, că Institutul german de studii economice situează pierderea veniturilor din taxa națională pe valoarea adăugată pentru anii 2003-2005 la o valoare de 17 000-18 000 milioane EUR pe an; constată, de asemenea, că statele membre estimează, în general, că suferă anual pierderi de aproximativ 10 % din veniturile lor din TVA; remarcă faptul că o treime din aceste pierderi sunt imputabile tranzacțiilor transfrontaliere de tip „carusel”;
62. remarcă, printre altele, faptul că, pentru Regatul Unit, Camera Lorzilor estimează pierderea de venituri din taxa națională pe valoarea adăugată pentru anii 2005 și 2006 la 3 500-4 750 milioane de lire sterline, însemnând cel puțin 9, 6 milioane de lire sterline pe zi; citează raportul care precizează: „Mecanismul actual pentru tranzacțiile TVA intracomunitare nu este durabil”⁽³⁾;
63. reamintește că pentru perceperea resurselor proprii din TVA pot fi luate în calcul doar veniturile efective;
64. este extrem de preocupat de faptul că multe state membre se arată în continuare reticente în privința consolidării atât a cooperării dintre serviciile naționale competente, cât și a cooperării dintre Comisii, inclusiv OLAF, și serviciile naționale;

⁽¹⁾ Scrisoarea din 2 aprilie 2007 adresată Directorului OLAF.

⁽²⁾ JO C 306, 17.12.2007, p. 127.

⁽³⁾ Punctul 52 din raportul Camerei Lorzilor – Comisia pentru Uniunea Europeană: *European Union Committee, Stopping the Carousel: Missing Trader Fraud in the EU*, HL Paper 101, 25 mai 2007.

Marți, 19 februarie 2008

65. salută comunicarea Comisiei către Consiliu privind anumite elemente cheie care contribuie la instituirea strategiei de combatere a fraudei în domeniul TVA în cadrul UE (COM(2007)0758); în consecință, solicită comisiei sale competente să ia măsuri active pentru a monitoriza punerea în aplicare a acestei comunicări;

66. critică faptul că Consiliul nu a adoptat încă o poziție cu privire la propunerea de regulament privind asistența administrativă reciprocă pentru protejarea intereselor financiare ale Comunității împotriva fraudei și a oricăror alte activități ilegale ⁽¹⁾, propunere de regulament discutată de Parlament în prima lectură la 23 iunie 2005 ⁽²⁾; solicită Președintelui să ia legătura cu Președintele Consiliului pentru a accelera dosarul;

67. consideră că pentru a combate fraudele transfrontaliere de tip „carusel” este indispensabilă o cooperare mai strânsă între serviciile implicate, precum și cu Comisia (OLAF), și că, în acest context, sistemul de schimb de informații privind TVA și cooperarea în materie de analiză a datelor, cu asistență din partea Comisiei (OLAF), ar trebui să fie consolidate;

*
* *

68. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Curții de Justiție, Curții de Conturi, Comitetului de supraveghere al OLAF și OLAF.

⁽¹⁾ COM(2004)0509, modificată ulterior prin COM(2006)0473.

⁽²⁾ JO C 133 E, 8.6.2006, p. 105.

Strategia UE de ameliorare a accesului pe piețele externe pentru întreprinderile europene

P6_TA(2008)0053

Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2008 privind strategia UE pentru ameliorarea accesului pe piețele externe pentru întreprinderile europene (2007/2185(INI))

(2009/C 184 E/03)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Europa globală: un parteneriat mai puternic pentru obținerea accesului pe piață pentru exportatorii europeni” (COM(2007)0183),
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Europa globală: concurența la nivel mondial. O contribuție la strategia UE de creștere economică și ocuparea forței de muncă” (COM(2006)0567),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Europa globală: instrumentele europene de protecție comercială într-o economie globală în schimbare. Carte verde pentru consultare publică” (COM(2006)0763),
- având în vedere Rezoluția sa din 28 septembrie 2006 privind relațiile economice și comerciale ale UE cu India ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2006 privind raportul anual al Comisiei către Parlamentul European referitor la măsurile antidumping, antisubvenții și de salvagardare adoptate de țări terțe împotriva Comunității (2004) ⁽²⁾,

⁽¹⁾ JO C 306 E, 15.12.2006, p. 400.

⁽²⁾ JO C 313 E, 20.12.2006, p. 276.

Marți, 19 februarie 2008

- având în vedere Rezoluția sa din 4 aprilie 2006 privind evaluarea Rundei Doha, în urma Conferinței Ministeriale a OMC din Hong Kong ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 12 octombrie 2006 privind relațiile economice și comerciale dintre UE și Mercosur în vederea încheierii unui acord de asociere interregional ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 1 iunie 2006 privind relațiile economice transatlantice UE-SUA ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 13 octombrie 2005 privind perspectivele relațiilor comerciale dintre UE și China ⁽⁴⁾,
 - având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește Comunicarea Comisiei intitulată „Reforme economice și competitivitate: principalele mesaje ale Raportului 2006 privind competitivitatea europeană” (SEC(2006)1467),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Punerea în aplicare a programului comunitar de la Lisabona: un cadru politic de consolidare a producției UE – spre o abordare mai integrată a politicii industriale” (COM(2005)0474),
 - având în vedere concluziile Președinției Consiliului European, desfășurată la 23 și 24 martie 2006,
 - având în vedere Rezoluția sa din 15 martie 2006 privind contribuția la Consiliul European de primăvară 2006 cu privire la Strategia de la Lisabona ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „UE – China: parteneri mai apropiați, responsabilități sporite” (COM(2006)0631) și documentul de lucru care o însoțește, intitulat „Parteneri mai apropiați, responsabilități sporite: un document strategic privind comerțul și investițiile dintre UE și China – concurență și parteneriat” (COM(2006)0632),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Punerea în aplicare a programului comunitar de la Lisabona – politica modernă a IMM-urilor pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă” (COM(2005)0551),
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional și avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A6-0002/2008),
- A. întrucât Uniunea Europeană este un actor-cheie în comerțul internațional și ar trebui să joace un rol de conducere în cadrul sistemului economic mondial, pentru ca acesta din urmă să devină mai echitabil și să acorde un interes sporit drepturilor sociale și drepturilor legate de mediu;
- B. întrucât Uniunea Europeană este cel mai mare exportator mondial și principalul furnizor de servicii și, prin urmare, este profund interesată de garantarea deschiderii unor noi piețe pentru bunuri, servicii și investiții;
- C. întrucât Uniunea Europeană trebuie să pună în aplicare niște strategii mai ambițioase și mai prospective pentru a răspunde provocărilor globalizării și pentru a face față concurenței accentuate din partea principalelor economii emergente, păstrând, în același timp, modelul economic, regional și social european și promovând drepturile omului și standardele sociale și de mediu,
- D. întrucât deschiderea economică, atât în interior, cât și în exterior, este esențială pentru crearea de locuri de muncă și pentru creștere, precum și pentru menținerea competitivității internaționale, întrucât, în cadrul strategiei privind accesul pe piață, Uniunea Europeană ar trebui, prin urmare, să-și continue activitatea vizând deschiderea piețelor UE, precum și să încurajeze parteneri săi comerciali să-și diminueze restricțiile pentru a-și deschide mai mult piețele;

⁽¹⁾ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 155.

⁽²⁾ JO C 308 E, 16.12.2006, p. 182.

⁽³⁾ JO C 298 E, 8.12.2006, p. 235.

⁽⁴⁾ JO C 233 E, 28.9.2006, p. 103.

⁽⁵⁾ JO C 291 E, 30.11.2006, p. 321.

Marți, 19 februarie 2008

- E. întrucât un acces adecvat pe piețele țărilor terțe va permite producătorilor interni din Uniunea Europeană să-și păstreze poziția de lideri în ceea ce privește bunurile și serviciile cu valoare adăugată sporită, să consolideze inovațiile la nivelul produselor lor, să promoveze creativitatea, să protejeze drepturile de proprietate intelectuală (DPI) și să obțină economii de scară importante;
- F. întrucât evoluția comerțului internațional face ca accesul pe piețele țărilor terțe să fie la fel de important ca apărarea piețelor UE de practici comerciale neloiale;
- G. întrucât liberalizarea comerțului și volumul sporit de schimburi comerciale stimulează concurența pe plan internațional, dar măresc, de asemenea, riscul ca exporturile să fie supuse barierelor comerciale, cu un efect negativ asupra competitivității internaționale a întreprinderilor din UE;
- H. întrucât competitivitatea economiei UE este afectată negreșit de comportamente protecționiste care contravin normelor Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), atât în interiorul, cât și în afara Comunității;
- I. întrucât îndepărtarea barierelor comerciale va spori, cu siguranță, exporturile europene de bunuri și servicii și va garanta o creștere constantă a economiei UE;
- J. întrucât trebuie să țină cont de faptul că DPI, inclusiv indicațiile geografice și denumirile de origine, nu sunt protejate în mod eficient de către partenerii comerciali ai UE pe plan mondial;
- K. întrucât este deosebit de important să se facă distincția între barierele comerciale nejustificate a priori, determinate de punerea neuniformă în practică a normelor comerciale bilaterale și multilaterale consacrate, și barierele comerciale rezultate din activitățile legislative și administrative legitime ale autorităților publice, care provin din alte domenii decât comerțul dar care au consecințe involuntare asupra schimburilor comerciale;
- L. întrucât procedurile vamale complicate pentru import, export și tranzit, restricțiile sanitare și fitosanitare nejustificate potrivit actualelor norme OMC, utilizarea neloială a instrumentelor de protecție comercială (IPC) și o protecție insuficientă a DPI constituie, în mod clar, bariere comerciale nejustificate a priori care trebuie să fie abordate pentru a facilita accesul pe piață pentru întreprinderile din UE;
- M. întrucât, în pofida faptului că este foarte dificil să se evalueze cu precizie volumul de activități comerciale din UE care au întâmpinat restricții pe piețele externe, este clar că barierele comerciale au un efect important asupra ansamblului rezultatelor la export ale Uniunii Europene;
- N. întrucât prezența economică a Uniunii Europene este în general mai puternică în țările industrializate în care cererea este constantă, dar mai puțin satisfăcătoare în zone cu o creștere rapidă și pe piețe emergente precum China și India;
- O. întrucât Uniunea Europeană este în general considerată a fi o piață foarte deschisă și cu o mare transparență, care combate cu fermitate practicile anticoncurențiale și garantează condiții echitabile pentru toate importurile, indiferent de țara lor de origine;
- P. întrucât tarifele ridicate constituie în continuare un obstacol important în calea comerțului, în special în relațiile cu principalele țări emergente;
- Q. întrucât OMC este singurul cadru eficient pentru asigurarea accesului pe piață și realizarea unui comerț corect și echitabil pe plan mondial; întrucât promovarea modelului european de guvernare ar trebui să contribuie la crearea de noi norme adecvate și echitabile și să asigure existența unui sistem mai stabil și mai cuprinzător de reglementare a comerțului mondial;
- R. întrucât este în interesul general al Comisiei să garanteze că legislația și practicile comerciale adoptate de partenerii săi respectă, pe cât posibil, normele OMC și alte norme internaționale;

Marți, 19 februarie 2008

- S. întrucât obstacolele în calea comerțului și barierele pur interne nu afectează doar comerțul cu mărfuri, ci afectează, de asemenea, în mod semnificativ, comerțul cu servicii și achizițiile publice;
- T. întrucât soluționarea problemelor și apărarea mai eficientă a intereselor și așteptărilor legitime ale industriei ar fi, de asemenea, benefice pentru vizibilitatea și credibilitatea Uniunii Europene;
- U. întrucât pentru îndeplinirea obiectivelor agendei de la Lisabona revizuite este necesar ca industriile din Uniunea Europeană să se dezvolte și să se mențină pe poziții competitive stabile pe piață la nivel mondial;
- V. întrucât această competitivitate, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), se bazează din ce în ce mai mult pe cercetare, dezvoltare, inovație și DPI;
- W. întrucât două condiții prealabile pentru această competitivitate sunt, pe de o parte, furnizarea sigură și fiabilă de energie, și, pe de altă parte, accesul liber al întreprinderilor din UE la cele mai moderne tehnologii de informare și comunicare,

Prezentare generală

1. subliniază faptul că punerea în aplicare cu succes a unei strategii revizuite, mai ambițioase privind accesul pe piață, având scopul de a deschide noi piețe mondiale pentru produsele și serviciile europene, ar putea nu doar extinde rolul Uniunii Europene în întreaga lume, ci și proteja locurile de muncă existente în Europa și crea unele noi, consolida competitivitatea Uniunii Europene și, prin urmare, ar putea contribui în mod substanțial la atingerea obiectivelor Strategiei de la Lisabona;
2. reamintește că strategia Uniunii Europene pentru a asigura accesul pe piață are rolul specific de a aborda economiile în curs de dezvoltare și economiile emergente;
3. subliniază faptul că performanțele Uniunii Europene în ceea ce privește exporturile destinate atât economiilor dezvoltate, cât și celor emergente sunt adesea obstructionate de o lipsă de reciprocitate la nivelul condițiilor de acces pe piață, un grad insuficient de respectare a normelor comerciale internaționale și proliferarea practicilor comerciale neloiale;
4. îndeamnă Comisia să garanteze apărarea intereselor comerciale legitime ale Uniunii Europene împotriva practicilor comerciale abuzive sau neloiale ale țărilor terțe; consideră că, atunci când țările terțe restricționează, în mod nejustificat, accesul societăților din Uniunea Europeană pe piețele lor, UE ar trebui să reacționeze cu rapiditate și fermitate;
5. observă importanța crescândă a aspectelor de reglementare în comerțul internațional; solicită creșterea coerenței dintre normele și practicile Uniunii Europene și cele ale principalilor săi parteneri comerciali; subliniază faptul că armonizarea normelor și reglementărilor nu ar trebui să conducă la o slăbire a legislației aplicabile în Europa în domeniul sănătății, siguranței sau al mediului și în domeniul social, ci ar trebui, în schimb, să determine adoptarea unor norme mai potrivite de către principalii parteneri comerciali ai Uniunii Europene;
6. invită Comisia și statele membre să adopte o abordare pe termen lung a distorsiunilor structurale care, prin natura lor, riscă să continue sau să reapară chiar și după adoptarea unor măsuri de către Comisie; îndeamnă Comisia să nu ignore cazurile în care eliminarea din timp a barierelor este puțin probabilă, dar înlăturarea acestora este totuși necesară pentru restabilirea unor condiții egale pe principalele piețe externe;
7. invită Comisia să considere încălcările grave și sistematice ale acordurilor și normelor OMC și ale altor reglementări comerciale internaționale drept probleme care necesită o intervenție rapidă și să garanteze că aplicarea acestor norme nu este subordonată altor considerații politice și economice decât cele care se referă la cazul considerat;
8. îndeamnă țările terțe să înlătore restricțiile asupra capitalului străin pentru întreprinderile europene și să elimine normele discriminatorii;
9. salută abordarea propusă de Comisie pentru identificarea priorităților privind accesul pe piață, dar o îndeamnă să examineze și alte criterii, ceea ce ar garanta faptul că de această nouă inițiativă beneficiază un număr cât mai mare de operatorii economici din Uniunea Europeană și, în special, IMM-uri a căror supraviețuire depinde, în mod inevitabil, de o definiție clară și o aplicare eficientă a DPI, precum și de restricționarea definitivă a rentelor de monopol;

Marți, 19 februarie 2008

10. subliniază că succesul în combaterea barierelor comerciale va stimula investițiile, producția și comerțul în Uniunea Europeană și în întreaga lume, între altele prin creșterea transparenței, a previzibilității și competitivității condițiilor de acces pe piață și prin crearea sau îmbunătățirea legăturii dintre Uniunea Europeană și piețele internaționale;

11. consideră că acordurile de liber schimb (ALS) încheiate de Uniunea Europeană cu țările sale țintă vor fi inutile dacă nu asigură un acces important pe piețe și un progres real în reducerea și, în final, eliminarea barierelor netarifare, care, trebuie menționat, adesea distorsionează mai puternic comerțul decât barierele tarifare;

Comunicarea Comisiei

12. salută inițiativa Comisiei de a pune bazele unui parteneriat mai puternic pentru obținerea accesului pe piață pentru exportatorii europeni, și, în special în scopul de a obține rezultate concrete pentru întreprinderile europene prin îmbunătățirea accesului pe piețele emergente în care întreprinderile europene se confruntă cu bariere noi și complexe în calea comerțului și a investițiilor și salută inițiativa Comisiei de a coordona obiectivele și instrumentele politicii comerciale a Uniunii Europene și ale strategiei de acces pe piață, prin mobilizarea întregului potențial al UE în domeniul comerțului internațional și al competitivității la nivel mondial;

13. salută, în special, propunerile Comisiei de instituire a unui parteneriat mai puternic între Comisie, statele membre și întreprinderile din UE, în vederea sprijinirii în mod direct a operatorilor economici în depășirea dificultăților concrete cu care se confruntă în ceea ce privește accesul pe piețele țărilor terțe, într-un mod și o perioadă de timp în concordanță cu realitatea economică;

14. consideră că, prin asigurarea unui grad adecvat de coordonare între acțiunile întreprinse la nivel național și comunitar, prin valorificarea unor resurse care, în caz contrar, ar fi dispersate și prin asigurarea unei apărări mai eficiente a drepturilor și intereselor exportatorilor europeni, Comisia poate juca un rol important în punerea în aplicare a noii strategii privind accesul pe piață;

15. consideră că Uniunea Europeană joacă un rol esențial în garantarea unor condiții uniforme în comerțul internațional, în strânsă cooperare cu statele membre și având în vedere principiul subsidiarității și echilibrul competențelor existente;

16. subliniază că o evaluare cantitativă și calitativă periodică a rezultatelor strategiei privind accesul pe piață este importantă pentru determinarea eficienței acestei strategii; invită Comisia să elaboreze un plan de acțiune adecvat referitor la accesul pe piață și să prezinte Parlamentului European un raport anual privind accesul pe piață, asemănător cu cel prezentat deja privind IPC;

17. îndeamnă întreprinderile europene, aflate în concurență legitimă în interiorul și în afara Uniunii Europene, să adopte o abordare bazată pe cooperare cu privire la o nouă strategie privind accesul pe piață, ținând seama de faptul că deschiderea piețelor străine și garantarea unui comerț liber și echitabil servesc interesului lor comun și, prin urmare, necesită eforturi comune și coordonate;

18. regretă faptul că, în Comunicarea menționată anterior intitulată „Europa Globală: un parteneriat mai puternic pentru obținerea accesului pe piață pentru exportatorii europeni”, nu s-a ținut seama de mai multe recomandări rezonabile și bazate pe experiență, primite din partea comunității de afaceri, sindicatelor, organizațiilor de consumatori și societății civile și îndeamnă Comisia să le ia în considerare la punerea în aplicare a respectivei Comunicări;

Inițiative privind accesul pe piață în Uniunea Europeană

19. subliniază necesitatea consolidării cooperării dintre Comisie și statele membre în vederea schimbului de informații și de bune practici; invită statele membre să creeze rețele de servicii de asistență naționale sau, dacă este cazul, regionale pentru centralizarea informațiilor și cererilor de despăgubire, acordând o atenție deosebită intereselor și necesităților IMM-urilor;

20. consideră că eficiența respectivelor rețele ar fi mult mai mare dacă la înființarea acestora ar participa asociații industriale naționale și locale, camere de comerț, asociații de IMM-uri și agenții de promovare a comerțului;

Marți, 19 februarie 2008

21. invită Comisia și statele membre să consolideze rolul Comitetului consultativ pentru accesul pe piață și să garanteze o legătură permanentă între Comisie și statele membre și Comitetul articolului 133 (denumit după articolul corespunzător din Tratatul CE), Comitetul de reglementare în materie de bariere comerciale și alte comitete pertinente;
22. invită Comisia să creeze un sistem de dialog permanent care să permită statelor membre și, atunci când este cazul, regiunilor și altor părți europene interesate să facă schimb de informații și să definească strategii și priorități;
23. invită Comisia să ia în considerare următoarele aspecte la punerea în aplicare a strategiei sale privind accesul pe piață:
 - sporirea numărului personalului din Bruxelles destinat unității care se ocupă cu probleme legate de accesul pe piață;
 - crearea unui registru eficient de plângeri în cadrul DG Comerț;
 - elaborarea unor orientări structurate pentru abordarea fiecărei categorii de bariere netarifare;
 - crearea, în cadrul DG Comerț, a unui serviciu de asistență pentru statele membre și societăți (cu o secțiune dedicată IMM-urilor);
 - revizuirea și îmbunătățirea politicii de comunicare privind serviciile de acces pe piață oferite de către Comisie, punând accentul, în special, pe IMM-uri;
 - creșterea numărului de potențiali utilizatori prin oferirea unor informații de bază (de exemplu, broșuri și pliante) în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene;
 - îmbunătățirea bazei de date privind accesul pe piață pentru a răspunde mai bine necesităților întreprinderilor și pentru a o face mai ușor de utilizat;
 - îmbunătățirea cooperării, coerenței și comunicării interne între serviciile Comisiei responsabile cu aspecte legate de accesul pe piață;
 - asigurarea participării unor reprezentanți ai comunității de afaceri în cadrul Comitetului consultativ pentru accesul pe piață;
 - elaborarea unor orientări structurate în ceea ce privește prioritățile, inclusiv desemnarea piețelor, sectoarelor și barierele pe care ar trebui pus accentul;
 - consolidarea poziției sale în cadrul organismelor internaționale de standardizare, cum ar fi Organizația Internațională de Standardizare (ISO);

Inițiative privind accesul pe piață în țări terțe

24. solicită o coordonare mai structurată între Comisie și statele membre în țări terțe, care ar permite utilizarea mai eficientă a resurselor diplomatice și guvernamentale responsabile cu aspecte legate de accesul pe piață;
25. subliniază necesitatea acordării unui mandat clar și ambițios delegațiilor Comisiilor și echipelor de acces pe piață, recent create, situate în țări terțe; reiterează faptul că strategia privind accesul pe piață va avea succes doar dacă statele membre sunt pregătite să contribuie cu propriile resurse, atât umane, cât și financiare, în mod proporțional cu posibilitățile, interesele și obiectivele lor;
26. invită Comisia și statele membre să consolideze cooperarea cu camerele de comerț europene, asociațiile comerciale și agențiile de promovare a comerțului ale statelor membre situate în țări terțe și să asigure un schimb de informații adecvat între delegațiile, ambasadele statelor membre, alte organisme guvernamentale de comerț exterior și asociațiile profesionale europene interesate;
27. invită Comisia să acorde din nou prioritate alocării de resurse umane delegațiilor Comisiei, astfel încât să asigure personal suplimentar pentru crearea și buna funcționare a echipelor de acces pe piață, în special în delegații-cheie precum, printre altele, Beijing, New Delhi, Moscova și Brasilia;

Marți, 19 februarie 2008

Aspecte sectoriale

28. sprijină crearea unor inițiative specifice, în cadrul strategiei privind accesul pe piață, care să combată, în special, barierele din domeniul serviciilor, achizițiilor publice, investițiilor și DPI, regimurilor vamale, ajutoarelor de stat și altor subvenții, precum și să stabilească norme privind concurența și să asigure punerea lor corespunzătoare în aplicare în țările terțe;

29. îndeamnă Comisia și statele membre să se asigure că IMM-urile pot beneficia sistematic de noile inițiative privind accesul pe piață; invită Comisia să definească acțiuni *ad hoc* care să vizeze consolidarea prezenței produselor IMM-urilor pe piețele țărilor terțe și să apere drepturile lor legitime față de practicile pătinoare din țări terțe;

30. îndeamnă Comisia să abordeze în mod concret toate restricțiile privind acordarea serviciilor de internet și a celor specifice societății informaționale de către întreprinderile europene în țările terțe, ca parte a politicii sale de comerț exterior și să considere toate limitările inutile în ceea ce privește acordarea acestor servicii ca reprezentând bariere comerciale;

Abordarea multilaterală

31. subliniază necesitatea de a crea sinergii cu principalii parteneri comerciali ai Uniunii Europene (precum Statele Unite ale Americii, Canada și Japonia), în vederea elaborării unei strategii comune privind accesul pe piață și pregătirii unui acord multilateral privind accesul pe piață, care este atât de necesar;

32. reiterează necesitatea promovării în continuare a unei cooperări și apropieri internaționale mai strânse pe planul reglementării, pentru a elimina suprapunerea inutilă a eforturilor și pentru a reduce costurile suportate de consumatori, industrie și guverne; invită Comisia să promoveze apropierea progresivă a standardelor și normelor Uniunii Europene și a partenerilor săi comerciali, atât la nivel multilateral, cât și bilateral;

33. îndeamnă Comisia să promoveze stabilirea, în cadrul OMC, a unor mecanisme specifice care să permită o reacție mai rapidă în abordarea barierelor netarifare noi și în curs de apariție; în acest sens, Comisia ar trebui să încurajeze alți parteneri comerciali să folosească mai mult procedurile de notificare prevăzute de Acordurile privind barierele tehnice în calea comerțului;

34. insistă asupra faptului că trebuie să se pună în continuare un accent clar pe aplicarea și asigurarea respectării de către țările terțe a obligațiilor din cadrul OMC, recurgând la mecanismul OMC de soluționare a litigiilor pentru a exercita acest drept;

Perspective

35. consideră că, cu excepția cazului în care preocupările privind dezvoltarea justifică acest lucru, Uniunea Europeană ar trebui să depună toate eforturile pentru a obține, din partea partenerilor săi comerciali, concesii proporționale cu nivelul de dezvoltare al acestora;

36. îndeamnă Comisia să includă, în cadrul noii generații de ALS și în cadrul altor acorduri având implicații comerciale, dispoziții clare privind aplicarea și soluționarea litigiilor, special concepute pentru combaterea barierelor pur interne;

37. invită partenerii comerciali ai Uniunii Europene ca, în mod progresiv, să reducă sau să elimine orice bariere care restricționează accesul bunurilor și serviciilor pe piață și să optimizeze, în schimb, oportunitățile lor comerciale pe bază de reciprocitate, inclusiv prin punerea în aplicare în mod satisfăcător a măsurilor de deschidere a pieței care rezultă din negocieri bilaterale, regionale și multilaterale;

38. invită Comisia să prezinte în fiecare an Parlamentului un raport referitor la progresele și rezultatele strategiei privind accesul pe piață, acordând o atenție deosebită priorităților stabilite;

*
* *

39. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Marți, 19 februarie 2008

Supermarketuri

P6_TA(2008)0054

Declarația Parlamentului European privind investigarea și soluționarea abuzurilor de putere exercitate de supermarketurile care își desfășoară activitatea în Uniunea Europeană

(2009/C 184 E/04)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 116 din Regulamentul său de procedură,

- A. întrucât, pe întreg teritoriul UE, sectorul de vânzări cu amănuntul este dominat din ce în ce mai mult de un număr mic de lanțuri de supermarketuri;
- B. întrucât acești distribuitori cu amănuntul devin în mod rapid „gardienii sectorului”, exercitându-și controlul asupra unicului acces veritabil pe care îl au agricultorii și alți furnizori la consumatorii din UE;
- C. întrucât informațiile colectate în întreaga UE sugerează că marile supermarketuri abuzează de puterea lor de cumpărare pentru a-i obliga pe furnizori (atât cei stabiliți în UE, cât și în afara UE) să își reducă prețurile la niveluri imposibil de susținut și pentru a le impune condiții inechitabile;
- D. întrucât astfel de presiuni exercitate asupra furnizorilor au efecte negative atât asupra calității ocupării forței de muncă, cât și asupra protecției mediului;
- E. întrucât consumatorii s-ar putea confrunta cu o scădere a diversității produselor, a patrimoniului cultural și a numărului de puncte de vânzare cu amănuntul;
- F. întrucât anumite state membre au introdus dispoziții legale prin care se încearcă limitarea unor astfel de abuzuri, însă marile supermarketuri își desfășoară activitatea din ce în ce mai mult la nivel transfrontalier, motiv pentru care este de dorit o legislație la nivelul UE;
 1. solicită DG Concurență să efectueze o anchetă privind efectele pe care concentrarea sectorului de supermarketuri din UE le are asupra micilor întreprinderi, furnizori, lucrători și consumatori și, în special, să evalueze abuzurile legate de puterea de cumpărare care ar putea fi generate de o astfel de concentrare;
 2. solicită Comisiei să propună măsuri adecvate, inclusiv reglementări, pentru a proteja consumatorii, lucrătorii și producătorii de orice abuz de poziție dominantă sau de orice alte efecte negative identificate în cursul acestei anchete;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta declarație, însoțită de numele semnatarilor, Comisiei, Consiliului și parlamentelor statelor membre.

Lista semnatarilor

Adamos Adamou, Vittorio Agnoletto, Vincenzo Aita, Gabriele Albertini, Jim Allister, Roberta Alma Anastase, Georgs Andrejevs, Alfonso Andria, Laima Liucija Andrikienė, Emmanouil Angelakas, Roberta Angelilli, Alfredo Antonozzi, Kader Arif, Stavros Arnaoutakis, Richard James Ashworth, Francisco Assis, John Attard-Montalto, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Jean-Pierre Audy, Margrete Auken, Inés Ayala Sender, Liam Aylward, Pilar Ayuso, Peter Baco, Mariela Velichkova Baeva, Enrique Barón Crespo, Etelka Barsi-Pataky, Alessandro Battilocchio, Katerina Batzeli, Edit Bauer, Jean Marie Beaupuy, Zsolt László Becsey, Angelika Beer, Ivo Belet, Irena Belohorská, Jean-Luc Bennahmias, Monika Beňová, Pervenche Berès, Sergio Berlato, Giovanni Berlinguer, Thijs Berman, Šarūnas Birutis, Jana Bobošíková, Sebastian Valentin Bodu, Jens-Peter Bonde, Guy Bono, Mario Borghezio, Josep Borrell Fontelles, Umberto Bossi, Costas Botopoulos, Bernadette Bourzai, Sharon Bowles, Iles Braghetto, Frieda Brepoels, Hiltrud Breyer, André Brie, Danutė Budreikaitė, Paul van Buitenen, Kathalijne Maria Buitenweg, Ieke van den Burg, Colm Burke, Niels Busk, Cristian Silviu Bușoi, Philippe Busquin, Joan Calabuig Rull, Mogens Camre, Luis Manuel Capoulas Santos, Marco Cappato, Marie-Arlette Carlotti, Carlos Carnero González, Giorgio Carollo, Paulo Casaca, Françoise Castex, Giuseppe Castiglione, Giusto Catania, Alejandro Cercas, Giulietto Chiesa, Sylwester Chruszcz, Luigi Cocilovo, Carlos Coelho, Richard Corbett, Dorette Corbey, Giovanna Corda, Titus Corlățean, Jean Louis Cottigny, Michael Cramer, Corina Crețu, Gabriela Crețu, Brian Crowley, Magor Imre Csibi, Marek Aleksander Czarnecki, Ryszard Czarnecki, Daniel Dăianu, Joseph Daul, Dragoș Florin David, Chris Davies, Antonio De Blasio, Bairbre de Brún, Arūnas Degutis, Véronique De Keyser, Gérard Deprez, Proinsias De Rossa, Harlem Désir, Nirj Deva, Mía De Vits, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Jolanta Dičkutė, Gintaras Didžiokas,

Martți, 19 februarie 2008

Alexandra Dobolyi, Brigitte Douay, Mojca Drčar Murko, Bárbara Dührkop Dührkop, Árpád Duka-Zólyomi, Constantin Dumitriu, Michl Ebner, Saïd El Khadraoui, Maria da Assunção Esteves, Edite Estrela, Harald Ettl, Jill Evans, Robert Evans, Richard Falbr, Claudio Fava, Szabolcs Fazakas, Emanuel Jardim Fernandes, Francesco Ferrari, Anne Ferreira, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Petru Filip, Věra Flasarová, Hélène Flautre, Alessandro Foglietta, Hanna Foltyn-Kubicka, Nicole Fontaine, Glyn Ford, Armando França, Monica Frassoni, Duarte Freitas, Sorin Frunzäverde, Kinga Gál, Vicente Miguel Garcés Ramón, José Manuel García-Margallo y Marfil, Iratxe García Pérez, Giuseppe Gargani, Jas Gawronski, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Adam Gierek, Maciej Marian Giertych, Neena Gill, Ioannis Gklavakis, Béla Glattfelder, Gian Paolo Gobbo, Bogdan Golik, Bruno Gollnisch, Ana Maria Gomes, Donata Gottardi, Genowefa Grabowska, Dariusz Maciej Grabowski, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Luis de Grandes Pascual, Louis Grech, Elly de Groen-Kouwenhoven, Lilli Gruber, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Umberto Guidoni, Zita Gurmai, Catherine Guy-Quint, András Gyürk, Fiona Hall, David Hammerstein, Benoît Hamon, Małgorzata Handzlik, Gábor Harangozó, Marian Harkin, Rebecca Harms, Satu Hassi, Adeline Hazan, Anna Hedh, Gyula Hegyi, Erna Hennicot-Schoepges, Edit Herczog, Esther Herranz García, Jim Higgins, Mary Honeyball, Milan Horáček, Richard Howitt, Ján Hudacký, Ian Hudghton, Stephen Hughes, Alain Hutchinson, Jana Hybášková, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Monica Maria Iacob-Ridzi, Mikel Irujo Amezaga, Marie Anne Isler Béguin, Carlos José Iturgaiz Angulo, Lily Jacobs, Mieczysław Edmund Janowski, Lívia Járóka, Elisabeth Jeggle, Pierre Jonckheer, Ona Juknevičienė, Jelko Kacin, Gisela Kallenbach, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Metin Kazak, Tunne Kelam, Wolf Klinz, Jaromír Kohlíček, Maria Eleni Koppa, Magda Kósáné Kovács, Miloš Koterec, Sergej Kozlík, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Ģirts Valdis Kristovskis, Urszula Krupa, Wiesław Stefan Kuc, Sepp Kusstatscher, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, Joost Lagendijk, André Laignel, Jean Lambert, Stavros Lambrinidis, Romano Maria La Russa, Vincenzo Lavarra, Johannes Lebech, Stéphane Le Foll, Roselyne Lefrançois, Bernard Lehideux, Lasse Lehtinen, Jörg Leichtfried, Jo Leinen, Katalin Lévai, Bogusław Liberadzki, Marcin Libicki, Eva Lichtenberger, Kartika Tamara Liotard, Alain Lipietz, Pia Elda Locatelli, Andrea Losco, Caroline Lucas, Elizabeth Lynne, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mary Lou McDonald, Mairead McGuinness, Edward McMillan-Scott, Jamila Madeira, Ramona Nicole Mănescu, Mario Mantovani, Marian-Jean Marinescu, Helmuth Markov, David Martin, Hans-Peter Martin, Jean-Claude Martinez, Miguel Ángel Martínez Martínez, Jan Tadeusz Masiel, Antonio Masip Hidalgo, Jiří Maštálka, Ana Mato Adrover, Mario Mauro, Erik Meijer, Íñigo Méndez de Vigo, Emilio Menéndez del Valle, Willy Meyer Pleite, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Miroslav Mikolášik, Francisco José Millán Mon, Claude Moraes, Eluned Morgan, Luisa Morgantini, Philippe Morillon, Jan Mulder, Roberto Musacchio, Cristiana Muscardini, Joseph Muscat, Francesco Musotto, Sebastiano (Nello) Musumeci, Riitta Myller, Pasqualina Napoletano, Robert Navarro, Cătălin-Ioan Nechifor, Catherine Neris, Rareș-Lucian Niculescu, Ljudmila Novak, Vural Öger, Cem Özdemir, Péter Olajos, Jan Olbrycht, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Csaba Óry, Siiri Oviir, Reino Paasilinna, Justas Vincas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Vladko Todorov Panayotov, Marco Pannella, Pier Antonio Panzeri, Dimitrios Papadimoulis, Atanas Papanizov, Neil Parish, Ioan Mircea Pașcu, Bogdan Pęk, Maria Petre, Tobias Pflüger, Rihards Pīks, João de Deus Pinheiro, Józef Pinior, Mirosław Mariusz Piotrowski, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Zita Pleštinská, Rovana Plumb, Anni Podimata, Zdzisław Zbigniew Podkański, Bernard Poignant, Adriana Poli Bortone, José Javier Pomés Ruiz, Mihaela Popa, Nicolae Vlad Popa, Christa Prets, Pierre Pribetich, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Karin Resetarits, José Ribeiro e Castro, Teresa Riera Madurell, Giovanni Rivera, Marco Rizzo, Michel Rocard, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Luca Romagnoli, Raúl Romeva i Rueda, Wojciech Roszkowski, Mechtild Rothe, Libor Rouček, Martine Roure, Christian Rovsing, Luisa Fernanda Rudi Ubeda, Heide Rühle, Eoin Ryan, Guido Sacconi, Aloyzas Sakalas, Katrin Saks, María Isabel Salinas García, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Daciana Octavia Sârbu, Amalia Sartori, Gilles Savary, Luciana Sbarbati, Pierre Schapira, Karin Scheele, Carl Schlyter, Frithjof Schmidt, Pál Schmitt, György Schöpflin, Adrian Severin, Czesław Adam Siekierski, Brian Simpson, Kathy Sinnott, Marek Siwiec, Alyn Smith, Csaba Sógor, Bogusław Sonik, María Sornosa Martínez, Bart Staes, Grażyna Staniszevska, Petya Stavreva, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Theodor Dumitru Stolojan, Dimitar Stoyanov, Daniel Stroj, Robert Sturdy, Margie Sudre, László Surján, Gianluca Susta, József Szájer, Konrad Szymański, Csaba Sándor Tabajdi, Antonio Tajani, Andres Tarand, Salvatore Tatarella, Marianne Thyssen, Silvia-Adriana Țicău, Gary Titley, Patrizia Toia, László Tóké, Ewa Tomaszewska, Witold Tomczak, Antonios Trakatellis, Catherine Trautmann, Kyriacos Triantaphyllides, Helga Trüpel, Claude Turmes, Feleknas Uca, Inese Vaidere, Johan Van Hecke, Anne Van Lancker, Geoffrey Van Orden, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Yannick Vaugrenard, Armando Veneto, Riccardo Ventre, Donato Tommaso Veraldi, Bernadette Vergnaud, Marcello Vernola, Oldřich Vlasák, Johannes Voggenhuber, Sahra Wagenknecht, Diana Wallis, Henri Weber, Renate Weber, Anders Wijkman, Glenis Willmott, Janusz Wojciechowski, Francis Wurtz, Luis Yañez-Barnuevo García, Zbigniew Zaleski, Mauro Zani, Andrzej Tomasz Zapalowski, Stefano Zappalà, Tomáš Zatloukal, Tatjana Ždanoka, Dushana Zdravkova, Vladimír Železný, Roberts Zīle, Gabriele Zimmer, Marian Złotea, Tadeusz Zwiefka

Miercuri, 20 februarie 2008

Tratatul de la Lisabona

P6_TA(2008)0055

Rezoluția Parlamentului European din 20 februarie 2008 privind Tratatul de la Lisabona (2007/2286(INI))

(2009/C 184 E/05)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunităților Europene, semnat la 13 decembrie 2007,
- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul de instituire a Comunităților Europene, modificat prin Actul Unic European și prin Tratatul de la Maastricht, Amsterdam și Nisa,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene din 12 decembrie 2007 ⁽¹⁾,
- având în vedere Declarația de la Laeken din 15 decembrie 2001 privind viitorul Uniunii,
- având în vedere Tratatul de instituire a unei Constituții pentru Europa, semnat la 29 octombrie 2004 la Roma,
- având în vedere Rezoluția sa din 7 iunie 2007 privind foaia de parcurs a procesului constituțional al Uniunii ⁽²⁾ și Rezoluția sa din 11 iulie 2007 privind convocarea Conferinței interguvernamentale ⁽³⁾,
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri constituționale și avizele Comisiei pentru dezvoltare regională, Comisiei pentru afaceri externe, Comisiei pentru dezvoltare, Comisiei pentru comerț internațional, Comisiei pentru bugete, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A6-0013/2008),

întrucât:

- A. în decursul ultimilor 50 de ani dezvoltarea Uniunii Europene a avut un rol fundamental în crearea unui spațiu de pace și stabilitate pe un continent devastat până atunci de războaie, în consolidarea democrației, libertății și a drepturilor cetățeanului, în creșterea prosperității, solidarității și a bunăstării prin crearea celei mai mari piețe unice din lume, cu norme comune privind standardele sociale, protecția mediului și a consumatorilor și concurența loială și cu o uniune economică și monetară, în constituirea unui cadru în care statele membre cooperează în abordarea unor aspecte ce trec dincolo de granițele naționale și în conferirea unei voci mai ferme Europei pe scena internațională;
- B. există o nevoie recunoscută de reformă și întărire a structurilor Uniunii pentru a consolida aceste realizări și a îmbunătăți capacitatea unei Uniuni de douăzeci și șapte, și potențial mai multe, state membre de a funcționa eficient, astfel încât să poată face față noilor provocări comune și să facă obiectul unei mai mari responsabilități democratice;
- C. această nevoie a constituit punctul de plecare pentru un șir succesiv de reforme, începând cu Tratatul de la Maastricht, ce a marcat o transformare în procesul integrării europene, prin crearea unei uniuni economice și monetare și trecerea de la o comunitate în esență economică la o uniune politică, care au încercat să configureze structura instituțională a Uniunii și au avut drept rezultat Declarația de la Laeken, care, la rândul ei, a inițiat un proces de reformă diferit, bazat pe metoda Convenției, și nu exclusiv pe conferințe interguvernamentale;

⁽¹⁾ JO C 303, 14.12.2007, p. 1.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0234.

⁽³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0328.

Miercuri, 20 februarie 2008

- D. Tratatul de instituire a unei Constituții pentru Europa a fost redactat de o Convenție compusă din doi reprezentanți ai fiecărui parlament național, șaisprezece deputați în Parlamentul European, doi reprezentanți ai Comisiei și un reprezentant al fiecărui guvern național, care au pregătit un proiect în ședință publică, ajungând la un consens în esență nemodificat de Conferința interguvernamentală din 2004, în vreme ce Tratatul de la Lisabona, care i-a urmat, și care a abandonat unele dintre elementele prezente în constituție, a fost rezultatul unor metode de lucru interguvernamentale mai tradiționale, deși cu participarea deplină a trei reprezentanți ai Parlamentului European;
- E. eforturile precedente de a reforma Uniunea prin înlocuirea tratatelor cu o constituție s-au bucurat de sprijinul unei foarte largi majorități a reprezentanților aleși de către cetățenii europeni în Parlamentul European⁽¹⁾, constituție ratificată de două treimi dintre statele membre, dar respinsă de două dintre acestea (Franța și Țările de Jos), iar, după o perioadă de reflecție în timpul căreia a devenit evident faptul că nu poate fi obținută aprobarea necesară din partea tuturor statelor membre, această abordare a fost abandonată, optându-se pentru modificarea tratatelor existente;
- F. această transformare de metodă și proces, deși păstrează într-o formă nouă multe dintre modificările de natură practică ce erau prevăzute a fi aduse structurii instituționale a Uniunii, a însemnat o diminuare a ambiției și abandonarea câtorva elemente ale constituției, amânarea intrării în vigoare a unora dintre noile mecanisme și încorporarea în tratate a unor măsuri speciale, specifice diferitelor state membre;
- G. cu toate acestea, aprobarea tratatului de către fiecare guvern național din Uniune demonstrează faptul că toate guvernele alese ale statelor membre consideră că acest compromis reprezintă baza pe care doresc să coopereze în viitor, și va fi necesar ca fiecare dintre acestea să dea dovadă de un angajament politic total, astfel încât să asigure ratificarea până la 1 ianuarie 2009;
- H. este necesar ca Tratatul de la Lisabona să fie ratificat de către toate statele membre până la sfârșitul anului 2008, pentru a le permite cetățenilor să voteze la alegerile din 2009 cunoscând pe deplin noul cadru instituțional al Uniunii,

Un pas înainte pentru viitorul Uniunii

1. consideră, în concluzie, că, luat în ansamblul său, Tratatul de la Lisabona reprezintă o îmbunătățire substanțială a tratatelor existente, care va conferi Uniunii mai multă responsabilitate democratică și va spori capacitatea sa decizională (prin consolidarea rolului Parlamentului European și al parlamentelor naționale), va întări drepturile cetățenilor europeni față de Uniune și va ameliora funcționarea eficientă a instituțiilor Uniunii;

Mai multă responsabilitate democratică

2. salută faptul că responsabilitatea democratică și capacitatea decizională vor fi sporite, ceea ce va permite cetățenilor un control sporit asupra acțiunilor Uniunii, în special datorită următoarelor îmbunătățiri:

- a) adoptarea întregii legislații a Uniunii Europene va face obiectul unui control parlamentar situat la un nivel inexistent în orice altă structură supranațională sau internațională:
- întreaga legislație a Uniunii Europene, cu câteva excepții, va fi supusă unei aprobări duble, efectuată în condiții de egalitate, de către Consiliu (compus din miniștrii naționali, responsabili în fața parlamentelor lor) și de către Parlamentul European (compus din deputați europeni aleși în mod direct);
 - controlul prealabil efectuat de către parlamentele naționale asupra întregii legislații a Uniunii va fi consolidat, întrucât acestea vor primi toate propunerile legislative europene în timp util pentru a le discuta cu miniștrii lor înainte de adoptarea unei poziții de către Consiliu și vor avea dreptul de a solicita reexaminarea unei propuneri dacă sunt de părere că aceasta nu respectă principiul subsidiarității;

⁽¹⁾ Cu 500 de voturi pentru, 137 împotriva și 40 de abțineri [Rezoluția sa din 12 ianuarie 2005 privind Tratatul de instituire a unei Constituții pentru Europa (raportul Corbett/Méndez de Vigo), JO C 247 E, 6.10.2005, p. 88].

Miercuri, 20 februarie 2008

- (b) Președintele Comisiei va fi ales de Parlamentul European, pe baza unei propuneri a Consiliului European, luând în considerare alegerile pentru Parlamentul European;
- (c) Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate va fi numit de către Consiliul European, cu acordul președintelui Comisiei, și, ca membru al Comisiei, va fi nevoit ca, în Parlament, să fie supus aceleiași proceduri de investitură ca și orice alt comisar: în calitate de vicepreședinte al Comisiei, Înalțul Reprezentant se va supune acelorași reguli ca orice alt comisar în ceea ce privește atât investitura sa, cât și exercitarea mandatului său;
- d) va fi introdusă o nouă procedură bugetară, mai simplă și mai democratică, cu o singură lectură: va fi eliminată distincția între cheltuielile obligatorii și cele neobligatorii, asigurând astfel paritatea deplină între Parlament și Consiliu în ceea ce privește aprobarea întregului buget anual, în vreme ce Parlamentului îi va fi conferit și dreptul de a aproba cadrul financiar multianual obligatoriu din punct de vedere juridic;
- e) controlul democratic în ceea ce privește competențele legislative delegate Comisiei va fi consolidat cu ajutorul unui nou sistem de supraveghere, conform căruia Parlamentul European sau Consiliul vor putea fie retrage deciziile ale Comisiei, fie revoca delegarea unor astfel de competențe;
- f) aprobarea Parlamentului European va fi necesară pentru un spectru larg de acorduri internaționale semnate de Uniune, inclusiv cele referitoare la domenii cuprinse în sfera procedurii legislative ordinare din cadrul Uniunii;
- g) la discutarea sau votarea proiectelor de acte legislative, întâlnirile Consiliului vor fi publice, permițându-le astfel cetățenilor să observe felul în care guvernele lor acționează în cadrul Consiliului;
- h) agențiile, în special Europol și Eurojust, vor face obiectul unui control parlamentar sporit;
- (i) Comitetul Regiunilor va avea dreptul de a formula acțiuni în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, mandatul membrilor săi va fi prelungit la 5 ani, iar relațiile sale cu Parlamentul European vor fi mai clar definite;
- j) procedura de revizuire a tratatelor va fi, în viitor, mai deschisă și mai democratică, întrucât Parlamentul European va putea, de asemenea, prezenta propuneri în acest sens, iar controlul oricărei revizuirii propuse trebuie efectuat de o Convenție care va include reprezentanți ai parlamentelor naționale și ai Parlamentului European, cu excepția cazului în care Parlamentul consideră că acest lucru nu este necesar, în vreme ce proceduri de revizuire noi și simplificate sunt introduse în vederea modificării, prin decizie unanimă, a anumitor prevederi ale tratatului, cu aprobarea parlamentelor naționale;

Afirmarea valorilor, consolidarea drepturilor cetățenilor, sporirea clarității

- 3. salută faptul că drepturile cetățenilor vor fi consolidate, ca rezultat al următoarelor îmbunătățiri:
 - (a) Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care cuprinde o listă completă și actualizată a drepturilor civile, politice, economice și sociale, va deveni obligatorie din punct de vedere juridic; aceasta va oferi securitate juridică cetățenilor Uniunii, garantând că toate dispozițiile legislației UE și toate acțiunile întreprinse de către instituțiile UE sau care au ca bază legislația UE vor trebui să se conformeze acestor standarde, respectând în același timp principiul subsidiarității;
 - (b) Uniunea va solicita aderarea la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ceea ce înseamnă că Uniunea va face obiectul aceleiași control extern cu privire la obligația de a respecta drepturile cetățenilor ca și statele sale membre;
 - c) noi dispoziții vor facilita participarea cetățenilor și a asociațiilor reprezentative ale societății civile la deliberările Uniunii, pe baza contribuției lor importante la pregătirea tratatului; dialogul cu partenerii sociali, bisericele, comunitățile religioase și organizațiile neconfesionale va fi încurajat;
 - d) introducerea dreptului cetățenilor UE la inițiativă le va permite cetățenilor să prezinte propuneri referitoare la anumite aspecte cu privire la care aceștia consideră că un act juridic al Uniunii este necesar în vederea aplicării tratatelor;

Miercuri, 20 februarie 2008

- e) protecția judiciară a cetățenilor va fi consolidată, întrucât Curtea de Justiție a Uniunii Europene își va extinde competențele cu privire la chestiuni din domeniul libertății, securității și justiției, precum și la actele e Consiliului European, Băncii Centrale Europene și organelor Uniunii, în același timp fiind prevăzută și facilitarea accesului persoanelor fizice și juridice la procedurile curții;
4. salută faptul că tratatul definește într-o manieră mai clară și mai vizibilă valorile, comune tuturor statelor membre, pe care Uniunea este întemeiată, precum și obiectivele Uniunii și principiile în baza cărora își desfășoară activitatea și relațiile cu statele membre:
- a) este stabilită o delimitare clară a competențelor Uniunii față de statele membre, pe baza principiului conform căruia toate competențele care nu sunt conferite Uniunii de către tratate rămân în sfera de competență a statelor membre;
- b) se pune un accent sporit pe acele politici care aduc beneficii vizibile cetățenilor: există noi dispoziții cu aplicare generală privind promovarea unui nivel ridicat de ocupare a forței de muncă, garantarea unei protecții sociale adecvate, lupta împotriva excluziunii sociale, un nivel ridicat de educație, formare profesională și sănătate, eliminarea oricărui fel de discriminare și promovarea egalității între femei și bărbați; noi dispoziții sprijină promovarea dezvoltării durabile și protecția mediului, inclusiv lupta împotriva schimbărilor climatice, și respectul față de serviciile de interes general; coeziunea economică, socială și teritorială este reafirmată drept obiectiv al Uniunii;
- c) confuzia existentă între „Comunitatea Europeană” și „Uniunea Europeană” va lua sfârșit, ca urmare a faptului că Uniunea Europeană devine o singură entitate juridică și o singură structură;
- d) o clauză de solidaritate între statele membre asigură cetățenii că se pot aștepta la sprijin din partea Uniunii în eventualitatea unui atac terorist sau a unei catastrofe naturale sau provocate de om;
- e) confirmă specificitatea organizării instituționale a Uniunii, potrivit căreia statele membre își deleagă anumite competențe pe care le consideră a fi mai bine exercitate prin mecanisme comune, asigurând, în același timp, pentru a evita orice îndoială, garanții suficiente că Uniunea nu se va transforma într-un superstat centralizat și atotputernic, după cum urmează:
- obligația de a respecta identitatea națională a statelor membre, inerentă structurilor lor fundamentale politice și constituționale, inclusiv în ceea ce privește autonomia locală și regională, precum și funcțiile esențiale ale statului și, în special, pe cele care au ca obiect asigurarea integrității sale teritoriale, menținerea ordinii publice și apărarea securității naționale;
 - principiul competențelor atribuite (în virtutea căruia singurele competențe ale Uniunii sunt cele care îi sunt atribuite de către statele membre), al subsidiarității și al proporționalității;
 - participarea statelor membre la sistemul de luare a deciziilor din cadrul Uniunii și la acordul privind eventualele schimbări ce urmează a-i fi aduse;
 - recunoașterea dreptului fiecărui stat membru de a se retrage din Uniune, dacă dorește să o facă;

O mai mare eficiență

5. salută faptul că noul tratat va consolida capacitatea instituțiilor Uniunii de a-și îndeplini obiectivele într-un mod mai eficient, în special deoarece:
- a) se vor înmulți substanțial domeniile în care guvernele ce se reunesc în Consiliu iau decizii prin votul cu majoritate calificată, și nu prin unanimitate, făcând astfel posibil ca o Uniune compusă din douăzeci și șapte de state membre să funcționeze în mai multe domenii, fără a fi blocată de vetouri;
- b) noul sistem al votului cu majoritate dublă va înlesni luarea deciziilor în Consiliu;
- (c) Consiliul European va deveni o instituție de sine stătătoare a Uniunii Europene, iar sistemul său de rotație a președinției o dată la șase luni va fi înlocuit de un Președinte ales pentru o perioadă de doi ani și jumătate de către membrii acestuia, asigurând astfel mai multă coerență în pregătirea și continuitatea muncii depuse;

Miercuri, 20 februarie 2008

- d) numărul membrilor Comisiei va fi redus, începând cu 2014, la două treimi din numărul statelor membre, ceea ce va spori capacitatea de acțiune a Comisiei și va face și mai clar faptul că membrii Comisiei reprezintă interesul european, și nu pe cel al țării lor de origine, în timp ce un sistem de rotație va asigura în continuare participarea egală a tuturor statelor membre;
- e) vizibilitatea și capacitatea de acțiune a Uniunii ca actor global vor crește în mod considerabil:
- posturile de Înalt Reprezentant al Uniunii pentru politica externă și cel de Comisar pentru afaceri externe, două posturi care dau naștere la duplicări și confuzii, vor fi reunite într-unul singur, prin crearea unui vicepreședinte al Comisiei / Înalt Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate, care va prezida Consiliul pentru afaceri externe și va putea fi vocea Uniunii atunci când aceasta are o poziție comună, asigurând astfel mai multă coerență în acțiunile Uniunii pe plan extern;
 - va exista un serviciu unic pentru acțiunea externă, alcătuit din funcționari ai Comisiei, Consiliului și ai serviciilor diplomatice naționale, care poate fi instituit de către Consiliu doar cu aprobarea Comisiei și după consultarea Parlamentului; acest serviciu pentru acțiunea externă va fi condus de către vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant, ar trebui să fie atașat Comisiei și este menit să confere mai multă coerență în dezvoltarea și punerea în aplicare a politicii externe a Uniunii;
 - capacitatea Uniunii de a dezvolta structuri comune în domeniul politicii de securitate și apărare va fi consolidată, printre altele prin introducerea unei clauze de ajutor și asistență reciprocă în eventualitatea unei agresiuni armate, sporind astfel sentimentul de securitate al cetățenilor și asigurând în același timp flexibilitatea necesară acomodării diferitelor abordări ale statelor membre în acest domeniu;
- f) distincția dintre instrumentele legislative și cele executive va fi clarificată și o nouă definiție a actelor delegate va face posibilă simplificarea și eficientizarea legislației Uniunii;
- g) structura pe piloni este abandonată, fapt ce permite unitatea de acțiune în diferitele domenii de activitate ale Uniunii, cu mecanisme și instrumente simplificate, deși natura specifică politicii externe și de securitate presupune proceduri specifice în aceste domenii;
- h) acțiunile în domeniul libertății, securității și justiției vor fi caracterizate de obiective mai ambițioase și de proceduri mai eficiente, fără a mai fi utilizate instrumente și proceduri separate interguvernamentale, și vor fi supuse controlului jurisdicțional, promițând astfel un progres tangibil în ceea ce privește aspectele legate de justiție, securitate și imigrație;
- i) obiectivele și competențele Uniunii în domeniile schimbărilor climatice, drepturilor copilului, politicii europene de vecinătate, ajutorului umanitar, energiei (inclusiv o referire în tratat la solidaritate între statele membre în acest sector), spațiului, cercetării, turismului, sportului, sănătății publice și protecției civile sunt mai clar definite; politica comercială comună este recunoscută drept o competență exclusivă a Uniunii;
- j) cu privire la alte aspecte, va deveni posibilă aplicarea unor metode mai eficiente de luare a deciziilor în momentul în care va exista o voință politică în acest sens;
- k) există mai multă flexibilitate în luarea deciziilor, chiar și atunci când nu toate statele membre sunt dispuse sau capabile să facă progrese cu privire la anumite politici în același timp;

Preocupări

6. este conștient de faptul că, în urma rezultatelor referendumurilor din Franța și Țările de Jos, au existat multe păreri de rău cu privire la faptul că a fost necesar, pentru a stabili un nou acord între cele 27 de state membre, să:

- se renunțe la abordarea constituțională și la unele dintre caracteristicile acesteia, cum ar fi noțiunea unei Uniuni bazate pe voința cetățenilor săi și a statelor membre, un text unitar și structurat, o terminologie mai clară pentru desemnarea instrumentelor legislative, instituirea prin tratat a drapelului și a imnului și utilizarea titlului de „Ministru de Externe” în locul celui de „Înalt Reprezentant”;
- amâne punerea în aplicare a unor elemente importante ale noului tratat, cum ar fi intrarea în vigoare a noului sistem de vot în Consiliu (însoțită de unele dispoziții speciale privind amânarea votului, cunoscute sub numele de „compromisul de la Ioannina”), și să se adauge mecanisme restrictive, de tipul „frânelor de urgență”, la procedura legislativă ordinară în anumite domenii de competență;

Miercuri, 20 februarie 2008

- introducă în tratat măsuri specifice anumitor state membre, cum ar fi extinderea aranjamentelor privind opțiunea de a participa („opt-in”) la cooperarea în materie polițienească și penală pentru două state membre, protocolul ce limitează efectele Cartei asupra legislației naționale din două state membre și locul suplimentar în Parlamentul European alocat unui stat membru, prin derogare de la principiul proporționalității degresive;
- modifice textul mai multor pasaje din tratat, sau al unor protocoale și declarații anexate la acesta, în sensul adoptării nejustificate a unui ton negativ, care creează impresia unei neîncrederi față de Uniune și instituțiile acesteia, trimițând astfel un semnal greșit către public;

Concluzii

7. susține tratatul și subliniază necesitatea ca toate statele membre ale Uniunii să reușească să îl ratifice în timp util, astfel încât să intre în vigoare la 1 ianuarie 2009;
8. consideră că Tratatul de la Lisabona va asigura un cadru stabil, care va face posibilă viitoarea dezvoltare a Uniunii;
9. înțelege faptul că un tratat de modificare este în mod inevitabil mai puțin clar și mai greu de citit decât un tratat codificat; solicită, prin urmare, publicarea imediată a tratatelor consolidate, astfel cum au fost revizuite de către Tratatul de la Lisabona, fapt ce le va oferi cetățenilor un text fundamental al Uniunii mai clar;
10. își reiterează solicitarea ca toate eforturile posibile să fie depuse, atât de către instituțiile UE, cât și de autoritățile naționale, în conformitate cu principiul cooperării sincere, în vederea informării clare și obiective a cetățenilor europeni cu privire la conținutul tratatului;
11. încredințează comisiei competente în fond sarcina de a pregăti modificările necesare la Regulamentul de procedură și de a evalua oportunitatea unor măsuri suplimentare de punere în aplicare;

*
* *

12. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție și raportul Comisiei pentru afaceri constituționale, parlamentelor naționale ale statelor membre, Consiliului, Comisiei și foștilor membri ai Convenției privind viitorul Europei, și să se asigure că serviciile Parlamentului, inclusiv birourile sale de informare, furnizează informații suficiente referitoare la poziția Parlamentului privind tratatul.

Strategia de la Lisabona

P6_TA(2008)0057

Rezoluția Parlamentului European din 20 februarie 2008 privind contribuția la Consiliul European de primăvară 2008 în ceea ce privește Strategia de la Lisabona

(2009/C 184 E/06)

Parlamentul European,

- având în vedere pachetul strategic propus de Comisie privind Strategia de la Lisabona, ce cuprinde Raportul strategic cu privire la Strategia de la Lisabona revizuită pentru creștere și locuri de muncă și lansarea noului ciclu (2008-2010), evaluarea programelor naționale de reformă și Orientările integrate pentru creștere și ocuparea forței de muncă (2008-2010), stabilite în Comunicare Comisiei către Consiliul European de primăvară (COM(2007)0803) și în Comunicarea Comisiei referitoare la o propunere privind programul comunitar Lisabona 2008-2010 (COM(2007)0804),
- având în vedere Comunicarea Comisiei privind Interesul european: Reușita în era globalizării (COM(2007)0581),

Miercuri, 20 februarie 2008

- având în vedere Comunicarea Comisiei „Statele membre și regiunile pun în aplicare Strategia de la Lisabona pentru creștere și locuri de muncă, prin intermediul politicii de coeziune a UE, 2007-2013” (COM(2007)0798),
 - având în vedere cele 27 de programe naționale de reformă (PNR) pentru 2005-2008, în conformitate cu Strategia de la Lisabona, prezentate de statele membre,
 - având în vedere concluziile Consiliului European din 23 și 24 martie 2000, 23 și 24 martie 2001, 22 și 23 martie 2005, 23 și 24 martie 2006 și 8 și 9 martie 2007, precum și rezultatul discuțiilor privind Consiliul European informal din 27 octombrie 2005,
 - având în vedere Rezoluția sa din 15 noiembrie 2007 intitulată „Interesul european: reușita în era globalizării” ⁽¹⁾,
 - având în vedere cea de-a patra Reuniune parlamentară paritară, care a avut loc la Bruxelles la 11 și 12 februarie 2008,
 - având în vedere articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Comisia s-a angajat să ia pe deplin în considerare opiniile exprimate de Parlament în rezoluțiile sale privind Strategia de la Lisabona și îndeosebi de rezoluția privind globalizarea din 15 noiembrie 2007;
- B. întrucât Parlamentul, în rezoluțiile sale anterioare, și-a exprimat sprijinul ferm pentru Strategia de la Lisabona și a salutat în mod deosebit noua abordare concentrată asupra strategiei pentru creștere și ocuparea forței de muncă;
- C. întrucât există o puternică interdependență între creșterea, ocuparea forței de muncă, lupta împotriva sărăciei și incluziunea socială;
- D. întrucât Uniunea Europeană și statele membre au o responsabilitate comună în ceea ce privește răspunsul la provocările, oportunitățile și incertitudinile cetățenilor legate de globalizare; întrucât Uniunea Europeană trebuie să își asume responsabilitatea politică pe plan mondial și să contribuie la realizarea și conturarea unei dezvoltări durabile în lume în era globalizării, astfel încât cetățenii de peste tot să poată beneficia de oportunitățile oferite de globalizare;
- E. întrucât piața internă este un instrument eficace și important pentru a construi o economie dinamică și competitivă bazată pe cunoaștere și pentru a îmbunătăți competitivitatea Europei pe piața mondială, cu scopul de a îmbunătăți calitatea vieții cetățenilor săi;
- F. întrucât prezenta rezoluție, în conformitate cu mandatul grupului de coordonare al Parlamentului privind Strategia de la Lisabona și respectând competențele altor comisii ale Parlamentului, nu va trata în detaliu aspecte legate de legislația în curs de examinare și procesele de consultare,

Observații generale

1. reiterează importanța care trebuie acordată unei aplicări ferme a Strategiei de la Lisabona, subliniind interdependența progreselor pe plan economic, social și în ceea ce privește protecția mediului în crearea unei economii durabile dinamice și inovatoare;
2. consideră că dezvoltarea economică și prosperitatea viitoare în Europa depind de modul în care se pot crea condiții mai favorabile unei creșteri economice durabile și creării de noi locuri de muncă și de reacția la oportunitățile și provocările ce decurg din procesul de globalizare, din schimbările demografice și din amenințările globale la adresa mediului; consideră că Strategia de la Lisabona revizuită și orientările integrate reprezintă instrumentul comun al Uniunii Europene în acest scop;
3. consideră că, pentru a garanta succesul Strategiei de la Lisabona revizuite, este, de asemenea, necesar să se consolideze creșterea economică a Europei și să se depășească cererea internă scăzută, care trebuie să se realizeze ca urmare a unei creșteri a veniturilor aferente unei creșteri a productivității și a locurilor de muncă;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0533.

Miercuri, 20 februarie 2008

4. recunoaște faptul că Uniunea Europeană se va confrunta în viitor cu numeroase provocări: o populație care va începe să se reducă în jurul anului 2020, o presiune economică sporită exercitată de concurența la nivel mondial, o creștere a prețului energiei, schimbări climatice și dezechilibre sociale; consideră că Europa trebuie să răspundă acestor provocări printr-o combinație de politici adecvată;
5. constată că Strategia de la Lisabona cunoaște o evoluție pozitivă; constată, cu toate acestea, că există încă deficiențe în aplicarea sa, precum și o lipsă de înțelegere a faptului că procesul european de dezvoltare, care vizează o creștere economică mai puternică, crearea de noi locuri de muncă, o securitate socială adecvată și o protecție a mediului corespunzătoare, nu este încă suficient de stabil;
6. consideră că, în calitate de principal exportator și importator de mărfuri din lume, principal exportator de servicii și a doua mare destinație și sursă de investiții străine directe, Uniunea Europeană este unul dintre cei mai importanți beneficiari ai deschiderii economiei mondiale; consideră că, în aceste condiții, Uniunea Europeană are o mare responsabilitate în ceea ce privește abordarea chestiunilor internaționale;
7. salută dimensiunea globală a procesului de la Lisabona și observă că Strategia de la Lisabona reprezintă un răspuns european la oportunitățile și riscurile inerente globalizării; în această privință, subliniază în mod explicit importanța cooperării transatlantice, precum și îmbunătățirea cooperării cu alți actori importanți cum ar fi China, India, Brazilia și alte zone economice din lume;
8. solicită convenirea de reguli și practici în comerțul mondial care să fie compatibile cu obiectivele de dezvoltare ale mileniului și cu responsabilitatea inerentă conducerii luptei împotriva schimbărilor climatice și promovării sănătății; solicită în principiu să se ia măsuri de combatere a protecționismului, atât în interiorul, cât și în exteriorul Uniunii Europene; solicită ca runda de negocieri de la Doha să fie urmată de relații de colaborare și de o abordare echitabilă;
9. subliniază valoarea incontestabilă a unei politici corespunzătoare de stabilitate și creștere economică, precum și importanța stabilității macroeconomice, ca sursă de încredere pe care se bazează realizarea obiectivelor Strategiei de la Lisabona; subliniază că, în interesul stabilității macroeconomice, creșterea productivității trebuie să fie însoțită de o distribuție mai echitabilă și de o consolidare a coeziunii sociale; atrage atenția, în acest sens, asupra cererii ca majorarea veniturilor să țină pasul cu creșterea pe termen mediu a productivității;
10. subliniază, cum face și Comisia, că economiile statelor membre sunt profund interdependente și că necesitatea unui program comun de reformă este cea mai puternică în zona euro;
11. subliniază importanța primordială a protejării stabilității piețelor financiare și observă că recenta criză de pe piața creditelor ipotecare („subprime”) indică necesitatea elaborării de către UE a unor măsuri de supraveghere pentru îmbunătățirea transparenței și a stabilității piețelor financiare și pentru mai buna protecție a clienților; solicită evaluarea sistemelor și instrumentelor de supraveghere prudențială în vigoare în Europa și insistă asupra consultării regulate a Parlamentului, care să permită elaborarea unor recomandări clare referitoare la modalitățile de îmbunătățire a stabilității sistemului financiar și a capacității sale de a asigura, pe termen lung, servicii financiare sigure pentru întreprinderile europene;
12. subliniază faptul că subsidiaritatea este importantă pentru a permite statelor membre să adapteze politicile acceptate de comun acord privind securitatea și flexibilitatea la practicile și tradițiile specifice piețelor naționale ale forței de muncă;
13. reamintește că politica de coeziune reprezintă un principiu fundamental al tratatelor și un instrument destinat realizării obiectivelor Strategiei de la Lisabona pentru creștere și ocuparea forței de muncă și că fondurile politicii de coeziune sunt destinate în proporție de până la 75 % inovării și obiectivelor Strategiei de la Lisabona; consideră că efectul de pârghie al politicii de coeziune în general, precum și fondurile structurale și de coeziune în particular trebuie folosite pentru punerea în aplicare a Strategiei de la Lisabona la nivel regional și că rezultatele acestui proces trebuie monitorizate cu atenție la nivel regional și local; consideră că actuala evoluție economică favorabilă ar trebui să încurajeze alte reforme; subliniază nevoia de a analiza efectele punerii în aplicare ale Strategiei de la Lisabona la nivel regional, 2008 fiind primul an pentru evaluarea rezultatelor preliminare ale exercițiului de alocare de fonduri consacrat politicii de coeziune;

Miercuri, 20 februarie 2008

14. consideră că cercetarea științifică și tehnologică constituie unul dintre elementele-cheie ale Strategiei de la Lisabona; recunoaște importanța de prim ordin a stimulării cercetării și dezvoltării și faptul că statele membre ar trebui să adopte măsuri suplimentare pentru a-și atinge obiectivele de investiții în cercetare și dezvoltare pentru anul 2010, indicând modul în care vor fi atinse aceste obiective naționale pentru 2010 și modul în care strategiile lor în domeniul cercetării și dezvoltării vor contribui la crearea unui spațiu european de cercetare; subliniază că tranziția necesară către o economie eficientă din punct de vedere energetic și cu emisii scăzute de carbon, bazată pe resurse regenerabile, prin intermediul dezvoltării și aplicării unor noi tehnologii va crea diverse oportunități pentru Uniunea Europeană; ia act de marile oportunități ce sunt oferite economiei europene prin dezvoltarea și punerea în aplicare de noi tehnologii și servicii care vor contribui la procesul de reducere a emisiilor de carbon la nivelul economiei mondiale; salută, în acest context, propunerea Comisiei de a crea „o a cincea libertate” în acest sens, libertatea de cunoaștere, care să completeze cele patru libertăți privind circulația mărfurilor, a serviciilor, a persoanelor și a capitalurilor, precum și să reunească resursele statelor membre și ale UE în domeniul cercetării și dezvoltării pentru a garanta o utilizare mai eficientă;

15. salută recentele inițiative și investiții în domeniile politicilor industriale și de cercetare; în acest context, salută instituirea Institutului European de Inovare și Tehnologie și recenta investiție în programul Galileo, văzute ca o modalitate eficientă de a combina nevoile de inovare tehnologică cu programul de cercetare al industriei; aprobă programele privind Sistemul European Global de Navigație prin Satelit (Galileo și Serviciul european geostaționar mixt de navigare) ca fiind proiecte-cheie ale UE; subliniază meritele publice și economice ale acestor programe și beneficiile pe care le asigură în ceea ce privește noile servicii și piețe;

16. consideră că sunt necesare rețele de excelență pentru a garanta poziția de lider a Europei în domeniul economic și în cel tehnologic; consideră că statele membre și regiunile ar trebui să încurajeze dezvoltarea de poluri de excelență și luarea unor măsuri de încurajare a competiției reciproce și a cooperării, pentru a stimula într-o mai mare măsură cultura inovării; consideră că Comisia, statele membre, autoritățile regionale și locale ar trebui să ia noi măsuri pentru a sprijini în mod activ o mai strânsă cooperare între autoritățile publice, instituțiile de cercetare, universități și industrie;

17. subliniază importanța faptului ca întreprinderile, cetățenii și autoritățile europene să finalizeze cu succes tranziția către era digitală și să realizeze cu adevărat societatea și economia bazate pe cunoaștere, astfel cum prevede Strategia de la Lisabona; solicită sporirea prezenței științei și tehnologiei în viața cotidiană a cetățenilor și promovarea unei societăți integratoare a cunoașterii pentru toți;

18. îndeamnă guvernele statelor membre și administrațiile lor regionale, în calitate de cei mai mari angajatori, cumpărători și furnizori de servicii pe piața internă, să impulsioneze inovarea creând piețe pilot pentru produse și servicii inovatoare;

19. observă că întreprinderile mici și mijlocii (IMM-urile) joacă un rol crucial în crearea de noi locuri de muncă și valorificarea noilor cercetări; susține cu fermitate propunerea Comisiei cu privire la micile întreprinderi ca un instrument pentru crearea de oportunități pentru IMM-uri și pentru încurajarea modului de gândire ghidat după principiul „gândește mai întâi la scară mică”(„think small first”), precum și pentru definirea unei abordări politice integrate care să valorifice potențialul de creștere în fiecare etapă a ciclului de viață al IMM-urilor;

20. subliniază potențialul pentru ajutorarea IMM-urilor prin reducerea obligațiilor de natură reglementară, îmbunătățirea accesului acestora la contractele publice și crearea de condiții mai favorabile pentru finanțarea și exploatarea inovațiilor;

21. recunoaște că, în Uniunea Europeană, tehnologiile inovatoare trebuie transpuse mai rapid în produse și servicii noi; prin urmare, susține cererea Comisiei privind crearea unui „triunghi al cunoașterii” format din cercetare, educație și inovare; așteaptă investiții mai eficiente în calificări profesionale noi, învățarea continuă și sisteme educaționale/de formare profesională moderne;

22. salută inițiativa Comisiei de a reduce încărcătura de natură reglementară și are drept obiectiv o mai bună legiferare și încurajează statele membre să adopte măsuri similare, fără a pune în pericol drepturile de participare ale cetățenilor și protecția consumatorilor; așteaptă din partea Comisiei și a Consiliului să-și respecte angajamentele definite în Acordul interinstituțional pentru o mai bună legiferare⁽¹⁾; observă cu profundă îngrijorare că un anumit număr de propuneri legislative importante ale Comisiei au fost prezentate recent fără o evaluare prealabilă a impactului sau fără evaluarea corectă a efectelor legislației anterioare în același domeniu;

(1) JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

Miercuri, 20 februarie 2008

23. subliniază, în acest context, nevoia unei abordări noi și cuprinzătoare privind politica externă și comercială axată pe convergența la nivel mondial a regulilor, standardelor și cooperării în domeniul reglementării; subliniază faptul că Europa trebuie să-și maximizeze potențialul de lansare pentru întreprinderile care intră pe piețele mondiale și de destinație atractivă pentru investitori; solicită, de asemenea, ca toate acordurile comerciale bilaterale și regionale ale UE în curs de negociere să includă dispoziții executabile privind punerea în aplicare a standardelor fundamentale în domeniul muncii și alte aspecte ale muncii decente, precum și a standardelor multilaterale de mediu;

24. își exprimă încă o dată convingerea că, pentru a construi o societate care face față schimbărilor, rolul unui proces mai cuprinzător de luare a deciziilor economice va fi crucial; reamintește concluziile Consiliului European de primăvară din 2005 care subliniază că punctul central al Strategiei de la Lisabona este un nivel înalt de protecție socială; reafirmă că este inacceptabil faptul că unii oameni trăiesc sub nivelul de sărăcie și se află într-o situație de excludere socială; reafirmă faptul că toți cetățenii europeni ar trebui să aibă acces la un loc de muncă și la o viață decente, chiar și după pensionare; sprijină noile măsuri de îmbunătățire a politicilor privind combaterea sărăciei și a excluderii sociale, cu scopul de a adopta o abordare globală privind reînnoirea impulsului decisiv dat eradicării sărăciei până în 2010 și posibilitatea ca toți cetățenii europeni să aibă acces la drepturile lor fundamentale; subliniază caracterul obligatoriu din punct de vedere juridic al Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene în cadrul Tratatului de la Lisabona; cere Consiliului European de primăvară din 2008 să se angajeze să adopte un program social ambițios cu un efect concret în privința rezultatelor Strategiei de la Lisabona;

25. coeziunea socială și teritorială fiind una dintre componentele esențiale ale pieței interne, reamintește importanța îmbunătățirii încrederii cetățenilor prin promovarea unor obiective sociale și ecologice comune statelor membre, cum ar fi locuri de muncă de calitate, egalitatea de șanse și protecția sănătății și a mediului, respectându-se în același timp diversitatea culturală europeană; solicită Comisiei să se asigure că UE își exercită misiunea de protecție în aceste domenii și să evite concurența în materie de reglementări între statele membre;

26. consideră necesară integrarea sporită a sectorului transporturilor în Strategia de la Lisabona; insistă să se acorde prioritate, în cadrul noilor orientări politice integrate, transportului durabil, logisticii și dezvoltării rețelelor transeuropene, și face apel la statele membre să se asigure că planurile naționale prezentate la viitorul Consiliu European de primăvară 2008 reflectă aceste priorități;

Piața internă și răspunsuri strategice la globalizare

27. subliniază că o bună funcționare a pieței interne, o forță de muncă înalt calificată, o economie de piață socială echilibrată și stabilitatea democratică reprezintă cel mai puternic avantaj competitiv pentru Europa; piața internă oferă investitorilor din țări terțe avantaje de tipul condițiilor echitabile și al liberei circulații, totuși, intrarea pe piața internă ar trebui să fie însoțită de o deschidere similară din partea țărilor terțe cu economii dezvoltate și emergente pentru investitorii din UE; în plus, este necesară crearea celor mai bune condiții generale posibile pentru întreprinderile europene, inclusiv o mai bună legislație, o bună guvernare, concurență loială și echitabilă, o bună funcționare a piețelor de capital de risc și comercializarea rezultatelor în materie de cercetare și inovare;

28. îndeamnă statele membre să acorde competitivității Uniunii Europene un loc central în momentul elaborării politicilor și să facă din realizarea pieței interne o prioritate, îndeosebi prin punerea în aplicare la timp și în mod corespunzător a directivelor privind piața internă și prin înlăturarea barierelor nejustificate din calea piețelor naționale; cu toate acestea, reamintește că instituirea pieței interne s-a bazat pe concurență, cooperare și solidaritate, care constituie în continuare principii fundamentale pentru viitoare realizări în cadrul pieței interne în secolul XXI; subliniază faptul că piața internă trebuie să fie dezvoltată prin intermediul unor norme care să asigure o concurență loială, a unor sisteme fiscale și de protecție socială funcționale, precum și a unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor;

29. subliniază necesitatea de a realiza piața internă și de a efectua reformele necesare; invită statele membre să aprobe restul măsurilor necesare creării unei piețe interne a serviciilor, inclusiv a serviciilor financiare și să garanteze că autoritățile naționale de reglementare încurajează noii prestatori de servicii și noile produse, asigurând în același timp un mediu concurențial echitabil și transparența și siguranța juridică corespunzătoare a intereselor investitorilor individuali; consideră că noile inițiative politice care contribuie la realizarea pieței interne ar trebui să se bazeze mai mult pe o analiză a impactului pe care acestea îl au asupra diferitelor piețe, sectoare economice și asupra mediului, precum și în domeniul social;

Miercuri, 20 februarie 2008

30. subliniază necesitatea asigurării unui nivel corespunzător de protecție a drepturilor de proprietate intelectuală și sprijină inițiativa de instituire a unui sistem de brevetare accesibil din punct de vedere financiar, sigur și eficient, de natură să stimuleze investițiile și eforturile de cercetare și să favorizeze capacitatea de inovare, în special în cazul IMM-urilor; îndeamnă cele trei instituții să colaboreze pentru a ajunge la un consens politic privind o reală îmbunătățire a sistemul de brevetare, care să permită cetățenilor să beneficieze de noi produse și servicii la prețuri accesibile;

31. observă că instrumentele de piață cuprind o gamă largă de instrumente de politică, folosite din ce în ce mai mult în scopul realizării obiectivelor de mediu; consideră că instrumentele de piață, cum ar fi impozitele, taxele și comercializarea cotelor de emisii pot favoriza o atribuire eficientă a resurselor naturale și pot contribui, în acest context, la realizarea obiectivelor Strategiei de la Lisabona;

32. își reiterează opinia cu privire la beneficiile reorientării presiunii fiscale de la impozitarea muncii la impozitarea degradării mediului, ca o modalitate eficientă de a aborda atât aspectele de mediu, cât și cele legate de ocuparea forței de muncă, și consideră că presiunea fiscală asupra muncii trebuie redusă pentru a crea mai multe locuri de muncă și pentru a lupta împotriva economiei subterane;

33. constată că obiectivul siguranței aprovizionării cu energie și cel de a asigura cetățenilor europeni mobilitate și energie la prețuri moderate, în conformitate cu principiile dezvoltării durabile și de a menține prețuri echitabile poate fi realizat aplicând aceeași strategie ca cea privind asigurarea unei protecții ambițioase a climatului;

34. invită, prin urmare, Comisia să pună în aplicare în mod coerent și fără întârziere deciziile Consiliului European de primăvară din 2007 și să facă din energiile regenerabile și eficiența energetică prioritățile concrete ale unei politici energetice comune;

35. subliniază faptul că o sarcină importantă care le revine statelor membre ale Uniunii Europene și altor țări industrializate este cea de a trece la o economie cu consum scăzut de energie, bazată pe surse regenerabile de energie; o modalitate eficientă de abordare a acestui aspect este reprezentată de aplicarea tehnologiilor deja disponibile, dar pentru a căror punere în practică este nevoie de măsuri politice ambițioase, inclusiv de stimulente și sancțiuni acceptate la nivel multilateral, aplicabile țărilor care nu sunt pregătite să își aducă propria contribuție la efortul comun; subliniază faptul că tranziția necesară către o economie care respectă principiile dezvoltării durabile, bazată pe un consum redus de energie, intensivă și care generează emisii scăzute de carbon prin intermediul dezvoltării și prin aplicarea unor noi tehnologii va crea diverse oportunități pentru UE;

36. subliniază importanța politicii din domeniul transporturilor pentru combaterea schimbărilor climatice și pentru a răspunde unei game mai largi de preocupări legate de mediu; solicită în mod insistent să se elaboreze politici care să reducă transportul inutil printr-o serie de măsuri; solicită ca rețelele transeuropene de transport să fie supuse unei evaluări strategice aprofundate privind impactul acestora asupra mediului;

37. invită statele membre să extindă în cel mai scurt timp rețelele transeuropene de transport interconectate și interoperabile, acordând o atenție deosebită nevoilor noilor state membre, în cadrul unei politici a transporturilor eficiente, durabile și cu impact minim asupra mediului; invită Comisia și statele membre să aplice combinația potrivită de politici pentru a valorifica la maximum potențialul sistemelor de transport și inovațiilor tehnologice inteligente cu un impact minim asupra mediului;

38. consideră, în consecință, de o importanță crucială garantarea, în viitor, a compatibilității cererii de servicii de logistică cu reducerea impactului asupra mediului și a volumului de emisii de gaze cu efect de seră; transporturile durabile se bazează pe capacitatea factorilor de decizie politică la nivel european, național și regional de a oferi stimulente eficiente pentru ca beneficiarii serviciilor de transport, transportatorii și producătorii de vehicule să-și continue eforturile pentru crearea unei piețe a serviciilor logistice cu un impact minim asupra mediului;

Piața muncii și investițiile în capitalul uman

39. recunoaște că Strategia UE pentru creștere și crearea de locuri de muncă are rezultate pozitive, dar, în același timp, subliniază faptul că nu toți cetățenii UE au beneficiat de pe urma acestor rezultate; subliniază faptul că, pentru a face față globalizării și a răspunde provocării demografice, este extrem de important să li se ofere oamenilor competențele și oportunitățile necesare pentru a atrage mai multe persoane pe piața muncii și a face ca munca să reprezinte o opțiune reală pentru fiecare, mai ales prin măsuri care să-i vizeze pe cei care se află cel mai departe de piața muncii;

Miercuri, 20 februarie 2008

40. subliniază faptul că, pentru a asigura libera circulație și mobilitatea pe piața muncii, Consiliul trebuie să adopte directivele privind organizarea timpului de lucru, condițiile de muncă pentru lucrătorii temporari, transferabilitatea drepturilor de pensie și ar trebui să revizuiască fără întârziere Directiva 94/45/CE a Consiliului din 22 septembrie 1994 privind instituirea unui comitet european de întreprindere ⁽¹⁾; subliniază că eliminarea barierelor în calea mobilității pe piața europeană a muncii va asigura o protecție sporită a forței de muncă europene; constată că UE trebuie să se străduiască să le explice cetățenilor avantajele unei abordări care combină, în mod eficient, extinderea, integrarea, solidaritatea și mobilitatea forței de muncă;

41. reafirmă că Europa nu își poate permite să dețină un număr atât de ridicat de persoane fără loc de muncă și inactive; observă că modelul social european va fi în mod necesar afectat de schimbările radicale ce au loc la nivel mondial; consideră că, pentru a face față provocării demografice și a garanta durabilitatea finanțelor publice, Europa trebuie să continue să realizeze reforme ale pieței muncii și ale sistemelor de protecție socială, pentru a consolida stimulentele pentru muncă și a le oferi cetățenilor oportunitățile și competențele care să permită adaptarea la schimbări și să faciliteze reîncadrarea într-o activitate profesională remunerată; subliniază că, pentru a-și menține competitivitatea la nivel mondial, Uniunea Europeană trebuie să realizeze numeroase reforme; consideră că, nivelul de încredere între întreprinderi și lucrători, necesar pentru realizarea acestor reforme, va crește odată cu consolidarea dialogului social; insistă asupra importanței aplicării generalizate și echilibrate a principiilor comune privind flexibilitatea, asupra cărora s-a căzut de acord;

42. subliniază faptul că există un interes crescând pentru regimul de lucru flexibil, atât din partea angajatorilor, cât și a angajaților, și sprijină adoptarea unui set echilibrat de principii comune privind flexibilitatea; reamintește că educația, calificarea și formarea profesională sunt parte integrantă a celei mai bune politici de ocupare a forței de muncă și că infrastructura pentru îngrijirea copiilor trebuie considerată drept una dintre condițiile prealabile pentru îmbunătățirea participării în special a femeilor la viața activă; încurajează statele membre să integreze aceste principii comune în consultările purtate cu partenerii sociali privind și subliniază rolul de prim-plan al măsurilor de reconciliere a vieții profesionale cu viața familială, al promovării șanselor egale, al formării și reorientării profesionale, al politicilor active în domeniul pieței muncii, al protecției sociale adecvate și al eliminării segmentării pieței muncii prin garantarea drepturilor la muncă pentru toți lucrătorii;

43. recunoaște contribuția piețelor de muncă flexibile, mobile, sigure și funcționale la integrarea socială prin crearea de posibilități de angajare pentru toate grupurile sociale și, prin urmare, îndeamnă statele membre să evalueze și să îmbunătățească reglementările privind ocuparea forței de muncă și să investească în educație, învățarea pe întreaga durată a vieții și în politici active privind piața muncii cu scopul de a crea cele mai bune condiții pentru un nivel ridicat al ocupării forței de muncă și pentru mobilitatea acesteia; subliniază necesitatea ameliorării competențelor de bază ale tinerilor, a prevenirii abandonului școlar timpuriu și a reducerii locurilor de muncă precare, precum și a îmbunătățirii integrării sociale și pe piața muncii a tuturor persoanelor; consideră că, în contextul societății informaționale și al economiei bazate pe cunoaștere al secolului XXI, este deosebit de important să se facă posibil accesul la tehnologia digitală, în special pentru persoanele defavorizate, persoanele în vârstă și locuitorii zonelor rurale îndepărtate;

44. ia act cu îngrijorare de tendința către o inegalitate crescândă a veniturilor și bogăției în statele membre; consideră că această tendință ar trebui combătută prin măsuri corespunzătoare la nivel național și european, destinate realizării unei societăți mai solidare și care să garanteze faptul că cetățenii conștientizează avantajele creșterii economice;

45. observă că anumite state membre au introdus conceptul de salariu minim; sugerează că alte state membre ar putea profita prin analiza experienței acestor state; invită statele membre să asigure precondițiile pentru participarea socială și economică a tuturor și, în special, să adopte reglementări privind, de exemplu, salariul minim, și alte aranjamente juridice și obligatorii pentru toți sau acorduri colective care respectă tradițiile naționale, și care să permită lucrătorilor cu normă întreagă să trăiască în mod decent din veniturile lor;

46. salută Comunicarea Comisiei privind o propunere pentru un Program comunitar de la Lisabona 2008-2010 deoarece aceasta propune priorități mai bine definite, având doar zece obiective-cheie care pot fi realizate în perioada 2008-2010; subliniază, cu toate acestea, faptul că o schimbare majoră a Strategiei de la Lisabona o reprezintă interconectarea într-un singur program de reformă a diferitelor necesități de reformă și a instrumentelor economice, ecologice și referitoare la ocuparea forței de muncă; prin urmare, solicită Comisiei să continue această abordare coerentă și integrată a unei combinații de politici și să nu o abandoneze prin trecerea către măsuri politice individuale;

⁽¹⁾ JO L 254, 30.9.1994, p. 64.

Miercuri, 20 februarie 2008

Evaluarea progreselor și monitorizarea Strategiei de la Lisabona

47. salută eforturile Comisiei Europene de a reduce birocrăția, urmărind îndeosebi să ajute IMM-urile și să îmbunătățească evaluarea impactului legislativ; regretă, totodată, că Parlamentul și Comisia nu au ajuns încă la un acord în privința tipului necesar de evaluare a impactului; reiterează, în acest sens, solicitarea privind efectuarea unui control independent extern privind evaluarea impactului;

48. salută obiectivul Comisiei de a reduce sarcina administrativă suportată de întreprinderi; așteaptă precizări concrete privind modalitățile prin care acest obiectiv va fi atins, asigurându-se în același timp condițiile unei bune guvernări; subliniază faptul că toate nivelurile administrative pot contribui la atingerea acestui obiectiv și ar trebui, prin urmare, să fie implicate în luarea deciziilor politice în acest domeniu; solicită, în legătură cu reducerea birocrăției și simplificarea legislației europene, o monitorizare clară pentru determinarea gradului în care marja de manevră oferită de actele legislative europene este valorificată efectiv de statele membre pentru a ține seama de specificul național și de obstacolele în calea inovațiilor în momentul transpunerii acestora;

49. consideră că statelor membre, împreună cu părțile interesate la nivel național, regional și local, le revine rolul principal în atingerea obiectivelor Strategiei de la Lisabona; subliniază faptul că statele care sunt deschise către concurența externă, pun în aplicare reforme și urmăresc realizarea echilibrului bugetar, precum și investiții publice și private de înaltă calitate, sunt cele care au înregistrat cea mai mare creștere și au creat cele mai multe locuri de muncă; regretă faptul că vizibilitatea Strategia de la Lisabona se regăsește într-o mică măsură în politicile naționale din numeroase state membre; consideră că mobilizarea tuturor actorilor economici interesați este esențială pentru asigurarea punerii în aplicare eficiente a acesteia; în special, consideră că o mai bună implicare a partenerilor sociali, a parlamentelor naționale, a autorităților regionale și locale, precum și a societății civile va îmbunătăți rezultatele Strategiei de la Lisabona și va dinamiza dezbaterile publice cu privire la reformele ce se impun; sprijină propunerea lansată de Comisie statelor membre de a intensifica cooperarea cu parlamentele naționale și regionale și de a organiza totodată dezbateri anuale privind punerea în aplicare a PNR;

50. insistă asupra importanței angajamentului autorităților regionale și locale și a părților interesate pentru amploarea, precum și pentru caracterul inovator al realizărilor; salută, în acest context, puternicul interes manifestat de Comitetul Economic și Social European și de Comitetul Regiunilor pentru monitorizarea Strategiei de la Lisabona;

51. reamintește că orientările integrate reprezintă un important instrument de coordonare și un cadru comun ce permite diferitelor state membre să își urmeze propriul program național de reforme; consideră că analizele și rezultatele prezentate de statele membre arată că orientările se dovedesc a fi eficiente, dar este totuși necesară o îmbunătățire a adaptării la noile condiții economice și de ocupare a forței de muncă, precum și a monitorizării statelor membre; solicită respectarea și realizarea într-o mai mare măsură a indicatorilor și obiectivelor;

52. apreciază rapoartele de țară întocmite de Comisia Europeană; solicită, totuși, o abordare mai sistematică, care să pună în evidență atât reușitele, cât și lipsurile înregistrate; sprijină propunerea Comisiei de a include anumite „puncte care trebuie supravegheate” ca elemente integrante ale procesului multilateral de supraveghere și oportunități de îmbunătățire a reacțiilor politice naționale;

53. consideră că lipsa unei monitorizări adecvate este un obstacol fundamental în calea unor opțiuni politice în cunoștință de cauză; subliniază, în acest sens, că s-ar putea profita mult mai mult de experiența și cunoștințele disponibile ale agențiilor europene descentralizate în domeniile pentru care acestea au competențe;

54. salută, prin urmare, decizia Consiliului European de primăvară din 2006 de a remedia lipsa datelor de monitorizare prin solicitarea adresată Comitetului Regiunilor să elaboreze un studiu de monitorizare a Strategiei pentru creștere și ocuparea forței de muncă, care a implicat 104 regiuni și orașe ce au schimbat opinii privind punerea în aplicare a Strategiei de la Lisabona – un studiu care urmează să fie prezentat Consiliului de primăvară din 2008; subliniază faptul că acest studiu arată dacă dispozițiile de alocare a fondurilor structurale ajută la direcționarea unei părți mai mari din sumele cheltuite din aceste fonduri către obiective legate de inovare și mediu; așteaptă evaluarea pe care o va face acest studiu privind valoarea adăugată a regionalizării Strategiei de la Lisabona;

Miercuri, 20 februarie 2008

55. consideră că nu este deloc clar modul în care se poate evalua reușita Strategiei de la Lisabona, sau, în termeni mai generali, care ar fi indicatorii adecvați pentru a măsura „progresele”; constată însă că, în mod evident, monitorizarea reușitelor și a eșecurilor nu se poate face utilizând doar indicatori economici precum PIB/VNB, având în vedere faptul că aceștia reprezintă, în cel mai bun caz, indicatori ai creării de bogăție într-o anumită perioadă, dar nici măcar nu oferă informații viabile despre nivelul de prosperitate dintr-o anumită societate și nu oferă nici pe departe vreun indiciu referitor la costurile sociale și de mediu pe care le presupune crearea suplimentară de bogăție;

56. afirmă că este necesar să se dezvolte și să se aplice o abordare multidimensională pentru a evalua bunăstarea umană dincolo de sfera PIB/VNB; de aceea salută dezbaterile Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică din cadrul celui de-al doilea forum mondial privind statisticile, cunoașterea și politica, intitulat „Evaluarea și favorizarea progresului societăților” din iunie 2007 și discuțiile purtate în cadrul conferinței Comisiei „Dincolo de PIB”, organizată în Parlamentul European, în noiembrie 2007, deoarece existența unor date viabile este importantă pentru luarea de decizii politice în cunoștință de cauză;

57. salută, prin urmare, acțiunile întreprinse de diferite Direcții Generale ale Comisiei pentru a stabili indicatori noi și de calitate; încurajează folosirea acestor indicatori, fie că se referă la dimensiunea socială, precum indicatorul privind sărăcia, ori dimensiunea legată de mediu, precum indicatorul biodiversității, în evaluările viitoare ale PNR și integrarea acestora în monitorizarea realizată de Comisie, acest demers creând o serie completă de indicatori pentru evaluarea succesului Strategiei de la Lisabona;

58. insistă cu privire la garantarea unei cooperări adecvate și a unei implicări depline a celor trei instituții UE în monitorizarea Strategiei de la Lisabona; îndeamnă Consiliul și Comisia să recunoască rolul Parlamentului, care monitorizează îndeaproape Strategia de la Lisabona și PNR, asigurând mijloace bugetare importante pentru îndeplinirea obiectivelor de la Lisabona și cooperând în mod strâns cu parlamentele naționale în ceea ce privește dispoziții legislative importante;

*
* *

59. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale țărilor candidate.

Orientări generale ale politicii economice pentru 2008-2010

P6_TA(2008)0058

Rezoluția Parlamentului European din 20 februarie 2008 privind orientările integrate pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă (Partea: orientările generale pentru politicile economice ale statelor membre și ale Comunității): lansarea noului ciclu (2008-2010) (COM(2007)0803 – 2007/2275(INI))

(2009/C 184 E/07)

Parlamentul European,

- având în vedere comunicarea Comisiei privind orientările integrate pentru creștere și ocuparea forței de muncă (2008-2010) (COM(2007)0803, Partea V),
- având în vedere comunicarea Comisiei „Statele membre și regiunile pun în aplicare Strategia de la Lisabona pentru creștere și locuri de muncă, prin intermediul politicii de coeziune a UE, 2007-2013” (COM(2007)0798),
- având în vedere cele 27 de programe naționale de reformă de la Lisabona (PNR), astfel cum au fost prezentate de către statele membre,

Miercuri, 20 februarie 2008

- având în vedere concluziile la care a ajuns Președinția UE în urma reuniunilor Consiliului European din martie 2000, martie 2001 și martie 2005,
 - având în vedere orientările integrate ale Comisiei pentru creștere și ocuparea forței de muncă (2005-2008) (COM(2005)0141) (orientările integrate),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Raport strategic cu privire la Strategia de la Lisabona reinnoită pentru creștere și locuri de muncă: lansarea noului ciclu (2008-2010)” (COM(2007)0803),
 - având în vedere Rezoluția sa din 15 noiembrie 2007 privind interesul european: reușita în era globalizării ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 99 alineatul (2) din Tratatul CE,
 - având în vedere articolele 107 și 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A6-0029/2008),
- A. întrucât stabilitatea macroeconomică este asigurată printr-o combinație corectă de mai multe politici economice; întrucât provocările în materie de stabilitate ar trebui abordate nu numai prin măsuri macroeconomice, ci și prin punerea în aplicare a unor reforme structurale pe piața mărfurilor, a muncii și a capitalurilor;
- B. întrucât mai sunt încă multe de făcut pentru a pregăti Uniunea Europeană și statele membre pentru globalizare și pentru a consolida bazele succesului economic și ale unei mai mari coeziuni sociale pe termen mediu și lung;
- C. întrucât există o posibilitate de a „capitaliza în beneficiul tuturor” impulsul dat de avantajul competitiv unic conferit de extinderile Uniunii Europene și de continuarea integrării din cadrul acesteia;
- D. întrucât faptul de a utiliza o monedă comună și de a aplica o politică monetară comună oferă o dimensiune suplimentară pentru integrarea economiilor și coordonarea strategiilor politice, care ar putea consolida rolul zonei euro în realizarea creșterii economice și crearea de locuri de muncă în întreaga Uniune Europeană;
- E. întrucât orientările integrate constituie un instrument central al politicilor macroeconomice ale UE pentru creștere și locuri de muncă, axându-se pe un termen mediu de trei ani;
- F. întrucât Uniunea Europeană și statele membre trebuie să pună în practică atât politici macroeconomice, cât și politici microeconomice menite să facă din Europa un spațiu mai atractiv pentru a investi și a lucra și să încurajeze cunoașterea și inovarea în favoarea creșterii economice;
- G. întrucât, în cadrul Consiliului European de primăvară din 2007, Uniunea Europeană și-a asumat, ca obiective cantitative, reducerea gazelor de seră și o majorare a ponderii energiilor regenerabile până în anul 2020;
- H. întrucât serviciile financiare sunt deosebit de importante deoarece acest sector contribuie într-o foarte mare măsură la facilitarea dezvoltării a numeroase sectoare din cadrul activității economice;
- I. întrucât politicile destinate creșterii numărului de investiții în cunoaștere și în resursele umane, precum și cele destinate consolidării capacității de inovare a economiei UE sunt în centrul Strategiei de la Lisabona pentru creștere și locuri de muncă;
- J. întrucât condițiile economice pentru convertirea energiei creative a oamenilor în rezultate economice inovatoare, cum ar fi în idei noi, în întreprinderile de înaltă tehnologie și în dezvoltare regională nu sunt suficient de dezvoltate și sunt încă fragmentate;
- K. întrucât, în contextul unei globalizări accelerate, o mai bună coerență a dispozițiilor legislative la nivel internațional, care să includă un angajament în vederea respectării unor standarde de mediu și sociale mai înalte, are o importanță decisivă;

(1) Texte adoptate, P6_TA(2007)0533.

Miercuri, 20 februarie 2008

- L. întrucât stabilitatea și încrederea în Uniunea Europeană pot fi garantate doar printr-o înțelegere comună a legislației și a normelor care reflectă corect realitatea;
- M. întrucât nu este posibil să se realizeze progrese semnificative în crearea unei societăți a cunoașterii fără o implicare activă a tuturor cetățenilor UE;

Cadrul economic

Asigurarea creșterii economice și a stabilității macroeconomice

1. salută raportul strategic al Comisiei în care se evaluează punerea în aplicare a Strategiei reînnoite de la Lisabona pentru creștere și locuri de muncă, inclusiv orientările integrate actualizate; sprijină punctul de vedere al Consiliului potrivit căruia strategia reînnoită trebuie să adauge valoare la nivel comunitar pentru a îmbunătăți coerența reformelor, pentru a maximiza efectele indirecte pozitive și a garanta faptul că agendele de reformă de la Lisabona au ca rezultat concret sporirea numărului de locuri de muncă în UE și a calității acestora;
2. subliniază, încă o dată, importanța aplicării ferme a Strategiei de la Lisabona și a orientărilor integrate, accentuând interdependența dintre progresele economice, sociale și privind protecția mediului în procesul de creare a unei economii durabile dinamice și inovatoare;
3. consideră că dezechilibrele tot mai mari, cererea globală și presiunea inflaționistă globală pot deveni o provocare semnificativă pentru politica monetară, dată fiind nesiguranța persistentă de pe piețele financiare; subliniază faptul că un mediu macroeconomic sănătos și stabil presupune finanțe publice de înaltă calitate și bugete mai bine consolidate, precum și o politică inteligentă de investiții private și publice care să ofere o infrastructură orientată spre viitor și care să deschidă azi piețele de mâine; solicită acțiuni coordonate pentru creșterea reactivității economiei UE;
4. consideră că existența unor politici economice sănătoase ar fi utilă pentru întărirea încrederii și reducerea nesiguranței în această perioadă de tulburări financiare; consideră că, în 2008, Uniunea Europeană trebuie să își consolideze potențialul de creștere economică, pentru a putea crea locuri de muncă, mai ales în lumina extinderii sale la 27 de state membre;
5. consideră că, pentru asigurarea stabilității macroeconomice, creșterea productivității trebuie să se realizeze în paralel cu o distribuție mai echitabilă a beneficiilor creșterii economice și cu o consolidare a coeziunii sociale; atrage atenția, în acest sens, asupra necesității de creștere a veniturilor pentru a ține pasul cu creșterea pe termen mediu a productivității;
6. subliniază faptul că dezechilibrele financiare tot mai mari și volatilitatea excesivă a ratelor de schimb, precum și reducerea creditelor și nesiguranța persistentă de pe piețele financiare reprezintă o provocare importantă pentru autorii politicii macroeconomice și pentru politica monetară în special;
7. evidențiază faptul că ar trebui să se acorde mai multă atenție creării unor mai bune sinergii între politica bugetară și creșterea salariilor și a productivității, analizând în același timp și implicațiile politicii bugetare asupra evoluțiilor macroeconomice;
8. este preocupat de nivelurile ridicate ale ratei de schimb al monedei euro, care afectează în mod negativ competitivitatea economiei europene și care reduc marja de manevră în cadrul politicii monetare; apără independența Băncii Centrale Europene în stabilirea politicii monetare și subliniază faptul că aprecierea ratei de schimb a monedei euro este rezultatul dezechilibrelor tot mai mari din țările terțe, precum și al lipsei cererii interne din zona euro;

Miercuri, 20 februarie 2008

9. subliniază necesitatea unei politici fiscale sănătoase, care reprezintă o condiție preliminară pentru creșterea economică durabilă și crearea de locuri de muncă în fiecare stat membru, în conformitate cu dispozițiile relevante din tratat, precum responsabilitatea comună a Uniunii Europene; subliniază importanța deosebită a eficienței finanțelor publice și consideră că, în majoritatea țărilor, consolidarea finanțelor publice ar putea contribui la păstrarea intactă a durabilității fiscale pe termen lung; subliniază importanța modernizării administrației publice ca instrument pentru ameliorarea eficienței și eficacității finanțelor publice;

Piețe financiare sănătoase

10. evidențiază faptul că un sistem financiar bine integrat ar putea spori eficiența politicii monetare, în special în zona euro; consideră că piețele financiare pot aduce o contribuție semnificativă la durabilitatea macroeconomică și fiscală; propune examinarea unor orientări specifice privind piețele financiare în contextul unei mai bune înțelegeri a unei posibile continuări a crizei financiare și al sporirii transparenței, responsabilității și supravegherii pentru investitori, piețe și autoritățile de reglementare;

11. observă că abordarea bazată pe riscuri în materie de cereri de capital facilitează fluxurile transfrontaliere de capital generate de anumite strategii corporative din cadrul marilor grupuri financiare și impune o provocare macroeconomică statelor membre mai mici; este ferm convins că supravegherea financiară eficientă și transparența sunt esențiale pentru limitarea dezechilibrelor macroeconomice;

12. subliniază interdependența economiilor statelor membre, în special în zona euro; consideră că orientările integrate ar trebui să stabilească un cadru larg pentru o coordonare mai strânsă a politicilor economice în vederea alinierii programelor naționale de reformă; sugerează că, în acest demers, trebuie să se adopte o abordare mai nuanțată în materie de convergență care să reflecte diversitatea economică și tradițiile diferite, în vederea consolidării unui sprijin larg pentru proiectul comun al UE;

13. consideră că, respectând în același timp consolidarea finanțelor publice, stimularea investițiilor private și a inițiativelor comune în domeniul cooperării dintre sectoarele public și privat pot crea sinergii substanțiale, pot îmbunătăți capacitatea UE de a răspunde provocărilor existente în domeniile științei și cercetării, transportului și comunicării, energiei și exploatării durabile a mediului și vor contribui la alocarea eficientă a resurselor în cadrul UE;

Configurarea agendei externe

14. subliniază faptul că un sistem financiar mondial dereglementat depășește sfera de influență directă a politicilor UE și poate transmite un risc de instabilitate financiară; subliniază faptul că o abordare omogenă și coerentă din partea organismelor de reglementare și a legislatorilor este o condiție prealabilă necesară pentru a contrabalansa propagarea transfrontalieră a riscului; consideră că este necesar să se reevalueze impactul modelului comercial și rolul grupurilor financiare multinaționale pe piețele financiare mondiale;

15. subliniază faptul că UE și statele membre au responsabilitatea comună de a aborda provocările, oportunitățile și nesiguranța cu care se confruntă cetățenii datorită globalizării; este convins că, pentru a promova competitivitatea europeană într-o lume globalizată, trebuie dezvoltată dimensiunea externă a pieței interne; reamintește că UE nu se va limita la o adaptare pasivă la globalizare, ci, dimpotrivă, va modela globalizarea; subliniază importanța consolidării cooperării strategice la nivel internațional, în special prin intermediul relațiilor transatlantice, și a colaborării în cadrul organizațiilor multilaterale mai puternice promovând principiile esențiale ale UE: solidaritate, democrație, stat de drept și respectarea drepturilor omului;

16. solicită luarea de măsuri pentru a combate protecționismul, atât în interiorul UE, cât și în afara acesteia; subliniază faptul că protecționismul are drept rezultat mai curând subminarea drepturilor consumatorilor și ale cetățenilor, decât protejarea acestora;

Restabilirea dinamismului întreprinderilor

Consolidarea coordonării politicilor economice

17. consideră că UE ar trebui să dea dovadă, în cursul rundelor multilaterale ale diferitelor negocieri multilaterale, precum cele din cadrul OMC, de o viziune comună care să înglobeze, în mod efectiv, interesele fiecărui stat membru în parte;

Miercuri, 20 februarie 2008

Concentrarea pe sectoarele prioritare

18. solicită Comisiei să dezvolte o politică integrată coerentă în vederea asigurării unei dezvoltări durabile; consideră că utilizarea durabilă a resurselor și consolidarea sinergiilor între protecția mediului și creșterea economică, pe de o parte, și îmbunătățirea performanței inovatoare, pe de altă parte, pot fi realizate încurajând dezvoltarea și utilizarea unor tehnologii nedăunătoare mediului și „ecologizarea” achizițiilor publice, acordându-se o atenție specială întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri);

19. subliniază rolul instrumentelor de piață cu privire la realizarea obiectivelor stabilite la Consiliul European de primăvară din 2007 de transformare a Europei într-o economie eficientă din punct de vedere energetic și bazată pe energie regenerabilă; consideră că presiunea continuă în vederea creșterii prețurilor și acumularea amenințărilor asupra climei înseamnă că este important să se accelereze îmbunătățirea eficienței energetice ca o contribuție atât pentru creșterea economică, cât și pentru dezvoltarea durabilă; evidențiază faptul că întreprinderile din UE se numără printre liderii mondiali în materie de dezvoltare a tehnologiilor de energii regenerabile;

20. salută propunerea Comisiei de a institui o a „cincea libertate”, și anume în materia cercetării și inovării – libera circulație a cunoștințelor – care să completeze cele patru libertăți: libera circulație a mărfurilor, serviciilor, persoanelor și capitalului.

21. consideră că, în contextul majorării prețurilor la alimente, care pare să fie mai curând permanentă decât ciclică, mecanismele politicii agricole comune (PAC) care restricționează aprovizionarea ar trebui revizuite; consideră că PAC poate juca un rol-cheie în stabilizarea prețurilor la alimente;

22. își reiterează opinia cu privire la beneficiile mutării presiunii fiscale de pe impozitarea muncii pe impozitarea degradării mediului, ca o modalitate eficientă de a aborda atât aspectele de mediu, cât și cele legate de ocuparea forței de muncă, și consideră că presiunea fiscală asupra muncii trebuie redusă pentru a crea mai multe locuri de muncă și pentru a lupta împotriva economiei subterane;

Consolidarea pieței interne

23. evidențiază faptul că, drept consecință a nerealizării integrale a pieței interne, productivitatea UE se află sub potențialul său și nu permite exploatarea pe deplin a posibilităților pieței mondiale; consideră că, în timp ce piața internă a mărfurilor este relativ bine integrată, piața serviciilor, inclusiv a serviciilor financiare, rămâne destul de fragmentată; solicită integrarea accelerată a pieței serviciilor prin punerea în aplicare și executarea consecventă și coerentă a normelor convenite și prin înlăturarea obstacolelor în calea concurenței și a accesului pe piață; observă că furnizarea, la prețuri rezonabile, a unor servicii eficiente de interes economic general are un rol important într-o economie competitivă și dinamică; solicită Comisiei să garanteze condiții de concurență echitabile pentru serviciile de interes general (inclusiv serviciile sociale), accesibile tuturor;

24. subliniază că punerea în aplicare a celor patru libertăți ar trebui să se realizeze într-un mod uniform și în aceeași măsură în întreaga Uniune Europeană și că funcționarea acestora ar trebui monitorizată constant;

25. subliniază necesitatea de a deschide concurenței industriile de rețea asigurând condiții de concurență echitabile și o concurență eficientă pe piețele integrate europene; în acest sens, consideră că proprietatea publică în cadrul piețelor energiei electrice și gazului este unul dintre elementele principale care cauzează distorsiuni la nivel european și că stimularea concurenței pe aceste piețe trebuie ameliorată în continuare; este convins că extinderea, ameliorarea și conectarea infrastructurii europene, în special în ceea ce privește proiectele transfrontaliere și interconectarea Europei vechi cu Europa nouă, ar trebui să contribuie la dezvoltarea unor condiții adecvate pentru îmbunătățirea substanțială a productivității în sectoarele transporturilor, energiei și TIC;

Contribuția politicii fiscale la agenda de la Lisabona

26. constată necesitatea unui cadru fiscal coordonat, în special IMM-urilor, și orientat spre relansarea creșterii economice și crearea de locuri de muncă;

27. subliniază faptul că, în ceea ce privește finanțările de la stat, UE trebuie să promoveze regimuri fiscale pentru a încuraja crearea de noi întreprinderi și inovarea tehnologică; constată că aceasta ar putea implica, printre altele, o reducere a taxelor care compromit eficiența și crearea de locuri de muncă, în special în cazul grupurilor sociale specifice, precum femeile, șomerii pe termen lung și persoanele în vârstă;

Miercuri, 20 februarie 2008

Investiția în resursele umane și modernizarea piețelor muncii*Spirit întreprinzător și creativitate*

28. este convins că, pentru a promova o cultură antreprenorială și pentru a crea un mediu propice pentru IMM-uri, este crucial ca sistemul de conducere al unui cadru instituțional pentru inovare să fie bine conturat, să aibă baze solide reprezentate de un sistem financiar eficient care să furnizeze finanțare pe parcursul tuturor etapelor procesului de inovare, de la dezvoltarea unei idei până la punerea acesteia în aplicare la nivel de întreprindere; evidențiază faptul că politica structurală trebuie elaborată în mod flexibil astfel încât să cuprindă exprimarea creativă și să faciliteze o utilizare rentabilă a ideilor creative;

29. este ferm convins că o mai bună legiferare și punerea în aplicare a unor obiective ambițioase în materie de reducere a sarcinilor care decurg din noua legislație a UE contribuie la un mediu de afaceri mai competitiv și încurajează inițiativa privată; invită statele membre să stabilească obiective la fel de ambițioase pentru toate nivelurile legislației naționale; evidențiază faptul că trebuie să se acorde o atenție specială consolidării eficacității capacității instituționale și administrative a statelor membre;

Abordarea „ciclu de viață”

30. consideră că politicile active în domeniul muncii ar trebui să combine politicile orientate pe „flexibilitate” cu noi forme de securitate, inclusiv factori care incită la o căutare activă a unui loc de muncă, precum și cu o mai bună anticipare și o gestiune pozitivă a schimbării, inclusiv în caz de restructurare economică, pentru a reduce la minim excluderea socială și pentru a facilita adaptarea; este convins că ar trebui să se acorde o atenție specială modurilor în care se poate ajunge mai eficient la cetățeni și în care se poate răspunde așteptărilor și necesităților acestora;

31. consideră că abordarea „ciclu de viață” ar trebui dezvoltată astfel încât să facă față activ provocărilor demografice, inclusiv prin modernizarea sistemului de pensii, pentru a garanta durabilitatea financiară, economică și socială;

32. consideră că educația este o condiție-cheie pentru potențialul de creștere economică pe termen lung și un instrument eficient de luptă împotriva sărăciei și a excluderii și le permite oamenilor să își îmbunătățească standardele de viață; recomandă aplicarea unor măsuri mai eficiente de către Uniunea Europeană și statele membre pentru a investi mai mult în educație și a ameliora accesul tuturor cetățenilor la educație și la formare;

33. consideră că, în vederea sporirii participării la formarea continuă și la locul de muncă pe durata ciclului de viață, în special a lucrătorilor cu calificări reduse și a celor în vârstă, strategiile eficiente de învățare continuă pot contrabalansa impactul negativ pe care îl are îmbătrânirea forței de muncă a UE; consideră, totuși, că un efort ferm trebuie făcut pentru a îmbunătăți competențele de bază ale tinerilor, a reduce drastic abandonul școlar și dezvoltarea deficitară a competențelor în general și pentru a consolida integrarea socială și pe piața muncii a imigranților și a persoanelor cu handicap, în special prin promovarea dezvoltării competențelor;

Politica de imigrare

34. este ferm convins că o politică de imigrare eficientă ar trebui avută în vedere luând în considerare lipsurile în materie de calificări și cerințele de pe piața muncii; consideră că dezvoltarea în continuare a unei politici europene de imigrare cuprinzătoare care să completeze politicile statelor membre rămâne o prioritate fundamentală pentru a răspunde provocărilor și pentru a valorifica oportunitățile pe care le reprezintă migrarea în noua eră a globalizării;

35. consideră că promovarea creșterii economice și a cooperării cu țările terțe, precum și continuarea deschiderii economice a UE rămâne vitală pentru o bună gestionare a fluxurilor migratorii și pentru a combate **cauzele imigrației ilegale precum și factorii care o facilitează**; recunoaște faptul că Uniunea Europeană are nevoie urgent de o **politică coerentă** în materie de migrație **legală (precum migrația economică)**;

Îmbunătățirea guvernării economice

36. apreciază rapoartele de țară realizate de Comisie; solicită, totuși, o abordare mai sistematică, care să pună în evidență atât reușitele, cât și lipsurile înregistrate; sprijină propunerea Comisiei de introducere a unor puncte de monitorizat în contextul supravegherii multilaterale și ca o modalitate de a facilita îmbunătățirea răspunsurilor la nivelul politicilor naționale; recunoaște faptul că ar trebui consolidat rolul nivelului regional la realizarea creșterii economice și la crearea de locuri de muncă, așa cum se recunoaște în noua generație de programe ale politicii de coeziune pentru perioada 2007-2013;

Miercuri, 20 februarie 2008

37. deplânge faptul că vizibilitatea Strategiei de la Lisabona rămâne încă redusă în politicile naționale ale multor state membre; consideră că mobilizarea tuturor actorilor economici interesați este esențială pentru asigurarea punerii în aplicare eficiente a acesteia; în special, consideră că o mai bună implicare a partenerilor sociali, a parlamentelor naționale, a autorităților regionale și locale, precum și a societății civile, va îmbunătăți rezultatele Strategiei de la Lisabona și va dinamiza dezbaterile publice cu privire la reformele ce se impun; sprijină propunerea lansată de Comisie statelor membre, de adâncire a cooperării cu parlamentele naționale și regionale și de organizare, în același timp, a unor dezbateri anuale privind punerea în aplicare a programelor naționale de reformă;

38. invită Consiliul să țină seama de următoarele modificări:

RECOMANDAREA COMISIEI

MODIFICĂRILE PARLAMENTULUI

Modificarea 1

Orientarea 1

Orientarea 1. Asigurarea stabilității economice în vederea realizării creșterii economice durabile.

1. În conformitate cu Pactul de stabilitate și de creștere, statele membre ar trebui să respecte obiectivele lor bugetare pe termen mediu. Atât timp cât acest obiectiv nu a fost realizat, acestea ar trebui să ia toate măsurile corective necesare în vederea îndeplinirii obiectivului. Statele membre ar trebui să evite politicile financiare prociclice. În plus, este necesar ca statele membre, care prezintă un deficit excesiv, să ia măsuri eficiente pentru a asigura corectarea imediată a deficitelor excesive.

2. Statele membre care afișează deficite de cont curent care prezintă riscul de a nu putea fi susținute, ar trebui să ia măsuri în vederea rectificării acestora, prin punerea în aplicare de reforme structurale, intensificarea competitivității externe și, dacă este cazul, sprijinirea rectificării acestora prin intermediul politicilor financiare.

Orientarea 1. Asigurarea stabilității economice în vederea realizării creșterii economice durabile **a integrării sociale și a unui nivel mai înalt de ocupare a forței de muncă în context global...**

1. În conformitate cu Pactul de stabilitate și de creștere, statele membre ar trebui să respecte obiectivele lor bugetare pe termen mediu. Atât timp cât acest obiectiv nu a fost realizat, acestea ar trebui să ia toate măsurile corective necesare în vederea îndeplinirii obiectivului **și asigurării modernizării administrației publice și a consolidării finanțelor publice**. Statele membre ar trebui să evite politicile financiare prociclice. În plus, este necesar ca statele membre care prezintă un deficit excesiv să ia măsuri eficiente pentru a asigura corectarea imediată a deficitelor excesive.

2. Statele membre care afișează deficite de cont curent care prezintă riscul de a nu putea fi susținute, ar trebui să ia măsuri în vederea rectificării acestora, prin punerea în aplicare de reforme structurale, intensificarea competitivității externe și, dacă este cazul, sprijinirea rectificării acestora prin intermediul politicilor financiare, **precum și prin consolidarea rezultatelor creșterii economice și urmărirea unei mai bune sinergii între politica bugetară și creșterea productivității**.

2a. În vederea garantării stabilității, statele membre nu ar trebui să combată riscul inflației doar prin intermediul politicii monetare, în special în contextul actual, caracterizat de rate de schimb ridicate. Statele membre ar trebui să aplice toate celelalte tipuri de politici care pot contribui la combaterea riscului inflației.

2b. Statele membre ar trebui să sporească reactivitatea economiei UE prin dezvoltarea dimensiunii externe a pieței interne pentru a rezolva problemele legate de dezechilibrele globale tot mai mari.

2c. În lumina problemelor recente de pe piețele financiare, trebuie luate măsurile necesare pentru a evita o criză a creditelor și a reinstaura încrederea în piețele financiare, în vederea acoperirii nevoilor de investiție ale sectorului public și privat.

Miercuri, 20 februarie 2008

RECOMANDAREA COMISIEI

MODIFICĂRILE PARLAMENTULUI

Modificarea 2

Orientarea 2

Orientarea 2. Asigurarea viabilității situației economice și bugetare, **condiție a unui grad mai ridicat de ocupare a forței de muncă**

Având în vedere **costurile anticipate ale îmbătrânirii populației**, statele membre ar trebui:

1. **să realizeze într-un ritm satisfăcător reducerea datoriei guvernamentale în vederea consolidării finanțelor publice;**

2. să reformeze și consolideze sistemele de pensii, de asigurare socială și de asistență medicală, în vederea garantării faptului că acestea sunt viabile din punct de vedere financiar, precum și adecvate și accesibile din punct de vedere social;

3. să ia măsuri pentru a spori participarea pe piața muncii și a ofertei de mână de lucru, în special în rândul femeilor, a lucrătorilor tineri și a celor în vârstă, precum și pentru a promova o abordare a muncii *bazate* pe ciclul de viață, cu scopul de a crește numărul orelor lucrate în economie.

Orientarea 2. Asigurarea **sustenabilității** economice și bugetare, **pentru crearea unor perspective de creștere economică mai importantă**

Având în vedere **provocările demografice care se prefigurează**, statele membre ar trebui:

1. să reformeze și consolideze sistemele de pensii, de asigurare socială și de asistență medicală, în vederea garantării faptului că acestea sunt viabile și **durabile** din punct de vedere financiar, precum și adecvate și accesibile din punct de vedere social;

2. **să reducă într-un ritm satisfăcător datoriile publice, îmbunătățind în același timp gestionarea datorilor în vederea consolidării finanțelor publice;**

3. să ia măsuri pentru a spori participarea pe piața muncii și a ofertei de mână de lucru, în special în rândul femeilor, a lucrătorilor tineri și a celor în vârstă, precum și pentru a promova o abordare a muncii *bazată* pe ciclul de viață, cu scopul de a crește numărul orelor lucrate în economie; **și**

3a. să pună în aplicare cea de-a „cincea libertate”, libera circulație a cunoștințelor, și să promoveze noi competențe; să asigure învățarea pe tot parcursul vieții pentru toți și să modernizeze infrastructurile pentru sistemele de cercetare, învățământ și formare.

Modificarea 3

Orientarea 3

Orientarea 3. Pentru promovarea unei alocări eficiente a resurselor, orientată spre creștere economică și ocuparea forței de muncă,

statele membre ar trebui, fără a aduce atingere orientărilor privind stabilitatea economică și viabilitatea, să redirecționeze structura cheltuielilor publice spre domeniile care sporesc creșterea economică în conformitate cu Strategia de la Lisabona, să adapteze structurile de impozitare în vederea consolidării potențialului de creștere economică, să asigure crearea de mecanisme de evaluare a relației dintre cheltuielile publice și realizarea obiectivelor *economice*, precum și să garanteze coerența generală a pachetelor de reforme.

Orientarea 3. Pentru promovarea unei alocări eficiente a resurselor, orientată spre creștere economică și ocuparea forței de muncă, **precum și pentru consolidarea încrederii în economie,**

Statele membre ar trebui, fără a aduce atingere orientărilor privind stabilitatea economică și viabilitatea, să redirecționeze structura cheltuielilor publice spre domeniile care sporesc creșterea economică în conformitate cu Strategia de la Lisabona, să adapteze structurile de impozitare în vederea consolidării potențialului de creștere economică **încurajând creșterea economică determinată de productivitate**, să asigure crearea de mecanisme de evaluare a relației dintre cheltuielile publice și realizarea obiectivelor **strategice, precum investiții de calitate în obiectivele Strategiei de la Lisabona**, precum și să garanteze coerența generală a pachetelor de reforme.

Modificarea 4

Orientarea 4

Orientarea 4. Pentru asigurarea unei evoluții a salariilor care să contribuie la creștere și la stabilitate macroeconomică

și pentru a crește adaptabilitatea, statele membre ar trebui să încurajeze *condiții cadru* adecvate în ceea ce privește sistemele de negociere a salariilor, respectând pe deplin rolul partenerilor sociali, în vederea promovării unei evoluții a salariului nominal și a costurilor muncii care să fie compatibilă cu stabilitatea prețurilor și cu tendința productivității pe termen mediu, ținând seama de diferențele dintre nivelurile de calificare, precum și dintre condițiile piețelor locale ale muncii.

Orientarea 4. Pentru asigurarea unei evoluții a salariilor care să contribuie la creștere și la stabilitate macroeconomică

și pentru a crește adaptabilitatea, statele membre ar trebui să încurajeze *condiții-cadru* adecvate în ceea ce privește sistemele de negociere a salariilor, respectând pe deplin rolul partenerilor sociali, în vederea promovării unei evoluții a salariului nominal și a costurilor muncii care să fie compatibilă cu stabilitatea prețurilor și cu tendința productivității pe termen mediu, ținând seama **în special de specialiștii în piața financiară și de diferențele dintre nivelurile de calificare**, precum și dintre condițiile piețelor locale ale muncii.

Miercuri, 20 februarie 2008

RECOMANDAREA COMISIEI

MODIFICĂRILE PARLAMENTULUI

Modificarea 5

Orientarea 5

Orientarea 5. Pentru promovarea unei mai bune coerențe între politicile macroeconomice, structurale și cele privind ocuparea forței de muncă

Statele membre ar trebui să realizeze reforme ale pieței muncii și ale pieței de producție care să permită, în același timp, creșterea potențialului de creștere și să sprijine cadrul macroeconomic, prin **sporirea** flexibilității, a mobilității factorilor și a capacității de adaptare pe piețele muncii și produselor, ca răspuns la globalizare, la evoluțiile tehnologice, la modificarea cererii și la schimbările ciclice. Statele membre ar trebui, în special: să revizuiască reformele privind impozitele și prestațiile pentru a îmbunătăți stimulentele și pentru a face munca atrăgătoare din punct de vedere financiar; să sporească adaptabilitatea piețelor muncii prin armonizarea flexibilității cu siguranța locului de muncă; precum și să îmbunătățească capacitatea de ocupare a forței de muncă, investind în capitalul uman.

Modificarea 6

Orientarea 6

Orientarea 6. Pentru a contribui la dinamismul și la buna funcționare a UEM, statele membre din zona euro ar trebui să asigure o mai bună coordonare a politicilor economice și bugetare ale acestora, în special:

1. să acorde o atenție deosebită viabilității financiare a finanțelor publice, respectând pe deplin Pactul de stabilitate și de creștere;
2. să contribuie la un dozaj al politicilor care susține recuperarea economică și este compatibil cu stabilitatea prețurilor, consolidând, prin aceasta, încrederea pe termen scurt în rândul comercianților și consumatorilor, în același timp, compatibil cu creșterea durabilă pe termen lung;

Orientarea 5. Pentru promovarea unei mai bune coerențe între politicile macroeconomice, structurale și cele privind ocuparea forței de muncă

Statele membre ar trebui:

1. să **îmbunătățească coordonarea politicilor economice în vederea alinierii programelor lor naționale de reformă, ținând seama în același timp de diversitatea economică și tradițiile lor diferite;**
2. Statele membre ar trebui să realizeze reforme ale pieței muncii și ale pieței de producție care să permită, în același timp, creșterea potențialului de creștere și să sprijine cadrul macroeconomic, prin **asigurarea** flexibilității **prin intermediul unor noi forme de securitate**, a mobilității factorilor și a capacității de adaptare pe piețele muncii și produselor, ca răspuns la globalizare, la evoluțiile tehnologice, la modificarea cererii și la schimbările ciclice. Statele membre ar trebui, în special: să revizuiască reformele privind impozitele și prestațiile pentru a îmbunătăți stimulentele și pentru a face munca atrăgătoare din punct de vedere financiar; să sporească adaptabilitatea piețelor muncii prin armonizarea flexibilității cu siguranța locului de muncă; precum și să îmbunătățească capacitatea de ocupare a forței de muncă, investind în capitalul uman;
3. să **acorde o atenție deosebită consolidării eficienței instituționale și administrative; și**
4. să **contribuie la dezvoltarea unei politici cuprinzătoare în domeniul imigrației, care să includă criteriile și procedurile aplicabile unei migrații economice conforme nevoilor pieței muncii.**

Orientarea 6. Pentru a contribui la dinamismul și la buna funcționare a UEM, statele membre din zona euro ar trebui să asigure o mai bună coordonare a politicilor economice și bugetare ale acestora, în special:

- 1. să **maximizeze efectele pozitive induse de reforme, deoarece existența unei monede comune și a unei politici monetare comune conferă o nouă dimensiune coordonării;**
1. să acorde o atenție deosebită viabilității financiare a finanțelor publice, respectând pe deplin Pactul de stabilitate și de creștere;
2. să contribuie la un dozaj al politicilor care susține recuperarea economică și este compatibil cu stabilitatea prețurilor, consolidând, prin aceasta, încrederea pe termen scurt în rândul comercianților și consumatorilor, în același timp, compatibil cu creșterea durabilă pe termen lung;

Miercuri, 20 februarie 2008

RECOMANDAREA COMISIEI

MODIFICĂRILE PARLAMENTULUI

3. să continue reformele structurale **care vor** spori potențialul de creștere al zonei euro pe termen lung și **vor** îmbunătăți productivitatea, competitivitatea și capacitatea acesteia de adaptare economică la șocurile asimetrice, acordând o atenție deosebită politicilor privind ocuparea forței de muncă; precum și

4. să garanteze că influența zonei euro în cadrul sistemului economic global corespunde importanței economice a **acesteia**.

3. să continue reformele structurale **și să urmărească prioritățile de investiții care se încadrează în obiectivele de la Lisabona, ceea ce va** spori potențialul de creștere al zonei euro pe termen lung și **va** îmbunătăți productivitatea, competitivitatea și capacitatea acesteia de adaptare economică la șocurile asimetrice, acordând o atenție deosebită politicilor privind ocuparea forței de muncă; precum și

4. să garanteze că influența **UE și a** zonei euro în cadrul sistemului economic global corespunde importanței economice a **acestora**.

Modificarea 7

Orientarea 7 partea introductivă și punctele 1, 2 și 3

Orientarea 7. Pentru creșterea și îmbunătățirea investițiilor în domeniul cercetării și dezvoltării, în special din partea sectorului privat, **obiectivul general pentru 2010 de 3 % din PIB este confirmat, cu o repartitie adecvată între investițiile private și cele publice. Statele membre își vor stabili obiective intermediare în acest sens. Ele** ar trebui să continue să elaboreze un ansamblu de măsuri adecvate pentru a impulsiona **cercetarea și dezvoltarea, în special cea comercială**, prin:

1. îmbunătățirea **condițiilor cadru și asigurarea faptului** că societățile își desfășoară activitatea într-un mediu suficient de competitiv și **atractiv**;

2. **cheltuieli publice alocate cercetării și dezvoltării mai eficiente și mai eficace, precum și dezvoltarea de parteneriate public-privat**;

3. **dezvoltarea și consolidarea centrelor de excelență ale instituțiilor educaționale și de cercetare din statele membre, precum și crearea unor centre noi, dacă este cazul, și îmbunătățirea cooperării și a transferului de tehnologii între instituțiile publice de cercetare și întreprinderile private**;

Orientarea 7. Pentru creșterea și îmbunătățirea investițiilor în domeniul cercetării și dezvoltării, în special din partea sectorului privat **și pentru a promova o cultură antreprenorială și a încuraja inițiativa privată**, statele membre ar trebui să continue să elaboreze un ansamblu de măsuri adecvate pentru a impulsiona **modernizarea economiei și toate formele de inovare**, prin:

1. **crearea unor instituții reactive la piață și** îmbunătățirea **condițiilor-cadru pentru a garanta** că societățile își desfășoară activitatea într-un mediu **de afaceri** suficient de competitiv și **beneficiază de pe urma punerii în aplicare a inovațiilor**;

3a. **încurajarea descentralizării centrelor de cercetare industrială, pentru reconectarea lor cu centrele de învățământ și explorarea diversității diferitelor culturi de cercetare**;

Modificarea 8

Orientarea 11 punctele 4a și 4b (noi)

4a. să realizeze **angajamentele asumate la Consiliul European de primăvară din 2007, de abordare a provocărilor din domeniul energiei și al mediului; și**

4b. **în contextul majorării prețurilor la alimente, care pare să nu fie ciclică, ci se va stabiliza, să revizuiască mecanismele politicii agricole comune care restricționează aprovizionarea.**

Miercuri, 20 februarie 2008

RECOMANDAREA COMISIEI

MODIFICĂRILE PARLAMENTULUI

Modificarea 9

Orientarea 12

Orientarea 12. Pentru a extinde și aprofunda piața internă, statele membre ar trebui:

1. să accelereze transpunerea directivelor privind piața internă;
2. să acorde prioritate aplicării mai stricte și mai eficiente a legislației privind piața internă;
3. să elimine obstacolele rămase în calea activității transfrontaliere;
4. să aplice, în mod eficace, normele UE privind achizițiile publice;
5. să promoveze o piață internă a serviciilor pe deplin funcțională, respectând modelul social european;
6. să accelereze integrarea pieței financiare prin implementarea și aplicarea **cuprinzătoare și** coerentă a planului de acțiune pentru serviciile financiare.

Orientarea 12. Pentru a extinde și aprofunda piața internă **și a asigura existența unor piețe deschise și competitive**, statele membre ar trebui:

1. să accelereze transpunerea directivelor privind piața internă **și să elimine obstacolele care mai afectează încă activitățile transfrontaliere;**
2. să acorde prioritate aplicării mai stricte și mai eficiente a legislației privind piața internă;
3. să elimine obstacolele rămase în calea activității transfrontaliere;
4. să aplice, în mod eficace, normele UE privind achizițiile publice;
5. să promoveze o piață internă a serviciilor pe deplin funcțională **și să asigure servicii publice universale, accesibile și sustenabile, cu prețuri accesibile și standarde înalte de calitate pentru toți**, respectând modelul social european;
6. să accelereze integrarea pieței **serviciilor, inclusiv a serviciilor** financiare **printr-o punere în aplicare** coerentă a legislației privind piața internă **și prin executarea** planului de acțiune pentru serviciile financiare, **îmbunătățind, în același timp, transparența, responsabilitatea și supravegherea activităților de investiție alternative sau nealternative de pe piața financiară, pentru investitori, piețe și autoritățile de reglementare;**
 - 6a. să contribuie la dezvoltarea unei abordări echilibrate a reglementărilor referitoare la propagarea transfrontalieră a riscurilor financiare;
 - 6b. să creeze condiții adecvate pentru creșterea eficienței resurselor la nivelul infrastructurilor de energie și transport, acordând o atenție specială secțiunilor transfrontaliere, regiunilor periferice și interconectării „noilor” state membre cu „vechile” state membre; și
 - 6c. să joace un rol de lider la nivel internațional în ceea ce privește aspectele legate de gestiunea crizelor și de îmbunătățirea acordurilor actuale de supraveghere globală.

Modificarea 10

Orientarea 13 punctul 6 a (nou)

- 6a. realizării unei piețe transatlantice;

*
* *

39. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Miercuri, 20 februarie 2008

O strategie UE pentru Asia Centrală

P6_TA(2008)0059

Rezoluția Parlamentului European din 20 februarie 2008 privind o strategie a Uniunii Europene pentru Asia Centrală (2007/2102(INI))

(2009/C 184 E/08)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind Asia Centrală, în special cea din 26 octombrie 2006 privind Uzbekistan ⁽¹⁾, cea din 16 martie 2006 privind Kazahstan ⁽²⁾ și cea din 12 mai 2005 privind situația din Kârgâzstan și Asia Centrală ⁽³⁾,
- având în vedere acordurile de cooperare și parteneriat (ACP) dintre UE și Uzbekistan, Kârgâzstan și Kazahstan, toate în vigoare din 1999, Acordul interimar privind comerțul și aspecte legate de comerț dintre Comunitatea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Republica Tadjikistan, pe de altă parte ⁽⁴⁾, semnat la 11 octombrie 2004, ACP-ul dintre UE și Tadjikistan, care nu a fost încă ratificat, și propunerea Comisiei pentru un acord interimar privind comerțul și unele aspecte legate de comerț dintre UE și Turkmenistan,
- având în vedere clauzele referitoare la drepturile omului incluse în aceste acorduri,
- având în vedere angajamentul UE de a promova îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului și a consensului european privind dezvoltarea ⁽⁵⁾,
- având în vedere adoptarea de către Consiliul European, la 21/22 iunie 2007, a Strategiei UE privind un nou parteneriat cu Asia Centrală,
- având în vedere Planul de acțiune (2007-2013) al Consiliului European pentru o politică energetică pentru Europa, adoptat pe 8/9 martie 2007, și cooperarea în materie de energie dintre UE, statele riverane Mării Negre și Mării Caspice și statele învecinate cu acestea,
- având în vedere Rezoluția sa din 26 septembrie 2007, intitulată „Către o politică externă europeană privind energia” ⁽⁶⁾;
- având în vedere Inițiativa de la Baku pentru dezvoltarea cooperării dintre UE și țările din zona Mării Negre și Mării Caspice în domeniul energiei și al transporturilor,
- având în vedere memorandumurile de înțelegere încheiate de UE cu Azerbaidjanul și Kazahstanul în contextul dezvoltării unei politici externe în serviciul intereselor Europei în domeniul energiei;
- având în vedere concluziile relevante ale Consiliului European, inclusiv concluziile privind Uzbekistanul din 23-24 mai, 13 iunie, 18 iulie și 3 octombrie 2005, 13 noiembrie 2006, 5 martie, 14-15 mai și 15-16 octombrie 2007, și concluziile privind Asia Centrală din 23-24 aprilie 2007,

⁽¹⁾ JO C 313 E, 20.12.2006, p. 466.

⁽²⁾ JO C 291 E, 30.11.2006, p. 416.

⁽³⁾ JO C 92 E, 20.4.2006, p. 390.

⁽⁴⁾ JO L 340, 16.11.2004, p. 2.

⁽⁵⁾ Declarația comună a Consiliului și reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului, a Parlamentului European și a Comisiei privind politica de dezvoltare a Uniunii Europene: „Consensul european” (JO C 46, 24.2.2006, p. 1).

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0413.

Miercuri, 20 februarie 2008

- având în vedere sancțiunile impuse de UE Uzbekistanului în urma masacrului de la Andijan, prin Regulamentul (CE) nr. 1859/2005 al Consiliului din 14 noiembrie 2005 de impunere a unor măsuri restrictive în privința Uzbekistanului ⁽¹⁾, care au fost ulterior prelungite ⁽²⁾, ridicarea parțială și suspendarea condiționată, pe o perioadă de șase luni, în mai și, respectiv, octombrie 2007, a sancțiunilor cu privire la acordarea vizelor,
- având în vedere Inițiativa europeană pentru democrație și drepturile omului, lansată în 2003 cu scopul promovării drepturilor omului și sprijinirii reformei în materie penală, a democrației, a bunei guvernări, a libertății mediilor de informare, a statului de drept, a structurilor de securitate (poliție, forțe armate) și a prevenirii conflictelor,
- având în vedere Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare („ICD”) ⁽³⁾,
- având în vedere întâlnirea dintre troica miniștrilor de externe și țările din Asia Centrală, care a avut loc la Berlin, la 30 iunie 2007, în prezența Reprezentantului Special al UE, Pierre Morel, și a primului ministru portughez, José Sócrates,
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizele Comisiei pentru dezvoltare și Comisiei pentru comerț internațional (A6-0503/2007),
 - A. întrucât cele cinci țări denumite, în mod colectiv, Asia Centrală (Kazahstan, Kârgâzstan, Tadjikistan, Turkmenistan și Uzbekistan) ocupă o poziție cheie acolo unde Europa se intersectează cu Asia și întrucât, din punct de vedere istoric și al tradiției, acestea au reprezentat un important punct de întâlnire și de trecere între cele două continente;
 - B. întrucât UE insistă asupra necesității și manifestă un interes real ca Asia Centrală să progreseze pe calea unei mai mari stabilități și a ridicării nivelului de dezvoltare economică, democratică și umană și de securitate umană, ea trebuind să-și respecte, de fiecare dată, angajamentul de a integra drepturile omului în toate acordurile cu statele terțe și de a promova democrația prin intermediul unor politici coerente și prin folosirea, în acest scop, a celor mai potrivite mijloace; întrucât acest lucru îi va permite să-și păstreze credibilitatea și va contribui, în cele din urmă, la transformarea UE într-un actor din ce în ce mai eficient în această regiune, precum și dincolo de ea;
 - C. întrucât există un interes mondial pentru stabilitate în Asia Centrală deoarece instabilitatea gravă și prelungită a uneia dintre cele cinci țări ar putea avea consecințe dezastruoase asupra întregii regiuni și ar putea, de asemenea, să afecteze, în multe privințe, UE și statele sale membre;
 - D. fiind conștient de riscurile pe care le implică dependența de importurile din regiuni și de la furnizori instabili și de necesitatea stabilirii unor canale energetice sigure, accesibile și viabile;
 - E. întrucât UE este interesată de securitate, stabilitate și de respectarea drepturilor omului și a statului de drept în țările din Asia Centrală, deoarece evoluțiile strategice, politice și economice și provocările transregionale din ce în ce mai mari din Asia Centrală afectează direct sau indirect și interesele Uniunii Europene; întrucât statele din Asia Centrală pot contribui, cu importanțele lor resurse energetice și prin eforturile depuse în vederea diversificării partenerilor comerciali și a rutelor de aprovizionare, la satisfacerea nevoilor UE privind siguranța energetică și aprovizionarea cu energie;
 - F. întrucât există, pe de o parte, argumente puternice pentru cooperarea între țările din regiune dar, pe de altă parte, o rezistență puternică față de aceste idei și eforturi, nu în cele din urmă din partea guvernului Uzbekistanului, stat situat în partea centrală și de departe cel mai populat,

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2005, p. 23, modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului (JO L 363, 20.12.2006, p. 1). A se vedea de asemenea Poziția comună a Consiliului 2005/792/PESC din 14 noiembrie 2005 privind măsuri restrictive împotriva Uzbekistanului (JO L 299, 16.11.2005, p. 72).

⁽²⁾ A se vedea Poziția comună a Consiliului 2007/734/PESC din 13 noiembrie 2007 privind măsuri restrictive împotriva Uzbekistanului (JO L 295, 14.11.2007, p. 34).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare (JO L 378, 27.12.2006, p. 41).

Miercuri, 20 februarie 2008

- G. întrucât izolaționismul pare să își aibă originea în preocuparea excesivă de menținere a controlului intern – exemple extreme pot fi întâlnite în Turkmenistan și în Uzbekistan – și întrucât această preocupare este inerentă regimurilor puțin interesate să guverneze pe baza acordului popular;
- H. întrucât cele cinci republici din Asia Centrală beneficiază de asistența oficială pentru dezvoltare, ceea ce înseamnă că asistența UE acordată acestor țări este considerată drept asistență pentru dezvoltare;
- I. întrucât, din interesele UE în domeniul securității și în alte domenii, din valorile sale și din sprijinul pentru obiectivele de dezvoltare ale mileniului, rezultă că dificultățile și lipsa de oportunități cu care se confruntă numeroase persoane din această regiune afectată, în unele zone, de sărăcie, amenințările la adresa securității umane legate, parțial, de vecinătatea cu țări precum Afganistanul și riscul de destabilizare și de conflict trebuie plasate în centrul demersului UE privind Asia Centrală;
- J. întrucât obiectivul principal al cooperării UE în domeniul dezvoltării este eradicarea sărăciei în contextul dezvoltării durabile, inclusiv atingerea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului,
- K. întrucât asistența acordată de UE acestei regiuni a constat, în mare parte, din asistență tehnică puse în practică prin intermediul programului TACIS și întrucât evaluările eficienței acestui program au dat rezultate diferite;
- L. întrucât, în conformitate cu articolul 25 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, dreptul la sănătate este un drept al omului, iar accesul universal la îngrijirea sănătății este esențial pentru atingerea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului; întrucât, după destrămarea Uniunii Sovietice, condițiile de sănătate s-au deteriorat în republicile din Asia Centrală, iar sistemele de sănătate se află în stare de criză; întrucât posibilele efecte de diseminare a epidemiilor, cum ar fi cea de HIV/SIDA și de tuberculoză rezistentă la medicamente ar putea reprezenta o amenințare pe termen lung pentru UE; întrucât criza gripei aviare a demonstrat că bolile infecțioase se pot răspândi rapid pe teritoriul Europei; întrucât, prin consecințele lor sociale, crizele din domeniul sănătății amenință stabilitatea globală și perspectivele de dezvoltare ale țărilor în care se produc și afectează securitatea europeană;
- M. întrucât energia și apa sunt, în această regiune, elemente-cheie pentru securitatea umană și relațiile dintre state, în special în ceea ce privește Kârgâzstan, Tadjikistanul și Uzbekistanul și întrucât reducerea sărăciei este esențială pentru diminuarea instabilității sociale;
- N. întrucât UE este interesată să importe mai mult petrol și gaz din Asia Centrală, de preferință folosind noi căi de aprovizionare și să stabilească un cadru clar și transparent de producere și transport al energiei, iar țările relevante în acest context sunt Kazahstanul și Turkmenistanul;
- O. întrucât țările din Asia Centrală dispun, în grade diferite, de petrol, gaz, resurse minerale sau hidroenergetice; întrucât exploatarea acestor resurse ar facilita în mod semnificativ dezvoltarea economică și socială; și întrucât, în condiții neprielnice, ar putea surveni efecte colaterale nedorite, cum ar fi degradarea gravă a mediului, competitivitatea redusă a altor sectoare economice, inegalitățile mari privind prosperitatea și tensiunile politice și sociale crescute, care le-ar putea depăși pe cele pozitive (așa numitul „blestem al resurselor naturale”);
- P. întrucât, la 10 octombrie 2007, reprezentanți din Ucraina, Polonia, Azerbaidjan și Georgia s-au întâlnit în Lituania pentru a discuta despre o nouă rețea de transport al petrolului proiectată să transporte țiței din Marea Caspică în portul polonez Gdansk, prin Baku și Odessa;
- Q. întrucât Rusia și, respectiv, China au încercat să-și extindă sferele de influență în Asia Centrală prin crearea, în 1996, a grupului „Shanghai Five”, care a reunit China, Rusia, Kârgâstanul, Kazahstanul și Tadjikistanul în cadrul unui forum pentru gestionarea problemelor transfrontaliere și care, în 2001, a devenit Organizația de cooperare de la Shanghai (OCS), în prezent cea mai mare organizație regională din Asia Centrală, incluzând Uzbekistanul, în calitate de membru titular, precum și Pakistanul, India, Iranul și Mongolia, în calitate de observatori;

Miercuri, 20 februarie 2008

- R. întrucât, de-a lungul istoriei sau mai recent, diferite țări au avut interese specifice în regiune; întrucât nu toate statele membre au ambasade în regiune și întrucât, adesea, se constată o lipsă de coordonare între statele membre în privința acestei regiuni;
- S. întrucât odată cu retragerea, la 21 noiembrie 2005, a personalului și echipamentului Statelor Unite de la baza aeriană Karshi-Khanabad (K2) din Uzbekistan prezența militară a Statelor Unite în Asia Centrală s-a redus la o singură bază, cea de la Manas, din apropierea capitalei kârgâze Bishkek;
- T. întrucât condițiile economice, politice, sociale și nu doar acestea, diferă profund de la un stat la altul și, în anumite cazuri, chiar în interiorul statelor din Asia Centrală, ceea ce impune cu necesitate diferențierea în consecință a politicilor UE;
- U. întrucât țările din Asia Centrală sunt state foarte recente, iar constituirea lor ca atare și eforturile impuse de tranziția economică și politică le-au condus în direcții diferite, determinându-le să se distanțeze inegal de regimul sovietic anterior; întrucât abordarea problemelor legate de guvernare continuă să aibă o importanță capitală pentru stabilitatea și securitatea unora dintre aceste state și pentru dezvoltarea economică, socială și politică a tuturor acestora;
- V. întrucât UE este preocupată, printre altele, de necesitatea de a pune capăt traficului de droguri din sau prin Asia Centrală, de combaterea crimei organizate, inclusiv a traficului de ființe umane, și de prevenirea unei escaladări a terorismului; întrucât, în anumite cazuri, „lupta împotriva terorismului” este utilizată drept paravan pentru acțiuni represive îndreptate împotriva celor care critică guvernul, a apărătorilor drepturilor omului, a mișcărilor religioase și a oamenilor de afaceri obișnuiți; întrucât există motive de a crede că aceste persoane au fost vizate și în cadrul cooperării Uzbekistanului cu statele vecine în domeniul securității; întrucât migrația muncii juvenile este un fenomen recunoscut, care necesită noi forme de parteneriat internațional și social și implicarea tuturor părților interesate într-o rezolvare globală a acestei probleme;
- W. întrucât situația drepturilor omului diferă de la o republică din Asia Centrală la alta și este, în ansamblu, mult sub standardele OSCE și întrucât în special Uzbekistanul și Turkmenistanul încălcă sistematic drepturile fundamentale și nu au realizat niciun progres pe calea democrației și a pluralismului;
- X. întrucât republicile din Asia Centrală încă nu au organizat alegeri, prezidențiale sau parlamentare, care să fie considerate pe deplin libere și echitabile de Biroul pentru instituții democratice și drepturile omului din cadrul Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (BIDDO);
- Y. întrucât toate cele cinci state din Asia Centrală sunt membre ale OSCE și, în cadrul acesteia, și-au luat angajamente importante cu privire la libertățile fundamentale, democrație, respectarea drepturilor omului și a statului de drept; întrucât respectarea acestor angajamente diferă de la o țară la alta,
- Z. întrucât Kazahstanul se distinge, în mod favorabil, de majoritatea celorlalte țări din regiune; întrucât recentele sale alegeri parlamentare, desfășurate la 18 august 2007, au demonstrat că, în pofida unor progrese, această țară nu își respectă încă în întregime angajamentele sau nu îndeplinește standardele OSCE și alte standarde internaționale cu privire la organizarea de alegeri democratice;
- Aa. întrucât societatea civilă este deosebit de activă în majoritatea țărilor din Asia Centrală prin intermediul unei rețele de ONG-uri și asociații locale care trebuie protejate și considerate drept expresia voinței cetățenilor de a participa la procesul social și de democratizare din țările lor;
- Ab. întrucât progresele politice, sociale și economice din regiune își pot găsi o concretizare efectivă prin instituirea unei justiții cu adevărat independente și prin eforturi reale de combatere a corupției larg răspândite;

Miercuri, 20 februarie 2008

- Ac. întrucât printre principiile fundamentale ale UE se numără apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale, inclusiv a libertății de exprimare și protejarea militanților pentru drepturile omului;
- Ad. întrucât exemplele de represiune masivă, de corupție și exploatare, nerespectarea drepturilor fundamentale ale oamenilor și faptul că acestora nu li se oferă oportunități de a-și îmbunătăți condițiile de trai, împreună cu lipsa unor canale acceptate de exprimare a nemulțumirilor și de participare la viața politică, sporesc riscul de creștere a extremismului și terorismului;
- Ae. întrucât în majoritatea țărilor din Asia Centrală suferă de pe urma încălcării drepturilor omului, inexistenței unui sistem juridic adecvat, a restricțiilor impuse partidelor din opoziție și organizațiilor independente ale societății civile, precum și a lipsei de libertate a mass-media;
- Af. întrucât după masacrul de la Andijan din mai 2005, UE a impus Uzbekistanului unele sancțiuni, însă guvernul uzbek continuă să blocheze desfășurarea unei anchete internaționale independente cu privire la aceste evenimente și să aplice politici represive, inclusiv de persecutare a apărătorilor drepturilor omului; întrucât Consiliul a decis totuși, în octombrie 2007, să suspende, pe o perioadă de șase luni, interdicția de acordare a vizelor pentru opt persoane direct responsabile de folosirea oarbă a forței în Andijan; întrucât Consiliul, prin această suspendare, încearcă să stimuleze autoritățile uzebece să își schimbe politicile și întrucât interdicția urmează să fie reactivată automat în aprilie/mai 2008, dacă până atunci nu vor fi fost îndeplinite o serie de criterii adoptate ca parte integrantă a deciziei Consiliului;
- Ag. întrucât, în regiune, se manifestă un interes considerabil pentru cooperarea cu UE în domeniul științei, sănătății și educației și întrucât această cooperare poate contribui la intensificarea contactelor cu societatea civilă și la răspândirea unor valori europene precum democrația, statul de drept și drepturile omului;
- Ah. întrucât, în mai multe privințe, atât Mongolia cât și Afganistanul au caracteristici comune cu principalele cinci state din Asia Centrală, însă nu sunt vizate de documentul strategic al Consiliului, ele fiind integrate în sfera de aplicabilitate a altor instrumente UE;
- Ai. întrucât vecinătatea cu Afganistanul a transformat unele țări din regiune în parteneri valoroși în combaterea terorismului; întrucât statele membre ale UE au folosit, de asemenea, aeroporturi sau spațiul aerian al acestei regiuni; întrucât, în același timp, activitatea UE de promovare a drepturilor omului în Asia Centrală în general, iar în unele țări în special, a fost dezamăgitor de slabă;
- Aj. întrucât Asia Centrală este ruta prin care tranzitează până la 30 % din heroina afgană, în majoritate destinată piețelor rusești, ceea ce conduce la criminalitatea organizată și corupția asociate traficului de droguri, precum și la dependență și la alte probleme de sănătate și sociale legate de aceasta, cu implicații majore pentru stabilitatea regională;
- Ak. întrucât Mongolia se aseamănă, în substanță, cu republicile din Asia Centrală, având elemente istorice, culturale și economice și politici în domeniul mediului și al energiei care trebuie privite din aceeași perspectivă în cadrul strategiei UE privind Asia Centrală;
1. salută interesul sporit al UE privind Asia Centrală, a cărui expresie clară este adoptarea strategiei pentru Asia Centrală; ia act, totuși, de lentoarea cu care sunt puse în practică proiectele destinate celor cinci țări;
 2. este convins că, în timp ce valorile promovate de UE rămân neschimbate, interesele UE, precum și oportunitățile și condițiile generale din cele cinci țări ale regiunii diferă în mare măsură;
 3. solicită definirea unor obiective și priorități clare pentru relațiile dintre UE și fiecare dintre cele cinci țări, pe baza unei analize globale a regiunii și a catalogului general al obiectivelor politice ale UE conținute în strategia UE adoptată;

Miercuri, 20 februarie 2008

4. subliniază cât de important este ca UE să promoveze o dezvoltare economică sustenabilă și echitabilă în regiune, să sprijine inițiativele locale de dezvoltare economică și de modificare a cadrului legislativ al activității de afaceri, precum și de eradicare a sărăciei în contextul dezvoltării sustenabile; subliniază, în ceea ce privește provocarea pe care o reprezintă terorismul, că o consolidare a cooperării în domeniul securității este importantă, dar că orice modalitate de combatere a radicalismului și extremismului care nu creează un echilibru între securitatea necesară, pe de o parte, și drepturile omului și buna guvernare, pe de altă parte, produce efecte autodistructive; salută intensificarea dialogului politic cu țările din Asia Centrală; invită Consiliul și Comisia să promoveze, în continuare, buna guvernare, drepturile omului, democrația și educația, inclusiv dialogul cu toate comunitățile religioase și să acorde problematicii drepturilor omului aceeași pondere ca și abordării viguroase a aspectelor legate de energie, securitate și comerț;
5. își exprimă convingerea că anumite aspecte nu-și pot găsi o soluționare efectivă decât utilizând mijloace regionale, care să conducă la soluții regionale (de exemplu, combaterea terorismului, eradicarea traficului de ființe umane, combaterea drogurilor, gestionarea apei), ceea ce reclamă o mai intensă cooperare la nivel regional; prin urmare, îndeamnă instituțiile UE să ofere asistență tehnică acolo unde este nevoie, în special difuzând know-how și desfășurând activități de mediator în vederea încurajării dialogului dintre țările din Asia Centrală; relevă, totodată, că țările din Asia Centrală prezintă niveluri diferite de dezvoltare și diferențe majore de natură politică, economică și culturală; în acest context, salută încercarea Comisiei și Consiliului de a planifica cooperarea și parteneriatele viitoare adoptând atât abordări specifice în funcție de țară, cât și abordări regionale;
6. solicită ca, în cadrul politicii UE, țările din regiune să fie abordate diferențiat, în special în funcție de situația drepturilor omului, de respectarea angajamentelor luate de guvernul fiecărei țări față de OSCE, de nevoile de dezvoltare ale acestora și de eforturile depuse de guvernele lor în scopul creșterii bunăstării cetățenilor, de importanța lor actuală și potențială ca parteneri ai UE în domeniul comerțului, energiei și în alte domenii, de dialogul pe teme internaționale, de probabilitatea ca acțiunile UE să fie încununate de succes, inclusiv asistență acordată în diferite forme;
7. subliniază importanța cooperării transfrontaliere, în special pentru a înțelege că eforturile comune de combatere a traficului de ființe umane și de droguri vor fi, astfel, mai eficiente; prin urmare, îndeamnă instituțiile UE să ofere asistență tehnică acolo unde este nevoie, în special difuzând know-how și desfășurând activități de mediator în vederea încurajării dialogului dintre țările din Asia Centrală;
8. subliniază că politicile UE în Asia Centrală trebuie să fie coerente și, în consecință, reamintește că strategia trebuie să fie în concordanță cu Consensul european privind dezvoltarea; subliniază, de asemenea, că asistența oferită prin ICD trebuie să respecte obiectivele majore ale acestuia, și anume eradicarea sărăciei și realizarea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului;
9. constată că eradicarea sărăciei figurează în anexa la Strategie ca prioritate principală a programului de ajutor bilateral al Comunității Europene pentru perioada 2007-2013; invită Comisia să informeze regulat și detaliat Parlamentul asupra modului în care ajutorul bilateral și regional se raportează la fiecare dintre Obiectivele de dezvoltare ale mileniului, ca și asupra bugetului planificat pentru sectoarele sănătății publice și al educației de bază;
10. subliniază că reformele din domeniul social, al sănătății, al securității alimentare, al combaterii corupției și orientarea spre o dezvoltare economică echitabilă și sustenabilă sunt esențiale pentru asigurarea stabilității, securității și prosperității pe termen lung în țările din Asia Centrală; consideră, prin urmare, că procesul de evaluare a nevoilor la nivel național și regional oferă UE o oportunitate evidentă de a câștiga în vizibilitate și credibilitate în cadrul unui dialog deschis cu toate părțile interesate, inclusiv cu societatea civilă, parlamentele și autoritățile locale;
11. consideră că acceptarea ca membru al OMC este o realizare importantă pentru stabilitatea economică a regiunii, dar că acest scop poate fi atins numai prin respectarea standardelor internaționale privind investițiile străine și prin independența justiției;
12. invită Comisia și Consiliul să ia toate măsurile oportune, destinate să favorizeze o mai adâncă integrare a Asiei centrale în sistemul economic și comercial mondial, în special prin aderarea la OMC a celor patru țări din regiune care încă nu sunt membre;

Miercuri, 20 februarie 2008

13. consideră că, pentru dezvoltarea economică a țărilor din regiune, este esențială o reformă de amploare a sistemului bancar și de asigurări, crearea unui sistem de microcreditare eficient, o mai bună reglementare și supraveghere a activităților bancare, privatizarea băncilor de stat și crearea unor piețe financiare naționale cu adevărat competitive și deschise băncilor străine;
14. solicită Consiliului să autorizeze Banca Europeană pentru Investiții (BEI) să-și extindă facilitățile de creditare și la Asia centrală, în cooperare cu Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD), care este deja activă în regiune;
15. îndeamnă Comisia să facă uz, într-o manieră coerentă, de toate instrumentele pe care le are la dispoziție, de la dialogul politic și politicile comunitare (în special cele din domeniile comerțului, dezvoltării, concurenței, cercetării și mediului), până la subvenții și credite, inclusiv cele provenind de la BEI, BERD și alte instituții financiare internaționale, în vederea accelerării realizării acestor proiecte;
16. încurajează statele din regiune să asigure o mai bună protecție a investițiilor străine directe;
17. solicită Comisiei și Consiliului să adopte toate măsurile care ar putea facilita utilizarea sistemului UE de preferințe generalizate de către țările din Asia centrală și contribui la dezvoltarea comerțului intraregional;
18. solicită Comisiei și Consiliului să ofere statelor din regiune o asistență tehnică economico-administrativă calificată, care să permită consolidarea structurilor publice locale, crearea unei baze economice mai eficiente și mai diversificate, precum și o mai bună pătrundere a
19. consideră că nu există o strategie suficient de ambițioasă în ceea ce privește cooperarea bilaterală în domeniul drepturilor omului, al statului de drept, al bunei guvernări și a democratizării;
20. consideră că, în procesul de evaluare a situației drepturilor omului, UE ar trebui să acorde o atenție specială existenței sau lipsei unui angajament credibil din partea guvernului în cauză de îmbunătățire a acesteia, concentrându-se asupra progreselor concrete, a situației apărătorilor drepturilor omului și a nivelului de cooperare cu raportorii speciali și mecanismele ONU, precum și cu alți actori internaționali pertinenti;
21. în acest sens, invită Comisia și Consiliul să prezinte problematica drepturilor omului într-o manieră unitară și coerentă, astfel ca democrația, buna guvernare, statul de drept și drepturile omului să devină o parte integrantă a strategiei pentru Asia Centrală, să stabilească sisteme de referință, indicatori și ținte clare în aceste domenii, consultându-se cu țările partenere din Asia Centrală, așa cum s-a procedat în alte sectoare de activitate; invită Consiliul și Comisia să acorde o atenție deosebită eliberării deținuților politici și independenței mediilor de informare în masă;
22. condamnă persecutarea apărătorilor drepturilor omului în Uzbekistan și în Turkmenistan; invită Consiliul și Comisia să depună toate eforturile necesare în vederea protejării activităților și a integrității fizice a acestora și invită guvernele în cauză să-i elibereze imediat pe toți apărătorii drepturilor omului aflați în închisoare sau internați cu forța în spitale psihiatrice și/sau din motive politice;
23. subliniază faptul că contactele UE cu structurile de securitate ale unor state extrem de represive sau sprijinul său pentru cooperarea cu aceste state în domeniul securității ar trebui reduse la minimum și că orice astfel de contacte ar trebui să aibă loc întotdeauna în mod transparent;
24. invită Comisia și statele membre să ofere asistență specială pentru reformarea și ameliorarea justiției în regiune, care să îi permită să își desfășoare activitatea cu o mai mare independență și eficacitate, inclusiv în combaterea corupției;
25. invită Consiliul și Comisia să coopereze strâns cu țările din Asia Centrală la implementarea reformelor din învățământ și să încurajeze aceste țări să disocieze drepturile sociale și civile ale cetățenilor de situația lor patrimonială, prin reformarea sistemului de înregistrare a bunurilor imobiliare (în baza cărui, la dobândirea cetățeniei, în pașaport se aplică o ștampilă care atestă patrimoniul imobiliar);

Miercuri, 20 februarie 2008

26. consideră că dezvoltarea și sprijinirea unei adevărate societăți civile este o condiție necesară a oricărui progres; deplânge situația dificilă a ONG-urilor din unele state din Asia Centrală, ale căror activități sunt permanent stânjenite de guverne; subliniază că UE trebuie să continue sprijinirea societății civile, atât prin asistență financiară, cât și prin asigurarea vizibilității (prin intermediul forumurilor și al consultărilor), care ar ajuta la construirea unei democrații participative; este de părere că UE ar trebui să considere societatea civilă ca pe un partener în acțiunea de creare a unor societăți sustenabile, a stabilității sociale și în promovarea valorilor și a standardelor UE;

27. consideră că politica UE în ceea ce privește Asia Centrală ar trebui să se bazeze pe dezbateri amănunțite și schimburi cu toate părțile interesate; invită, așadar, UE să se angajeze într-un dialog politic amplu, care să implice parlamentele, societatea civilă și autoritățile locale în implementarea și monitorizarea strategiei și programelor;

28. atrage atenția asupra răspândirii, pe scară largă, a abuzurilor asupra femeilor în multe regiuni din Asia Centrală (cum ar fi căsătoriile forțate, traficul de persoane în vederea exploatarei sexuale, violul etc.) și invită guvernele țărilor din Asia Centrală să aplice legile existente pentru apărarea drepturilor femeii, iar Comisia să includă acțiuni pertinente în programele de asistență;

29. invită guvernele din Asia Centrală să consolideze legislația existentă în materie de drepturi ale femeilor și să amelioreze aplicarea acesteia; invită Comisia să sprijine, în continuare, proiectele din domeniul drepturilor omului și al democrației legate de rolul specific al femeilor; îndeamnă UE să sprijine aplicarea integrală a Convenției asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei și să o utilizeze ca reper pentru o cooperare mai strânsă; subliniază că situația femeilor se deteriorează în multe părți ale Asiei Centrale din cauza accesului diferențiat la educație, îngrijirea sănătății și angajare; subliniază că cel de al treilea Obiectiv al Mileniului, anume acela de a promova egalitatea dintre sexe și de a acorda drepturi pentru femei, ar trebui să devină una dintre prioritățile de integrat în activitățile conexe ale UE;

30. salută sprijinul acordat pentru implementarea normelor și convențiilor Organizației Internaționale a Muncii cu privire la munca decentă și subliniază că aceste standarde trebuie să joace un rol esențial în cooperarea economică, în investiții și în relațiile comerciale; constată că munca juvenilă continuă să fie o problemă gravă, mai ales în Tadjikistan și Uzbekistan, și subliniază necesitatea de a sprijini aplicarea Convenției ONU cu privire la drepturile copilului;

31. relevă utilizarea răspândită a muncii juvenile în mai multe state din Asia Centrală, în special la recoltarea bumbacului, cultivarea tutunului, minele de cărbuni și în sectorul artizanal și invită guvernele în cauză să implementeze cu mai multă eficacitate măsurile existente pentru combaterea acesteia, să elaboreze o politică națională coerentă în materie de muncă juvenilă, să sprijine și să se implice fără rezerve în proiectele care vizează eliminarea muncii juvenile lansate de ONG-uri și organizațiile internaționale; îndeamnă Comisia să elaboreze un program special în acest domeniu în cadrul ICD;

32. îndeamnă Comisia să instituie o cooperare activă în domeniul migrației, care să conducă la un dialog real și participativ, în cadrul căruia cauzele adânci ale fenomenului să facă obiectul unor programe specifice de dezvoltare economică locală abordând, de exemplu, lipsa perspectivelor economice în zonele rurale, astfel ca pauperitatea urbană rezultată să nu se adâncească brutal;

33. îndeamnă Consiliul și Comisia să-și folosească întreaga experiență și bunele practici la promovarea protecției drepturilor omului pentru migranți, în special pentru solicitanții de azil și pentru refugiați; condamnă extrădarea forțată a solicitanților de azil și, în special, a refugiaților uzbeci de către guvernele țărilor din Asia Centrală și invită Consiliul și Comisia să coopereze cu Înaltul Comisar al ONU pentru Refugiați în vederea apărării și sprijinirii refugiaților politici;

34. atrage atenția asupra faptului că un număr mare de uiguri au fost extrădați în China din Asia Centrală, la solicitarea Chinei, ceea ce reflectă presiunea crescândă exercitată de China asupra guvernelor din regiune și remarcă faptul că refugiații riscă să fie expuși la încălcări grave ale drepturilor omului;

Miercuri, 20 februarie 2008

35. consideră că, dată fiind incidența în mare creștere a bolilor infecțioase, ca HIV, în regiune, sănătatea și reformele privind sănătatea din sectorul public ar trebui să constituie principala prioritate a comunității donatorilor, inclusiv a Comisiei;
36. încurajează cu fermitate sprijinul UE pentru educație și formare, prin care studenților din Asia Centrală li se oferă posibilități mai mari de a studia în UE și de a face schimburi cu studenți din alte universități ale UE;
37. relevă situarea geopolitică a Asiei Centrale și interesul sporit al puterilor economice și politice, cum ar fi Rusia, Statele Unite și China, pentru această regiune; consideră, în consecință, că o cooperare strânsă cu aceste țări în ceea ce privește Asia Centrală este foarte importantă acolo unde există interese comune care nu contravin drepturilor omului; îndeamnă Consiliul și Comisia să găsească modalități superioare de coordonare a acțiunilor și politicilor individuale ale statelor membre ale UE în regiune, precum și ale UE și alte altor state interesate; subliniază, în această privință, rolul cheie pe care Turcia, în calitate de țară candidată la aderare, îl joacă în Asia Centrală și invită Consiliul și Comisia să profite de relațiile istorice și culturale ale Turciei cu această regiune, implicând-o pe deplin în dezvoltarea și implementarea strategiei;
38. subliniază importanța dezvoltării, în continuare, a cooperării inter-regionale, în special cu țările din regiunea Mării Negre;
39. regretă faptul că, în cadrul strategiei Consiliului pentru Asia Centrală, Mongolia nu face parte dintre țările desemnate, în mod colectiv, cu denumirea de Asia Centrală (Kazahstan, Kârgâzstan, Tadjikistan, Turkmenistan și Uzbekistan), în special având în vedere progresul substanțial realizat de Mongolia în crearea, în regiune, a unui stat bazat pe democrație, drepturile omului și supremația legii; invită Consiliul și Comisia să caute o soluție la nivelul UE și să elaboreze o declarație privind progresele realizate de Mongolia;
40. îndeamnă Consiliul și Comisia să se asigure că dialogul politic și parteneriatul cu UE include, în fiecare țară, toate sectoarele societății, și să implice mai mulți actori în politicile sale, în special parlamentele și societatea civilă;
41. salută numirea unui reprezentant special al UE pentru Asia Centrală, dl Pierre Morel, și invită Consiliul să-i consolideze mandatul și să-i definească mai clar rolul, inclusiv în ceea ce privește îmbunătățirea coordonării politicilor statelor membre în regiune;
42. îndeamnă Comisia să stabilească, fără întârziere, delegații complete în toate țările din Asia Centrală unde sunt condiții favorabile, deoarece o prezență completă pe teren este o condiție necesară pentru ca UE să acționeze cu eficacitate; ia act de planurile de înființare a unei delegații complete în Bishkek și Dușanbe, în 2008, ceea ce va spori în mod semnificativ vizibilitatea UE în Kârgâzstan și Tadjikistan și ar trebui să conducă la o mai bună cooperare;
43. salută decizia Consiliului de a evalua, în iunie 2008, iar după aceea cel puțin o dată la doi ani, progresele înregistrate în implementarea strategiei; consideră că această evaluare va ocaziona stabilirea unei legături mai strânsă între Asia Centrală și Politica Europeană de Vecinătate;

Kazahstanul

44. remarcă rolul de aliat-cheie și partener strategic al Kazahstanului în acțiunea de combatere a terorismului internațional, a traficului de droguri și a extremismului religios; recunoaște armonia rasială și religioasă tradiționale din Kazahstan, țară care adăpostește peste 100 de grupuri etnice și 45 de religii diferite; invită Consiliul și Comisia să acorde un ajutor prioritar guvernului din Kazahstan și societății civile din această țară, în vederea consolidării statului de drept și a promovării, în viitor, a unor alegeri democratice;
45. subliniază importanța Kazahstanului pentru comerțul cu energie al UE, în calitatea sa de principal partener comercial în Asia Centrală; reamintește semnarea unui memorandum de înțelegere axat pe promovarea cooperării cu UE în vederea creșterii siguranței energetice și a cooperării industriale; reamintește că, în ceea ce privește rezervele de uraniu, Kazahstanul se află pe locul al treilea în lume și constată că acest memorandum a fost completat cu un acord de cooperare în domeniul energiei și o declarație a Euratom și a guvernului Republicii Kazahstan privind utilizarea pașnică a energiei nucleare;

Miercuri, 20 februarie 2008

46. salută interesul Kazahstanului de a consolida cooperarea cu Uniunea Europeană și recunoaște că strângerea relațiilor economice și politice dintre UE și Kazahstan este importantă pentru ambele părți; consideră că UE ar trebui să-și continue politica de angajare constructivă față de Kazahstan, dar subliniază că dezvoltarea relațiilor dintre UE și Kazahstan nu poate fi disociată de eforturile Kazahstanului de a-și îndeplini obligațiile internaționale și pe cele luate față de OSCE în domeniul drepturilor omului, al libertăților fundamentale și al democrației;

47. subliniază faptul că ultimele alegeri parlamentare, desfășurate la 18 august 2007 nu au fost conforme cu normele OSCE și cu alte norme internaționale, în ciuda progreselor înregistrate; își exprimă preocuparea cu privire la faptul că toate mandatele din parlament au fost ocupate de partidul pro-prezidențial aflat la putere, ceea ce **ar putea** conduce la monopolizarea puterii de către președintele Nazarbaiev și de susținătorii acestuia; invită guvernul kazah să abolească toate restricțiile disproporționate cu privire la înregistrarea noilor partide politice, de exemplu numărul nerealist de membri (50 000) necesari pentru a forma un partid politic;

48. sprijină decizia de a permite Kazahstanului să preia președinția OSCE în 2010, ca urmare a angajamentelor sale de a susține actualul mandat al BIDD0 din cadrul OSCE și de a democratiza și liberaliza sistemul politic din Kazahstan; în acest context, ia act de angajamentele de a facilita cerințele privind înregistrarea partidelor politice și a organelor de presă și de a modifica legea privind alegerile, toate aceste măsuri urmând a fi aplicate în 2008, precum și de angajamentele de a modifica legea presei astfel încât să reflecte recomandările OSCE și de a diminua răspunderea penală pentru calomnie; salută legătura strânsă pe care Kazahstanul însuși o vede între aceste aspecte și viitoarea sa președinție a OSCE și așteaptă cu interes ca angajamentele de reformă să fie transpuse rapid și convingător în măsuri concrete; încurajează cu convingere Kazahstanul să profite de această ocazie pentru a face un pas înainte hotărât în direcția unui sistem complet democratic, pregătindu-se astfel pentru o președinție reușită a OSCE;

49. îndeamnă guvernul să acționeze mai hotărât în vederea realizării unui sistem instituțional democratic, reamintind progresul continuu care a fost realizat din 1991, dată la care Kazahstanul și-a declarat independența;

50. subliniază absența unei libertăți reale a presei și își exprimă preocuparea cu privire la controlul prezidențial exercitat asupra mijloacelor de informare în masă mai importante și la urmărirea în justiție a ziariștilor opozanți; de asemenea, își exprimă preocuparea cu privire la noul proiect de lege privind mass-media, în virtutea căruia jurnaliștii devin răspunzători pentru răspândirea de informații înjositoare, încadrarea penală a defăimării și insultei la adresa demnității persoanei se agravează, iar ziariștii care publică informații privind viața privată a unei persoane publice pot fi urmăriți în justiție; ia act de faptul că legile existente oferă suficientă protecție împotriva ziariștilor care nu respectă principiile deontologice ale profesiei;

51. salută semnarea de către Kazahstan a Protocolului opțional la Convenția ONU împotriva torturii și a altor tratamente crude, inumane sau degradante (Convenția ONU împotriva torturii) și solicită ratificarea și aplicarea sa neîntârziată;

Kârgâzstan

52. consideră că ar trebui depuse toate eforturile în vederea consolidării și sprijinirii instituțiilor democratice fragile din Kârgâzstan; consideră că această țară poate deveni un exemplu pentru toate celelalte state din Asia Centrală în domeniul democrației, al drepturilor omului și al statului de drept; invită Consiliul și Comisia să sporească asistența acordată acestei țări pentru a se asigura că aceasta realizează și implementează cu succes reformele propuse;

53. sprijină cu fermitate progresul înregistrat de Kârgâzstan în domeniul libertății presei și a mass-mediei, precum și eforturile oamenilor politici și ale societății civile în vederea adoptării reformei constituționale; invită guvernul kârgâz să asigure siguranța ziariștilor din țară, să ducă la bun sfârșit reformele preconizate în domeniul mass-mediei și al combaterii corupției și să realizeze progrese mai mari în domeniul descentralizării politice și bugetare;

54. își exprimă preocuparea cu privire la posibilitatea ca noul proiect de constituție, votat în cadrul referendumului din 21 octombrie 2007 să modifice semnificativ echilibrul de putere; își exprimă îngrijorarea pentru faptul că autoritățile kârgâze nu s-au angajat într-o dezbatere publică amplă pe această temă sensibilă; îndeamnă insistent autoritățile kârgâze să mențină un echilibru de putere adecvat;

Miercuri, 20 februarie 2008

55. regretă că alegerile parlamentare anticipate din 16 decembrie 2007 nu au respectat o serie de angajamente OSCE; subliniază că, potrivit OSCE, alegerile au reprezentat în ansamblu o ocazie ratată și un regres în comparație cu alegerile din 2005 și nu au îndeplinit așteptările publice privind o consolidare sporită a procesului electoral; își exprimă îngrijorarea, în special, cu privire la mecanismul pragului dublu, care nu a permis intrarea în noul parlament a celui mai puternic partid de opoziție, permițând astfel ca partidul Președintelui Bakiyev să obțină o majoritate covârșitoare; în această privință, face apel la autoritățile kârgâze să ia măsurile necesare pentru a restabili un pluralism politic în adevăratul sens al cuvântului; regretă represiunea și arestarea activiștilor din cadrul unor ONG și apărători ai drepturilor omului care au manifestat pașnic împotriva deficiențelor procesului electoral;

Tadjikistanul

56. a salutat evoluția pozitivă a creării unui sistem pluripartit și de diviziune a puterilor în Tadjikistan după războiul civil care a luat sfârșit în 1997, dar observă că Tadjikistanul a traversat, de atunci, o perioadă de stabilitate precară, având un președinte care, deși în aparență se bucură de un sprijin popular real, a reprimat în mod sistematic orice formă de opoziție și a impus controale stricte asupra presei scrise, radioului și televiziunii; regretă absența, în această țară, a oricărei forme de societate civilă reală, ceea ce va compromite viitoarea dezvoltare democratică și subliniază necesitatea unor semnificative reforme în viitor și a respectării a drepturilor omului; solicită adoptarea, în acest domeniu, a tuturor măsurilor necesare în vederea respectării Convenției ONU împotriva torturii, în special prin aducerea în fața justiției a funcționarilor care se fac vinovați de rele tratamente sau tratament degradant și solicită, de asemenea, abolirea pedepsei cu moartea;

57. își exprimă preocuparea cu privire la noul proiect de lege privind religiile care, dacă va fi adoptat, va include prevederi restrictive cu privire la statutul legal al comunităților religioase, în special în ceea ce privește obținerea unui statut legal de către comunitățile nemusulmane; ia act de faptul că unele dispoziții ale acestei legi încalcă constituția Tadjikistanului și normele internaționale pe care Tadjikistanul le-a semnat; de asemenea, își exprimă preocuparea cu privire la faptul că, în Tadjikistan, imamii vor fi supuși unor examene religioase și invită guvernul tadjic să respecte credințele și existența minorităților religioase;

58. ia act de faptul că Tadjikistanul, care nu dispune de resurse naturale ca petrolul și gazul, este una dintre cele mai sărace 20 de țări din lume și că există motive serioase de îngrijorare privind nivelul de exploatare a femeilor și a copiilor din această țară, precum și din Uzbekistan, la obținerea bumbacului, care constituie efectiv o monocultură;

59. încurajează acele state membre care încă nu au făcut-o să ratifice cât mai curând posibil ACP-ul cu Tadjikistanul, deoarece întârzierile inutile ar transmite Tadjikistanului semnale descurajatoare și nefolositoare; în ceea ce îl privește, intenționează să aprobe ACP-ul în viitorul apropiat;

60. atrage atenția asupra existenței în Tadjikistan a unor bombe cu dispersie neexplodate, îndeamnă insistent mărirea fondurilor alocate pentru dezamorsarea acestora și subliniază necesitatea unui tratat internațional care să interzică bombele cu dispersie; atrage atenția asupra existenței unor terenuri minate la frontierele cu Afganistan și Uzbekistan; face apel la autoritățile uzebece să coopereze pe deplin în vederea identificării acestor terenuri minate și solicită Comisiei să sprijine programele de deminare necesare;

61. având în vedere rolul Tadjikistanului ca țară de tranzit pentru drogurile provenind din țara vecină, Afganistan, încurajează UE să își intensifice în continuare, sprijinul pentru măsuri menite să combată aceste activități în Tadjikistan, fără a afecta comerțul transfrontalier, care este esențial pentru dezvoltarea economică a regiunilor frontaliere;

Turkmenistanul

62. consideră că ambiția noului președinte, dl. Gurbanguly Berdymukhammedov, de a face reforme majore în sistemul educațional este un semnal pozitiv, chiar dacă este, totuși, foarte limitat; consideră că UE are dreptate să răspundă deschiderii Turkmenistanului de a coopera în acest domeniu;

63. salută decizia președintelui Berdymukhammedov de a amnistia 11 deținuți politici condamnați la pedepse lungi cu închisoarea pentru a se fi opus politicilor fostului președinte Saparmurat Niyazov; încurajează adoptarea altor măsuri, până la eliberarea tuturor deținuților politici din țară;

Miercuri, 20 februarie 2008

64. subliniază, totuși, că, înainte ca UE să poată continua pe calea către acordul interimar, Turkmenistanul trebuie să realizeze progrese în domeniile-cheie, inter alia a oferind Comitetului Internațional al Crucii Roșii acces liber și nestingherit, eliberând necondiționat toți prizonierii politici și de conștiință, abolind toate obstacolele guvernamentale în calea libertății de deplasare și autorizând toate ONG-urile și organismele care activează în domeniul drepturilor omului să își desfășoare liber activitatea în țară;

65. atrage atenția asupra faptului că este necesar să se amelioreze urgent situația dificilă a drepturilor omului, în special în privința situației grave în care se află comunitățile religioase mici, neînregistrate, conducătorii lor, precum și alte minorități și insistă asupra faptului că evoluția viitoare a relațiilor dintre UE și Turkmenistan, inclusiv posibila semnare a Acordului interimar privind comerțul și aspectele legate de comerț precum și, mai târziu, a Acordului de parteneriat și cooperare, trebuie corelată strict cu dovada clară că în acest domeniu se desfășoară un proces de ameliorare semnificativă, precum și cu semnale reale că acest proces va continua;

66. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la recenta izbucnire în Turkmenistan a unei epidemii gripale, foarte probabil legată de cultivarea și recoltarea bumbacului; invită Comisia ca, în cadrul Inițiativei privind capacitățile de apărare, să ofere asistență Ministerului turkmen al Sănătății pentru ca acesta să investigheze natura bolii și cauzele ei și să găsească remediile cele mai eficiente; îndeamnă Comisia să asiste țările din Asia Centrală în vederea reducerii utilizării pesticidelor în cultivarea bumbacului și introducerii unor tehnici ecologice;

Uzbekistanul

67. confirmă sprijinul pentru sancțiunile impuse de UE Uzbekistanului după masacrul de la Andijan; regretă progresele foarte limitate înregistrate cu privire la elaborarea criteriilor de evaluare a situației generale a drepturilor omului; ia act de decizia Consiliului din 15 octombrie 2007 de a prelungi, cu încă 12 luni, embargo-ul asupra armelor și de a ridica, în mod condiționat, inițial pentru o perioadă de 6 luni, restricțiile privind vizele (Poziția comună 2007/734/PESC); invită urgent autoritățile uzebece să profite de această oportunitate și să ia măsuri concrete în vederea ameliorării situației drepturilor omului, să îndeplinească angajamentele luate de această țară în vederea respectării obligațiilor internaționale în acest domeniu și să îndeplinească condițiile stabilite de UE;

68. sprijină inițierea unui dialog între UE și Uzbekistan privind drepturile omului; ia act de marile dificultăți pe care această situație le implică și subliniază faptul că așteptările ar trebui menținute la un nivel realist; respinge orice tentativă de a invoca simpla existență a acestui dialog ca scuză pentru ridicarea sancțiunilor și pentru a afirma că problematica drepturilor omului este, de acum, tratată în mod adecvat; reafirmă că numai rezultatele contează și subliniază că angajamentul Uzbekistanului de a face dreptate și a stabili responsabilitatea în cazul masacrului din Andijan este un element esențial pentru orice cooperare viitoare cu UE;

69. îndeamnă Comisia să stabilească, în plus față de clauza privind drepturile omului și de sancțiunile impuse de UE, obligații concrete și mecanisme de monitorizare mai eficiente pentru a obține o îmbunătățire reală a situației drepturilor omului în Uzbekistan;

70. salută aprobarea de către parlamentul uzbek a legilor privind abolirea pedepsei cu moartea și autorizarea tribunalelor de a emite mandate de arestare, ceea ce reprezintă un pas pozitiv pe calea reformei sistemului judiciar penal; solicită realizarea unei revizuirii generale a sistemului judiciar penal care să promoveze, în mod eficient, implementarea acestor reforme

71. regretă faptul că alegerile prezidențiale desfășurate la 23 decembrie 2007 nu au respectat, nici de data aceasta, multe angajamente OSCE de organizare a unor alegeri democratice și că, potrivit BIDD, votarea a avut loc într-un mediu politic controlat cu strictețe, fără a da posibilitatea de manifestare a unei opoziții veritabile; ia act de grațierea de către Președinte, la 2 ianuarie 2008, a peste 500 de deținuți și de reducerea pedepsei cu închisoarea pentru alți 900 de deținuți și regretă că foarte puțini deținuți politici au beneficiat de această grațiere;

Miercuri, 20 februarie 2008

Abordarea fragilității statului

72. îndeamnă UE să-și onoreze angajamentul de a-și îmbunătăți modalitățile de răspuns în cazul parteneriatelor dificile și al statelor neconsolidate și să sprijine adoptarea măsurilor menite să prevină destabilizarea statelor prin reformarea guvernării, supremația legii, combaterea corupției și crearea unor instituții de stat viabile, ajutându-le astfel să îndeplinească o serie de funcții de bază și să răspundă nevoilor cetățenilor lor, printre care educația, sănătatea și toate serviciile de bază;

73. ia act de faptul că UE s-a angajat să sprijine prevenirea catastrofelor naturale și pregătirea pentru aceste fenomene în țări expuse catastrofelor naturale, schimbărilor climatice, degradării mediului și șocurilor economice externe; prin urmare, având în vedere situația actuală din țările Asiei Centrale, subliniază că aceste angajamente trebuie să fie luate pe deplin în considerare în cadrul strategiei UE;

Mediul

74. observă că o mare parte a regiunii este bogată în resurse naturale care au fost, totuși, în trecut, exploatate industrial și prelucrate, timp de decenii, ceea ce a condus la o poluare gravă a mediului, la degradarea solului și la diminuarea dramatică a nivelului râurilor și lacurilor, cum ar fi Marea Aral; salută faptul că, de la declararea suveranității sale în 1990, Kazahstanul a interzis testele nucleare pe teritoriul său, dar atrage atenția asupra necesității unei acțiuni concertate pentru rezolvarea problemei depozitelor prost întreținute de deșeuri radioactive din regiune;

75. constată că o mare parte a regiunii utilizează numeroase surse de apă pentru irigații în agricultură, dar nu în mod perfecționat, ceea ce are un impact major asupra râurilor, lacurilor (cum este Marea Aral) și asupra dezvoltării viitoare, și nu numai în sectorul agricol; recomandă, prin urmare, aplicarea unor tehnici și metode noi în vederea îmbunătățirii gestionării apei în sectorul agricol, de exemplu printr-o mai bună îndiguire a barajelor destinate canalelor de irigații;

76. salută eforturile impresionante depuse de Kârgâzstan privind protecția mediului, în special numeroasele proiecte de cooperare bilaterală în care este implicată și care îi aduc numeroase beneficii;

77. sprijină propunerea de a înființa la Bishkek o așa-numită „Academie a apei și a energiei” pentru toate țările din Asia Centrală, pentru a permite utilizarea sustenabilă și adecvată a apei și generarea energiei hidraulice, a ameliora tehnologia de transmitere, a proteja biodiversitatea și a îmbunătăți agricultura și tehnicile de irigație;

78. ia act de faptul că apa este singura materie primă care se găsește din abundență în Tadjikistan, iar proiectele de hidrocentrale electrice ecologice necesită investiții de capital considerabile, din care cauză niște investiții străine mai mari ar ajuta Tadjikistanul să își diversifice economia dincolo de cultivarea exclusivă a bumbacului, cu costurile în termeni de mediu, sănătate și muncă juvenilă pe care le implică aceasta, ceea ce ar aduce beneficii economice, ambientale și în materie de nivel de trai mai mari; invită guvernul Tadjikistanului să depună eforturi pentru a-și consolida cadrul legislativ și fiscal, administrația publică și infrastructura de bază, în prezent absentă, precum și pentru a combate corupția generalizată, în vederea încurajării investițiilor în această țară;

79. încurajează inițierea unui dialog deschis și eficient cu toate țările din Asia Centrală în domeniul mediului și al utilizării eficiente a resurselor și invită la realizarea lui practică;

Energia

80. consideră că UE trebuie să se exprime la unison în materie de politică energetică, dat fiind că în regiune există proiecte de interes major pentru Europa în ceea ce privește aprovizionarea cu energie;

81. consideră că cooperarea în domeniul politicii energetice externe a UE are o mare importanță în contextul strategiei UE pentru Asia Centrală; sprijină, prin urmare, eforturile Uniunii Europene de creștere a importurilor de gaz și de petrol din regiune și de diversificare a rutelor de tranzit; solicită ca, în domeniul energiei, UE să coopereze activ cu Kârgâzstan, Tadjikistanul și, dacă este posibil, cu Uzbekistanul, pentru soluționarea problemelor energetice de importanță deosebită pentru nevoile lor uriașe de dezvoltare umană și economică, relațiile interstatale dificile și precaritatea care periclitează siguranța aprovizionării;

Miercuri, 20 februarie 2008

82. consideră că o cooperare încă și mai strânsă în domeniul energiei și al transporturilor între regiunea Asiei Centrale și cea a Mării Negre este esențială în vederea îndeplinirii obiectivelor UE menționate mai sus; opinează că aceasta ar trebui să includă investiții pentru dezvoltarea unor surse de energie alternative, pentru eficientizarea energiei și pentru economisirea acesteia, precum și pentru crearea de noi infrastructuri în sectorul energetic și modernizarea celor existente; recunoaște importanța rolului Kazahstanului în calitate de actor economic de frunte în Asia Centrală, unde UE este cel mai important partener comercial și unde Kazahstanul urmărește o strategie de modernizare avansată din punct de vedere politic, economic și social;

83. consideră că UE ar trebui să încurajeze utilizarea responsabilă și sustenabilă a resurselor naturale ale regiunii, inclusiv prin promovarea transparenței fiscale și prin sprijinirea, în acest scop, a participării statului și a ONG-urilor la Inițiativa pentru transparență în industriile extractive, acolo unde este cazul;

84. solicită ca proiectelor de racordare a zăcămintelor de petrol și gaze și a sistemului de distribuție din Asia Centrală la conductele ce duc spre Uniunea Europeană, inclusiv proiectelor viitoare, precum conducta Nabucco, să le fie acordată o atenție specială;

*
* *

85. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Reprezentantului Special al UE pentru Asia Centrală, guvernelor și parlamentelor statelor membre, OSCE și președinților, guvernelor și parlamentelor din Kazahstan, Kârgâzstan, Tadjikistan, Turkmenistan și Uzbekistan.

Joi, 21 februarie 2008

Monitorizarea aplicării dreptului comunitar (2005)

P6_TA(2008)0060

Rezoluția Parlamentului European din 21 februarie 2008 privind cel de-al 23-lea Raport anual al Comisiei privind monitorizarea aplicării dreptului comunitar (2005) (2006/2271(INI))

(2009/C 184 E/09)

Parlamentul European,

- având în vedere cel de-al 23-lea raport anual al Comisiei privind monitorizarea aplicării dreptului comunitar (COM(2006)0416),
 - având în vedere documentele de lucru ale serviciilor Comisiei (SEC(2006)0999 și SEC(2006)1005),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei „Către o Europă a rezultatelor – aplicarea legislației comunitare” (COM(2007)0502),
 - având în vedere articolul 45 și articolul 112 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizul Comisiei pentru petiții (A6-0462/2007),
- A. întrucât eficiența politicilor UE este determinată, în mare măsură, de aplicarea lor la nivel național, regional și local; întrucât respectarea legislației comunitare de către statele membre trebuie să fie strict controlată și monitorizată, pentru a garanta faptul că efectele pozitive urmărite se vor face simțite în viața de zi cu zi a cetățenilor;
- B. întrucât numărul plângerilor privind cazurile de încălcare a dreptului comunitar demonstrează că cetățenii Uniunii joacă un rol determinant în aplicarea acestuia, iar capacitatea instituțiilor UE de a răspunde în mod corespunzător preocupărilor cetățenilor joacă un rol important pentru credibilitatea Uniunii Europene;
- C. întrucât Comisia poate adapta mijloacele utilizate pentru a-și îndeplini misiunea într-un mod eficient și poate propune inovații destinate îmbunătățirii aplicării dreptului comunitar,

Raportul anual pentru 2005 și măsurile luate în urma adoptării rezoluției Parlamentului

1. constată că numărul total al procedurilor privind încălcarea dreptului comunitar declanșate de Comisie a crescut constant în ultimii ani, ajungând, în 2003, la 2 709 cazuri constatate de încălcare a dreptului comunitar (la nivelul UE 15); constată, de asemenea, că, în 2004, numărul cazurilor de încălcare a dreptului comunitar constatate a scăzut în mod semnificativ (cu 563 de cazuri), înregistrând o nouă creștere în 2005, deși nivelul atins este inferior celui din 2003: 2 653 cazuri de încălcare a dreptului comunitar înregistrate (la nivelul UE 25);
2. constată, prin urmare, că aderarea noilor 10 state membre nu pare să fi avut niciun efect asupra numărului de cazuri de încălcare a dreptului comunitar înregistrate și invită Comisia să ofere Parlamentului o explicație clară și asigurări că această stare de fapt nu are drept cauză neînregistrarea plângerilor și/sau lipsa resurselor interne necesare, în cadrul Comisiei, pentru tratarea cazurilor de încălcare a dreptului comunitar și/sau o decizie politică de a da dovadă de mai multă indulgență cu privire la statele membre în cauză;
3. salută voința exprimată de cea mai mare parte a direcțiilor generale competente de a oferi informații asupra resurselor alocate pentru tratarea cazurilor de încălcare a dispozițiilor dreptului comunitar privind domeniul aflat în competența lor, precum și asupra stadiului procedurilor respective; constată că fiecare direcție generală abordează în mod specific aspectele legate de aplicarea dreptului comunitar și de alocare a resurselor destinate acestui scop și că nu există nicio sinteză exactă și nicio evaluare generală publică a modului în care funcționează aceste abordări diferite;
4. se angajează să sprijine Comisia prin majorarea creditelor bugetare în scopul sporirii resurselor, răspunzând cererilor adresate de majoritatea direcțiilor generale competente;

Joi, 21 februarie 2008

5. salută faptul că unele direcții generale au elaborat mecanisme specifice care vin în completarea procedurilor privind încălcarea dreptului comunitar, pentru a realiza în mod eficient monitorizarea și consolidarea aplicării dreptului comunitar; constată că în cadrul de reglementare din 2002 privind comunicațiile electronice au fost instituite procedurile de notificare privind proiectele de dispoziții legislative naționale, ceea ce permite colaborarea pe termen scurt între autoritățile naționale de reglementare din statele membre și Comisie; invită Comisia să ia în considerare aplicarea sistematică a acestui mecanism preventiv și în alte sectoare;
6. consideră necesară încurajarea schimbului de bune practici între statele membre, de exemplu sub forma unor „reuniuni pachet” și a unor ateliere de transpunere organizate de Comisie pentru a facilita punerea în aplicare a dreptului comunitar; invită Comisia să reflecteze asupra modalităților de implicare a Parlamentului în acest proces;
7. salută eforturile depuse de unele direcții generale din cadrul Comisiei, în special de Direcția Generală Mediu, în vederea îmbunătățirii verificărilor de conformitate privind directivele corespunzătoare, dar își exprimă nemulțumirea față de răspunsul Comisiei privind confidențialitatea studiilor de conformitate; își reiterează apelul adresat Comisiei de a publica, pe pagina sa de Internet, studiile solicitate de diverse direcții generale privind evaluarea conformității cu dreptul comunitar a măsurilor naționale de punere în aplicare;
8. salută includerea, pentru prima dată, în raportul anual și în anexele la acesta, a unor detalii privind modalitatea specifică și detaliată de tratare a cazurilor de încălcare a legislației comunitare legate de petiții;
9. încurajează practica organizării de misiuni de anchetă în diferite state membre ale UE pentru a investiga problemele semnalate de petiționari; consideră această practică drept o modalitate pragmatică de soluționare a problemelor direct cu statele membre, în interesul cetățeanului; este de părere că aceste misiuni sunt cu atât mai necesare cu cât Comisia nu deține competențe de „inspecție” pentru a verifica aplicarea concretă a dreptului comunitar, de exemplu în domeniul mediului;
10. salută angajamentul asumat de Comisie de a include, ca regulă generală, rezumate ale petițiilor adresate de cetățeni sau de grupuri de persoane în viitoarele propuneri legislative și solicită exemple concrete de astfel de rezumate, precum și o precizare a faptului că acestea fac parte integrantă din actul juridic vizat, așa cum se solicită la punctul 19 din Rezoluția Parlamentului din 16 mai 2006 privind al 21-lea și al 22-lea raport anual al Comisiei privind monitorizarea aplicării dreptului comunitar (2003 și 2004) ⁽¹⁾;
11. consideră că este necesară o atitudine mai hotărâtă din partea Comisiei în ceea ce privește monitorizarea evenimentelor naționale care ar putea scoate la lumină o încălcare a dreptului comunitar; prin urmare, invită Comisia să utilizeze într-un mod mai activ birourile sale de reprezentare, pentru a preveni cazurile de încălcare a dreptului comunitar sau pentru a oferi o cale de atac;
12. invită statele membre să nu se limiteze la o transpunere a legislației comunitare efectuată ca o simplă formalitate și să evite, pe cât posibil, transpunerea fragmentară a directivelor, pentru a spori transparența legislației și a o simplifica;
13. salută faptul că, în comunicarea mai sus-menționată intitulată „Către o Europă a rezultatelor – aplicarea legislației comunitare”, Comisia a abordat câteva dintre principalele probleme politice ridicate în Rezoluția Parlamentului din 16 mai 2006 menționată mai sus; remarcă totuși că anumite probleme importante rămân în suspensie și nu au fost complet soluționate, în special cele referitoare la resursele alocate tratării cazurilor de încălcare a dreptului comunitar, durata procedurii privind încălcarea dreptului comunitar și utilizarea foarte limitată a articolului 228 din Tratatul CE, precum și cele privind evaluarea aplicării criteriilor de prioritate; solicită Comisiei să ofere un răspuns cu privire la aceste subiecte importante până în luna mai a anului 2008;

Comunicarea Comisiei din 2007 „Către o Europă a rezultatelor – aplicarea legislației comunitare”

14. salută faptul că, în comunicarea sa mai sus-menționată, Comisia acordă o mare importanță problemei aplicării dreptului comunitar și o ia în considerare în mod corespunzător;

⁽¹⁾ JO C 297 E, 7.12.2006, p. 122.

Joi, 21 februarie 2008

15. constată că examinarea petițiilor a scos în evidență posibile lacune structurale în aplicarea de către statele membre a diferitelor norme de drept comunitar; consideră că, pentru a garanta consecvența și coerența legislației comunitare, Curtea de Justiție a Comunităților Europene ar trebui sesizată în mod sistematic în legătură cu încălcările dreptului comunitar, cel puțin în cazurile de importanță națională care creează un precedent pentru jurisprudența națională și practica viitoare; este de părere că o atitudine consecventă a Comisiei în acest sens ar putea reduce în mod semnificativ necesitatea, resimțită de cetățeni, de a înainta ulterior plângeri Comisiei și petiții Parlamentului European privind chestiuni similare;

16. constată că principalele obstacole în calea eficienței procedurii privind încălcarea dreptului comunitar (articolele 226 și 228 din Tratatul CE) sunt, în continuare, durata îndelungată a acestuia și recurgerea limitată la articolul 228; insistă asupra faptului că termenul propus de Comisie în legătură cu necomunicarea măsurilor de transpunere (nu mai mult de 12 luni de la data expedierii scrisorii de notificare oficiale până la soluționarea cazului sau sesizarea Curții de Justiție) și procedurile destinate să garanteze respectarea unei hotărâri anterioare a Curții (între 12 și 24 de luni) nu trebuie depășite în niciun caz și, în acest scop, invită Comisia să efectueze în termenul respectiv o monitorizare periodică a stadiului în care se află procedurile privind încălcarea dreptului comunitar și să informeze în acest sens cetățenii interesați;

17. solicită Comisiei să dea dovadă de mai multă fermitate în aplicarea articolului 228 din tratat, pentru a asigura executarea corespunzătoare a hotărârilor pronunțate de Curtea de Justiție;

18. salută intenția Comisiei de a modifica actualele metode de lucru în scopul stabilirii priorităților și al aplicării și gestionării mai rapide a procedurilor existente, precum și de a determina statele membre să-și asume obligații și să se implice în mod oficial; constată că, în cadrul noii metode de lucru propuse, cererile și plângerile primite de Comisie vor fi transmise direct statului membru vizat „în cazul în care o anumită problemă necesită clarificarea poziției de fapt sau de drept a unui stat membru. (...) Statul membru respectiv va avea la dispoziție un termen scurt pentru a furniza în mod direct cetățenilor sau întreprinderilor vizate clarificările, informațiile și soluțiile necesare și pentru a informa Comisia”⁽¹⁾;

19. observă că, în numeroase cazuri, Comisia este singura instituție către care cetățenii se pot adresa pentru a denunța neaplicarea dreptului comunitar; de aceea, este preocupat de faptul că, trimițând înapoi cauza statului membru vizat (care constituie partea căreia îi revine, în primul rând, răspunderea pentru aplicarea incorectă a dreptului comunitar), noua metodă de lucru ar putea prezenta riscul atenuării răspunderii instituționale a Comisiei de garantare a aplicării dreptului comunitar, în calitate de „gardian al tratatelor”, în conformitate cu articolul 211 din Tratatul CE; observă că, în numeroase cazuri, Comisia este singura instituție către care cetățenii se pot adresa pentru a denunța neaplicarea dreptului comunitar;

20. ia act de declarația Comisiei conform căreia noua metodă de lucru nu înlocuiește procedura privind încălcarea dreptului comunitar și își ia angajamentul de a o aplica doar în faza preliminară a acesteia, conform unui calendar precis, cu termene stricte;

21. solicită Comisiei să ia măsuri pentru ca garanțiile procedurale oferite reclamantului să nu fie afectate de noua metodă și reamintește Comisiei că, în conformitate cu deciziile Ombudsmanul European, neînregistrarea unei plângeri constituie un act de administrare defectuoasă; subliniază că, în acest scop, o plângere trebuie definită ca orice corespondență care ar putea denunța o încălcare a dreptului comunitar sau care este, dintr-un motiv sau altul, considerată plângere;

22. subliniază faptul că este important ca reclamantul să fie informat de către Comisie, cu privire la conținutul întregii corespondențe cu statele membre referitoare la plângerea sa, pe parcursul întregii proceduri și în special în faza preliminară procedurii de încălcare, în cazul în care se aplică noua metodă;

23. consideră că suspendarea anumitor părți din actualul manual intern de procedură al Comisiei este discutabilă, întrucât nu toate statele membre și nu toate sectoarele sunt cooptate în noul proiect, iar noua metodă nu este complet instituită; consideră că aceasta ar putea genera confuzie atât la nivel intern, cât și în rândul cetățenilor, cu privire la procedurile de aplicat și mai ales în ceea ce privește încălcările similare comise în state membre diferite; solicită accesul la manualul intern de procedură;

⁽¹⁾ COM(2007)0502, secțiunea 2.2.

Joi, 21 februarie 2008

24. admite importanța alocării de resurse pentru evaluările privind conformitatea, dar insistă asupra necesității de a alocă mai multe resurse umane pentru a trata cazurile de încălcare a dreptului comunitar; își exprimă îngrijorarea mai ales cu privire la faptul că diminuarea numărului de încălcări de după extindere ar putea avea la origine insuficiența mijloacelor de a monitoriza corespunzător implementarea legislației UE; solicită Comisiei să furnizeze Parlamentului informații precise cu privire la numărul de posturi și volumul resurselor care vor fi alocate în cadrul bugetului 2008 pentru tratarea cazurilor de încălcare a dreptului comunitar;

25. salută sugestia Comisiei de a testa noua metodă de lucru cu ajutorul unui exercițiu pilot; își exprimă, cu toate acestea, îngrijorarea cu privire la posibilitatea apariției de incoerențe și confuzii între acele state membre care iau parte la proiectul pilot și cele care nu fac acest lucru, întrucât suspendarea procedurii interne, ca o consecință a introducerii noii metode de lucru, se aplică tuturor cazurilor;

26. solicită Comisiei ca exercițiul pilot propus să vizeze în primul rând acele state membre în care aplicarea dreptului comunitar rămâne problematică din cauza lipsei de cooperare din partea autorităților naționale, în special la nivel regional și local; solicită Comisiei să verifice, prin intermediul exercițiului pilot, dacă și, respectiv, căruia serviciu din cadrul Comisiei este necesar să i se aloce resurse suplimentare pentru tratarea și gestionarea plângerilor ca urmare a instituirii noi metode de lucru;

27. având în vedere faptul că petițiile și plângerile primite din partea cetățenilor și a întreprinderilor facilitează descoperirea unui număr important de încălcări ale dreptului comunitar și pentru a evita confuziile cu privire la care dintre diversele instituții care se ocupă cu soluționarea problemelor trebuie contactată, îndeamnă Comisia să analizeze posibilitatea introducerii unei semnalații clare sau crearea unui ghiseu unic on-line pentru a acorda asistență cetățenilor;

28. salută decizia Comisiei de a „intensifica ritmul adoptării deciziilor în majoritatea etapelor procedurale, pentru a permite o evoluție mai rapidă”; constată că, anual, Comisia organizează patru reuniuni oficiale pentru a decide cu privire la procedurile în caz de încălcare a dreptului comunitar și salută decizia Comisiei de a adopta mai des decizii privind cazurile de încălcare a dreptului comunitar; regretă faptul că în comunicare nu au fost prevăzute măsuri politice și organizaționale mai ferme pentru a face față acestor noi angajamente;

29. regretă nerespectarea, de către Comisie, a angajamentului, enunțat în Comunicarea sa din 2002 privind „O mai bună monitorizare a aplicării dreptului comunitar”, potrivit căruia „aplicarea criteriilor de prioritate va fi evaluată anual, cu ocazia discutării raportului privind monitorizarea aplicării dreptului comunitar”⁽¹⁾; salută noul angajament asumat de Comisie potrivit căruia „va descrie și va explica în rapoartele sale anuale acțiunile pe care le va efectua în privința acestor priorități, începând cu anul 2008”⁽²⁾;

30. constată că Parlamentul a primit în continuare petiții în care se invocă încălcări persistente, de către statele membre, ale drepturilor omului și ale drepturilor fundamentale ale semnatarilor și regretă profund eliminarea, din noua listă a criteriilor prioritare, a celor aplicabile în cazurile de încălcare a drepturilor omului sau a libertăților fundamentale, înscrise în dreptul material comunitar; reamintește că Tratatul UE acordă Parlamentului competența de a iniția procedura prevăzută la articolul 7 alineatul (1) din tratat;

31. îndeamnă Comisia să opteze pentru o aplicare largă a principiului potrivit căruia orice corespondență în legătură cu care există indicii că ar putea denunța o încălcare reală a dreptului comunitar ar trebui înregistrată cu titlu de plângere, doar dacă nu se înscrie în situațiile excepționale menționate la punctul 3 din anexa la Comunicarea privind „Relațiile cu reclamantul în legătură cu cazurile de nerespectare a dreptului comunitar”⁽³⁾; constată că, nu cu mult timp în urmă, Ombudsmanul European a declarat Comisia vinovată de „administrare defectuoasă” pentru că nu a înregistrat o plângere în conformitate cu respectiva comunicare; îndeamnă Comisia să informeze și să consulte Parlamentul cu privire la orice modificări ale criteriilor excepționale de neînregistrare a plângerilor;

32. îndeamnă toate serviciile din cadrul Comisiei să țină petiționarii la curent cu toate detaliile privind stadiul tratării plângerilor lor la expirarea fiecărui termen stabilit în prealabil (scrisoare de notificare oficială, aviz motivat, sesizarea Curții), să ofere argumente în legătură cu deciziile adoptate și să comunice reclamantului detalii complete privind respectivele argumente, în conformitate cu principiile enunțate în Comunicarea sa din 2002;

33. salută intenția Comisiei de a întreprinde acțiuni în vederea garantării accesului liber la baza sa de date electronică și încurajează această instituție să-și ducă la îndeplinire respectivul angajament în cel mai scurt termen posibil;

⁽¹⁾ COM(2002)0725, secțiunea 3.1.

⁽²⁾ COM(2007)0502, secțiunea 3.

⁽³⁾ COM(2002)0141.

Joi, 21 februarie 2008

34. salută angajamentul luat de Comisie de a oferi informații succinte despre toate etapele procedurilor privind încălcarea dreptului comunitar pe toată durata desfășurării lor, începând cu scrisoarea de notificare oficială; consideră că, în interesul transparenței și al unei mai bune aplicări a dreptului comunitar în instanțele naționale, Comisia ar trebui să pună la dispoziție conținutul și calendarul contactelor cu statele membre, de îndată ce problemele respective nu mai fac obiectul unei anchete;

35. salută publicarea de către Comisie, în viitorul apropiat, a unui document explicativ privind jurisprudența Curții de Justiție legată de cererile de despăgubire pentru încălcarea drepturilor în temeiul dreptului comunitar; în plus, sugerează că Comisia ar trebui să examineze posibilitatea de a acționa în calitate de intervenient (*amicus curiae*) în cazurile pertinente de cereri de despăgubire înaintate instanțelor naționale, în conformitate cu dreptul procedural național, după cum se întâmplă deja în cazurile din statele membre care implică aspecte legate de dreptul comunitar în domeniul concurenței ⁽¹⁾;

Rolul Parlamentului European și al parlamentelor naționale în aplicarea dreptului comunitar

36. consideră necesară asumarea, de către comisiile permanente ale Parlamentului, a unui rol mult mai activ în monitorizarea aplicării dreptului comunitar în domeniile lor de competență și apreciază că, în acest scop, comisiile Parlamentului ar trebui să beneficieze de sprijin și informații periodice din partea Comisiei; sugerează că, ori de câte ori este posibil, raportorul Parlamentului responsabil cu un anumit dosar sau succesorul său desemnat ar trebui să joace un rol central și constant în monitorizarea permanentă a respectării dreptului comunitar de către statele membre; constată că reuniunile privind aplicarea dreptului comunitar, organizate la intervale regulate de Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, reprezintă o practică ce ar trebui generalizată la toate comisiile parlamentare, iar Comisia ar trebui implicată în mod sistematic;

37. remarcă totuși că reticența Comisiei cu privire la furnizarea de informații precise asupra domeniilor în care au fost declanșate proceduri privind încălcarea dreptului comunitar reduce în mod semnificativ interesul publicului față de respectivele reuniuni, precum și eficacitatea acestora; invită comisiile Parlamentului să ia în considerare, dacă este cazul, includerea reprezentanților statelor membre în cauză sau ai Consiliului pe lista invitaților la reuniunile privind aplicarea dreptului comunitar;

38. consideră că, pentru a-și putea îndeplini misiunea cu eficiență, comisiile Parlamentului (inclusiv Comisia pentru petiții) ar trebui să primească suficient sprijin administrativ; solicită Grupului de lucru pentru reforma parlamentară, Comisiei pentru bugete și altor organe competente ale Parlamentului să prezinte propuneri concrete privind, printre altele, rolul permanent al raportorilor, menționat anterior și să evalueze posibilitatea înființării, în cadrul secretariatului fiecărei comisii, a unui grup special de acțiune, pentru a garanta monitorizarea permanentă și eficientă a aplicării dreptului comunitar;

39. face apel la consolidarea cooperării între parlamentele naționale și Parlamentul European, precum și între membrii forurilor respective, pentru a promova și a spori monitorizarea concretă a afacerilor europene la nivel național; consideră că parlamentelor naționale le revine un rol important în monitorizarea aplicării dreptului comunitar, putând contribui, astfel, la creșterea legitimității democratice a Uniunii Europene și la apropierea acesteia de cetățeni;

40. reamintește angajamentul Consiliului de a încuraja statele membre să întocmească și să publice tabele care să evidențieze corelația dintre directive și măsurile interne de transpunere; insistă asupra importanței de prim ordin a acestor tabele pentru a permite Comisiei să monitorizeze în mod eficient măsurile de punere în aplicare adoptate de statele membre; invită Parlamentul, în calitate de colegiuitor, să ia toate măsurile necesare pentru a garanta că dispozițiile referitoare la tabelele respective nu sunt eliminate din textul propunerilor Comisiei pe parcursul procesului legislativ;

41. constată că instanțele judecătorești din statele membre joacă un rol fundamental în aplicarea dreptului comunitar și își afirmă sprijinul fără rezerve față de eforturile Comisiei de elaborare a unor programe complementare de formare profesională destinate judecătorilor din statele membre, specialiștilor care profesază dreptul și funcționarilor din administrațiile naționale;

⁽¹⁾ Avizul Comisiei privind cooperarea dintre Comisie și instanțele statelor membre ale Uniunii Europene în aplicarea articolelor 81 și 82 din Tratatul CE (JO C 101, 27.4.2004, p. 54) alineatele 17-20.

Joi, 21 februarie 2008

42. invită Comisia să îmbunătățească monitorizarea modului în care autoritățile judiciare din statele membre respectă deciziile Parlamentului privind imunitatea parlamentară și, în cazul în care Comisia constată nerespectarea acestor decizii, să informeze Parlamentul în legătură cu acțiunile care vor fi întreprinse;

*
* *

43. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Curții de Justiție, Ombudsmanului European și parlamentelor statelor membre.

Situația din Fâșia Gaza

P6_TA(2008)0064

Rezoluția Parlamentului European din 21 februarie 2008 privind situația din Fâșia Gaza

(2009/C 184 E/10)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare cu privire la Orientul Mijlociu, în special cele din 1 iunie 2006 privind criza umanitară din teritoriile palestiniene și rolul UE ⁽¹⁾, din 16 noiembrie 2006 privind situația din Fâșia Gaza ⁽²⁾, din 21 iunie 2007 privind MEDA și asistența financiară acordată Palestinei – evaluare, aplicare și control ⁽³⁾, din 12 iulie 2007 privind Orientul Mijlociu ⁽⁴⁾ și din 11 octombrie 2007 privind situația umanitară din Gaza ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluțiile Consiliului de Securitate al ONU 242 (S/RES/242) din 22 noiembrie 1967 și 338 (S/RES/338) din 22 octombrie 1973,
- având în vedere cea de-a patra Convenție de la Geneva (1949),
- având în vedere Declarația de la Annapolis din 27 noiembrie 2007,
- având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe din 28 ianuarie 2008,
- având în vedere Declarația privind situația în Fâșia Gaza din partea Comitetului pentru afaceri politice, securitate și drepturile omului al Adunării parlamentare euro-mediteraneene din 28 ianuarie 2008,
- având în vedere rezoluția Consiliului ONU pentru Drepturile Omului din 24 ianuarie 2008, cu privire la încălcările drepturilor omului în Fâșia Gaza (A/HRC/S-6/L.1),
- având în vedere articolul 103 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, ca urmare a embargoului asupra circulației persoanelor și a mărfurilor, a restricției parțiale a accesului la apa potabilă, alimente și energie electrică, precum și a lipsei bunurilor și serviciilor de bază, situația umanitară din Fâșia Gaza a continuat să se deterioreze;
- B. întrucât punctele de trecere a frontierelor înspre și dinspre Gaza au fost închise de câteva luni, și întrucât embargoul asupra circulației persoanelor și mărfurilor a continuat să paralizeze economia în Fâșia Gaza;
- C. întrucât sectoarele cheie ale serviciilor publice, printre care sistemul sănătății și al educației, se confruntă cu numeroase deficiențe din cauza absenței materialelor de bază necesare funcționării lor, și întrucât lipsa medicamentelor și a carburantului care asigură funcționarea generatoarelor în spitalele din Fâșia Gaza pune în pericol viețile palestinienilor;

⁽¹⁾ JO C 298 E, 8.12.2006, p. 223.

⁽²⁾ JO C 314 E, 21.12.2006, p. 324.

⁽³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0277.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0350.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0430.

Joi, 21 februarie 2008

- D. întrucât sute de mii de palestinieni au trecut recent frontiera dintre Fâșia Gaza și Egipt, după ce au distrus secțiuni din zidul frontalier, în scopul aprovizionării cu produse pentru satisfacerea nevoilor de bază, și întrucât forțele egiptene au reluat treptat controlul asupra situației și au reînchis frontiera la 3 februarie 2008, punând capăt liberei circulații a palestinienilor, conform solicitărilor din partea autorităților israeliene;
- E. întrucât distrugerea parțială a zidului frontalier este o consecință directă a crizei umanitare extrem de grave din Gaza, având ca rezultat o serie de eforturi din partea populației palestiniene în direcția susținerii nevoii sale vitale pentru libertatea de circulație;
- F. întrucât recentul atac terorist sinucigaș care a avut loc în Dimona s-a soldat cu uciderea și rănirea de civili israelieni, după o lungă perioadă în care nu s-au înregistrat evenimente de acest tip, întrucât lansarea rachetelor de către milițiile palestiniene dinspre Fâșia Gaza înspre teritoriul israelian a continuat; și întrucât operațiunile militare soldate cu uciderea și punerea în pericol a civililor și asasinatele extrajudiciare cu țintă precisă având ca autor armata israeliană au continuat în Fâșia Gaza;
- G. întrucât situația și recente evoluții din Fâșia Gaza amenință să submineze negocierile în curs dintre israelieni și palestinieni, precum și eforturile de a încheia un acord până la sfârșitul lui 2008, conform declarațiilor participanților la Conferința internațională de la Annapolis, din 27 noiembrie 2007;
- H. întrucât Uniunea Europeană a asigurat un important sprijin financiar palestinienilor în ultimii ani; întrucât mecanismul internațional temporar al UE și finanțarea proiectelor au jucat un rol important în evitarea unei catastrofe umanitare în Fâșia Gaza și în Cisiordania; întrucât Comisia, Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, Agenția Organizației Națiunilor Unite de Ajutor și Lucrări și Banca Mondială au întrerupt o serie de proiecte de infrastructură din cauza imposibilității de a importa materii prime; întrucât aceste birouri, agenții și organizații umanitare și-au continuat activitățile la scară redusă, în ciuda tuturor obstacolelor; întrucât Uniunea Europeană continuă să furnizeze asistență umanitară populației palestiniene și subvenții directe personalului Autorității Palestiniene din Fâșia Gaza; întrucât Mecanismul palestinian-european pentru gestionarea ajutorului socio-economic (PEGASE) va constitui un nou mecanism de finanțare pentru UE și o altă modalitate de asistență internațională pentru teritoriile palestiniene;
- I. întrucât la conferința care a avut loc la Annapolis, toate părțile și-au exprimat dorința redemarării negocierilor în vederea instituirii unui stat palestinian suveran și viabil, alături de un stat israelian sigur;
- J. întrucât participanții la Conferința internațională a donatorilor pentru statul palestinian, care a avut loc în decembrie 2007 la Paris, s-au angajat să contribuie cu o sumă totală de 7,4 miliarde dolari SUA la sprijinirea construcției instituționale și a refacerii economice în Palestina în următorii trei ani;
- K. întrucât Trimisul special al Cvartetului a identificat patru proiecte prioritare destinate dezvoltării economice și construcției instituționale pentru teritoriile palestiniene, printre care și restaurarea instalației de tratare a apelor reziduale de la Beit Lahia, în nordul Gazei,
1. își manifestă o dată în plus profunđa îngrijorare în legătură cu criza politică și umanitară din Fâșia Gaza și cu posibilele consecințe grave ale acesteia în viitor; consideră că recente evoluții din Rafah, atât evenimentele pașnice, cât și actele de violență, sunt rezultatul crizei din Fâșia Gaza;
 2. își exprimă profunđa simpatie față de populația civilă afectată de violențele din Gaza și sudul Israelului;
 3. face un nou apel la încetarea imediată a tuturor actelor de violență;
 4. cere Israelului să înceteze acțiunile militare soldate cu uciderea și punerea în pericol a populației civile, precum și asasinatele extrajudiciare cu țintă precisă;
 5. cere Hamas, după preluarea ilegală a controlului asupra Fâșiei Gaza, să împiedice lansarea rachetelor de către milițiile palestiniene dinspre Fâșia Gaza înspre teritoriul israelian;

Joi, 21 februarie 2008

6. este încredințat că politica de izolare a Fâșiei Gaza a eșuat atât la nivel politic, cât și la nivel umanitar; face un nou apel către toate părțile implicate să respecte pe deplin dreptul internațional, îndeosebi dreptul internațional umanitar;
7. apreciază ca pozitivă reacția Egiptului față de tulburările de la Rafah, care a permis multor familii de palestinieni să aibă acces la produse pentru satisfacerea nevoilor de bază; îndeamnă guvernul egiptean să joace în continuare un rol activ în menținerea păcii și stabilității în regiune;
8. își reafirmă apelul pentru încetarea blocadei și pentru redeschiderea controlată a punctelor de trecere înspre și dinspre Gaza; solicită Israelului să asigure circulația persoanelor și a mărfurilor în Rafah, Karni și în alte puncte de trecere, în conformitate cu Acordul privind circulația și accesul; solicită reluarea Misiunii UE de asistență frontalieră de la Rafah; susține declarația Înaltului Reprezentant Solana, conform căreia Consiliul ar trebui să aibă în vedere reînnoirea mandatului Misiunii; în acest context, solicită intensificarea prezenței internaționale în regiune;
9. salută propunerea Autorității Palestiniene de a prelua controlul asupra punctelor de trecere, pe baza unui acord cu participarea Egiptului, Israelului și a Autorității Palestiniene și susține recenta rezoluție adoptată de Liga Arabă în această privință; invită totuși Autoritatea Palestiniană să ajute la crearea condițiilor necesare pentru a angaja toate părțile implicate din Fâșia Gaza în această chestiune;
10. este încredințat că populația civilă ar trebui să fie ferită de orice acțiune militară și de orice sancțiune colectivă; cere Israelului să-și îndeplinească obligațiile internaționale în Fâșia Gaza, în calitatea sa de putere ocupantă; solicită Israelului să garanteze continuitatea și suficiența fluxului de ajutoare umanitare, de asistență umanitară și de produse și servicii de strictă necesitate, inclusiv furnizarea de combustibil și energie electrică, către Fâșia Gaza; își exprimă preocuparea serioasă față de decizia Israelului de a reduce treptat furnizarea de energie electrică către Fâșia Gaza cu 5 % pe săptămână, acțiune care nu poate fi considerată în acord cu satisfacerea necesităților umanitare minime; salută petiția depusă de 10 organizații israeliene pentru drepturile omului împotriva întreruperilor furnizării de carburant și energie electrică în Fâșia Gaza;
11. consideră că se impune, în interesul funcționării instituțiilor publice care furnizează servicii de bază și a operațiunilor oficiilor, agențiilor și organizațiilor internaționale care doresc ameliorarea condițiilor de viață ale palestinienilor din Fâșia Gaza, inițierea dialogului între Autoritatea Palestiniană și Hamas, în ciuda blocajului politic;
12. accentuează importanța deosebită a unei legături permanente geografice și comerciale între Fâșia Gaza și Cisiordania, precum și a reunificării pașnice și de durată a acestora și solicită Hamas să-și revizuiască poziția în conformitate cu principiile Cvartetului și cu obligațiile internaționale acceptate anterior și să sprijine procesul de pace și negocierile în curs;
13. face un nou apel pentru eliberarea imediată a caporalului israelian Gilad Shalit, care va fi privită ca un act de bună-credință din partea Hamas, precum și eliberarea tuturor deținuților palestinieni foști miniștri, deputați și primari; recunoaște importanța eliberării deținuților pentru crearea unui climat de încredere în contextul actualelor negocieri de pace;
14. reamintește părților angajamentele asumate la Annapolis de a manifesta bună-credință pe parcursul negocierilor în vederea încheierii unui tratat de pace până la sfârșitul anului 2008, care să rezolve toate chestiunile rămase nesoluționate, inclusiv toate chestiunile esențiale, fără excepție, după cum se menționează în acordurile precedente; îndeamnă ambele părți să-și îndeplinească obligațiile care decurg din Foaia de parcurs;
15. solicită Consiliului și Comisiei să garanteze în continuare, împreună cu comunitatea internațională, ajutoarele umanitare de strictă necesitate pentru palestinienii din Fâșia Gaza, acordând o atenție deosebită nevoilor categoriilor deosebit de vulnerabile; subliniază importanța noului mecanism de finanțare PEGASE; își exprimă totuși profunda îngrijorare față de distrugerea facilităților finanțate în cadrul ajutorului umanitar sau în cadrul proiectelor susținute din fonduri ale Uniunii Europene, care afectează eficiența asistenței oferite de UE și solidaritatea publicului din statele membre;
16. salută rezultatul din decembrie 2007 al Conferinței internaționale a donatorilor pentru viitorul stat palestinian, și anume angajamentul de a dona peste 7, 4 miliarde de dolari SUA și invită toți donatorii să-și concretizeze angajamentele de a susține eforturile de edificare a viitorului stat palestinian în conformitate cu Planul de reformă și dezvoltare prezentat de primul ministru Dr. Salam Fayyad;

Joi, 21 februarie 2008

17. își exprimă profunza îngrijorare în legătură cu consecințele ecologice și igienico-sanitare ale neexecutării lucrărilor de întreținere a instalațiilor de tratare a apelor reziduale și solicită în special tuturor părților să înlănească accesul la echipamentele necesare pentru repararea și reconstruirea instalației de la Beit Lahia, după cum precizează Trimisul special al Cvartetului;

18. solicită un proiect energetic urgent și exemplar pentru Gaza, pe cât posibil în regiunea Rafah, pentru a garanta autonomia și auto-suficiența producției de electricitate și a desalinizării pentru populație;

19. invită Grupul de lucru pentru Orientul Mijlociu să examineze, împreună cu Comisia și organizațiile internaționale implicate, consecințele distrugerii infrastructurii în Fâșia Gaza, îndeosebi a facilităților finanțate în cadrul ajutorului umanitar sau în cadrul proiectelor susținute din fonduri ale Uniunii Europene;

20. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Înaltului Reprezentant pentru politica externă și de securitate comună guvernelor și parlamentelor statelor membre, Secretarului General al ONU, Trimisului special pe lângă Cvartetul pentru Orientul Mijlociu, Președintele Adunării parlamentare euro-mediteraneene, Președintele Autorității Palestiniene, Consiliului legislativ palestinian, Guvernului Israelului, Knesset-ului și Guvernului și Parlamentului Egiptului.

A șaptea sesiune a Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru drepturile omului

P6_TA(2008)0065

Rezoluția Parlamentului European din 21 februarie 2008 privind cea de-a șaptea sesiune a Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru drepturile omului

(2009/C 184 E/11)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare, adoptate începând cu 1996, cu privire la Comisia Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului, în special Rezoluția sa din 7 iunie 2007 privind cea de-a cincia sesiune a Consiliului ONU pentru drepturile omului (UNHRC) ⁽¹⁾, precum și Rezoluțiile din 16 martie 2006 privind rezultatul negocierilor asupra Consiliului pentru Drepturile Omului și cea de-a 62-a sesiune a UNCHR ⁽²⁾, din 29 ianuarie 2004 privind relațiile dintre Uniunea Europeană și Organizația Națiunilor Unite ⁽³⁾, din 9 iunie 2005 privind reforma Organizației Națiunilor Unite ⁽⁴⁾, din 29 septembrie 2005 privind rezultatul Reuniunii mondiale la nivel înalt a Organizației Națiunilor Unite din 14-16 septembrie 2005 ⁽⁵⁾ și cea din 26 aprilie 2007 privind raportul anual privind drepturile omului în lume în 2006 și politica UE în această privință ⁽⁶⁾,
- având în vedere rezoluțiile sale de urgență cu privire la drepturile omului și democrație,
- având în vedere Rezoluția A/RES/60/251 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite de înființare a Consiliului pentru Drepturile Omului (UNHRC),
- având în vedere sesiunile ordinare și extraordinare anterioare ale UNHRC, în special cea de-a șasea sesiune ordinară, precum și cea de-a șasea sesiune extraordinară din 23-24 ianuarie 2008 privind încălcările drepturilor omului provocate de atacurile militare și incursiunile Israelului pe teritoriile palestiniene ocupate, în special în Fâșia Gaza ocupată,
- având în vedere apropierea celei de-a șaptea sesiuni a UNHRC, care va avea loc în martie 2008,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0235.

⁽²⁾ JO C 291 E, 30.11.2006, p. 409.

⁽³⁾ JO C 96 E, 21.4.2004, p. 79.

⁽⁴⁾ JO C 124 E, 25.5.2006, p. 549.

⁽⁵⁾ JO C 227 E, 21.9.2006, p. 582.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0165.

Joi, 21 februarie 2008

- având în vedere prima și a doua rundă ale evaluării periodice universale (UPR), care vor avea loc la 7-18 aprilie 2008 și 5-16 mai 2008,
- având în vedere articolul 103 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât respectarea, promovarea și garantarea caracterului universal al drepturilor omului fac parte din acquis-ul etic și juridic al Uniunii Europene și reprezintă una din pietrele de temelie ale unității și integrității europene;
- B. întrucât UNHRC oferă o platformă eficientă pentru consolidarea protecției și promovării drepturilor omului în cadrul ONU;
- C. întrucât cea de-a șaptea sesiune a UNHRC va avea o importanță crucială, deoarece va fi prima sesiune în cadrul căreia vor fi examinate o gamă largă de probleme materiale în condițiile noilor metode de lucru care decurg din reformele de construcție instituțională adoptate în 2006 și 2007, și va rafina modalitățile de efectuare a UPR;
- D. întrucât credibilitatea UNHRC se bazează pe punerea în aplicare a acestor reforme și mecanisme într-un mod care îi va consolida capacitatea de abordare a cazurilor de încălcare a drepturilor omului din întreaga lume;
- E. întrucât va fi înființată o delegație ad hoc a Parlamentului European pentru cea de-a șaptea sesiune a UNHRC, astfel cum s-a procedat și în ultimii doi ani, iar înainte de aceasta – în cazul predecesorului UNHRC, Comisia ONU pentru Drepturile Omului,

Activitatea Consiliului pentru Drepturile Omului

1. subliniază rolul crucial al Consiliului pentru Drepturile Omului în cadrul arhitecturii generale a ONU; își reiterează poziția privind faptul că UNHRC ar trebui și în continuare să-și concentreze activitatea cu precădere pe încălcări ale drepturilor omului, deoarece situațiile politice generale se află în competența altor organisme ale ONU; evidențiază caracterul specific al UNHRC, respectiv rolul important al procedurilor speciale, al sesiunilor extraordinare, al UPR, al dialogului interactiv și al capacității de abordare a crizelor urgente;
2. ia act de rezultatele activității UNHRC; salută îndeplinirea programului ambițios pe care UNHRC și l-a stabilit, care includea evaluarea procedurilor și metodelor sale de lucru, în special crearea și punerea în aplicare a evaluării periodice universale și evaluarea procedurilor speciale;
3. salută realizările pozitive ale președinției UNHRC, în special buna cooperare stabilită de aceasta cu Biroul Înaltului Comisar pentru Drepturile Omului (OHCHR); invită UE să acorde, cu prioritate, sprijin egal candidaților cu un înalt nivel de integritate care se prezintă la alegerile pentru noul președinte al UNHRC, în cadrul votului care va avea loc la 23 iunie 2008;
4. salută organizarea de sesiuni extraordinare, deoarece acestea constituie o legătură esențială între încălcările grave ale drepturilor omului și analizele experților independenți; își exprimă totuși îngrijorarea în legătură cu faptul că UNHRC nu a acționat în multe dintre cele mai urgente situații din lume privind încălcări ale drepturilor omului;
5. observă că obiectivul sesiunilor extraordinare este abordarea crizelor urgente, iar încălcările persistente ale drepturilor omului ar trebui abordate în cadrul sesiunilor ordinare, fapt ce ar permite efectuarea unei analize mai detaliate și formularea unor soluții pe termen lung;
6. evidențiază faptul că, pentru obținerea unor rezultate pozitive, sesiunile extraordinare necesită pregătire prealabilă și metode de lucru structurate; constată, în acest sens, succesul inițiativelor-cheie ale UE;
7. constată impactul direct pe care l-a avut sesiunea extraordinară privind situația din Birmania, care a avut loc la Geneva în octombrie 2007, care a avut drept rezultat condamnarea represiunilor guvernului și efectuarea unei vizite de către Raportorul Special în vederea analizării situației drepturilor omului în Birmania; deplânge lipsa unor acțiuni ulterioare și de monitorizare în urma recomandărilor emise de Raportorul Special, dată fiind înrăutățirea situației drepturilor omului în Birmania;

Joi, 21 februarie 2008

Alegerea noilor membri ai UNHRC de către Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite

8. solicită organizarea, în mai 2008, de alegeri competitive în toate regiunile în vederea asigurării unei adevărate game de opțiuni printre statele membre ale ONU; regretă faptul că au fost alese unele țări cu un trecut problematic în domeniul drepturilor omului, ceea ce semnifică ștergerea conținutului istoric;

9. solicită Consiliului, Comisiei și statelor membre să-și continue presiunile în vederea instituirii unor criterii de aderare pentru alegerea în UNHRC, inclusiv emiterea unor invitații permanente la procedurile speciale, precum și în vederea monitorizării punerii efective în aplicare a promisiunilor electorale ale statelor membre ale ONU; în așteptarea unei astfel de reforme, solicită aplicarea acestei reguli pentru determinarea sprijinului acordat de statele membre ale UE țărilor candidate în cadrul UNHRC;

Proceduri și mecanisme**UPR**

10. consideră că mecanismul UPR constituie un mijloc de ameliorare a caracterului universal al monitorizării angajamentelor și practicilor în domeniul drepturilor omului din întreaga lume prin supunerea tuturor statelor membre ale ONU unui control și unui tratament egal;

11. evidențiază faptul că obiectivul UPR este efectuarea unei evaluări obiective a situației într-o țară în vederea identificării domeniilor în care există încălcări ale drepturilor omului și în care situația ar putea fi îmbunătățită prin schimburi de bune practici și prin cooperare consolidată, măsuri ce s-ar solda cu recomandări și concluzii; solicită, în acest sens, statelor membre ale UE și Comisiei să țină seama de aceste recomandări și concluzii la definirea obiectivelor și priorităților programelor de asistență ale UE;

12. solicită ca procesul de evaluare UPR, ale cărui prima și a doua rundă vor avea loc la 7-18 aprilie 2008 și 5-16 mai 2008, să fie la înălțimea așteptărilor exprimate până în prezent; invită statele membre ale UE să realizeze UPR în mod transparent și obiectiv și în spiritul Rezoluției 60/251 menționate anterior; invită statele membre ale UE supuse evaluării UPR să manifeste autocritică și să nu-și limiteze prezentările la o enumerare a realizărilor lor pozitive;

13. constată că mai este necesar să fie abordate o serie de chestiuni, inclusiv alegerea așa-numitei „Troika UPR” care va facilita evaluarea statelor membre ale ONU în domeniul drepturilor omului; îndeamnă, în acest sens, statele membre ale UE să nu accepte situația în care țările în curs de evaluare ar avea posibilitatea de a refuza în mod confidențial alegerea țărilor responsabile cu evaluarea lor;

14. invită membrii UNHRC să numească experți independenți care să-i reprezinte în cadrul grupului de lucru responsabil cu desfășurarea UPR; invită statele membre ale UE să ia inițiativa în promovarea unei astfel de abordări prin adoptarea unor orientări comune cu privire la modalitățile UPR;

15. constată importanța implicării societății civile și apărătorilor drepturilor omului, precum și a procedurilor speciale; își reiterează poziția privind faptul că recomandările și concluziile respective ar trebui să constituie baza pentru efectuarea unei evaluări independente și credibile;

Revizuirea mandatelor și nominalizarea deținătorilor de mandate pentru proceduri speciale

16. subliniază că procedurile speciale sunt elementul central al sistemului drepturilor omului al ONU, jucând un rol deosebit de important îndeosebi în Consiliul pentru Drepturile Omului; reafirmă necesitatea respectării, de către membrii UNHRC, a obligației lor de a coopera pe deplin în privința procedurilor speciale;

17. subliniază că de noile nominalizări ale deținătorilor de mandate pentru proceduri speciale, în martie 2008, va depinde credibilitatea UNHRC;

18. solicită nominalizarea, ca deținători de mandate, a unor persoane cu o competență recunoscută în domeniul drepturilor omului, cu experiență pertinentă, independente, imparțiale, dând dovadă de integritate personală și obiectivitate, precum și de cunoașterea solidă a sistemului de proceduri speciale;

19. îndeamnă guvernele, ONG-urile și asociațiile profesionale relevante să trimită numele candidaților eligibili pentru includerea în registrul public de candidați eligibili, gestionat de OHCHR;

Joi, 21 februarie 2008

20. invită Grupul consultativ, responsabil de evaluarea candidaților la mandatele pentru proceduri speciale și de formularea recomandărilor pentru numirile la Președinția Consiliului, să își îndeplinească mandatul în mod obiectiv și transparent și să își bazeze opțiunile pe criterii de profesionalism și integritate personală;
21. dezaprobă hotărârea Consiliului pentru Drepturile Omului de a nu reînnoi mandatele raportorilor speciali pentru Belarus și Cuba;
22. salută reînnoirea mandatelor de țară ale raportorului special pentru Sudan și ale experților independenți pentru Liberia, Haiti și Burundi;
23. regretă sprijinul UE în favoarea deciziei UNHRC de a desființa grupul său de experți pentru Darfur; constată că urmărirea desfășurării activității grupului de experți a fost adăugată la mandatul raportorului special pentru Sudan; este, prin urmare, preocupat de riscul afectării mandatului raportorului special prin mărirea volumului de lucru al acesteia;
24. încurajează o atitudine mai prudentă atunci când este vorba de discontinuitatea, pe viitor, a mandatelor grupurilor de experți, având în vedere importanța lor valoare adăugată;
25. salută reînnoirea mandatelor tematice revizuite până acum;
26. invită statele membre ale UE să garanteze reînnoirea mandatelor raportorilor speciali pentru Birmania și Republica Populară Democrată Coreeană, și prelungirea mandatelor experților independenți pentru Somalia și Republica Democrată Congo;
27. salută crearea unui sistem de experți, compus din cinci membri independenți, în domeniul drepturilor omului pentru populațiile autohtone;
28. încurajează organizarea, cât de curând posibil și la toate evenimentele în cursul 2008, a unor dezbateri pe marginea violenței împotriva femeilor în toate formele și manifestările ei, și stabilirea unor priorități în abordarea acestei problematice în cadrul viitoarelor eforturi și programe de lucru ale UNHRC, astfel cum s-a stabilit în Rezoluția A/RES/61/143 a Adunării Generale din 19 decembrie 2006 privind intensificarea eforturilor pentru eliminarea tuturor formelor de violență față de femei;
29. ia act de adoptarea, la 18 iunie 2007, a unui Cod de conduită al deținătorilor de mandate pentru proceduri speciale; invită UNHRC să pună în aplicare acest Cod de conduită în spiritul Rezoluției 60/251 menționate anterior și să respecte independența procedurilor speciale;
30. sprijină eforturile Comitetului de coordonare pentru proceduri speciale în elaborarea procedurii adecvate prin care Codul de conduită și alte documente relevante, printre care Manualul de proceduri speciale, pot fi cel mai bine puse în practică, astfel încât să se consolideze capacitatea lor de a proteja și promova drepturile omului; invită Comitetul de coordonare pentru proceduri speciale să își desfășoare activitatea în mod eficient și transparent, pentru a evita dezbaterile tehnice care ar putea crea întârzieri ale dezbaterilor de substanță și obstacole în calea mandatelor pentru proceduri speciale;

Procedura de depunere a plângerilor

31. constată că procedura de depunere a plângerilor, evidențiată ca parte a procesului de construcție instituțională a UNHRC, pare a fi extrem de similară cu fosta „procedură 1503”; solicită un nou proces, care să fie mai eficient în identificarea, prevenirea și soluționarea situațiilor de încălcări grave și evidente ale drepturilor omului;

Implicarea Uniunii Europene

32. recunoaște implicarea activă a UE și a statelor sale membre în primul an de activitate al UNHRC;
33. salută implicarea UE în negocierile dificile din cadrul celei de-a șasea sesiuni ordinare, în vederea obținerii, în special, a unor rezultate pozitive, îndeosebi cu privire la reînnoirea mandatelor pentru proceduri speciale;

Joi, 21 februarie 2008

34. indică necesitatea ca UE să se exprime la unison în abordarea problematicii privind drepturile omului, precum și importanța faptului ca fiecare stat membru al UE să dea glas poziției UE, astfel încât să îi confere acesteia mai multă greutate;
35. invită UE să sprijine propria sa rezoluție, în vederea obținerii unui consens în abordarea actualelor încălcări ale drepturilor omului în raport cu blocada asupra Gazei și cu atacurile cu rachete împotriva Israelului;
36. solicită o cooperare consolidată cu OHCHR și păstrarea independenței sale prin acordarea unei finanțări adecvate;
37. solicită asistență continuă pentru procedurile speciale, în ceea ce privește finanțarea și personalul; își exprimă sprijinul în favoarea Instrumentului European pentru Democrație și Drepturile Omului⁽¹⁾, în măsura în care acesta constituie o importantă sursă de finanțare pentru procedurile speciale; salută inițiativele președinției Grupului de lucru pentru drepturile omului (COHOM) de a-și consolida cooperarea cu raportorii speciali, îndeosebi pe baza invitațiilor sistematice la reuniunile pertinente;
38. invită Comisia și Consiliul să adopte o „poziție comună”, destinată să garanteze semnarea și ratificarea automată, de către statele membre ale UE, a tuturor actelor internaționale în domeniul drepturilor omului;
39. constată eforturile UE în direcția adoptării prin consens a rezoluțiilor; invită statele membre ale UE să depună în continuare eforturi pentru asocierea cu țări din alte grupuri regionale, în scopul garantării unui sprijin larg pentru rezoluțiile destinate consolidării protecției și promovării drepturilor omului; invită Uniunea Europeană să utilizeze mai eficient ajutoarele și sprijinul politic în favoarea țărilor terțe, pentru a le stimula să coopereze cu UNHRC;
40. acordă delegației Parlamentului European la cea de-a șaptea sesiune a UNHRC mandatul de a transmite preocupările exprimate în prezenta rezoluție, invitând delegația să prezinte un raport privind această vizită Subcomisiei pentru drepturile omului, și consideră că este important ca Parlamentul European să trimită în continuare delegații la sesiunile relevante ale UNHRC;

*
* *

41. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Consiliului de securitate al ONU, Secretarului General al ONU, Președintelui celei de-a 62-a Adunări Generale, Președintelui Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, Înalțului Comisar ONU pentru Drepturile Omului, precum și grupului de lucru UE-ONU, înființat de Comisia pentru afaceri externe.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1889/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de instituire a unui instrument de finanțare pentru promovarea democrației și drepturilor omului la scară mondială (JO L 386, 29.12.2006, p. 1).

Viitorul demografic al Europei

P6_TA(2008)0066

Rezoluția Parlamentului European din 21 februarie 2008 privind viitorul demografic al Europei (2007/2156(INI))

(2009/C 184 E/12)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 14 martie 1997 privind raportul Comisiei prezentat Consiliului și Parlamentului European referitor la situația demografică din Uniunea Europeană (1995)⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 martie 1998 privind raportul demografic al Comisiei din 1997⁽²⁾,

⁽¹⁾ JO C 115, 14.4.1997, p. 238.

⁽²⁾ JO C 104, 6.4.1998, p. 222.

Joi, 21 februarie 2008

- având în vedere Rezoluția sa din 15 decembrie 2000 privind comunicarea Comisiei intitulată „Către o Europă pentru toate vârstele – Promovarea prosperității și solidarității între generații” ⁽¹⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Răspunsul Europei la îmbătrânirea populației mondiale – Promovarea progresului economic și social într-o lume în curs de îmbătrânire – Contribuția Comisiei Europene la a doua reuniune mondială privind îmbătrânirea” (COM(2002)0143),
 - având în vedere Pactul European pentru tineret adoptat de către Consiliul European de la Bruxelles din 22 și 23 martie 2005,
 - având în vedere Cartea verde a Comisiei intitulată „Față în față cu schimbările demografice: o nouă solidaritate între generații” (COM(2005)0094),
 - având în vedere Rezoluția sa din 23 martie 2006 privind provocările demografice și solidaritatea între generații ⁽²⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 6 septembrie 2006 privind un model social european pentru viitor ⁽³⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Viitorul demografic al Europei – transformarea unei provocări în oportunitate” (COM(2006)0571),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Promovarea solidarității dintre generații” (COM(2007)0244),
 - având în vedere Avizul Comitetului Economic și Social European din 14 martie 2007 intitulat „Familia și evoluția demografică” ⁽⁴⁾, precum și propunerea sa de bază privind semnarea de către statele membre a unui Pact european pentru familie,
 - având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei intitulat „Viitorul demografic al Europei: fapte și cifre”(SEC(2007)0638),
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea între sexe, al Comisiei pentru afaceri economice și monetare, al Comisiei pentru dezvoltarea regională precum și cel al Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A6-0024/2008),
- A. întrucât demografia este rezultatul conjugat al diverși factori – natalitatea, speranța de viață și fluxurile migratoare –, iar cifrele actuale indică faptul că, până în 2050, vor avea loc schimbări demografice de mare amploare în statele membre, care vor consta mai ales într-o îmbătrânire a populației europene, a cărei medie de vârstă ar putea crește de la 39 de ani în 2004 la 49 de ani în 2050;
- B. întrucât aceste schimbări demografice ar putea, potrivit estimărilor Comisiei, modifica radical structura populației și piramida vârstelor; întrucât, astfel, numărul tinerilor cu vârste cuprinse între 0 și 14 ani ar scădea de la 100 de milioane (indicele în 1975) la 66 de milioane în 2050, populația de vârstă activă ar ajunge la 331 de milioane în 2010 și ar scădea apoi în mod constant (aproximativ 268 de milioane în 2050), în timp ce speranța de viață ar crește cu 6 ani la bărbați și cu 5 ani la femei între 2004 și 2050, iar numărul persoanelor cu vârste de peste 80 de ani ar crește de la 4, 1 % în 2005 la 11, 4 % în 2050;
- C. întrucât media europeană a raportului de dependență cauzată de vârstă (numărul persoanelor cu vârsta mai mare de 65 de ani împărțit la numărul persoanelor cu vârste cuprinse între 14 și 65 de ani) ar crește de la 25 % în 2004 la 53 % în 2050;

⁽¹⁾ JO C 232, 17.8.2001, p. 381.

⁽²⁾ JO C 292 E, 1.12.2006, p. 131.

⁽³⁾ JO C 305 E, 14.12.2006, p. 141.

⁽⁴⁾ JO C 161, 13.7.2007, p. 66.

Joi, 21 februarie 2008

- D. întrucât raportul de dependență economică (numărul populației inactive din punct de vedere economic, cum ar fi pensionarii, copiii și tinerii care studiază, împărțit la numărul populației active din punct de vedere economic, aflată la vârsta activă) este mult mai mare decât raportul de dependență cauzată de vârstă în estimarea costurilor sociale ale populației inactive;
- E. întrucât schimbările demografice au un impact important asupra cheltuielilor publice, care se așteaptă să crească cu 10 % între 2004 și 2050;
- F. întrucât schimbările demografice nu ar trebui să afecteze numărul total al populației europene până în 2050, dar vor provoca dezechilibre teritoriale semnificative, unele regiuni din Uniune confruntându-se deja cu un exod semnificativ al tinerilor, în special al tinerelor femei; întrucât importanța relativă a populației europene în lume ar scădea de la 15 % acum o sută de ani, la 5 % în 2050; întrucât regiunile Uniunii sunt afectate într-un mod foarte diferit de aceste schimbări, regiunile care se confruntă cu un exod net având deja un număr disproporționat de mare de persoane în vârstă, în timp ce regiunile cu un aflus net nu se confruntă încă cu acest proces de îmbătrânire a societății, grație tinerilor care imigrează în aceste regiuni;
- G. întrucât infertilitatea este una dintre cauzele declinului demografic și ar trebui recunoscută ca o problemă de sănătate publică și socială care afectează atât bărbații, cât și femeile; reamintește Comisiei de „Apelul la acțiune în materie de infertilitate și demografie” pe care Parlamentul European l-a lansat în 2005, solicitând Comisiei să facă recomandări în acest domeniu;
- H. întrucât imigrația legală este un element pozitiv în compoziția populației europene, și este necesară pentru menținerea echilibrului demografic; întrucât, cu toate acestea, imigrația legală singură nu este suficientă pentru a contracara îmbătrânirea progresivă a populației din Uniunea Europeană și întrucât sunt necesare măsuri pentru creșterea ratei natalității în rândul populației rezidente;
- I. întrucât imigrația constituie doar o soluție parțială și pe termen scurt la schimbările demografice din Europa, care necesită implicare guvernamentală pentru a asigura respectarea principiului egalității între femei și bărbați în sectoarele public și privat, pentru a proteja maternitatea, pentru a oferi sprijin social și economic familiilor și pentru a adopta măsuri de reconciliere a vieții familiale cu cea profesională atât pentru bărbați, cât și pentru femei;
- J. întrucât handicapurile depind în mod direct de vârstă și este mai probabil ca persoanele mai în vârstă să fie afectate de deficiențe sau handicapuri;

Observații generale

1. ia act cu îngrijorare de previziunile demografice pentru 2050; subliniază totuși faptul că previziunile pe 50 de ani nu sunt ireversibile, ci constituie mai degrabă serioase semnale de alarmă cărora trebuie să le răspundem încă de acum, să menținem competitivitatea, viabilitatea economică, coeziunea socială, solidaritatea dintre generații și modelul social european; consideră că perspectiva declinului demografic până în 2050 ar putea să implice o scădere a presiunii asupra mediului și să constituie o șansă pentru dezvoltarea durabilă, care necesită, de asemenea, politici proactive pentru a adapta în mod adecvat amenajarea teritoriului, sectorul locativ, transportul, precum și celelalte tipuri de infrastructură; recunoaște competențele statelor membre în acest domeniu;
2. reamintește, în prealabil, că cele două cauze principale ale schimbărilor demografice, rata natalității în scădere și îmbătrânirea populației, sunt rezultatul progresului; reamintește, de asemenea, că mărirea speranței de viață este consecința directă a progreselor științifice, a igienei și a nivelului de trai, iar faptul că femeile își controlează fertilitatea este rezultatul emancipării și corespunde nivelului de educație al fetelor, participării acestora la viața activă și asumării responsabilităților publice; consideră că toate aceste aspecte trebuie considerate realizări ireversibile pentru umanitate;
3. recunoaște că o societate care așează copiii în centrul preocupărilor sale reprezintă condiția prealabilă pentru creșterea ratei natalității; insistă asupra necesității de a se crea un mediu propice familiei și de a se îmbunătăți condițiile de viață pentru familii și copii, lucruri care trebuie să permită îndeplinirea adevăratelor aspirații ale familiilor;

Joi, 21 februarie 2008

4. subliniază că rata anormal de mică a natalității în Uniune, de 1, 5, nu reflectă voința femeilor și nici dorința cetățenilor europeni de a-și întemeia o familie, aceasta putând fi mai degrabă datorată dificultăților în concilierea vieții profesionale cu viața de familie (absența facilităților de îngrijire a copiilor mici, a sprijinului socio-economic pentru familie, precum și ocupării forței de muncă de către femei), contextului social anxios (instabilitatea locului de muncă, costul ridicat la locuințelor) precum și temerilor legate de viitor (accesul întârziat la un loc de muncă pentru tineri și precaritatea locului de muncă);
5. reamintește că consumul de alcool și droguri în rândul tinerilor constituie un risc de importanță publică, cu consecințe demografice imense deoarece conduce la o scădere a capacității de muncă, a abilității de a întemeia o familie etc.; prin urmare, recomandă înființarea unor programe-cadru specifice pentru prevenirea consumului juvenil de alcool și droguri, precum și pentru tratamentul dependenței de alcool și droguri în rândul tinerilor;
6. consideră că mărirea speranței de viață reprezintă un element pozitiv și ar trebui tratată ca atare; prin urmare, solicită statelor membre să garanteze că pensionarii care nu își permit o locuință, nu își permit îngrijiri și condiții decente de trai în ultimii ani de viață să nu ajungă sub pragul sărăciei;
7. încurajează măsuri anti-discriminare cuprinzătoare, deoarece chestiunea viitorului demografic al Europei nu poate fi separată de problema grupurilor vulnerabile care se află la periferiile interne ale societății și suferă de sărăcie extremă, a căror poziție este adesea privită drept o consecință a propriilor greșeli, ceea ce influențează nu doar copiii, ci și generațiile viitoare;
8. atrage atenția asupra faptului că persoanele în vârstă sunt supuse unor rele tratamente și nu sunt îngrijite adecvat în familiile lor sau în instituțiile în care sunt plasate; îndeamnă statele membre și Comisia Europeană să își intensifice eforturile pentru a dezvălui dimensiunea abuzului la care sunt supuse persoanele în vârstă din UE; constată că s-a estimat că până la 10 % dintre persoanele în vârstă cad victimă abuzurilor fizice, financiare sau psihice înainte de a muri; solicită Comisiei și statelor membre să dezvolte sisteme de informare și de avertizare și sancțiuni împotriva relelor tratamente de acest tip; salută intenția Comisiei de a face în 2008 o comunicare cu privire la relele tratamente la care sunt supuse persoanele în vârstă; solicită ca această comunicare să premergă elaborarea unei strategii globale care să vizeze desfășurarea unui mari campanii de sensibilizare precum și acțiuni în acest domeniu (formarea prestatorilor, definirea normelor de calitate, sancțiuni împotriva relelor tratamente);
9. regretă faptul că până în prezent nu au fost luate măsuri adecvate pentru a pregăti Uniunea să facă față acestei provocări care era previzibilă de mai mulți ani; regretă în special faptul că marea majoritate a statelor membre nu au respectat obiectivele Strategiei de la Lisabona și angajamentele Consiliului European de la Barcelona din 15 și 16 martie 2002 în favoarea îngrijirii copiilor, a ocupării forței de muncă și a participării femeilor la viața activă și că Uniunea, în ansamblul ei, este departe de realizarea acestor obiective;
10. solicită statelor membre să adopte măsuri în vederea creării unor spații de îngrijire a copiilor și a altor persoane dependente, de o calitate ridicată și la prețuri accesibile, în conformitate cu obiectivele stabilite de Consiliul European de la Barcelona din 15 și 16 martie 2002, care invită statele membre să creeze, până în 2010, spații care să permită îngrijirea a cel puțin 90 % dintre copiii cu vârste cuprinse între 3 ani și vârsta obligatorie de școlarizare și cel puțin 33 % dintre copiii mai mici de 3 ani; subliniază faptul că aceste măsuri trebuie să permită părinților să-și adapteze modalitățile de organizare a lucrului în funcție de ritmul lor de viață;
11. consideră că obiectivele UE nu ar trebui să se limiteze la îndeplinirea obiectivelor de la Barcelona privind spațiile pentru îngrijirea copiilor; consideră că aceste locuri ar trebui considerate ca fiind servicii universale, disponibile tuturor celor care au nevoie de ele;
12. subliniază faptul că multe întreprinderi mici nu sunt bine pregătite să facă față îmbătrânirii forței de muncă și ar putea avea nevoie de asistență din partea statelor membre în acest sens;

Joi, 21 februarie 2008

13. salută inițiativa Comisiei de a continua analiza în ceea ce privește această provocare majoră; încurajează Comisia să sprijine identificarea celor mai bune practici precum și schimburile de experiență și să profite de această ocazie pentru a inova la nivelul Uniunii; susține abordarea integrată a acesteia în problema provocării demografice și a celor cinci orientări cheie care conduc la încheierea unui pact de solidaritate între generații, genuri și regiuni; atrage atenția asupra faptului că, dacă se dorește soluționarea cu succes a provocărilor demografice, statele membre trebuie să aplice eficient Strategia de la Lisabona și să asigure o bună coordonare la nivelul statelor membre între politicile macroeconomice și politicile sociale pentru a permite creșterii economice, competitivității și productivității sistemului economic al Uniunii să facă față provocărilor generate de îmbătrânirea populației și pentru a oferi statelor membre posibilitatea de a-și îndeplini obligațiile ce le revin, concepând politici inovatoare în domeniile finanțelor publice, a serviciilor de sănătate, a serviciilor de interes general (SIG), a imigrării și cel al integrării,

Reînnoirea demografică – o provocare

14. recunoaște faptul că maternitatea implică una din alegerile cele mai intime ale bărbaților și femeilor care trebuie respectate; că, în ceea ce privește valoarea ratei natalității care variază în statele membre între 1, 25 și 2, este posibilă o creștere a cifrelor prin politici publice care au în vedere crearea unui mediu material și psihologic favorabil familiei și copiilor; că, în conformitate cu principiile susținute de Comitetul economic și social european în propunerea sa privind un pact european pentru familie, aceste măsuri trebuie să fie concepute pe termen lung și trebuie să ofere un cadru stabil de protecție, necesar luării deciziei de a deveni părinte;

15. îndeamnă statele membre să adopte cele mai bune practici privind durata concediului de maternitate (care variază, de la un stat membru la altul, de la 14 la 28 de săptămâni) și, prin urmare, durata concediilor parentale, de îngrijire și de creștere a copilului, precum și un venit garantat pe perioada sarcinii și revenirea la același loc de muncă; dorește, de asemenea, ca statele membre să adopte măsurile referitoare la sancțiunile împotriva violenței și relelor tratamente domestice;

16. atrage atenția asupra faptului că femeile sunt victime ale discriminării în ceea ce privește condițiile de muncă și se confruntă cu o lipsă de încredere din partea angajatorilor din cauza dorinței lor de a avea copii; reamintește că femeile sunt sub-angajate, în pofida calificărilor profesionale pe care le au, și că nivelul veniturilor lor este inferior salariului mediu de referință, ceea ce le prejudiciază independența economică absolut necesară; solicită statelor membre să pună imediat în aplicare Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind aplicarea principiului egalității de șanse și a egalității de tratament între bărbați și femei în materie de ocupare a forței de muncă și al muncii ⁽¹⁾ și să transpună Directiva 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 cu privire la siguranța și sănătatea lucrătoarelor însărcinate și a mamelor care alăptează ⁽²⁾; solicită statelor membre să ia măsurile necesare, în cadrul directivei 92/85/CEE, împotriva angajatorilor care discriminează, direct sau indirect, lucrătoarele care doresc să devină mame;

17. solicită statelor membre să preconizeze măsuri care să garanteze femeilor o protecție și un sprijin adecvat, după naștere, în special tinerelor mame singure, având în vedere numărul în creștere al familiilor monoparentale, care au, în 85 % din cazuri, o femeie drept capul familiei și care sunt expuse unui risc mai ridicat de sărăcie decât alte familii;

18. atrage atenția asupra necesității cheltuielilor publice destinate copiilor mici și familiilor numeroase, mai ales în ceea ce privește furnizarea de servicii de îngrijire a copilului și pentru protecția mamelor izolate și a familiilor monoparentale care sunt în mod particular expuse riscului excluderii sociale, izolării și sărăciei; subliniază că aceste ajutoare sociale sunt în interesul general și contribuie la crearea de locuri de muncă și la dezvoltarea economică locală și regională; invită Comisia să popularizeze cele mai bune practici în anumite zone din statele membre;

19. recomandă, prin urmare, combinarea investițiilor publice și a celor private în domeniul îngrijirii copiilor și în sistemul educațional preșcolar;

20. subliniază că accesul adecvat la servicii de îngrijire a copiilor, a persoanelor în vârstă, a persoanelor cu handicap și a altor persoane dependente este esențial pentru a permite o participare deplină și în condiții egale pe piața muncii, ceea ce va avea un impact asupra nivelului de îngrijire informală din cadrul familiilor;

⁽¹⁾ JO L 204, 26.7.2006, p. 23.

⁽²⁾ JO L 348, 28.11.1992, p. 1.

Joi, 21 februarie 2008

21. reamintește faptul că dialogul social a dus la acorduri în materie de concediu parental și muncă cu fracțiune de normă, cuprinse în Directiva 96/34/CE a Consiliului din 3 iunie 1996 privind acordul-cadru referitor la concediul pentru creșterea copilului încheiat de UNICE, CEIP și CES ⁽¹⁾ și Directiva 97/81/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă, încheiat de UCIPE, CEIP și CES ⁽²⁾; invită statele membre și Comisia să garanteze punerea în aplicare a acestei legislații în conformitate cu principiul subsidiarității;
22. solicită statelor membre să faciliteze plasarea în familii sociale a copiilor victime ale maltratărilor, a copiilor orfani sau a celor crescuți în instituții; invită la o reflecție la nivel european asupra procedurilor de adopție a copiilor originari din statele membre sau din țări terțe, precum și la vigilență în respectarea legislației naționale și internaționale, făcându-se modificări dacă acestea sunt necesare, în interesul copilului; solicită acordarea celei mai mari atenții tuturor formelor de rele tratamente și traficului de ființe umane;
23. subliniază că modelele familiale evoluează; invită, în consecință, Comisia și statele membre să acorde o atenție sporită acestei realități în momentul elaborării și aplicării politicilor;
24. subliniază necesitatea îmbunătățirii legislației comunitare privind paternitatea; invită Comisia să propună măsuri specifice destinate facilitării unei implicări sporite a taților în viața de familie, acordându-le dreptul la concediu parental; invită Comisia și statele membre să promoveze drepturile taților în ceea ce privește creșterea și îngrijirea copiilor (în special în caz de separare sau divorț) în vederea dezvoltării egalității între femei și bărbați în societatea europeană;
25. invită Comisia să ia în considerare problema sensibilă a infertilității, care afectează în egală măsură femeile căsătorite sau necăsătorite, precum și cuplurile;
26. constată că infertilitatea este o boală recunoscută de Organizația Mondială a Sănătății, care poate avea efecte grave, cum ar fi depresia; subliniază faptul că rata infertilității este în creștere, atingând în prezent aproximativ 15 % din cupluri; invită, prin urmare, statele membre să garanteze cuplurilor dreptul de acces universal la tratament împotriva infertilității;
27. încurajează statele membre să identifice și să popularizeze bunele practici în favoarea familiilor, sistemelor de alocații familiale, precum și a serviciilor sociale de interes general de protecție și de asistență pentru familii; invită statele membre să acorde un sprijin specific tinerilor părinți care își fac studiile și urmează cursuri de formare profesională;
28. solicită statelor membre să recunoască valoarea socială, economică și educativă a activităților neoficiale din familie de îngrijire a copiilor și a altor persoane dependente, examinând, în același timp, posibilitatea de a recunoaște vechimea în muncă și drepturile la servicii sociale și la pensie ale persoanelor care desfășoară astfel de activități;
29. încurajează statele membre să pună în aplicare măsuri proactive în favoarea părinților, cum ar fi drepturile la pensie suplimentară, facilități fiscale pentru crearea de creșe la locul de muncă și să popularizeze bunele practici în materie;

Resursele umane – o provocare

30. observă că, în fața dezechilibrului dintre populația activă și cea inactivă, generat de mutațiile demografice, Uniunea dispune de importante marje de progres în ceea ce privește locurile de muncă, prin angajarea femeilor, tinerilor, a persoanelor cu handicap și a persoanelor în vârstă; susține că ocuparea integrală a forței de muncă trebuie să devină un obiectiv pe termen scurt în cadrul revizuirii Strategiei de la Lisabona în 2008;
31. îndeamnă la o reformă a actualei gestiuni a resurselor umane europene care, prin gradul scăzut de ocupare a forței de muncă în rândul tinerilor cu vârste mai mici de 25-30 de ani și în rândul persoanelor de peste 55 de ani, limitează viața activă a unei părți importante a populației la o durată de 30 de ani; solicită să se promoveze tehnici preventive globale de gestiune a vârstei;
32. îndeamnă la o abordare globală și calitativă a resurselor umane și propune definirea unui „ciclu de viață activă” care să îmbine formarea profesională, învățarea continuă și optimizarea cunoștințelor și calificărilor formale și informale cu parcursul profesional de la începutul până la sfârșitul vieții active;

⁽¹⁾ JO L 145, 19.6.1996, p. 4.

⁽²⁾ JO L 14, 20.1.1998, p. 9.

Joi, 21 februarie 2008

33. recunoaște faptul că segmentarea pieței muncii și prevalența crescândă a formelor nesigure de angajare duc la o nesiguranță tot mai mare la bătrânețe; consideră că statele membre trebuie să examineze și să facă schimb de idei cu privire la cele mai bune practici privind menținerea contribuțiilor sociale pe parcursul vieții, pentru a garanta siguranța la bătrânețe;
34. consideră că măsurile preconizate în contextul evoluției demografice trebuie să țină cont de creșterea productivității fiecărui lucrător activ și că, în consecință, nu contează doar numărul persoanelor active raportat cel al persoanelor inactive din punct de vedere economic, ci și creșterea productivității;
35. invită la un dialog aprofundat cu partenerii sociali, întreprinderile, mediul academic, ONG-urile și mass-media pentru a face față acestor schimbări demografice; subliniază faptul că, în viitor, îmbunătățirea productivității va depinde în special de investițiile în cercetare și dezvoltare și în inovațiile tehnologice și insistă asupra necesității vitale ca întreprinderile să anticipeze care sunt competențele de care vor avea nevoie, utilizând previziuni ale nevoilor în materie de locuri de muncă și cariere și prin investiții în învățarea continuă, axată pe punerea în valoare a calificărilor profesionale;
36. solicită să se ia inițiative practice destinate să dea persoanelor în vârstă posibilitatea de a lucra mai mult timp, dacă doresc acest lucru astfel încât să poată transmite experiența profesională acumulată tinerilor, altor lucrători și angajatorilor;
37. încurajează investițiile în educație și formare profesională, inclusiv prin utilizarea noilor tehnologii, pentru ridicarea nivelului formării profesionale de bază a tuturor, condiție a dezvoltării capacității de adaptare viitoare, și de reconversie prin formarea continuă, precum și crearea de măsuri menite să sprijine inserția profesională inițială a tinerilor și reinserția profesională a lucrătorilor în vârstă și a categoriilor vulnerabile, în vederea creării de veritabile trasee profesionale pe tot parcursul vieții active;
38. propune reducerea cât mai rapidă a cazurilor de pensionare anticipată în întreprinderi în cadrul autonomiei contractuale sau prin consultarea cu comitetele din întreprinderi, în acord cu tradițiile din statele membre, și invită statele membre să promoveze rolul lucrătorilor în vârstă și să încurajeze angajarea acestora; este de acord cu toate acestea ca, în cazul lucrătorilor în vârstă (cei care au depășit pragul minim de pensionare), care nu mai doresc să ocupe o poziție cu normă întreagă, să poată fi explorate soluții de angajare cu normă parțială, program de muncă flexibil sau de la distanță și de „job-sharing” și să se constituie o formă inovatoare de pensionare progresivă, limitând efectele stresului pensionării;
39. consideră că a venit momentul să fie abordată problema „stresului pensionarului”, și anume a sentimentului de respingere, inutilitate și nihilism pe care lucrătorii îl resimt la câteva zile după pensionare, când aceștia se consideră ca fiind inutili, abandonăți, singuri și fără viitor;
40. solicită Comisiei și statelor membre să propună stimulente care să înlesnească accesul tinerilor pe piața muncii, de exemplu stimulând lucrătorii care au ajuns la vârsta pensionării să se ofere ca mentori pentru lucrători și introducând sisteme de „job-sharing” și cu fracțiune de normă, pentru a facilita trecerea de la o generație la alta;
41. solicită o reformă profundă a gestionării carierelor salariaților cu vârstă de peste 50 de ani, care, în prezent, sunt discriminați în ocuparea unui loc de muncă prin accesul insuficient la cursuri de formare, mai ales cursuri privind noile tehnologii, lipsa recunoașterii meritelor datorate experienței și promovările profesionale destul de rare; reamintește că stabilirea unor limite de vârstă pentru formarea profesională este discriminatorie și solicită statelor membre să transmită clar acest lucru angajatorilor și formatorilor; solicită în acest scop transpunerea imediată și aplicarea efectivă a Directivei 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽¹⁾ care declară ilegală discriminarea pe criteriul vârstei în domeniile formării profesionale și ocupării forței de muncă; consideră că, dincolo de problema accesului la competențe, lucrătorii în vârstă au adesea nevoie de ajutor în chestiuni mai personale legate de locul de muncă, cum ar fi tehnicile de întreținere, dobândirea de încredere în sine și redactarea unui curriculum vitae; invită statele membre să ia în considerare diseminarea informațiilor relative la ocuparea unui loc de muncă, destinate special lucrătorilor în vârstă și să lanseze mai activ programe guvernamentale de încurajarea a angajării celor în vârstă; invită Comisia să monitorizeze și să ia măsuri împotriva statelor membre a căror legislație continuă să fie discriminatorie pe criterii de handicap sau de vârstă;

(1) JO L 303, 2.12.2000, p. 16.

Joi, 21 februarie 2008

42. invită Comisia să monitorizeze și să ia măsuri împotriva statelor membre a căror legislație continuă să fie discriminatorie pe criteriile de vârstă sau handicap (încalcând astfel tratatele și Carta drepturilor fundamentale, care va avea caracter obligatoriu în întreaga UE începând cu 1 ianuarie 2009), astfel încât statele membre în cauză să abroge imediat dispozițiile legale respective;
43. solicită Comisiei să culegă date statistice defalcate pe grupuri de vârstă, în funcție de diferitele probleme cu care acestea se confruntă și de spectrul larg al discriminării pe motiv de vârstă;
44. reamintește că persoanele în vârstă nu reprezintă o categorie omogenă; subliniază că mai ales femeile în vârstă și persoanele în vârstă aparținând minorităților etnice sunt expuse unor forme multiple de discriminare;
45. subliniază faptul că angajarea cu fracțiune de normă reprezintă o etapă importantă în reintegrarea pe piața muncii; încurajează statele membre să sprijine în special întreprinderile mici în promovarea angajării cu fracțiune de normă și a organizării flexibile a muncii; subliniază, de asemenea, valoarea pozitivă a angajării cu fracțiune de normă pentru lucrătorii în vârstă care nu mai doresc să lucreze cu normă întreagă;
46. solicită statelor membre să promoveze rolul lucrătorilor în vârstă pe piața muncii evidențiind beneficiile aduse de angajarea lor și încurajând angajatorii să adopte practici flexibile de lucru care să încurajeze lucrătorii în vârstă să reintre pe piața muncii;
47. solicită Comisiei să efectueze un studiu pe bază de date defalcate pe gen privind beneficiile fiscale și obstacolele existente în ceea ce privește ocuparea forței de muncă și axat pe îmbătrânirea populației;
48. îndeamnă statele membre și Comisia să îmbunătățească accesul la formarea continuă;
49. reamintește că principiul vârstei legale de pensionare constituie o reușită a modelelor sociale europene și o garanție împotriva prelungirii obligatorii a vieții active dincolo de limite rezonabile;
50. reamintește că pensia este un drept pe care fiecare salariat îl poate valorifica începând cu vârsta legală de pensionare stabilită de fiecare stat membru în colaborare cu partenerii sociali, respectând tradițiile naționale;
51. subliniază diferențele enorme între bărbați și femei în ceea ce privește valoarea pensiei medii, care se explică prin întreruperile în cariera profesională datorate asumării de responsabilități familiale față de copii și de părinții în vârstă; solicită statelor membre să ia măsuri pentru a se asigura că întreruperea activității profesionale pentru concediul de maternitate și concediul parental nu mai constituie o penalizare la calcularea drepturilor la pensie; încurajează statele membre să ia în considerare ideea bonusurilor de pensie în funcție de numărul de copii crescuți și să recunoască rolul de îngrijitor de persoane în societate;
52. solicită statelor membre să adopte măsurile necesare modernizării sistemelor de asigurări sociale, de ajutoare sociale, inclusiv a schemelor de pensii, pentru a le face viabile financiar și a le pregăti să facă față îmbătrânirii populației; insistă ca o atenție specială să fie acordată femeilor în vârstă care sunt mai vulnerabile la izolare și sărăcie;
53. invită Comisia să efectueze un studiu comparativ al diferitelor sisteme de pensie și de protecție socială a femeilor în fiecare stat membru, pentru a identifica cele mai bune practici, în vederea creșterii ratei de ocupare a forței de muncă în rândul femeilor și, de asemenea, pentru a permite concilierea vieții familiale cu cea profesională;
54. îndeamnă Comisia și statele membre să acorde de urgență atenție sprijinului pentru încadrarea în muncă a lucrătorilor în vârstă, având în vedere creșterea planificată a vârstei de pensionare în multe state membre;

Joi, 21 februarie 2008

55. consideră, cu toate acestea, că speranța și calitatea vieții persoanelor care au depășit vârsta legală de pensionare sunt mai ridicate ca niciodată și consideră, în acest context, că statele membre, în colaborare cu partenerii sociali, respectând tradițiile naționale, ar trebui să promoveze și să nu împiedice instituirea de norme și convenții comune care să permită lucrătorilor prelungirea vieții active, la cererea acestora, dincolo de vârsta legală stabilită de fiecare stat membru; încurajează Comisia să continue studiile comparative privind varietatea sistemelor de pensii din statele membre și impactul economic și social al reformelor planificate în statele membre;

56. invită statele membre să ia măsuri care să favorizeze concilierea între angajarea și promovarea profesională a femeilor și constrângerile familiale și care să combată discriminările și stereotipurile care le afectează în continuare pe piața muncii și în domeniul educației; reamintește principiul egalității între bărbați și femei și principiul intangibil al modelului social european de remunerație egală pentru aceeași activitate în același loc de muncă;

57. solicită, prin urmare, aplicarea de măsuri socio-profesionale în vederea eliminării definitive a acestei forme de discriminare și, în special, a diferenței salariale între bărbați și femei și a aplicării dimensiunii de gen în bugetele publice;

58. reamintește faptul că un mediu de lucru plăcut reprezintă un important factor de productivitate; invită statele membre să promoveze acțiuni la locul de muncă care reduc riscul de accidente pentru lucrătorii în vârstă, inclusiv intervenții pentru îmbunătățirea mediului de lucru din punct de vedere psihosocial și fizic, schimbări ale conținutului și organizării muncii, îmbunătățiri ale stării generale de sănătate, ale bunăstării și a capacității de muncă a lucrătorilor și consolidarea abilităților și competențelor profesionale ale lucrătorilor; invită întreprinderile să investească în măsuri de prevenire a accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, în medicina muncii, în igienă și în dialogul social;

59. subliniază că este absolut necesar ca locul de muncă să fie accesibil și deci sigur, pentru lucrătorii în vârstă sau care au un handicap, prin dotări satisfăcătoare și prin furnizarea de echipamente specifice adaptate nevoilor individuale; subliniază, de asemenea, că un mediu de lucru accesibil permite persoanelor în vârstă să ducă o viață autonomă, ceea ce contribuie și la reducerea cheltuielilor publice afectate îngrijirilor instituționalizate;

60. invită statele membre să introducă dreptul de a solicita un program de lucru flexibil sau cu fracțiuni de normă, drept de care să beneficieze nu doar părinții, ci și lucrătorii în vârstă care ar putea avea, la rândul lor, persoane în îngrijire;

61. subliniază rolul întreprinderilor mici și mijlocii ca surse principale de locuri de muncă în Uniune;

62. constată că în sectorul serviciilor sunt angajate mai mult femei, imigranți și lucrători în vârstă; solicită crearea urgentă a pieței interne a serviciilor;

Solidaritatea între generații și teritorii – o provocare

63. reamintește faptul că principiul solidarității între generații, principiu de excelență al modelelor sociale europene, are la bază asumarea, de către populația activă, a veniturilor de substituție, a costurilor de protecție socială și de sănătate a populației inactive (copii, tineri, persoane dependente și persoane în vârstă); insistă ca principiul solidarității să fie menținut, în ciuda dezechilibrului demografic previzibil;

64. subliniază importanța intervenției active a actorilor publici, în special prin participarea serviciilor sociale de interes general, care să acorde sprijin familiilor și copiilor, precum și îngrijiri persoanelor în vârstă și celor dependente; consideră că accesul la aceste servicii este un drept fundamental; invită Comisia să garanteze securitatea juridică a serviciilor sociale de interes general în dreptul comunitar care garantează accesul universal și principiul solidarității;

65. subliniază importanța schimbului de informații și de experiență între statele membre asupra modului în care sistemele de sănătate se pot pregăti să facă față cererii crescute din partea unei populații în curs de îmbătrânire; subliniază, mai ales, faptul că, în acest context, o populație în curs de îmbătrânire va avea un impact considerabil asupra cheltuielilor publice în domeniul sănătății, deoarece bolile și handicapurile sunt mult mai frecvente la persoanele în vârstă, mai ales în rândul celor foarte în vârstă (peste 80 de ani), categorie care va constitui segmentul de populație cu creșterea cea mai rapidă în următoarele decenii;

Joi, 21 februarie 2008

66. solicită statelor membre să ia măsuri mai stricte împotriva neplății taxelor și contribuțiilor sociale, pentru a asigura viabilitatea regimurilor de pensii; consideră că statele membre ar trebui să introducă politici active și eficiente de ocupare a forței de muncă și le îndeamnă să ofere regimuri flexibile și mai multe opțiuni pentru alegerea momentului de pensionare (după vârsta minimă) prin stimulente oferite lucrătorilor care decid să rămână activi mai mult timp;

67. reamintește contribuția enormă a persoanelor în vârstă la coeziunea socială și la economie, precum și faptul că participarea activă a acestora la solidaritatea familială și cea dintre generații întărește rolul distribuției resurselor existente la nivelul familiei; pe de altă parte, consideră că, la nivelul economiei sociale, trebuie facilitată și încurajată implicarea acestora; consideră că, în cele din urmă, prin consumul de bunuri și servicii, prin activitățile de petrecere a timpului liber, prin îngrijirile medicale acordate, se constituie un sector economic în expansiune și un nou tip de bogăție, numită „aur alb”; invită așadar, statele membre să promoveze și să dezvolte participarea economică și socială a persoanelor în vârstă, acordându-se o mare atenție mai ales binelui lor fizic și condițiilor de viață și financiare;

68. invită statele membre să promoveze consultarea persoanelor în vârstă pentru a menține solidaritatea dintre generații și, în colaborare cu parteneri locali, să faciliteze participarea acestora la activități voluntare de natură educațională, culturală sau antreprenorială;

69. subliniază importanța muncii voluntare ca o cale pentru reintegrarea multor persoane pe piața muncii; încurajează guvernele să faciliteze accesul persoanelor în vârstă la munca voluntară în schimbul unor beneficii;

70. reamintește că serviciile sociale de interes general (SSIG) – care acoperă, în special, îngrijirea, sănătatea și educația copiilor de vârstă mică – facilitează accesul părinților pe piața muncii și contribuie la combaterea sărăciei, în special în cazul familiilor monoparentale; are convingerea fermă că astfel de servicii sunt esențiale dacă Uniunea dorește să răspundă provocărilor demografice; în plus, creând locuri de muncă, SSIG stimulează dezvoltarea economică pe plan local și regional și cresc competitivitatea UE; din acest punct de vedere, consideră că trebuie identificate serviciile de interes general economic (SSIEG) și trebuie evaluat impactul lor social și economic; solicită să se stabilească indicatori de calitate pentru a permite măsurarea progreselor realizate în îndeplinirea obiectivelor de la Barcelona; atrage atenția asupra faptului că SSIEG destinate persoanelor în vârstă și persoanelor dependente trebuie să beneficieze de aceeași atenție și același tratament;

71. subliniază că activitățile de voluntariat și rețelele sociale contribuie în mod esențial, în regiunile cu populația în scădere, la satisfacerea nevoilor populației locale dar nu pot înlocui rolul fundamental al autorităților publice în furnizarea serviciilor de interes general pe plan regional; consideră că acest angajament civic trebuie recunoscut, iar persoanele care dau dovadă de el trebuie sprijinite în calitate de parteneri în cadrul politicii regionale; subliniază că astfel pot fi inițiate procese de învățare care permit unei regiuni să facă față dificultăților cauzate de schimbările demografice;

72. încurajează statele membre și autoritățile regionale să recurgă în acest scop la fondurile structurale; invită Comisia să sprijine schimburile de experiență între regiunile unde „economia celor vârstnici” joacă în momentul de față, sau urmează să o facă în viitor, un rol important, în cadrul cooperării teritoriale (articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune ⁽¹⁾);

73. invită la o amplă dezbateră privind dreptul tuturor de a avea o pensie decentă, condiție a solvabilității, demnității și includerii sociale a populației în vârstă; reamintește contribuția enormă pe care persoanele în vârstă o aduc la coeziunea socială prin activități de voluntariat și îngrijire în familie;

74. invită statele membre să lucreze împreună pentru a concepe posibile reforme care ar putea asigura viabilitatea sistemelor de pensii și de protecție socială; și să prevadă în special dispoziții care să garanteze femeilor luarea în considerare a concediilor de maternitate și de creștere a copiilor la calcularea drepturilor de pensie;

(1) JO L 210, 31.07.2006, p. 25.

Joi, 21 februarie 2008

75. invită statele membre care nu au început încă, să examineze relația dintre acordarea pensiilor și stimulentele pentru muncă, în special în ceea ce privește organizarea flexibilă a muncii, pentru a elimina astfel orice contra-stimulent pentru muncă;

76. constată că îmbătrânirea societății europene implică inegalități regionale semnificative și că toate datele naționale despre schimbările demografice ascund realități locale diverse, fiind dificil de identificat nevoile în materie de infrastructuri și de transferuri financiare de la guvernele centrale; invită Comisia să contribuie la îmbunătățirea calității și fiabilității datelor statistice relative la tendințe demografice și solicită Comisiei și statelor membre să accelereze și mai mult procesul de liberă circulație a tuturor lucrătorilor în interiorul Uniunii lărgite, chiar înainte de 2014;

77. încurajează statele membre să mențină echilibrul bugetar între intrări și ieșiri în cadrul diverselor regimuri de pensii, cu respectarea principiului subsidiarității și felițe statele membre care realizează în fiecare an o rezervă de credite bugetare în vederea plății pensiilor viitoare;

78. constată că schimbările demografice au un impact puternic în fiecare regiune și necesită strategii de adaptare diferite, în funcție de caracterul acestora – regiune în care se imigrează sau regiune cu populație în scădere; constată că în regiunile cu populație în scădere, de obicei regiuni rurale, calitatea vieții este definită altfel decât în regiunile cu populație în creștere, aici fiind, de aceea, nevoie de strategii de sprijin diferite;

79. solicită Comisiei și statelor membre să ia în considerare dimensiunea generațională în contextul solidarității între regiunile Europei, precum și efectele teritoriale de mare amploare ale tendințelor demografice diferite din interiorul Uniunii; atrage atenția că aceste efecte vor fi semnificative în sectorul locativ și în cel al infrastructurilor, în special în zonele urbane, care vor cunoaște probabil o creștere și o concentrare puternică a populației migrante; subliniază, de asemenea, nevoile specifice locale în regiunile cu populație în curs de îmbătrânire în materie de investiții în serviciile de proximitate, pentru a ține cont de nevoile persoanelor în vârstă și pentru a le asigura autonomia și independența pe o perioadă cât se poate de îndelungată; propune ca alocarea de fonduri structurale și oportunitățile oferite în cadrul Fondului Social European în vederea mobilizării capitalului social local pentru astfel de prestații să ia în considerare necesitățile de investiții; solicită menținerea lor după 2013; atrage atenția asupra faptului că trebuie luate măsuri de către regiunile din care se emigrează pentru a se menține un echilibru demografic natural prin investirea în ocuparea forței de muncă, a formării profesionale și a accesului la serviciile publice;

80. propune Comisiei să susțină, în cadrul cooperării teritoriale, rețele europene, în cadrul cărora autoritățile regionale și locale, regiunile și actorii societății civile pot învăța unele de la celelalte cum se pot rezolva problemele cauzate de schimbările demografice;

81. încurajează statele membre să promoveze proiecte cu participarea mai multor generații, în care tinerii și persoanele în vârstă să facă schimb de competențe și să acumuleze noi experiențe; invită Comisia să faciliteze schimbul de bune practici în acest domeniu;

82. invită statele membre să acorde asistență regiunilor cu emigrare netă, prin garantarea unui înalt nivel al SIG (de exemplu al serviciilor educaționale, inclusiv educația preșcolară și îngrijirea copiilor, al serviciilor sociale și de sănătate, precum și al celor poștale), asigurarea accesibilității (de exemplu a transportului în comun, a infrastructurilor de transport și a rețelilor de telecomunicații) și garantarea participării și competenței economice (de exemplu prin formare, inclusiv prin aplicarea metodelor de învățare de-a lungul întregii vieți, prin utilizarea de noi tehnologii și prin realizarea de investiții în acestea); îndeamnă la adaptarea cadrului pentru punerea în practică a acestor obiective la nevoile locale și la actorii locali, precum și la îmbunătățirea capacității de adaptare a acestora; atrage atenția, în mod special, asupra situației insulelor, a zonelor de frontieră, a regiunilor montane și a altor zone îndepărtate de centrele populate;

83. salută propunerea de înființare a unui Fond european de integrare; invită autoritățile competente naționale, regionale și locale responsabile cu elaborarea și gestionarea politicii de coeziune și de dezvoltare rurală să coopereze și mai strâns pentru a încuraja populația să se stabilească în regiunile slab populate, prin îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă din aceste regiuni;

Joi, 21 februarie 2008

84. salută identificarea de către Comisie, în al patrulea raport privind coeziunea socială și economică, a problemei creșterii dezechilibrului demografic ca fiind una din provocările la care trebuie să facă față; așteaptă cu interes rezultatele consultărilor sociale și definirea rolului politicii regionale în combaterea efectelor nefavorabile ale schimbărilor demografice în următoarea perioadă de programare;

85. reamintește statelor membre că persoanele care oferă voluntar servicii de îngrijire, mai ales cele în vârstă, se confruntă cu multiple neajunsuri; sugerează ca acestor grupuri să li se ofere un sprijin mai consistent pentru a le permite să depășească multiplele obstacole cu care se confruntă la angajare;

86. consideră că, în zonele urbane, suburbane și în cele rurale defavorizate, tendințele demografice ar putea conduce la depopulare, ceea ce va avea un impact foarte mare asupra sectorului locativ și a infrastructurii;

87. invită statele membre să pună la dispoziție mai multe locuințe adecvate destinate familiilor, în special familiilor monoparentale și persoanelor vârstnice (de exemplu, prin „proiecte intergeneraționale”), în cadrul dezvoltării și amenajării urbane;

88. subliniază faptul că dezechilibrele demografice la nivel mondial riscă să accentueze inegalitățile în nivelul de dezvoltare și presiunile migratoare; solicită Comisiei și statelor membre să integreze aceste elemente în politicile lor de imigrare, în vederea unei dezvoltări comune;

Imigrarea integrată – o provocare

89. constată că imigrarea este și va continua să fie unul dintre elementele demografiei Uniunii și poate fi un element pozitiv din punct de vedere economic, social și cultural; în consecință, solicită Comisiei, statelor membre și partenerilor sociali să aibă o abordare senină și rațională a imigrării pentru a putea face față opiniilor și atitudinilor xenofobe și rasiste și pentru a promova integrarea deplină și efectivă a migrașilor în societate;

90. recunoaște, cu toate acestea, că imigrația oferă, în special regiunilor care se confruntă cu un exod net al populației, oportunitatea de a contracara impactul negativ al schimbărilor demografice și, prin urmare, invită statele membre să recunoască integrarea migrașilor ca fiind o măsură politică de importanță strategică;

91. consideră oportună consolidarea, la nivelul statelor membre, a politicilor de integrare, pentru a facilita stabilirea migrașilor în UE; salută, prin urmare, Decizia 2007/435/CE a Consiliului din 25 iunie 2007 de instituire a Fondului european de integrare a resortisanșilor țărilor terțe pentru perioada 2007-2013, ca parte a programului general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii”⁽¹⁾ și speră că aceasta va contribui la facilitarea integrării sociale și economice a migrașilor în Uniune;

92. subliniază că este necesar să se conceapă politici privind imigrarea coordonate între statele membre, asigurând astfel migrașilor aceleași condiții de viață și de muncă; invită Comisia să elaboreze și să prezinte în cel mai scurt timp o strategie și măsuri specifice cu privire la imigrarea economică;

93. subliniază necesitatea unei mai bune coordonări a politicilor de imigrare a statelor membre pentru a garanta o integrare mai bună a migrașilor în societate și în economia oficială, pentru a le asigura securitatea juridică și socială, inclusiv dreptul la pensie; invită statele membre să combată hotărât traficul de ființe umane și filierele clandestine și să sancționeze angajatorii care angajează și/sau exploatează lucrătorii aflați în situație ilegală, dorește să se ia o inițiativă europeană împotriva muncii ilegale și împotriva exploatării și a condițiilor nedemne de muncă ale lucrătorilor imigrași;

94. recunoaște rolul specific pe care îl au orașele în această privință, întrucât majoritatea migrașilor se stabilesc în orașe, și subliniază că este necesar ca statele membre și Comisia să țină cont de impactul politicilor privind imigrarea asupra orașelor și să le implice activ în elaborarea și aplicarea acestor politici; ia notă cu interes de procesul de „integrare a orașelor”, lansat în 2006 de Comisia Europeană și de EURO-CITIES, precum și de Declarația de la Milano privind integrarea, semnată la 6 noiembrie 2007, pentru a garanta continuarea dialogului privind aplicarea principiilor comune de bază ale integrării la nivelul orașelor;

⁽¹⁾ JO L 168, 28.6.2007, p. 18.

Joi, 21 februarie 2008

95. subliniază faptul că migrația legală în interiorul Uniunii Europene ar trebui să prezinte avantaje pentru migranți și n-ar trebui să fie o povară pentru țările de origine; încurajează statele membre să lărgescă gama măsurilor de integrare a imigranților;
96. salută inițiativa Comisiei și a statelor membre de a lua în considerare dimensiunea globală a imigrației și consecințele migrației economice în Uniune, pentru dezvoltarea țării de origine; subliniază necesitatea abordării riscului exodului de creiere pentru țările de origine ale migranților; invită Comisia și statele membre să adopte, în colaborare cu țările terțe, măsuri eficiente pentru a combate acest fenomen;
97. insistă ca dimensiunea umană a imigrării să nu dispară din motive strict economice și ca integrarea familială să rămână o posibilitate deschisă pentru migranții care doresc acest lucru; invită la o colaborare strânsă între politicile europene de imigrare și cele de ocupare a forței de muncă, afaceri sociale, educație și politică regională;
98. reamintește că veniturile imigranților din Europa reprezintă o sursă foarte importantă de finanțare pentru persoanele în vârstă din țările în curs de dezvoltare;
99. atrage atenția că politica de imigrare trebuie să fie orientată spre lupta împotriva discriminării și să aibă ca obiectiv asigurarea într-o mai mare măsură a egalității juridice, sociale și societale, atât pentru imigranții aflați deja în Europa, cât și pentru care urmează să vină;
100. consideră că membrii familiilor care însoțesc un lucrător migrant ar trebui să primească permis de ședere și, dacă este cazul, permis de muncă;
101. subliniază rolul important al femeilor migrante și invită statele membre să le acorde locul pe care îl merită în politicile de integrare și să le garanteze toate drepturile;
102. invită statele membre să includă în agenda următoarei reuniuni la nivel înalt un schimb de opinii privind schimbările demografice și bunele practici aplicate în domenii precum îmbătrânirea activă, încadrarea în muncă a tinerilor, politicile privind familia și integrarea migranților;
103. salută angajamentul Comisiei de a prezenta la fiecare doi ani un raport de activitate în colaborare cu Forumul demografic european; solicită ca acest raport să evalueze și impactul politicilor puse în aplicare în statele membre în domeniile în cauză; susține intenția Comisiei de a consacra, o dată la doi ani, un capitol din raportul său problemei infertilității și de a include în acest raport un capitol privitor la pregătirile Uniunii pentru a face față schimbărilor demografice; încurajează Comisia să instituie un sistem de indicatori pentru monitorizarea și analiza realizărilor în domeniul evoluției demografice din diverse state membre și din Uniune;
104. constată că viitorul demografic al Europei creează noi probleme în ceea ce privește mecanismele democratice și canalele prin care vocile care reprezintă multiplicitatea componentelor Europei se pot face auzite și își pot exercita influența asupra deciziilor politice; consideră că problema esențială într-o societate care îmbătrânește este reprezentarea politică a minorilor, care constituie viitorul comun (și, prin urmare, viitorul politic) al comunității și care, cu toate acestea, nu se fac încă auziți și nu își exercită influența asupra procesului decizional; constată că, din diverse motive, vocea imigranților (adulți și copii) nu se poate face ușor auzită; consideră că problema expresiei și reprezentării politice a unor grupuri sociale, în special a minorilor, cărora aceste elemente le lipsesc, este una crucială care impune o dezbateră detaliată și amplă;
105. încurajează Comisia și statele membre să sensibilizeze într-o mai mare măsură cetățenii Uniunii cu privire la provocările demografice cu care se confruntă Europa, mai ales prin intermediul campaniilor și proiectelor pilot pe această temă;

*
* *

106. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și parlamentelor statelor membre.
-

Joi, 21 februarie 2008

Cooperarea științifică cu Africa

P6_TA(2008)0067

Rezoluția Parlamentului European din 21 februarie 2008 privind importanța măsurilor de sprijin pentru îmbunătățirea cooperării științifice internaționale cu Africa

(2009/C 184 E/13)

Parlamentul European,

- având în vedere recenta reuniune la nivel înalt UE-Africa din 8 și 9 decembrie 2007, Parteneriatul strategic UE-Africa și Planul de acțiune (2008-2010),
 - având în vedere rezoluția sa din 31 ianuarie 2008 privind Spațiul European de Cercetare: noi perspective ⁽¹⁾,
 - având în vedere rolul pe care îl are tehnologia din domeniul energiei în lupta împotriva schimbărilor climatice,
 - având în vedere articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
1. ia act de tendința tot mai accentuată în rândul factorilor de decizie politică din Africa de a acorda prioritate științei, tehnologiei și inovației pentru dezvoltare;
 2. recunoaște contribuția importantă a Noului parteneriat pentru dezvoltarea Africii (NEPAD), a planului consolidat de acțiune în domeniul științei și tehnologiei din cadrul acestuia și a programelor Uniunii Africane în domeniul științei și tehnologiei și solicită o mai bună aplicare și dezvoltare a acestora, precum și îmbunătățirea măsurilor corespunzătoare;
 3. subliniază nevoia unui grad crescut de implicare a oamenilor de știință africani în proiectele internaționale de colaborare în domeniul științei și al cercetării și dezvoltării, pentru a se păstra și dezvolta cunoștințele în domeniul cercetării și dezvoltării în Africa, în special în sectoare specifice, cum ar fi cele ale produselor alimentare, sănătății și energiei;
 4. reamintește că al Șaptelea program cadru pentru cercetare, dezvoltare tehnologică și activități demonstrative ⁽²⁾ a acordat o importanță deosebită bolilor neglijate și consideră că ar trebui să se pună un accent deosebit pe cercetarea în domeniul SIDA în țările africane;
 5. solicită consolidarea infrastructurii de cercetare existente, în conformitate cu indicațiile Uniunii Africane și ale comunității științifice africane, inclusiv ale biroului NEPAD pentru știință și tehnologie, ale programelor Uniunii Africane și ale proiectelor de cercetare și dezvoltare, în special în sectoare specifice, cum ar fi cele ale produselor alimentare, sănătății și energiei;
 6. îndeamnă statele membre să promoveze cooperarea cu Africa în domeniul științei și tehnologiei, care va asigura în cel mai scurt timp o dezvoltare reală și profundă a cunoașterii și tehnologiilor în țările africane;
 7. observă că progresul științific contribuie la dezvoltarea economică și socială prevăzută de Obiectivele de dezvoltare ale mileniului; invită, în mod deosebit, Uniunea Europeană să acorde prioritate schimbărilor climatice în cadrul cooperării sale cu Africa în domeniul științei și tehnologiei, valorificând în primul rând imensele surse de energie regenerabilă disponibile în Africa, în special energia solară;
 8. îndeamnă statele membre să promoveze transferul de cunoștințe și tehnologie între UE și Africa precum și proiectele de cercetare și dezvoltare, pe baza unui nou cadru coerent de acțiune pentru îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare durabilă, imediate și pe termen lung, și pentru dezvoltarea corespunzătoare a politicilor și a resurselor;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0029.

⁽²⁾ JO L 412, 30.12.2006, p. 1.

Joi, 21 februarie 2008

9. invită Uniunea Europeană și statele membre să asigure o mai mare coerență între politica internațională a UE în domeniul științei și tehnologiei și nevoile fundamentale ale țărilor africane, fapt care ar duce la elaborarea unui nou cadru global pentru știință și diplomatie cu Africa;
10. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, parlamentelor statelor membre și Organizației Națiunilor Unite.

Al patrulea raport privind coeziunea

P6_TA(2008)0068

Rezoluția Parlamentului European din 21 februarie 2008 referitoare la Al patrulea raport privind coeziunea economică și socială (2007/2148(INI))

(2009/C 184 E/14)

Parlamentul European,

- având în vedere cel de-al Patrulea raport privind coeziunea economică și socială (COM(2007)0273) („Al patrulea raport privind coeziunea”),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Strategie pentru regiunile ultraperiferice: realizări și perspective” (COM(2007)0507),
 - având în vedere articolele 158, 159 și 299 alineatul (2) din Tratatul de instituire a Comunității Europene,
 - având în vedere Agenda teritorială a Uniunii Europene și Carta de la Leipzig privind dezvoltarea durabilă a orașelor europene durabil, precum și primul program de acțiune pentru punerea în aplicare a Agendei teritoriale a Uniunii Europene,
 - având în vedere raportul Rețeaua Europeană de Observare a Teritoriului intitulat „Perspective ale teritoriului, scenarii teritoriale pentru Europa” și cel al Parlamentului European privind „Disparitățile regionale și coeziunea: care sunt strategiile pentru viitor?”,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor (COTER-IV-011) din 28 noiembrie 2007 și avizul Comitetului Economic și Social European (CESE 1712/2007) din 12 decembrie 2007 privind cel de-al patrulea raport privind coeziunea economică și socială,
 - având în vedere Rezoluția sa din 23 mai 2007 privind impactul și consecințele politicilor structurale asupra coeziunii Uniunii Europene ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 12 iulie 2007 privind rolul și eficiența politicii de coeziune în reducerea decalajelor de dezvoltare din regiunile cele mai sărace din UE ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 45 și articolul 112 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională și avizele Comisiei pentru bugete și al Comisiei pentru pescuit (A6-0023/2008),
- A. întrucât continuă să fie necesară o politică europeană globală în materie de coeziune, din cauza persistenței unor importante disparități și probleme structurale specifice în numeroase regiuni europene, situație agravată de recenta extindere a Uniunii Europene;
- B. întrucât politica de coeziune a UE constituie, prin urmare, un pilon fundamental în procesul de integrare europeană și joacă un rol activ în diminuarea disparităților și a deficitelor de dezvoltare;

⁽¹⁾ Texte adoptate P6_TA(2007)0202.

⁽²⁾ Texte adoptate P6_TA(2007)0356.

Joi, 21 februarie 2008

- C. întrucât există o legătură evidentă între ascensiunea euroscepticismului și adâncirea disparităților dintre regiuni și în interiorul acestora, fapt care evidențiază necesitatea unei coeziuni economice, sociale și teritoriale pentru a consolida convergența și a asigura baze solide legitimității Uniunii Europene, prin intermediul unei politici regionale ale cărei efecte să se facă simțite în viața de zi cu zi; întrucât autorităților regionale și locale și actorilor locali le revine un rol de prim-plan în apropierea activităților Uniunii Europene de cetățeni și în punerea în aplicare a politicii regionale, ale cărei realizări ar trebui să beneficieze de o publicitate mai eficientă;
- D. întrucât, având în vedere valoarea sa adăugată, politica de coeziune oferă fiecărei regiuni a Uniunii Europene posibilitatea obținerii unor beneficii concrete în ceea ce privește crearea de locuri de muncă durabile, ridicarea nivelului de trai al populației locale, în special în regiunile care înregistrează întârzieri în dezvoltare, contribuind la consolidarea competitivității și a capacităților administrative și asigurând o gestionare descentralizată; întrucât, pe baza acestor argumente, trebuie respinsă orice tentativă de renaționalizare a acestei politici;
- E. întrucât Tratatul de la Lisabona, care a fost aprobat de șefii de stat și de guvern la 18 octombrie 2007 și semnat la 13 decembrie 2007, consacră coeziunea teritorială printre obiectivele fundamentale ale Uniunii Europene, alături de coeziunea economică și socială;
- F. întrucât trebuie garantate resurse financiare sporite pentru politica de coeziune pentru a face față noilor provocări anticipate, cu un impact teritorial important, precum schimbările demografice, concentrația urbană, segregarea, migrația (care este în mod special problematică pentru regiunile rurale și periferice), adaptarea la globalizare, schimbările climatice și aprovizionarea cu energie, și ritmul lent de recuperare a decalajelor al zonelor rurale; întrucât nu se poate răspunde acestor provocări decât dacă importanța majoră în acest sens a politicii de coeziune va fi recunoscută de acum înainte;

Studiu comparativ privind situația coeziunii în cele 27 de state membre ale Uniunii Europene

1. salută prezentul raport, care oferă mai multe detalii decât cele precedente, se bazează pe diferiți indicatori și furnizează date comparative utile asupra altor țări, precum Statele Unite, Japonia, China sau India, reflectând contextul internațional în care funcționează economia UE;
2. regretă totuși lipsa informațiilor comparabile și din surse diferite, provenind de la diverse niveluri ale Nomenclatorului unităților teritoriale de statistică (NUTS), informații care ar permite o mai bună apreciere a viabilității creșterii și a convergenței, solicită, în acest sens, utilizarea unor instrumente statistice de o calitate superioară, precum noii indicatori (în afară de Produsul Intern Brut pe cap de locuitor) utilizați cu rezultate satisfăcătoare în cadrul celui de-al patrulea raport privind coeziunea, care ar permite o evaluare mai exactă a gradului de coeziune economică, socială și teritorială în viața de zi cu zi, precum și a contribuției concrete a actorilor locali la politica de coeziune; în acest scop, consideră necesară consolidarea capacităților ESPON;
3. evidențiază întârzierile cu care se efectuează absorbția creditelor structurale și solicită măsuri de îmbunătățire a acestei situații; constată că o evaluare a rezultatelor politicii de coeziune în noile state membre este prematură; salută toate eforturile depuse pentru a spori eficiența politicii de coeziune și a reduce birocrăția excesivă și solicită ca această politică să facă obiectul unor analize sistematice; reafirmă sprijinul său ferm pentru Inițiativa europeană în materie de transparență lansată de Comisie, care va identifica beneficiarii fondurilor structurale începând cu 2008;
4. salută faptul că fostele țări beneficiare ale politicii de coeziune, respectiv Grecia, Spania, Portugalia și Irlanda, au recuperat întârzierile în dezvoltare într-un ritm remarcabil, înregistrând, în perioada 2000-2006, rate impresionante ale creșterii economice, dar reamintește că, în pofida creșterii economice, între regiunile din interiorul acestor state persistă dezechilibre semnificative, iar o serie de probleme structurale grave au rămas nesoluționate;
5. salută ratele ridicate de creștere economică înregistrate în noile state membre, dar constată că realizarea convergenței economice nu poate fi preconizată decât pe termen mediu sau lung, iar acest proces va fi unul îndelungat, având în vedere nivelul foarte scăzut al PIB-ului pe cap de locuitor care reprezintă punctul de plecare în unele dintre aceste țări;
6. salută reiterarea, de către Comisie, a rolului important pe care îl îndeplinește politica de coeziune în consolidarea capacității tuturor statelor membre de dezvoltare armonioasă și de creare de noi locuri de muncă durabile, după cum reiese din rezultatele excelente ale politicii de coeziune înregistrate în numeroase regiuni cuprinse în Obiectivul 2;

Joi, 21 februarie 2008

7. își exprimă îngrijorarea în legătură cu faptul că convergența dintre țări ocultează, în numeroase cazuri, agravarea decalajelor dintre regiuni, precum și a celor din interiorul acestora; constată că această aprofundare a disparităților regionale și locale poate fi remarcată în mai multe privințe, precum ocuparea forței de muncă, productivitatea, nivelul veniturilor, nivelurile de educație sau capacitatea de inovare; subliniază, de asemenea, modul în care cooperarea teritorială poate contribui la depășirea acestor probleme;
8. subliniază, de exemplu, dependența competitivității regiunilor de productivitatea și accesibilitatea piețelor și de nivelul de calificare a forței de muncă, ce variază într-o mai mare măsură de la o regiune la alta decât de la un stat membru la altul; constată, de asemenea, că factorii instituționali sunt considerați din ce în ce mai des drept elemente fundamentale ale competitivității, printre aceștia numărându-se dotarea cu capital social sub forma culturii antreprenoriale și a normelor comune de comportament, care încurajează cooperarea și inițiativa și contribuie la eficiența administrației publice;
9. constată, în acest context, că anumite regiuni dezvoltate și chiar anumite regiuni defavorizate încep să se confrunte cu probleme multiple și complexe, cu impact puternic la nivel teritorial, în ceea ce privește potențialul de dezvoltare, precum: rate scăzute ale creșterii economice, diminuarea productivității și a ocupării forței de muncă și îmbătrânirea populației;
10. constată că, în timp ce ratele ridicate ale creșterii economice au permis anumitor state membre ale Uniunii Europene să realizeze ocuparea integrală a forței de muncă și creșterea Produsului Intern Brut pe cap de locuitor, în alte țări diferențele dintre diversele grupuri sociale s-au adâncit, ceea ce înseamnă că integrarea socială a categoriilor celor mai vulnerabile ale populației constituie, în continuare, o necesitate;
11. subliniază faptul că, între Uniunea Europeană și Statele Unite, există o slabă convergență în ceea ce privește nivelul de educație și un real decalaj educațional, în SUA 29 % dintre persoanele cu vârsta cuprinsă între 25 și 64 de ani având o diplomă universitară, în timp ce în Uniunea Europeană proporția acestora se ridică la numai 16 %; constată totuși că numărul femeilor care absolvă o instituție de învățământ superior crește într-un ritm mai rapid decât în cazul bărbaților;
12. subliniază importanța includerii unei abordări integratoare a egalității de gen, a egalității de șanse și a nevoilor speciale ale persoanelor cu handicap, precum și ale persoanelor în vârstă, în fiecare stadiu al punerii în aplicare a proiectelor din domeniul politicii de coeziune;
13. insistă asupra efectului de polarizare constat în regiunile din jurul capitalelor – fenomen deosebit de pronunțat în noile state membre – care au generat, în medie, 32 % din PIB-ul țărilor respective, în condițiile în care ele reprezintă 22 % din populație; constată că această polarizare poate conduce la disparități importante între ratele șomajului din centrele orașelor;
14. constată că procesul de urbanizare necontrolată poate crea dezechilibre demografice, economice, sociale, ecologice, precum și în domeniul transporturilor, pe un spațiu restrâns și poate duce la suburbanizare și la depopularea zonelor rurale situate la distanțe mari de orașe; solicită, prin urmare, Comisiei să abordeze această problemă cu propuneri concrete;
15. atrage atenția asupra disparităților regionale în ceea ce privește accesibilitatea și legăturile dintre zonele centrale și cele periferice, care constituie rezultatul dezavantajelor geografice și structurale, al investițiilor insuficiente în infrastructura din domeniul transporturilor, precum și al neasigurării diversității posibilelor legături de transport; insistă în special asupra obstacolelor importante privind accesibilitatea regiunilor montane și insulare, precum și a celor periferice și ultraperiferice situate la o distanță foarte mare de Europa continentală; subliniază necesitatea elaborării unor măsuri destinate stimulării potențialului regional, atractivității regiunilor respective și a dezvoltării durabile a acestora;
16. se declară deosebit de surprins de poziția adoptată de Comisie în cadrul celui de-al patrulea raport privind coeziunea, conform căreia „insularitatea nu pare să constituie în sine un obstacol major în calea dezvoltării” și ia act de extrema dezamăgire a populației din regiunile insulare în legătură cu respectiva afirmație, deoarece aceștia se confruntă zilnic cu efectele negative și dificultățile presupuse de insularitate;

Politica regională și Strategia de la Lisabona

17. subliniază diferențele enorme dintre țări în ceea ce privește sumele investite în cercetare și dezvoltare și constată că există puternice disparități regionale în materie de inovare, evaluate în cadrul celui de-al patrulea raport cu ajutorul unui indicator util de performanță regională în materie de inovare;

Joi, 21 februarie 2008

18. împărtășește opinia Comisiei conform căreia politica de coeziune are un efect de pârghie asupra Strategiei de la Lisabona, obținut prin orientarea investițiilor publice către proiecte care favorizează instituirea unui mediu economic mai dinamic, generator de creștere și propice inovării, bazat pe sinergia creată de o armonizare mai eficientă a politicilor și a programelor;

19. regretă că potențialul de inovare al întreprinderilor mici și al microîntreprinderilor, precum și al cooperativelor meșteșugărești, nu a fost luat în considerare în mod corespunzător în aplicarea politicii de coeziune, în pofida orientării creditelor; solicită, prin urmare, aplicarea unei politici active pentru sprijinirea tuturor formelor de inovare în aceste întreprinderi și invită totodată Comisia să creeze oportunități de cooperare reciprocă între întreprinderi, sectorul public, școli și universități, pentru crearea unor grupuri regionale de inovare, în spiritul Strategiei de la Lisabona;

20. subliniază faptul că efectul de pârghie al sprijinului structural poate fi consolidat prin recurgerea la cofinanțări private; solicită introducerea rapidă de reglementări și norme transparente pentru instituirea unor modele de parteneriate public-privat care să permită regiunilor să utilizeze capital privat în scopuri publice;

21. subliniază că respectarea principiului de dezangajare automată este esențială pentru încurajarea finanțării și realizării rapide a proiectelor de către autoritățile de gestiune; insistă asupra necesității de a respecta principiul normei N+2 (respectiv N+3 în noile state membre în primii trei ani ai cadrului financiar 2007-2013);

22. insistă asupra faptului că întârzierile înregistrate în punerea în aplicare a politicii structurale sunt cauzate, între altele, de rigiditatea procedurilor, fiind necesar, prin urmare, să se ia în considerare simplificarea procedurilor respective și repartizarea clară a responsabilităților și competențelor între UE și statele membre;

23. constată că, în perioada de programare 2007-2013, sistemul de orientare a creditelor va direcționa 64 % din resursele din cadrul Obiectivului 1 (Convergență) și 80 % din cele corespunzătoare Obiectivului 2 (Competitivitate regională și ocuparea forței de muncă) către acoperirea cheltuielilor de inovare, ceea ce reprezintă 55 000 de milioane EUR mai mult față de perioada precedentă; constată că utilizarea acestor credite depinde de capacitatea regiunilor slab dezvoltate de a gestiona proiecte de cercetare, dezvoltare și inovare suficient de numeroase și de bune pentru a garanta faptul că acestea vor fi efectiv utilizate și nu sunt redirecționate către investiții cu o valoare redusă;

24. solicită Comisiei să evalueze sistemul de orientare a creditelor și impactul acestuia asupra evoluției disparităților regionale și să se asigure că, la stabilirea priorităților, acest sistem nu favorizează o abordare prea centralizată sau de tip „top-down”; speră, de asemenea, că această evaluare va începe prin publicarea, în 2008, de către Comisie, a celui de-al cincilea raport privind progresele înregistrate în materie de coeziune, care va pune accentul, după cum se anticipează, pe relația dintre politica de coeziune și prioritățile de creștere și ocupare a forței de muncă pentru toate regiunile, definite de Strategia de la Lisabona;

25. subliniază faptul că politica de coeziune nu trebuie să privilegieze regiunile care se remarcă deja prin dinamism, astfel cum s-ar întâmpla în cazul unei orientări stricte a creditelor; reamintește că, o dată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, politica de coeziune va cuprinde cele trei obiective de coeziune economică, socială și teritorială, ce depășesc cadrul Strategiei de la Lisabona;

26. solicită extinderea Strategiei de la Lisabona pentru a include dimensiunea teritorială, ceea ce ar permite luarea în considerare a caracteristicilor proprii regiunilor, încurajând în același timp sinergiile și cooperarea transeuropeană, acordând un sprijin deosebit elaborării și lansării unei game largi de activități inovatoare;

27. subliniază, în același timp, că domeniul de aplicare al politicii de coeziune nu se poate limita doar la îndeplinirea obiectivelor Strategiei de la Lisabona; consideră că realizarea coeziunii teritoriale prin intermediul unei măsuri care urmăresc îndeplinirea obiectivului convergenței constituie o condiție prealabilă pentru competitivitatea pe termen lung a regiunilor; consideră, prin urmare, că Obiectivul 1 (Convergență) și Obiectivul 2 (Competitivitate regională și ocuparea forței de muncă) ar trebui considerate complementare în viitor și complementare, în realitate, cu obiectivul 3 (Cooperare teritorială europeană);

Coeziunea teritorială: către o abordare integrată

28. invită Comisia să includă definiția conceptului de „coeziune teritorială” în Cartea verde privind coeziunea teritorială, care urmează să apară (publicarea este prevăzută în septembrie 2008), pentru a realiza noi progrese în domeniul acestei politici comunitare;

Joi, 21 februarie 2008

29. subliniază importanța unui parteneriat real și a punerii în aplicare a unei veritabile guvernări pe mai multe niveluri, care să implice fiecare eșalon – comunitar, național, regional și local – în stabilirea și punerea în aplicare a obiectivelor de dezvoltare regională, garantând faptul că măsurile prioritare definite la nivel european nu își vor vedea redusă sfera de aplicare odată cu transpunerea la nivel național, regional sau local (abordarea „de bază la vârf”), pentru a evita orice risc de excludere a actorilor implicați în dezvoltarea și coeziunea locală, după cum se întâmplă adesea cu politica de urbanism;
30. propune să se acorde prioritate politicilor care urmăresc o reală dezvoltare policentrică a teritoriilor, astfel încât presiunile exercitate asupra capitalelor să scadă și să se încurajeze apariția unor poli secundari; consideră că nu ar trebui să se ignore, în acest sens, sprijinirea zonelor rurale și rolul de prim-plan care le revine orașelor mici și mijlocii din zonele rurale;
31. solicită, de asemenea, luarea unor măsuri concrete în vederea reducerii disparităților dintre regiunile ușor accesibile și cele care prezintă dezavantaje structurale, cum ar fi insulele, zonele montane, zonele slab populate, regiunile periferice și frontaliere, recunoscând poziția dezavantajoasă a acestora din urmă și adoptând o serie de măsuri speciale și permanente de sprijinire a acestora, își reafirmă atașamentul față de luarea în considerare a handicapurilor specifice regiunilor ultraperiferice;
32. recomandă o mai bună corelare a problematicilor urbane și rurale; subliniază că dezvoltarea zonelor rurale ar trebui să fie coordonată cu măsurile puse în aplicare în cadrul politicii regionale; își exprimă îngrijorarea, în acest sens, în legătură cu utilitatea unei abordări separate a coeziunii și a dezvoltării rurale, prin intermediul Fondului European pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală; solicită realizarea unui studiu privind consecințele suplimentării fondurilor destinate dezvoltării rurale prin intermediul mecanismelor de modulare obligatorie;
33. lansează un avertisment cu privire la riscurile legate de sectorizarea politicilor și încurajează elaborarea unei abordări integrate, prin care să se identifice posibilele sinergii dintre politica de coeziuni și domeniile principalelor politici comunitare, precum transportul, agricultura, pescuitul, dezvoltarea rurală, mediul, energia, cercetarea și tehnologia;
34. invită Comisia să analizeze, în cadrul viitoarelor sale rapoarte, contribuția diverselor instrumente și politici, inclusiv a politicii de coeziune, la progresele realizate în ceea ce privește coeziunea economică și socială; consideră necesară analizarea realizărilor și a problemelor înregistrate în toate domeniile importante, în special în ceea ce privește Strategia de la Lisabona;
35. speră ca, în cadrul dezbaterilor pe tema politicii de coeziune după 2013, să se acorde o importanță deosebită regiunilor situate de-a lungul frontierelor externe ale Uniunii, pentru a asigura stabilitatea și prosperitatea în afara granițelor, ceea ce va avea ca efect nu doar dezvoltarea regiunilor frontaliere ale UE, ci și consolidarea coeziunii și a competitivității Uniunii Europene în ansamblul său;
36. subliniază că, pentru combaterea fenomenelor de „segregare teritorială” și de excludere socială și pentru realizarea unei creșteri economice durabile și echilibrate, trebuie asigurată contribuția unei politici precise în domeniul locuințelor, care să se înscrie într-o strategie mai amplă de dezvoltare locală, de planificare urbană și de gestionare a serviciilor publice locale;
37. salută, în acest sens, adoptarea unui program de acțiune pentru punerea în aplicare a Agendei teritoriale și a Cartei de la Leipzig, pentru a garanta o mai bună integrare a dimensiunii teritoriale în cadrul tuturor politicilor publice, la nivel comunitar, național și local și speră să vadă manifestările concrete ale acestora; consideră că trebuie elaborați o serie de indicatori adecvați, în scopul definirii conținutului coeziunii teritoriale, având în vedere preconizata extindere a coeziunii economice și sociale, în temeiul Tratatului de la Lisabona, astfel încât să includă o componentă teritorială;
38. salută anunțul Comisiei referitor la apariția unei viitoare cărți verzi privind coeziunea teritorială, care urmează să fie adoptată în septembrie 2008 și solicită ca aceasta să conțină măsuri concrete de punere în aplicare a abordării integrate;
39. este conștient de importanța unei cooperări susținute pe tema viitorului politicii regionale între Parlamentul European, reprezentat de Comisia pentru dezvoltare regională și Comitetul Regiunilor;

Joi, 21 februarie 2008

Noile provocări la adresa politicii de coeziune și bugetul Uniunii Europene

40. consideră că, în viitor, Uniunea Europeană se va confrunta într-o măsură din ce în ce mai mare cu noi provocări caracterizate printr-un puternic impact teritorial, care vor contribui la accentuarea obstacolelor cu care se confruntă, în prezent, dezvoltarea regională, precum schimbările demografice, concentrația urbană, fluxurile migratorii (care sunt problematice mai ales pentru zonele rurale și periferice), aprovizionarea cu energie și problematica legată de climă și adaptarea la mutațiile generate de mondializare, precum și politica de extindere și cea de vecinătate; subliniază, în acest context, importanța proiectelor pilot privind adaptarea regiunilor la noile provocări;

41. solicită analizarea, în mod regulat, a costurilor și consecințelor în materie de politică structurală ale posibilelor extinderi viitoare, analize care trebuie efectuate înaintea noilor negocieri de aderare și speră că Parlamentului European îi va reveni un rol mai important în politica de extindere și în politica de vecinătate, acesta trebuind participa în mod obligatoriu la stabilirea instrumentelor de preaderare;

42. subliniază gravitatea problemei cauzate de depopularea cu care se confruntă numeroase zone ale Uniunii Europene, ceea ce implică, la fel ca și îmbătrânirea populației, pierderi de capital uman, scurgerea de capital, creșterea tarifelor la servicii etc.

43. consideră că tendințele demografice pot avea un impact teritorial major, precum depopularea anumitor zone, în special în zone rurale cu un nivel redus de dezvoltare, însoțită de concentrarea în zonele urbane, îmbătrânirea societății sau, în alte zone, de dezvoltarea economiei rezidențiale, fenomene ce necesită elaborarea unor strategii inovatoare specifice pentru soluționarea problemelor zonelor respective, strategii ce presupun depunerea unui efort deosebit pentru menținerea serviciilor de interes economic general și garantarea unui standard înalt al serviciilor universale;

44. constată că schimbările climatice vor avea repercusiuni variabile, concretizate, în special, prin înmulțirea și agravarea catastrofelor naturale, precum incendiile de pădure, seceta și inundațiile, care vor necesita răspunsuri diferențiate de la o regiune la alta a Uniunii Europene și pe care regiunile trebuie să le contracareze prin revizuirea și adaptarea strategiilor proprii de dezvoltare durabilă, în vederea realizării obiectivului asumat de Uniunea Europeană de a reduce emisiile de dioxid de carbon; consideră că politica de coeziune a Uniunii Europene ar trebui să exercite un impact minim asupra mediului, dar reamintește caracterul limitat al posibilităților de care dispune politica de coeziune în acest domeniu; apreciază că și alte politici comunitare ar trebui să abordeze combaterea schimbărilor climatice;

45. reamintește, de asemenea, importanța adoptării propunerii de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene (COM(2005)0108), în cadrul elaborării unei politici globale eficiente de protecție împotriva dezastrelor naturale, regulament care asigură o asistență mai rapidă și mai bine adecvată, într-o formă mai bine adaptată pentru a face față catastrofelor naturale la nivel regional, care au adesea un caracter devastator în anumite regiuni, din cauza poziționării lor geografice

46. consideră că problematica legată de aprovizionarea cu energie și de creșterea prețului energiei poate avea consecințe spațiale majore asupra teritoriilor, din cauza importanței dependenței energetice existente în majoritatea statelor membre, în special în regiunile rurale, montane și în cele ultraperiferice, din cauza dependenței lor de mijloacele de transport, având în vedere faptul că tarifele din sectorul transporturilor depind într-o mare măsură de costurile energiei; subliniază faptul că dezvoltarea surselor de energie regenerabilă și investițiile în materie de eficiență energetică și în unități de aprovizionare descentralizate ar putea oferi posibilități de dezvoltare locală și regională;

47. își reiterează solicitarea privind refolosirea creditelor neutilizate, în conformitate cu regula N+2 sau N+3, aplicabilă în cazul politicii de coeziune, în scopul maximizării resurselor limitate disponibile;

48. consideră că menținerea politicii de coeziune după 2013 reprezintă un răspuns adecvat la aceste noi provocări și că aceasta trebuie aplicată, în mod diferențiat, pe tot teritoriul Uniunii Europene; consideră necesară menținerea politicii de coeziune în sfera politicilor comunitare, în conformitate cu tratatul și în virtutea principiului de solidaritate, respingând, prin urmare, toate tentativele de renaționalizare a acestei politici;

Joi, 21 februarie 2008

49. consideră necesară consolidarea politicii de coeziune în viitor, precum și evidențierea, cu mai multă fermitate, a valorii adăugate adusă de această politică; solicită, prin urmare, alocarea unor resurse financiare suficiente în favoarea politicii de coeziune la nivel comunitar; solicită să se profite de revizuirea cadrului financiar pentru a stabili resursele bugetare necesare pentru a face față tuturor provocărilor cu care se confruntă politica de coeziune a Uniunii Europene;

*
* *

50. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Monitorizarea Agendei teritoriale și a Cartei de la Leipzig – Spre un program european de acțiune pentru dezvoltare spațială și coeziune teritorială

P6_TA(2008)0069

Rezoluția Parlamentului European din 21 februarie 2008 privind monitorizarea Agendei teritoriale și a Cartei de la Leipzig – spre un program european de acțiune pentru dezvoltare spațială și coeziune teritorială (2007/2190(INI))

(2009/C 184 E/15)

Parlamentul European,

- având în vedere Agenda teritorială a UE („Agenda teritorială”) și Carta de la Leipzig privind orașul european durabil („Carta de la Leipzig”), care au fost adoptate în cadrul Consiliului informal al miniștrilor responsabili cu amenajarea teritoriului și dezvoltarea urbană, organizat la Leipzig în 24 și 25 mai 2007, și Primul program de acțiune pentru punerea în aplicare a Agendei teritoriale a Uniunii Europene, adoptat în cadrul Consiliului informal al miniștrilor responsabili cu amenajarea teritoriului și dezvoltarea urbană, organizat la Ponta Delgada (Azore) în 23 și 24 noiembrie 2007 („Primul program de acțiune”),
 - având în vedere Al patrulea raport privind coeziunea economică și socială (COM(2007)0273) („Al patrulea raport privind coeziunea”),
 - având în vedere Perspectiva dezvoltării spațiului european, adoptată în cadrul Consiliului informal al miniștrilor responsabili cu amenajarea teritoriului organizat la Potsdam în 11 mai 1999,
 - având în vedere rezultatele programului de lucru Observatorul în Rețea al Amenajării Teritoriului European 2006 (ESPON),
 - având în vedere propunerea pentru programul de lucru ESPON 2013,
 - având în vedere articolele 158 și 159 din Tratatul de instituire a Comunității Europene,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională (A6-0028/2008),
- A. întrucât diversitatea teritorială, policentrismul și orașul compact sunt caracteristici structurale esențiale ale teritoriului Uniunii Europene;
- B. întrucât majoritatea cetățenilor Uniunii trăiesc în prezent în orașe;
- C. întrucât provocările actuale pentru amenajarea teritoriului în Uniunea Europeană includ schimbările climatice, extinderea haotică a așezărilor urbane („urban sprawl”) și dezvoltarea terenurilor pentru construcții, consumul de energie, infrastructurile de transport, schimbările demografice, inclusiv depopularea mediului rural și a altor regiuni ale UE, impactul extinderii asupra coeziunii sociale, economice și teritoriale, efectele teritoriale inegale ale globalizării, inclusiv discrepanța tot mai acută dintre zonele bogate și cele mai puțin prospere, precum și dezvoltarea inegală a zonelor urbane și rurale, alături de schimbările structurale;

Joi, 21 februarie 2008

- D. întrucât obiectivele stabilite în Agenda teritorială sunt dezvoltarea unui sistem urban echilibrat, poli-centric și crearea unui nou parteneriat între zonele urbane și rurale, crearea unor centre regionale inovatoare, asigurarea accesului egal la infrastructură și cunoștințe, promovarea unei gestionări a riscului la nivel transeuropean, dezvoltarea durabilă, gestionarea orientată spre viitor și protejarea naturii și a patrimoniului cultural;
- E. întrucât obiectivele stabilite în Carta de la Leipzig sunt o mai mare utilizare a abordărilor unei politici integrate de dezvoltare urbană prin crearea și garantarea unor spații publice de înaltă calitate, modernizarea rețelelor de infrastructură și creșterea eficienței energetice, promovarea activă a inovației și a educației și – în special în cartierele urbane defavorizate – promovarea transportului urban ecologic, performant și la un preț accesibil, strategii de revalorificare urbană, consolidarea economiei locale și a politicii locale privind forța de muncă, o politică activă de educare și formare a copiilor și tinerilor;
- F. întrucât amenajarea teritoriului este instrumentul adecvat pentru a orienta utilizarea terenurilor și structura de stabilire în statele membre, precum și în regiunile și orașele din acestea, și pentru a defini condițiile de viață și oportunitățile de dezvoltare locale;
- G. întrucât, pe lângă utilizarea politicii de coeziune ca instrument de administrare strategică, sunt necesare măsuri suplimentare care să asigure atingerea obiectivelor Agendei teritoriale și ale Cartei de la Leipzig, în special evaluarea impactului asupra teritoriului, abordarea integrată și observarea amenajării teritoriului;
- H. întrucât, pe lângă politica de coeziune, politica pentru dezvoltarea zonelor rurale are efecte teritoriale considerabile; întrucât integrarea acestor două politici este deficitară și, prin urmare, există necesitatea amplificării sinergiilor pentru a revela adevăratul potențial de dezvoltare și pentru a spori atractivitatea și competitivitatea zonelor rurale, ceea ce ar contribui la combaterea depopulării mediului rural;
- I. întrucât calitatea spațiului public și a peisajului natural, cultural și arhitectural joacă un rol important pentru condițiile de viață ale populației care trăiește în medii urbane și rurale și constituie un factor de localizare secundar semnificativ;
- J. întrucât creativitatea și inovația sunt resurse decisive în cadrul tranziției spre o societate a cunoașterii globalizată; întrucât, prin urmare, succesul dezvoltării spațiale și urbane durabile depinde în mare parte de dezvoltarea potențialului de creativitate local;
- K. întrucât cultura construcțiilor („Baukultur”), adică suma aspectelor de natură culturală, economică, tehnologică, ecologică și socială care influențează calitatea și procesul de planificare și de construcție, reprezintă o componentă importantă a dezvoltării urbane integrate;
- L. întrucât abordarea integrată implică faptul că proiectele elaborate ar trebui să constituie un plan coerent pe termen lung care să înglobeze dimensiunile economică, socială și de mediu, cu implicarea totală a părților interesate în planificarea, executarea și evaluarea programelor de dezvoltare urbană;
- M. întrucât o abordare integrată a dimensiunii teritoriale a coeziunii nu constă numai în acțiuni și politici de amenajare a teritoriului și de dezvoltare urbană, deoarece obiectivul final este de a asigura un echilibru între cetățenii Uniunii, indiferent de zona în care locuiesc aceștia, un deziderat care nu poate fi realizat numai prin amenajarea teritoriului,
1. consideră că obiectivele Agendei Teritoriale și ale Cartei de la Leipzig pot fi atinse numai dacă se urmărește o strategie de dezvoltare globală, trans-sectorială și completă, care să concretizeze abordarea integrată;
 2. propune ca, în cadrul evaluării intermediare a politicii de coeziune și în perspectiva considerentelor privind politica de coeziune post-2013, să se analizeze în ce măsură punerea în aplicare a unei abordări integrate ar trebui să fie o condiție obligatorie pentru programarea și selecția proiectelor susținute prin fondurile structurale; în acest scop, solicită factorilor de decizie să se angajeze în mod voluntar să pună bazele unor noi metode de cooperare;
 3. salută decizia miniștrilor UE responsabili cu dezvoltarea urbană, cu ocazia reuniunii informale a acestora de la Leipzig din 24 și 25 mai 2007, de a înființa o structură de lucru interguvernamentală, prezidată de Germania, pentru a identifica și elucida diferitele aspecte legate de implementarea inițiativei JESSICA;

Joi, 21 februarie 2008

4. salută în acest context crearea unui grup interservicii al Comisiei, care se ocupă de propunerile pentru punerea în aplicare a abordării integrate și invită Comisia să lucreze în strânsă cooperare cu toți partenerii sociali de mediu și economici și să asigure implicarea lor în toate deciziile legate de coeziunea teritorială; solicită Comisiei să informeze Parlamentul cu privire la progresele acestor lucrări;
5. solicită ca la elaborarea politicii de coeziune post-2013 să se aibă în vedere în special particularitățile și nevoile teritoriale, precum și o diferențiere la nivel de regiune, bazată pe acești factori; recomandă utilizarea unor instrumente de planificare axate pe implementare, astfel cum se menționează în Carta de la Leipzig, bazate pe cercetare și monitorizare permanentă;
6. solicită ca, în cadrul evaluării intermediare a politicii de coeziune, Comisia și Consiliul să utilizeze mai eficient sinergiile cu Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală în vederea dezvoltării întregului teritoriu; recomandă, în perspectiva considerentelor privind politica de coeziune post-2013, o strânsă coordonare a politicilor de coeziune și de dezvoltare rurală, pentru a mări șansele de ameliorare a calității vieții în zonele rurale;
7. subliniază că nu doar regiunile metropolitane dețin un potențial de inovație, unele zone relativ periferice și rurale situându-se pe primele locuri în ceea ce privește realizarea obiectivelor strategiei de la Lisabona; îndeamnă Comisia să analizeze mai intens decât până acum factorii de succes ai acestor zone, cu scopul de a elabora, pe baza acestora, un model de dezvoltare pentru orașe mici și mijlocii din zone rurale;
8. subliniază importanța parteneriatelor și a schimbului de funcții între zonele urbane și rurale, în vederea unei dezvoltări echilibrate și durabile a teritoriului în ansamblul său; solicită autorităților din zonele urbane și rurale ca, în colaborare cu toate părțile interesate din sectorul public și privat, să identifice valorile lor comune și să elaboreze strategii comune de dezvoltare regională și subregională în vederea ameliorării condițiilor de viață și a calității vieții pentru toți cetățenii Uniunii; solicită președințiilor viitoare să organizeze reuniuni informale ale miniștrilor responsabili cu amenajarea teritoriului și dezvoltarea urbană, în vederea abordării acestor aspecte;
9. solicită Comisiei și Consiliului ca, în cadrul revizuirii bugetului general al Uniunii Europene, să țină cont de Agenda teritorială și de Carta de la Leipzig și să efectueze ajustări calitative care să permită incorporarea mai eficientă a obiectivelor de coeziune teritorială în politicile UE; consideră că trebuie să se ia măsuri legislative în următorii ani pentru a realiza acest lucru;
10. solicită Consiliului, în cadrul reexaminării strategiilor de la Lisabona și Göteborg (strategia de dezvoltare durabilă) cu ocazia reuniunii la vârf din primăvara anului 2008, definirea ca obiective a întregelor teritoriale și urbane;
11. îndeamnă statele membre să acționeze de urgență în vederea realizării obiectivelor Agendei Teritoriale și a implementării Cartei de la Leipzig;
12. invită Consiliul și statele membre, în spiritul unei administrări teritoriale derulate cu adevărat pe mai multe nivele, care țină cont de diversitatea teritorială a Uniunii Europene și în același timp respectă principiul subsidiarității, să includă administrația locală și regională, inclusiv autoritățile publice transfrontaliere și, urmărind principiul parteneriatului, să includă partenerii economici și sociali, precum și organizațiile non-guvernamentale și părțile interesate relevante din sectorul privat, în programul de acțiune pentru punerea în aplicare a Agendei teritoriale și a Cartei de la Leipzig și sprijină activ aceste eforturi; subliniază că această necesitate de a colabora trebuie privită pozitiv de toți actorii implicați, deoarece s-a dovedit că o colaborare coerentă este eficace;
13. reamintește impactul major al accesului la tehnologiile informatice și de comunicare asupra perspectivelor de dezvoltare a regiunilor și prin urmare recomandă, după cum se menționează în Agenda teritorială, integrarea infrastructurii, ca de exemplu cablurile cu bandă largă, în noile programe de transport și comunicații;
14. invită Comisia să efectueze o analiză sistematică a impactului pe care îl au politicile cheie ale UE asupra teritoriului, în conformitate cu acordul dintre statele membre din cadrul celei de-a doua linii de acțiune a Primului program de acțiune, și, de asemenea, să efectueze o evaluare a impactului noii legislații relevante asupra teritoriului; subliniază în acest context potențialul metodelor de evaluare dezvoltate de ESPON;

Joi, 21 februarie 2008

15. admite că învățământul preșcolar și școlar de înaltă calitate, învățarea continuă, universitățile și alte institute de cercetare sunt fundamentale pentru dezvoltarea viitoare a orașelor și a regiunilor;
16. reamintește că Natura 2000 este un instrument important pentru dezvoltarea spațială în Europa; insistă ca cerințele programului Natura 2000 să fie puse în aplicare în totalitate și să fie create rețele de coridoare între peisaje și de spații deschise între zonele protejate, pentru a permite răspândirea florei și libera deplasare a faunei, menținând astfel biodiversitatea;
17. solicită încorporarea unei politici pentru sectoare economice creative în procesul de dezvoltare teritorială și urbană cu scopul creării unui cadru general pe baza instrumentelor disponibile (politica de coeziune, amenajarea teritoriului și urbanism), ținând cont de calitatea zonei, astfel încât oportunitățile pentru acțiuni creative și inovatoare să fie îmbunătățite;
18. consideră că, în contextul evoluției demografice, este necesară îmbunătățirea capacității de adaptare a orașelor și a regiunilor, prioritățile fiind mai ales dezvoltarea autonomă și consolidarea muncii voluntare;
19. subliniază că tendințele demografice duc la noi provocări în ceea ce privește piața forței de muncă, accesul la serviciile sociale și de sănătate, problema locuințelor și amenajarea teritoriului în general; subliniază că îmbătrânirea populației poate reprezenta o oportunitate pentru crearea de noi locuri de muncă pe piața aflată în creștere și de noi produse și servicii pentru ameliorarea calității vieții persoanelor mai în vârstă; accentuează faptul că dezvoltarea așa-zisei „economii pentru vârsta a treia” este importantă la nivel local și regional;
20. solicită statelor membre să garanteze, pe întreg teritoriul lor, disponibilitatea și accesabilitatea serviciilor publice de interes general, pentru a le oferi oamenilor din diferite regiuni posibilitatea de a exploata potențialul și oportunitățile specifice regiunii lor; solicită să se acorde o atenție deosebită nevoilor grupurilor defavorizate, cum ar fi persoanele cu handicap, imigranții, minoritățile etnice, persoanele aflate de mult timp în șomaj și persoanele cu puține calificări, dar și nevoilor speciale ale femeilor; invită Comisia ca, în recomandările sale pentru aplicarea regulamentului-cadru privind serviciile de interes general și atribuirea contractelor publice, să le permită autorităților locale să ia mai mult în considerare nevoile locale și actorii locali și să îmbunătățească adaptabilitatea acestora;
21. invită Comisia ca, în perspectiva noilor competențe comunitare din Tratatul de la Lisabona în domeniul amenajării teritoriului, să redacteze o comunicare pentru crearea unui cadru european pentru evaluările de impact asupra teritoriului la nivel de proiect, ținând cont de lucrările ESPON;
22. observă că după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, în cadrul punerii în aplicare a Primului program de acțiune, cooperarea și coordonarea dintre sine-însuși, Consiliu și Comisie trebuie consolidate;
23. salută în special faptul că Tratatul de la Lisabona a stabilit ca obiectiv coeziunea teritorială alături de coeziunea economică și socială și prevede în acest domeniu o competență legislativă împărțită de UE și statele membre; subliniază că Tratatul de la Lisabona recunoaște faptul că ar trebui abordate provocările care apar în zonele insulare, montane, de frontieră, precum și în zonele ultraperiferice și slab populate, deoarece acestea au un impact negativ asupra competitivității economiei UE la nivel global; invită Comisia să completeze Primul program de acțiune cu propuneri concrete de măsuri și inițiative la nivelul UE;
24. subliniază faptul că nu există până în prezent o definiție unanim acceptată a noțiunii de coeziune teritorială; prin urmare, îndeamnă Comisia să definească în mod clar coeziunea teritorială și să includă obiectivele de dezvoltare teritorială pe teritoriul Uniunii Europene în viitoarea Carte verde privind coeziunea teritorială; se așteaptă să se acorde prioritate maximă obiectivului de a asigura șanse egale de dezvoltare și acces egal tuturor cetățenilor Uniunii, indiferent unde locuiesc ei în Uniunea Europeană;
25. recomandă dezvoltarea în continuare a Perspectivei dezvoltării spațiului european și insistă asupra includerii depline a noilor state membre în acest program;

Joi, 21 februarie 2008

26. consideră că este importantă evaluarea periodică a progreselor realizate în punerea în aplicare a Agendei teritoriale; invită Consiliul, Comisia și toate părțile implicate să includă în evaluare atât progresele realizate la punerea în aplicare a fiecărei măsuri din cadrul Primului program de acțiune, cât și efectele acestor măsuri și contribuția lor la dezvoltarea teritorială durabilă în UE;
27. invită Consiliul să ajungă cât mai repede posibil la un acord în privința unor indicatori simpli și cuantificabili pentru observarea dezvoltării spațiale a UE; solicită ca unul dintre acești indicatori ai dezvoltării teritoriale să fie dezvoltarea anuală de terenuri pentru construcții;
28. constată că acești indicatori ar putea fi folosiți ca obiective pentru orientarea dezvoltării spațiale; propune folosirea de către Consiliu și Comisie a acestor indicatori pentru efectuarea unei analize comparative („benchmarking”) între statele membre și pentru crearea unei baze de date a celor mai bune practici;
29. sprijină intenția Consiliului de a prezenta un raport privind punerea în aplicare a Primului program de acțiune la fiecare reuniune informală a Consiliului; propune Consiliului să aibă în vedere un program de învățare reciprocă în domeniul dezvoltării spațiului european, bazat pe schimbul de experiență și de bune practici între statele membre;
30. subliniază importanța unei coordonări mai bune între Agenda Teritorială și Carta de la Leipzig; regretă în acest context că nu a fost încă adoptat de către Consiliu un program de acțiune pentru punerea în aplicare a obiectivelor Cartei de la Leipzig și invită următoarele președinții să remedieze această omisiune, asigurând prin aceasta o urmărire sistematică a Cartei de la Leipzig;
31. salută inițiativa Președinției slovene de a pregăti și a promova măsuri care consolidează coordonarea dintre dezvoltarea spațială și urbană în perspectiva unor legături mai strânse între obiectivele Agendei teritoriale și cele ale Cartei de la Leipzig;
32. face referire la concluziile celui de-al patrulea raport privind coeziunea, în care orașele și zonele urbane sunt considerate centre de populație, creștere economică și inovație; salută propunerile de creare a unor grupuri regionale și urbane inovatoare și solicită ca aceste grupuri să se poată întinde atât în interiorul frontierelor UE, cât și în afara acestora;
33. solicită Comisiei și Consiliului ca, ținând cont de lucrările întreprinse în cadrul auditului urban, să stabilească indicatori pentru o analiză comparativă a durabilității orașelor în sensul Cartei de la Leipzig, cum ar fi consumul de energie pe cap de locuitor, utilizarea transportului public urban în raport cu volumul total al transporturilor sau emisiile de gaze cu efect de seră pe cap de locuitor;
34. subliniază rolul cheie pe care îl joacă orașele pentru realizarea obiectivelor strategiei de la Lisabona și în consecință solicită o strategie de dezvoltare urbană holistică și bine coordonată, susținută de toate eșaloanele guvernului și de sectorul privat;
35. invită Comisia să manifeste mai mult interes pentru chestiunea extinderii haotice a așezărilor urbane („urban sprawl”); având în vedere problema fragmentării peisajului și a pierderii continue a terenurilor în urma creșterii urbane din statele membre, invită statele membre să impună măsuri și strategii eficiente pentru limitarea dezvoltării terenurilor pentru construcții;
36. recomandă statelor membre să acorde prioritate dezvoltării interne în raport cu dezvoltarea externă, cu alte cuvinte să acorde prioritate reutilizării construcțiilor existente, mai ales prin intermediul unei gestionări durabile a terenurilor, înainte să se construiască pe noi suprafețe;
37. salută accentul pus în Carta de la Leipzig pe interconectarea mijloacelor de transport; subliniază importanța unui sistem de transporturi integrat și durabil și rolul deosebit pe care îl poate juca o infrastructură mai bună pentru pietoni și bicicliști, mai ales în orașele mari; solicită Comisiei să examineze mecanisme mai eficiente de sprijinire a autorităților locale în procesul de elaborare a unor strategii pentru rețele de transport integrate, îndeosebi în regiunile mai puțin dezvoltate;
38. consideră că pentru a răspunde în mod eficace cerințelor tot mai mari legate de nivelul ridicat al calității vieții în orașe, este esențială adaptarea rapidă de către autoritățile locale a echipamentelor lor tehnice la standardele europene; consideră, în special, că alimentarea cu apă potabilă (de exemplu, prin îmbunătățirea distribuției sau prin îmbunătățirea calității apei distribuite), asanarea apelor uzate și orice alte echipamente analoge (de exemplu, prin distrugerea rețelelor sau prin crearea de rețele noi) ar trebui să fie adaptate, în cel mai scurt timp, la noile standarde;

Joi, 21 februarie 2008

39. regretă faptul că disparitățile de ordin social și economic sunt în creștere, mai ales în regiunile de metropolă și în orașele UE, dar și în zone rurale; invită statele membre să acorde mai multă atenție acestei chestiuni și să țină cont de aceasta la planificarea programelor pentru alocarea creditelor din fondurile structurale;
40. consideră că orașelor le revine o responsabilitate deosebită în ceea ce privește atingerea obiectivelor Comunității în domeniul schimbărilor climatice datorită poziției unice în care se află pentru a găsi potențiale soluții de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivel global; îndeamnă statele membre să includă protecția climei în dezvoltarea urbană ca obiectiv orizontal;
41. subliniază faptul că investițiile în tehnologiile nepoluante, precum măsurile inovatoare de prevenire, atenuare și adaptare, oferă avantaje comerciale semnificative pe termen lung;
42. constată că zonele urbane suferă mai acut efectele schimbărilor climatice, în condițiile în care lipsa coridoarelor de aer proaspăt duce la o încălzire și mai pronunțată și la creșterea concentrației de substanțe poluante;
43. insistă asupra consolidării eforturilor în vederea îmbunătățirii integrării și a coeziunii sociale și teritoriale, în special prin eliminarea deficiențelor planificării urbane și prin îmbunătățirea condițiilor de mediu, susținând totodată o politică echilibrată de dezvoltare a zonelor urbane, și anume prin stabilizarea zonelor care ridică probleme și crearea unor zone atractive pentru locuit, muncă și timpul liber;
44. solicită integrarea mai eficientă a cartierelor defavorizate; solicită autorităților competente din statele membre să identifice semnalele de alarmă legate de degradarea anumitor zone și să își sporească eforturile de punere în aplicare a unei politici de integrare socială în vederea reducerii inegalităților și a combaterii excluderii sociale; subliniază rolul important pe care îl au întreprinderile mici și mijlocii în dezvoltarea economică și competitivitatea teritorială, nu doar în cartierele defavorizate, ci în toate zonele urbane;
45. solicită Comisiei, în contextul viitoarelor programe de finanțare, inclusiv cel de-al șaptelea program-cadru pentru activități de cercetare, dezvoltare tehnologică și demonstrații, să sprijine mai ales proiecte care promovează dezvoltarea și schimbul de experiență în ceea ce privește gestionarea urbană durabilă, promovarea practicilor și tehnologiilor eficiente din punct de vedere energetic, soluționarea problemelor de mediu urbane, precum și contribuția orașelor la combaterea schimbărilor climatice;
46. consideră că o consolidare a identității urbane și o cetățenie activă în oraș pot contribui la punerea în aplicare cu succes a Cartei de la Leipzig; solicită Comisiei și statelor membre să lanseze un „dialog teritorial” pentru a mări participarea publicului la elaborarea planurilor de revitalizare și dezvoltare a zonelor urbane;
47. solicită statelor membre și regiunilor și orașelor acestora să acorde mai multă atenție creării unei culturi a construcțiilor de înaltă calitate („Baukultur”), precum și asigurării unor locuințe decente și la un preț convenabil ca factori decisivi pentru integrarea socială și pentru calitatea vieții la oraș în contextul dezvoltării urbane durabile, acordând totodată o atenție deosebită calității spațiului public, în principal în ceea ce privește calitatea proiectelor arhitectonice, ca mijloc pentru a spori bunăstarea cetățenilor Uniunii;
48. solicită Consiliului, în special Președințiilor slovenă și franceză, să consolideze progresele înregistrate de președințiile germană și portugheză în ceea ce privește coeziunea teritorială și să continue adoptarea de propuneri în acest sens; având în vedere importanța acordată până în prezent orașelor, relației dintre oraș și sat și amenajării teritoriului, este de părere că viitoarele inițiative trebuie să țină seama mai mult de cerințele regiunilor cu dezavantaje teritoriale, cum ar fi zonele insulare, montane, de frontieră, precum și zonele ultraperiferice și slab populate;
49. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și Comitetului Regiunilor.
-

Joi, 21 februarie 2008

Timorul de Est

P6_TA(2008)0070

Rezoluția Parlamentului European din 21 februarie 2008 privind Timorul de Est

(2009/C 184 E/16)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind Timorul de Est,
 - având în vedere informarea prezentată Consiliului de Securitate (reuniunea nr. 5432) de către Reprezentantul Special al Secretarului General al Națiunilor Unite,
 - având în vedere raportul delegației sale de observare a alegerilor legislative din Republica Democrată a Timorului de Est de la 27 iunie 2007 până la 2 iulie 2007, condusă de Ana Gomes,
 - având în vedere declarația Președinției portugheze, în numele Uniunii Europene, din 5 iulie 2007, privind alegerile legislative din Timorul de Est,
 - având în vedere declarația Consiliului de Securitate al ONU din 11 februarie 2008, în care se condamnă atacul asupra președintelui Timorului de Est José Ramos-Horta,
 - având în vedere declarația din 11 februarie 2008 a Înalțului Reprezentant al Uniunii Europene pentru politica externă și de securitate comună, Javier Solana, de condamnare a tentativelor de asasinat din Timorul de est,
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât disponibilizarea a aproape 600 de soldați în Timorul de Est în aprilie 2006, ca reacție la plângerile acestora, a generat o foarte gravă criză de securitate în țară, caracterizată prin confruntări armate (între forțele armate și militarii disponibilizați, precum și cu forțele de ordine), intervenții ale poliției, revolte și propagarea acțiunilor violente ale bandelor de stradă, în urma cărora au murit zeci de persoane și multe altele au fost rănite, iar 150 000 de oameni și-au părăsit locuințele, jumătate dintre aceștia aflându-se încă în tabere de refugiați;
- B. întrucât această criză de securitate a provocat, de asemenea, căderea guvernului condus de primul ministru Mari Alkatiri în iunie 2006 și numirea unui guvern interimar condus de José Ramos Horta;
- C. întrucât fostul prim-ministru și laureat al Premiului Nobel, José Ramos Horta a fost ales președinte al Timorului de Est în data de 9 mai 2007 și, în urma alegerilor parlamentare din 30 iunie 2007, fostul președinte Kay Rala Xanana Gusmão a devenit prim ministru al statului la 6 august 2007, dând naștere speranțelor pentru o deplină stabilizare a situației din țară și pentru respectarea corespunzătoare a instituțiilor democratice;
- D. întrucât instabilitatea politică din Timorul de Est a continuat, în ciuda alegerilor prezidențiale și parlamentare libere și pașnice și a angajamentului sporit al comunității internaționale sub egida ONU, ca răspuns la apelurile autorităților timoreze;
- E. întrucât instabilitatea se datorează în mare parte nerespectării statului de drept de către conducătorul soldaților disponibilizați, fostul maior dezertor, Alfredo Reinado, care a evadat din închisoare în 2006 și a fost o sursă de inspirație pentru bandele violente de stradă formate din tineri din capitală;
- F. întrucât la 11 februarie 2008 aceste grupuri de rebeli l-au împușcat și l-au rănit grav pe președintele, Ramos Horta, care se află în stare gravă într-un spital din Australia și au deschis focul asupra prim-ministrului Xanana Gusmão, în cadrul unor atacuri separate dar coordonate împotriva conducerii țării și a instituțiilor statului;
- G. întrucât Parlamentul timorez a declarat starea de urgență, care este încă în vigoare; întrucât guvernul a solicitat întăriri pentru cei 1600 de membri ai forțelor internaționale de menținere a păcii desfășurate deja în Timorul de Est;

Joi, 21 februarie 2008

- H. întrucât aceste atacuri violente împotriva instituțiilor statului timorez și împotriva conducătorilor Timorului de Est aleși în mod democratic sunt tot o urmare a crizei din aprilie 2006, demonstrând faptul că, în ciuda eforturilor autorităților naționale, ale forțelor Misiunii Integrate a ONU în Timorul de Est (UNMIT) și ale altor forțe internaționale, un sistem de securitate națională eficient și statul de drept nu funcționează încă în Timorul de Est;
- I. întrucât observatorii calificați au atras atenția asupra lipsei unei reacții prompte și adecvate față de atacurile din 11 februarie 2008 din partea Poliției Internaționale ONU și a altor forțe internaționale, cu excepția Gărzii naționale republicane portugheze, care a intervenit eficient atunci când i s-a cerut să acționeze;
- J. întrucât atacurile au avut loc după ce președintele Ramos Horta se angajase personal în încercarea de a negocia cu rebelii pentru a găsi o soluție; întrucât încă nu este clară desfășurarea exactă a evenimentelor, iar rolul forțelor naționale și internaționale de securitate lasă încă multe întrebări fără răspuns;
- K. întrucât situația economiei Timorului de Est este precară, în ciuda veniturilor provenite din petrol ale țării, 40 % din populație trăiește sub limita sărăciei, 60 % din populație are vârsta 18 ani sau mai puțin, rata șomajului este extrem de ridicată, în jurul valorii de 80 %, procentul persoanelor analfabete este foarte mare, iar aceste situații creează condiții sociale instabile și sporesc posibilitatea apariției tulburărilor în rândul populației civile;
- L. întrucât atât Uniunea Europeană, cât și Organizația Națiunilor Unite s-au angajat în mod public să sprijine independența, democrația și statul de drept în Timorul de Est, fapt care impune consolidarea instituțiilor statului, o bună guvernare, folosirea adecvată a fondurilor de stat pentru a lua măsuri de combatere a sărăciei și a șomajului și pentru a promova dezvoltarea și dreptatea socială, precum și un comportament exemplar din partea statelor din vecinătatea Timorului de Est;
- M. întrucât Timorul de Est este membru cu drepturi depline al Grupului ACP (Africa, Caraibe și Pacific), iar Uniunea Europeană are, prin urmare, o responsabilitate deosebită în ceea ce privește contribuția la consolidarea unei guvernări democratice, acordând asistență instituțiilor sale în efortul susținut necesar pentru refacerea capacităților;
- N. întrucât ar trebui să se țină cont de drepturile suverane inalienabile ale poporului timorez, în special asupra resurselor naturale ale țării,
1. condamnă vehement tentativa de asasinare a președintelui Ramos Horta și îi dorește acestuia însănătoșire deplină și să revină cât mai curând la conducerea țării;
 2. condamnă vehement atacul simultan asupra prim-ministrului Xanana Gusmão, care din fericire a scăpat nevătămat și speră că guvernul timorez, împreună cu președintele și Parlamentul Timorului de Est, vor reuși să depășească aceste grave amenințări asupra stabilității țării și să coopereze pentru a asigura respectarea legii și a ordinii și funcționarea normală a instituțiilor democratice, în conformitate cu Constituția;
 3. îndeamnă toate părțile implicate din Timorul de Est să se abțină de la acte de violență și să se angajeze pe calea dialogului participând la procesul democratic în cadrul legal și constituțional, contribuind astfel la refacerea stabilității sociale și politice;
 4. își exprimă îngrijorarea față de mesajul de impunitate și nerespectare a statului de drept care se poate să fi reieșit din atitudinea ambiguă față de persoanele somate să compară în fața justiției a autorităților Timorului de Est, a UNMIT și a forțelor internaționale de securitate, în efortul de a promova reconcilierea națională;
 5. condamnă orice entitate din Timorul de Est care va încerca să profite de pe urma situației fragile care a survenit după atacurile de la 11 februarie 2008 și îndeamnă toate părțile să respecte organismele politice care s-au constituit în urma alegerilor prezidențiale și parlamentare din 2007 și să coopereze pe deplin cu acestea;
 6. solicită o anchetă detaliată în limitele cadrului constituțional și legal al Timorului de Est, cu cooperarea și sprijinul internațional necesar, menită să explice fiecare amănunt al aparentei tentative de lovitură de stat, precum și neputința sistemului de securitate al țării de a aduce în fața justiției pe autorii unor astfel de atacuri; salută deschiderea unei anchete comune de către ONU și poliția din Timorul de Est în legătură cu atacurile;

Joi, 21 februarie 2008

7. îndeamnă principalele forțe politice din Timorul de Est, atât cele de la putere cât și cele din opoziție, să se angajeze într-un efort transpartinic pentru a ajunge în regim de urgență la un acord național în privința aspectelor esențiale ale funcționării statului, cum ar fi rolul forțelor armate, poliția și consolidarea sistemului judiciar; oferă sprijin pentru orice efort în acest sens depus de partidele parlamentare din Timorul de Est;
8. reamintește că rolul comunității internaționale, îndeosebi al ONU și al Consiliului de Securitate al acestuia, este de o importanță vitală pentru procesul de consolidare a statului Timorul de Est, a independenței și a suveranității acestuia, precum și pentru întărirea democrației în această tânără națiune;
9. subliniază importanța atitudinii statelor din vecinătatea Timorului de Est pentru respectarea și încurajarea stabilității societății din această țară și consolidarea instituțiilor naționale democratice; apreciază atitudinea pozitivă adoptată de Indonezia după recunoașterea independenței Timorului de Est, precum și decizia Australiei și a altor entități de a ajuta;
10. solicită Consiliului și Comisiei să ceară insistent autorităților Timorului de Est și UNMIT să interzică, să desființeze și să dezarmeze orice grupări paramilitare, bande înarmate și civili înarmați și să expună, împreună cu ONU și guvernul Timorului de Est, în toate reuniunile oficiale și la cel mai înalt nivel, preocupările Uniunii Europene în legătură cu capacitatea sistemului de securitate și statul de drept;
11. invită instituțiile internaționale să ofere un sprijin mai larg pentru a răspunde nevoii Timorului de Est de a-și reforma sistemul de securitate fragil și politizat, factor esențial pentru funcționarea normală a unui stat democratic și sigur, printr-un amplu proces de consultare și o abordare sistematică și cuprinzătoare, în conformitate cu recomandările Rezoluției 1 704(2006) a Consiliului de Securitate al ONU și ale rapoartelor ulterioare ale ONU; invită guvernul Timorului de Est să acorde maximă prioritate acestei misiuni; îl invită, de asemenea, să profite de experiența Unității de sprijin al sectorului de securitate din cadrul ONU, în vederea organizării de consultări naționale privind reforma sectorului de securitate; invită Consiliul, Comisia și alți donatori internaționali să creeze un mecanism pentru ameliorarea coordonării asistenței acordate sectorului de securitate; solicită UNMIT să asigure Unității de sprijin al sectorului de securitate resursele și personalul necesar pentru a oferi asistență pentru procesul de consultare și pentru o analiză detaliată a situației;
12. recomandă respectarea cu promptitudine și executarea integrală a hotărârilor și ordinelor instanțelor de către autoritățile Timorului de Est, cu sprijinul, ori de câte ori este necesar, al forțelor internaționale aflate în țară;
13. solicită instituțiilor de stat ale Timorului de Est și UNMIT să promoveze statul de drept, să combată nesanționarea infracțiunilor și să asigure că standardele internaționale privind drepturile omului sunt respectate de toți, în special de poliție și forțele armate;
14. recunoaște o dată în plus nevoia Timorului de Est de a beneficia de sprijin politic, tehnic și financiar în edificarea infrastructurii și a structurilor administrative, esențială pentru reluarea punerii în aplicare a planului său de dezvoltare, precum și pentru revigorarea economiei Timorului de Est și crearea de locuri de muncă; solicită comunității internaționale să-și continue eforturile de atenuare a efectelor sărăciei în Timorul de Est și să ofere asistență pentru reconstruirea structurilor fizice și administrative necesare pentru dezvoltarea economică a acestuia;
15. solicită Uniunii Europene și comunității internaționale, și în special statelor vecine și țărilor membre ASEAN să mențină și să intensifice sprijinul necesar pentru consolidarea democrației și a culturii democratice în Timorul de Est, concentrându-se asupra culturii pluralismului, libertății de expresie și consolidării instituțiilor – și anume Parlamentul, Guvernul, puterea judecătorească, agențiile de securitate, de apărare și de aplicare a legii – și să contribuie la extinderea imediată a acoperirii mediatice la nivelul întregii țări, precum și la consolidarea sistemelor educativ și sanitar și a infrastructurii pentru locuințe, instalații sanitare și aprovizionarea cu apă;
16. solicită Comisiei să accelereze și să finalizeze instalarea unei delegații funcționale în Dili;

Joi, 21 februarie 2008

17. recomandă trimiterea unei delegații parlamentare ad-hoc în Timorul de Est pentru a reevalua situația politică, a exprima solidaritatea cu forțele și instituțiile democratice și a reitera oferta Parlamentului European de a acorda asistență în domeniul funcționării democratice a Parlamentului Timorului de Est;

18. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Președintelui, Guvernului și Parlamentului Timorului de Est, Înaltului Reprezentant pentru politica externă și de securitate comună al UE, guvernelor țărilor ACP, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Guvernelor Australiei și Indoneziei, Secretarului-General și Secretariatului ASEAN, Secretarului General al ONU, Reprezentantului special al Secretarului General al ONU pentru Timorul de Est și Consiliului de Securitate al ONU.

Belarus

P6_TA(2008)0071

Rezoluția Parlamentului European din 21 februarie 2008 privind Belarus

(2009/C 184 E/17)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind situația din Belarus, în special rezoluția sa din 6 aprilie 2006 asupra situației din Belarus după alegerile prezidențiale din 19 martie 2006 ⁽¹⁾,
- având în vedere declarația Comisiei din 21 noiembrie 2006 privind disponibilitatea Uniunii Europene de a reinnoi relațiile sale cu Belarus și cu poporul acestuia în cadrul Politicii Europene de Vecinătate (PEV),
- având în vedere faptul că Premiul Sakharov pentru libertatea de gândire a fost acordat în 14 decembrie 2004 Asociației Jurnaliștilor din Belarus și în 13 decembrie 2006 lui Aleksander Milinkevich,
- având în vedere articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât a condamnat în mod repetat eșecul alegerilor prezidențiale, parlamentare și locale din Belarus;
- B. întrucât a invitat Consiliul și Comisia să înainteze propuneri în vederea exercitării unei mai mari presiuni asupra regimului Lukashenko în cadrul organizațiilor internaționale și a solicitat să fie prezentat un pachet integral de sancțiuni specifice și cu destinație precisă, care să îi pedepsească aspru pe autorii actelor de opresiune, fără a spori suferințele cetățenilor din Belarus;
- C. întrucât a condamnat în special faptul că democrația locală – piatra de temelie a oricărei guvernări democratice și expresia voinței oamenilor de rând de a-și îndeplini speranțele și așteptările reale – este desconsiderată și neglijată în Belarus;
- D. întrucât presiunea politică și administrativă constantă exercitată asupra organizațiilor neguvernamentale din Belarus pune în pericol existența acestora și le subminează independența;
- E. întrucât în ianuarie 2008 au avut loc proteste ale oamenilor de afaceri din Minsk, iar liderii acestor demonstrații au fost deținuți și adesea bătuți;
- F. întrucât recent s-au înregistrat evoluții pozitive în ceea ce privește înființarea Delegației Comisiei la Minsk,

⁽¹⁾ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 304.

Joi, 21 februarie 2008

1. își manifestă regretul profund față de faptul că situația democrației, a drepturilor omului și a statului de drept nu dă semne de îmbunătățire în Belarus; subliniază că seria de arestări arbitrare ale unor membri ai societății civile și ale unor activiști ai opoziției, în special privarea temporară de libertate a lui Aleksander Milinkevich, precum și limitarea libertății mass-mediei independente, contrazic discursul recent al guvernului belarus privind dorința sa de a-și îmbunătăți relațiile cu Uniunea Europeană;
2. își exprimă regretul față de condamnarea jurnalistului Aliaksandr Zdvizhkov la trei ani de închisoare, considerând că sancțiunea este prea aspră și invită guvernul belarus să reconsidere decizia;
3. ia notă de eliberarea recentă a numeroși activiști ai opoziției democratice, în special liderii Mișcării Tineret a Frontului Popular Belarus și ai Frontului Tinerilor (Malady Front) și condamnă în același timp arestarea acestor activiști, care au fost deținuți 15 zile în închisoare și exmatriculați din universitate ca urmare a demonstrațiilor pașnice organizate la 16 ianuarie 2008 în Minsk pentru a comemora ziua solidarității cu activiștii din opoziția belarusă aflați în închisoare și cu familiile personalităților belaruse dispărute;
4. îndeamnă autoritățile belaruse să elibereze imediat și necondiționat ultimul deținut politic, Alyksandr Kazulin, și să înceteze orice act de intimidare sau de hărțuire, orice arestare cu țintă precisă și orice acțiuni de urmărire motivate politic la adresa activiștilor opoziției democratice și a societății civile din Belarus;
5. salută evoluțiile recente în ceea ce privește acordurile privind înființarea Delegației Comisiei la Minsk ca fiind un progres pozitiv pe calea reînnoirii dialogului cu Uniunea Europeană; încurajează Comisia să utilizeze pe deplin potențialul pe care îl are înființarea delegației;
6. reamintește că la 21 noiembrie 2006 Uniunea Europeană a declarat este dispusă să-și reînnoiască relațiile cu Belarus și cu poporul acestuia în cadrul (PEV) imediat ce guvernul belarus va demonstra că valorile democratice și drepturile fundamentale ale poporului belarus sunt respectate;
7. subliniază că, pentru a se angaja într-un dialog important cu UE, Belarus trebuie să pună în aplicare restul condițiilor stabilite în documentul neoficial intitulat „Ce ar putea oferi UE Republicii Belarus”, printre care se numără eliberarea tuturor deținuților politici, abolirea pedepsei cu moartea, garantarea libertății presei și a libertății de exprimare, independența sistemului judiciar și respectarea valorilor democratice și a drepturilor fundamentale ale poporului belarus;
8. condamnă faptul că Belarus este ultima țară din Europa care mai practică pedeapsa cu moartea, ceea ce contravine valorilor europene;
9. îndeamnă autoritățile belaruse să revoce Decretul nr. 70 din 8 februarie 2008, ale cărui dispoziții încalcă dreptul la educație al cetățenilor belaruși prin crearea unor bariere în calea admiterii în instituțiile de învățământ superior;
10. îndeamnă autoritățile din Belarus să pună în aplicare normele Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) cu ocazia organizării viitoarelor alegeri parlamentare, programate pentru 28 septembrie 2008; invită guvernul să permită accesul reprezentanților opoziției democratice în comisiile electorale locale, să permită înregistrarea tuturor candidaților parlamentari și a observatorilor acestora și să nu împiedice o misiune internațională, globală și completă, de observare a alegerilor;
11. invită Consiliul și Comisia să ia măsuri suplimentare pentru facilitarea și liberalizarea procedurilor de acordare a vizelor pentru cetățenii din Belarus, deoarece numai o asemenea acțiune poate contribui la realizarea principalului obiectiv al politicii UE în raport cu Belarus, adică facilitarea și intensificarea contactelor dintre popoare și democratizarea țării; le îndeamnă, în acest context, să ia în considerare posibilitățile de eliminare a taxelor de viză pentru cetățenii din Belarus care intră în spațiul Schengen, aceasta fiind singura modalitate de a împiedica izolarea din ce în ce mai pronunțată a Belarusului și a cetățenilor săi;

Joi, 21 februarie 2008

12. invită statele membre din spațiul Schengen să folosească toate instrumentele care le stau la dispoziție (taxe de viză naționale) pentru a facilita mișcarea cetățenilor din Belarus pe teritoriul fiecărui stat membru;
13. invită Consiliul și Comisia, precum și comunitatea internațională, în ansamblul ei, să ofere mai mult sprijin societății civile din Belarus și, mai ales, să crească ajutoarele financiare acordate organizațiilor mass-media independente, organizațiilor neguvernamentale și studenților din Belarus care studiază în străinătate; salută sprijinul financiar acordat de Comisie Universității Europene de Științe Umaniste din Vilnius (Lituania); invită Consiliul și Comisia să ia în considerare acordarea unui sprijin financiar proiectului existent care urmărește înființarea unui canal de televiziune independent în Belarus, Belsat;
14. își exprimă solidaritatea cu opoziția democratică unită din Belarus și cu liderul respectivei mișcări, Alexander Milinkevici, precum și cu toți cetățenii din Belarus care luptă pentru o țară independentă, deschisă și democratică, având la bază statul de drept; încurajează liderii opoziției să dea dovadă de unitate și fermitate în cadrul viitoarelor alegeri parlamentare;
15. deplânge decizia autorităților din Belarus de a refuza în repetate rânduri, pe parcursul ultimilor doi ani, acordarea vizelor pentru deputații în Parlamentul European și pentru parlamentarii naționali; invită autoritățile din Belarus să nu continue să împiedice Delegația Parlamentului European pentru relațiile cu Belarus să viziteze țara, să facă observații directe și să culeagă informații la fața locului în Belarus;
16. condamnă restricțiile impuse de autoritățile din Belarus clericilor străini cu scopul de a limita accesul acestora în țară pentru a participa la activitățile organizațiilor religioase și invită autoritățile din Belarus să elimine aceste restricții;
17. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, parlamentelor și guvernelor statelor membre, Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, Adunărilor Parlamentare ale OSCE și Consiliului Europei, precum și autorităților din Belarus.

Kivu de Nord

P6_TA(2008)0072

Rezoluția Parlamentului European din 21 februarie 2008 privind Kivu de Nord

(2009/C 184 E/18)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 17 ianuarie 2008 privind situația din Republica Democratică Congo și violul – crimă de război ⁽¹⁾, precum și rezoluțiile sale precedente privind încălcările drepturilor omului din Republica Democratică Congo (RDC),
- având în vedere rezoluția Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE din 22 noiembrie 2007 privind situația din Republica Democratică Congo, în special în partea de est a țării, și impactul acesteia asupra regiunii,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 noiembrie 2007 privind răspunsul UE la situații de fragilitate în țările în curs de dezvoltare ⁽²⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei prezentată Consiliului, Parlamentului European, Comitetului Social și Economic European și Comitetului Regiunilor intitulată „Către un răspuns al UE la situațiile de fragilitate – intervenția în medii dificile pentru dezvoltare durabilă, stabilitate și pace” (COM(2007)0643) și documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei (SEC(2007)1417),

⁽¹⁾ Texte adoptate la data respectivă., P6_TA(2008)0022.

⁽²⁾ Texte adoptate la data respectivă, P6_TA(2007)0540.

Joi, 21 februarie 2008

- având în vedere Rezoluția 60/1 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite din 24 octombrie 2005 privind rezultatele reuniunii mondiale la nivel înalt din 2005, în special punctele 138-140 din aceasta privind responsabilitatea de a proteja populațiile,
- având în vedere articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât conflictul care afectează RDC s-a soldat cu pierderea a cinci milioane patru sute de mii de vieți din 1998 și este în continuare cauza – directă sau indirectă – a pierderii a 1 500 de vieți în fiecare zi;
- B. întrucât luptele dintre armata congoleză, rebelii generalului deposedat de putere Laurent Nkunda și combatanții Forțelor Democratice pentru Eliberarea Rwandei (FDER, sau cunoscute ca și Interhamwes) mențin de luni bune populațiile civile din regiunea Kivu de Nord într-o situație de puternică tensiune și primejdie imensă;
- C. întrucât în ultimele 18 luni atât trupele rebele ale lui Laurent Nkunda, cât și luptătorii FDER și chiar armata congoleză au comis, în partea de est a RDC, masacre, violuri de fetițe mici, mame și bunici, recrutarea forțată de civili și de copii soldați, precum și multe alte abuzuri și încălcări grave ale drepturilor omului;
- D. întrucât mandatul MONUC (Misiunea Organizației Națiunilor Unite în Republica Democrată Congo) intră sub incidența Capitolului VII din Carta ONU, fapt ce-l abilitază să folosească toate mijloacele necesare pentru a descuraja orice tentativă de aplicare a forței, care ar amenința procesul politic, de către orice grup armat, străin sau congolez, în special de către fosta FAR (Forțele Armate din Rwanda) și luptătorii Interhamwes, și pentru a asigura protecția civililor amenințați de acte iminente de violență fizică;
- E. întrucât la 25 ianuarie 2008 Reprezentantul Secretarului General al ONU în RDC a anunțat trimiterea de observatori responsabili cu supravegherea armistițiului în toate teritoriile ocupate, până în acel moment, de grupuri armate, precum și întărirea cu efective militare și civile a biroului de la Goma al MONUC;
- F. întrucât la 23 ianuarie 2008, la încheierea conferinței de la Goma pentru pace, securitate și dezvoltare s-au făcut promisiuni de demobilizare treptată și a fost încheiat un angajament de armistițiu, care prevede încetarea focului de către toate părțile beligerante, dezarmarea tuturor forțelor neguvernamentale, întoarcerea și reinstalarea tuturor persoanelor strămutate în partea de est a RDC, precum și înființarea unui mecanism temporar de supraveghere a armistițiului;
- G. întrucât detaliile practice ale demobilizării respective urmează a fi precizate în cadrul comisiei tehnice mixte Pace și securitate organizate sub copreședinția guvernului RDC și a facilitării internaționale a acestui angajament;
- H. întrucât FDER, ai cărei membri s-au refugiat în regiune, este implicată în lupte;
- I. întrucât armata congoleză nu dispune de efectivele umane, mijloacele tehnice sau financiare necesare pentru a-și îndeplini misiunea în Kivu de Nord, anume acesta fiind principalul motiv din care aceasta reprezintă o amenințare la adresa populației în loc să se afle în serviciul populației și al păcii;
- J. întrucât este indispensabilă găsirea unei soluții politice pentru criza din Kivu de Nord, care să permită consolidarea păcii și democrației, promovarea stabilității și dezvoltării pentru bunăstarea tuturor populațiilor din regiunea Marilor Lacuri;
- K. întrucât ministrul de externe congolez Mbusa Nyamwisi și ministrul de externe rwandez Charles Murigande au avut o reuniune la Kinshasa la 3 septembrie 2007 în cadrul procesului de soluționare a conflictului din Kivu de Nord;
- L. întrucât la 28-30 ianuarie 2008 la Beni a avut loc o reuniune sub copreședinția miniștrilor apărării al RDC, Chikez Diemu, și al Ugandei, Crispus Kiyonga;

Joi, 21 februarie 2008

- M. întrucât conflictul din RDC a provocat, de asemenea, strămutarea, începând cu sfârșitul anului 2006, a aproape 400 000 de persoane, iar provincia Kivu de Nord însumează în prezent 800 000 de persoane strămutate;
- N. întrucât războiul civil în desfășurare de trei ani se caracterizează prin jaful sistematic al bogățiilor țării, de care se fac responsabili aliații și inamicii guvernului congolez;
- O. întrucât îmbunătățirea semnificativă a situației sănătății și reducerea ratei mortalității în RDC, în general, și în Kivu de Nord, în special, vor necesita ani de angajament susținut și o investiție financiară substanțială, atât din partea guvernului congolez, cât și din partea comunității internaționale;
- P. întrucât, la 3 februarie 2008, un seism cu magnitudinea 6 pe scara Richter a afectat regiunea Marilor Lacuri și, în special, orașele Bukavu și Goma, precum și împrejurimile acestora, deja grav afectate de conflicte, soldându-se cu morți, răniți, precum și cu importante pagube materiale;
- Q. întrucât, în urma ostilităților de la sfârșitul anului 2007, mai multe organizații umanitare au fost nevoite să își înceteze activitatea, iar centrele de sănătate nu mai sunt aprovizionate sau au fost chiar părăsite de personalul de îngrijire;
- R. întrucât organizația Mediciei Fără Frontiere (MFF) constată că, în Kivu de Nord, populațiile locale și strămutate devin din ce în ce mai vulnerabile, iar continuarea conflictelor împiedică accesul misiunilor umanitare în anumite zone care au totuși nevoie de ajutor alimentară și medical urgent;
- S. întrucât malnutriția este o altă formă a extremei vulnerabilități a populațiilor la ora actuală în Kivu de Nord, iar datele pe care le furnizează programele de asistență medicală ale MFF oferă o imagine alarmantă a amplitudinii malnutriției în Kivu de Nord, creând temeri din partea familiilor, legate de imposibilitatea ca ajutoarele să le parvină,
1. se declară profund revoltat de masacrele și crimele împotriva umanității comise de prea mulți ani în Kivu de Nord și solicită tuturor autorităților competente, naționale și internaționale, să continue să îi urmărească în justiție și să îi judece sistematic pe autorii acestora, oricare ar fi ei; solicită Consiliului de securitate al ONU să ia de urgență toate măsurile necesare prin care să se împiedice orice atac împotriva populațiilor civile în Kivu de Nord;
 2. constată că, în ciuda mandatului său extins, MONUC nu a dispus de mijloace suficiente care să îi permită să împiedice aceste masacre, violuri, jafuri, recrutarea forțată a civililor și copiii soldați sau numeroasele alte abuzuri și încălcări ale drepturilor omului, și solicită, prin urmare, Consiliului și Comisiei să garanteze că recenta consolidare a MONUC va conduce la îmbunătățirea semnificativă a siguranței populațiilor din Kivu de Nord, iar, în caz contrar, să pledeze pe lângă Consiliul de securitate al ONU în favoarea MONUC, care să fie în măsură să își îndeplinească misiunea, începând cu protecția efectivă și durabilă a populațiilor civile din regiune;
 3. solicită netolerarea violențelor sexuale împotriva fetelor și femeilor, care sunt utilizate ca armă de război, și solicită aplicarea unor sancțiuni penale severe autorilor acestor infracțiuni; reamintește importanța accesului la servicii de sănătate reproductivă în situațiile de conflict și în taberele de refugiați;
 4. salută, având în vedere necesitatea de a găsi o soluție politică pentru conflictul care afectează estul RDC, organizarea conferinței pentru pace de la Goma; subliniază totuși, în plus absența notabilă a reprezentanților miliției Interhamwes (FDLR), caracterul fragil al promisiunilor vizând demobilizarea și al angajamentului de armistițiu de la 23 ianuarie 2008, încheiat la sfârșitul acestei conferințe, și continuă, prin urmare, să îi încurajeze pe toți participanții la acest conflict să depună fără întrerupere eforturi în direcția păcii și să înceteze să încalce drepturile omului și dreptul internațional umanitar, precum și să pună capăt oricărui atac îndreptat împotriva civililor și să permită organizațiilor umanitare să acorde ajutor populației civile;
 5. reamintește că detaliile practice ale acestei demobilizări rămân de precizat în cadrul comisiei tehnice mixte Pace și securitate sub copreședinția guvernului RDC și a facilității internaționale pentru acest angajament, și solicită, prin urmare, ca această comisie să fie constituită cât mai rapid cu putință, în vederea finalizării aspectelor privind demobilizarea;

Joi, 21 februarie 2008

6. salută reuniunea care a avut loc în septembrie 2007 între miniștrii de afaceri externe congolez și rwandez și solicită autorităților rwandeze să se implice în mod concret în diferitele tentative de soluționare a conflictului în Kivu de Nord, îndeosebi în termeni de urmărire judiciară, dezarmare, demobilizare și reparare a membrilor miliției Interhamwes prezenți în Kivu de Nord;
 7. solicită Consiliului și Comisiei Europene să deblocheze fonduri de urgență, dată fiind gravitatea extremă a situației umanitare căreia trebuie să îi facă față populațiile din Kivu de Nord, nu numai din cauza conflictelor care continuă să afecteze această regiune, dar și a seismului din 3 februarie 2008, și să garanteze că organizațiile umanitare își pot îndeplini misiunea în cele mai bune condiții posibile;
 8. solicită Consiliului și Comisiei Europene să pună în aplicare, încă din momentul de față, programe de asistență medicală de mare anvergură în favoarea populațiilor civile din estul RDC, atât în perspectiva satisfacerii nevoilor imediate ale populației, cât și în perspectiva unei reconstrucții a regiunii a cărei anticipare este de dorit;
 9. solicită instituirea efectivă a unor mecanisme de control, de tipul Procesului Kimberley, în materie de certificare de origine a resurselor naturale importate pe piața UE;
 10. solicită Consiliului, precum și fiecărui stat membru, să acorde un ajutor specific populațiilor din estul RDC;
 11. încredințează misiunii Uniunii Europene în Kivu de Nord, prevăzută pentru martie 2008, sarcina de a-i raporta în acest sens;
 12. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, instituțiilor Uniunii Africane, Înaltului Reprezentant pentru PESC, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, Consiliului de securitate al Organizației Națiunilor Unite, Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru drepturile omului, Președintelui, parlamentului și guvernului Republicii Democratice Congo, Președintelui, parlamentului și guvernului Republicii Rwanda.
-

Marți, 19 februarie 2008

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚII ȘI ORGANE ALE UNIUNII EUROPENE

PARLAMENTUL EUROPEAN

Cerere de apărare a imunității parlamentare a lui Claudio Fava

P6_TA(2008)0047

Decizia Parlamentului European din 19 februarie 2008 privind cererea de apărare a imunității și privilegiilor lui Claudio Fava (2007/2155(IMM))

(2009/C 184 E/19)

Parlamentul European,

- având în vedere cererea lui Claudio Fava pentru apărarea propriei imunități în cadrul acțiunii civile intentate împotriva sa la Tribunalul civil Marsala, la 29 mai 2007, comunicată în ședință plenară la 6 iunie 2007,
- în urma audierii lui Claudio Fava, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul de procedură,
- având în vedere articolele 9 și 10 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene din 8 aprilie 1965, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor în Parlamentul European prin sufragiu universal direct,
- având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Comunităților Europene din 12 mai 1964 și din 10 iulie 1986 ⁽¹⁾,
- având în vedere articolul 6 alineatul (3) și articolul 7 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0007/2008),

1. hotărăște să apere imunitatea și privilegiile lui Claudio Fava;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite imediat prezenta decizie, precum și raportul comisiei competente, autorităților în cauză ale Republicii Italiene.

⁽¹⁾ Cauza 101/63, *Wagner/Fohrmann și Krier*, Rec. 1964, p. 383, și Cauza 149/85, *Wybot/Faure și alții*, Rec. 1986, p. 2391.

Marți, 19 februarie 2008

Cerere de apărare a imunității parlamentare a lui Witold Tomczak

P6_TA(2008)0048

Decizia Parlamentului European din 19 februarie 2008 privind cererea de apărare a imunității și privilegiilor lui Witold Tomczak (2007/2130(IMM))

(2009/C 184 E/20)

Parlamentul European,

- având în vedere cererea lui Witold Tomczak pentru apărarea imunității sale în cadrul unei proceduri penale pe rolul Tribunalului din districtul Ostrów Wielkopolski, Polonia, datată 21 mai 2007 și comunicată în ședință plenară la 24 mai 2007,
 - în urma audierii lui Witold Tomczak la 4 octombrie 2007, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere articolele 8, 9 și 10 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene din 8 aprilie 1965, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct,
 - având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Comunităților Europene din 12 mai 1964 și din 10 iulie 1986 ⁽¹⁾
 - având în vedere articolul 105 din Constituția Poloniei,
 - având în vedere articolul 6 alineatul (3) și articolul 7 din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0008/2008),
- A. întrucât Witold Tomczak a fost ales în Sejm (camera inferioară a Parlamentului polonez) la 21 septembrie 1997 și la 23 septembrie 2001; întrucât, după semnarea Tratatului de aderare la 16 aprilie 2003, Witold Tomczak a devenit observator în Parlamentul European; întrucât a fost deputat în Parlamentul European de la 1 mai 2004 până la 19 iulie 2004; întrucât a fost ales în Parlamentul European la 13 iunie 2004 și mandatul său în Parlamentul polonez s-a încheiat la 16 iunie 2004;
- B. întrucât Witold Tomczak este acuzat că a insultat doi ofițeri de poliție aflați în exercițiul funcției în Ostrów Wielkopolski, la 26 iunie 1999, încălcând prevederile articolului 226 alineatul (1) din Codul Penal al Poloniei; întrucât, după ce Witold Tomczak nu s-a prezentat la mai multe înfățișări, Tribunalul districtului Ostrów Wielkopolski a hotărât, la 10 ianuarie 2005, judecarea cauzei în lipsă, în temeiul articolului 377 alineatul (3) din Codul de procedură penală al Poloniei;
- C. întrucât, în conformitate cu articolul 9 din Legea privind alegerile pentru Parlamentul European din 23 ianuarie 2004: „Poate participa la alegerile pentru Parlamentul European organizate în Republica Polonia orice persoană care [...] nu a fost condamnată pentru o infracțiune săvârșită cu intenție și inculpată prin acțiune penală...”; întrucât articolul 142 alineatul (1) primul paragraf din legea respectivă prevede faptul că „Decăderea din dreptul de a deține un mandat în Parlamentul European este rezultatul decăderii din dreptul de a fi ales”; întrucât Legea din 12 aprilie 2001 privind alegerile în Sejm și în Senatul Republicii Polonia (Parlamentul polonez) nu include o astfel de dispoziție;

(1) Cauza 101/63, *Wagner/Fohrmann și Krier*, Rec. 1964, p. 383, și cauza 149/85, *Wybot/Faure și alții*, Rec. 1986, p. 2391.

Marți, 19 februarie 2008

- D. întrucât Witold Tomczak a cerut anterior (la 29 aprilie 2005) Parlamentului să îi apere imunitatea în această procedură penală; întrucât Parlamentul a hotărât în ședința plenară din 4 aprilie 2006 să nu apere imunitatea acestuia, deși dl Tomczak trimisese înaintea ședinței plenare o scrisoare prin care se angaja să-și retragă cererea de apărare a imunității;
 - E. întrucât Witold Tomczak afirmă că președintele completului de judecată nu este obiectiv și că judecarea procesului în lipsă încalcă principiul prezumției de nevinovăție;
 - F. întrucât Witold Tomczak reproșează Tribunalului districtului că nu îi acordă acces la dosarul cauzei și afirmă că, deoarece a încercat să conteste legalitatea acțiunilor poliției și procuraturii locale, procedura penală împotriva sa este pătinitoare;
 - G. întrucât, pe baza informațiilor obținute, Witold Tomczak nu este apărat prin imunitate parlamentară pentru niciuna dintre solicitările aduse la cunoștința Parlamentului European,
1. hotărăște să nu apere imunitatea și privilegiile lui Witold Tomczak.
-

Marți, 19 februarie 2008

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

Protocol la Acordul euro-mediteranean CE – Israel pentru a ține seama de aderarea Bulgariei și a României la UE ***

P6_TA(2008)0036

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea unui protocol la Acordul euro-mediteranean între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și statul Israel, pe de altă parte, pentru a ține seama de aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană (15061/2007 – COM(2007)0464-C6-0445/2007 – 2007/0165(AVC))

(2009/C 184 E/21)

(Procedura de aviz conform)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de decizie a Consiliului (COM(2007)0464),
- având în vedere textul Consiliului (15061/2007),
- având în vedere cererea de aviz conform prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 300 alineatul (3) al doilea paragraf, coroborat cu articolul 310 și articolul 300 alineatul (2) primul paragraf a doua teză din Tratatul CE (C6-0445/2007),
- având în vedere articolul 75, articolul 83 alineatul (7) și articolul 43 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere recomandarea Comisiei pentru afaceri externe (A6-0025/2008),

1. își dă avizul conform cu privire la încheierea protocolului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Statului Israel.
-

Marți, 19 februarie 2008

Protocol la Acordul euro-mediteranean CE – Egipt pentru a ține seama de aderarea Bulgariei și a României la UE ***

P6_TA(2008)0037

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea unui protocol la Acordul euromediteranean între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Arabă Egipt, pe de altă parte, pentru a ține seama de aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană (13199/2007 – COM(2007)0487 – C6-0438/2007 – 2007/0180(AVC))

(2009/C 184 E/22)

(Procedura de aviz conform)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de decizie a Consiliului (COM(2007)0487),
- având în vedere documentul Consiliului (13199/2007),
- având în vedere cererea de aviz conform prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 300 alineatul (3) al doilea paragraf, coroborat cu articolul 310 și articolul 300 alineatul (2) primul paragraf a doua teză din Tratatul CE (C6-0438/2007),
- având în vedere articolul 75, articolul 83 alineatul (7) și articolul 43 alineatul (1) din Regulamentul de procedură,
- având în vedere recomandarea Comisiei pentru afaceri externe (A6-0026/2008),

1. își dă avizul conform cu privire la încheierea protocolului;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Republicii Arabe Egipt.

Expunerea lucrătorilor la riscuri generate de agenții fizici (câmpuri electromagnetice) *I**

P6_TA(2008)0038

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2004/40/CE privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscuri generate de agenții fizici (câmpuri electromagnetice) (a optsprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE) (COM(2007)0669 – C6-0394/2007 – 2007/0230(COD))

(2009/C 184 E/23)

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2007)0669),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 137 alineatul (2) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0394/2007),

Marți, 19 februarie 2008

- având în vedere articolul 51 și articolul 43 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A6-0012/2008),

1. aprobă propunerea Comisiei;
2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

Instalarea de echipamente de iluminare și semnalizare luminoasă pe tractoarele agricole sau forestiere pe roți (versiune codificată) *I**

P6_TA(2008)0039

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind instalarea de echipamente de iluminare și semnalizare luminoasă pe tractoarele agricole sau forestiere pe roți (versiune codificată) (COM(2007)0192 – C6-0108/2007 – 2007/0066(COD))

(2009/C 184 E/24)

(Procedura de codecizie – codificare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2007)0192),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 95 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0108/2007),
- având în vedere Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽¹⁾,
- având în vedere articolele 80 și 51 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0022/2008),

1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată în urma recomandărilor grupului de lucru consultativ format din serviciile juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

Marți, 19 februarie 2008

Plăcuțele și inscripționările regulamentare ale autovehiculelor și ale remorcilor (versiune codificată) *I**

P6_TA(2008)0040

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind plăcuțele și inscripționările regulamentare ale autovehiculelor și ale remorcilor, precum și amplasamentul și modul de aplicare a acestora (versiune codificată) (COM(2007)0344 – C6-0193/2007 – 2007/0119(COD))

(2009/C 184 E/25)

(Procedura de codecizie – codificare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2007)0344),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 95 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0193/2007),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind o metodă de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolele 80 și 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0016/2008),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată în urma recomandărilor grupului de lucru consultativ, format din serviciile juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

Dispozitive de iluminare a plăcuțelor de înmatriculare spate ale vehiculelor cu motor și ale remorcilor acestora (versiune codificată) *I**

P6_TA(2008)0041

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind dispozitivele de iluminare a plăcuței de înmatriculare spate a autovehiculelor și a remorcilor acestora (versiune codificată) (COM(2007)0451 – C6-0252/2007 – 2007/0162(COD))

(2009/C 184 E/26)

(Procedura de codecizie – codificare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2007)0451),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 95 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0252/2007),

Marți, 19 februarie 2008

- având în vedere Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind o metodă de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽¹⁾,
- având în vedere articolele 80 și 51 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0017/2008),

1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată în urma recomandărilor grupului de lucru consultativ, format din serviciile juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

Eliminarea paraziților radioelectrici produși de tractoarele agricole sau forestiere (versiune codificată) *I**

P6_TA(2008)0042

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind suprimarea paraziților radioelectrici produși de tractoarele agricole sau forestiere (compatibilitate electromagnetică) (versiune codificată) (COM(2007)0462 – C6-0256/2007 – 2007/0166(COD))

(2009/C 184 E/27)

(Procedura de codecizie – codificare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2007)0462),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 95 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0256/2007),
- având în vedere Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 – Metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽¹⁾,
- având în vedere articolele 80 și 51 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0018/2008),

1. aprobă propunerea Comisiei, astfel cum a fost modificată în urma recomandărilor grupului de lucru consultativ format din serviciile juridice ale Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

Marți, 19 februarie 2008

Nivelul sonor al tractoarelor agricole sau forestiere pe roți (versiune codificată) *I**

P6_TA(2008)0043

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind nivelul sonor perceput de conducătorii de tractoare agricole sau forestiere pe roți (versiune codificată) (COM(2007)0588 – C6-0344/2007 – 2007/0205(COD))

(2009/C 184 E/28)

(Procedura de codecizie – codificare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2007)0588),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 95 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0344/2007),
- având în vedere Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind o metodă de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽¹⁾,
- având în vedere articolele 80 și 51 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0019/2008),

1. aprobă propunerea Comisiei, astfel cum a fost modificată în urma recomandărilor grupului de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

Agenția Europeană de Mediu și Rețeaua europeană de informare și observare pentru mediu (versiune codificată) *I**

P6_TA(2008)0044

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind crearea Agenției Europene de Mediu și a Rețelei europene de informare și observare pentru mediu (versiune codificată) (COM(2007)0667 – C6-0397/2007 – 2007/0235(COD))

(2009/C 184 E/29)

(Procedura de codecizie – codificare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2007)0667),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 175 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0397/2007),

Marți, 19 februarie 2008

- având în vedere Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽¹⁾,
- având în vedere articolele 80 și 51 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0020/2008),

1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată în urma recomandărilor grupului consultativ de lucru format din serviciile juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

Accizele aplicate tutunului prelucrat (versiune codificată) *

P6_TA(2008)0045

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat (versiune codificată) (COM(2007)0587 – C6-0392/2007 – 2007/0206(CNS))

(2009/C 184 E/30)

(Procedura de consultare – codificare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2007)0587),
- având în vedere articolul 93 din Tratatul CE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C6-0392/2007),
- având în vedere Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind o metodă de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽¹⁾,
- având în vedere articolele 80 și 51 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0021/2008),

1. aprobă propunerea Comisiei, astfel cum a fost modificată în urma recomandărilor grupului consultativ de lucru format din serviciile juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

Marți, 19 februarie 2008

Acordul CE – Elveția privind programul comunitar MEDIA 2007 *

P6_TA(2008)0046

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind semnarea unui Acord între Comunitate și Confederația Elvețiană în domeniul audiovizualului, de stabilire a termenilor și condițiilor de participare a Confederației Elvețiene la programul comunitar MEDIA 2007, precum și semnarea unui Act final (COM(2007)0477 – C6-0328/2007 – 2007/0171(CNS))

(2009/C 184 E/31)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de decizie a Consiliului (COM(2007)0477),
- având în vedere articolul 150 alineatul (4) și articolul 157 alineatul (3), coroborate cu articolul 300 alineatul (2) prima teză din tratatul CE,
- având în vedere articolul 300 alineatul (3) primul paragraf din Tratatul CE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C6-0328/2007),
- având în vedere articolul 51 și articolul 83 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru cultură și educație (A6-0512/2007),

1. aprobă încheierea acordului;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Confederației Elvețiene.

Codul Vamal Comunitar ***II

P6_TA(2008)0049

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la poziția comună a Consiliului în vederea adoptării Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat) (11272/6/2007 – C6-0354/2007 – 2005/0246(COD))

(2009/C 184 E/32)

(Procedura de codecizie: a doua lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția comună a Consiliului (11272/6/2007 – C6-0354/2007) ⁽¹⁾,
- având în vedere poziția sa în prima lectură ⁽²⁾ referitoare la propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2005)0608),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) din Tratatul CE,
- având în vedere articolul 67 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A6-0011/2008),

⁽¹⁾ JO C 298 E, 11.12.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO C 317 E, 23.12.2006, p. 82.

Marți, 19 februarie 2008

1. aprobă poziția comună;
2. constată că actul este adoptat în conformitate cu poziția comună;
3. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 254 alineatul (1) din Tratatul CE;
4. încredințează Secretarului General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, de comun acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene;
5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

Asistență reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol *I**

P6_TA(2008)0050

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 515/97 al Consiliului privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol (COM(2006)0866 – C6-0033/2007 – 2006/0290(COD))

(2009/C 184 E/33)

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2006)0866),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2), articolul 135 și articolul 280 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0033/2007),
- având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizul Comisiei pentru comerț internațional (A6-0488/2007),

1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

P6_TC1-COD(2006)0290

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 19 februarie 2008 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 515/97 al Consiliului privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului în prima lectură corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (CE) nr. .../2008.)

Miercuri, 20 februarie 2008

Recensământul populației și al locuințelor ***I

P6_TA(2008)0056

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 20 februarie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind recensământul populației și al locuințelor (COM(2007)0069 – C6-0078/2007 – 2007/0032(COD))

(2009/C 184 E/34)

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2007)0069),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 285 alineatul (1) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0078/2007),
- având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și avizul Comisiei pentru dezvoltare regională (A6-0471/2007),

1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

P6_TC1-COD(2007)0032

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 20 februarie 2008 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind recensământul populației și al locuințelor

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului în primă lectură corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (CE) nr. .../2008.)

Joi, 21 februarie 2008

Accreditarea și supravegherea pieței în ceea ce privește comercializarea produselor *I**

P6_TA(2008)0061

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 21 februarie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a cerințelor de acreditare și supraveghere a pieței privind comercializarea produselor (COM(2007)0037 – C6-0068/2007 – 2007/0029(COD))

(2009/C 184 E/35)

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2007)0037),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolele 95 și 133 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0068/2007),
- având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizul Comisiei pentru comerț internațional, precum și cel al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și al Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A6-0491/2007),

1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

P6_TC1-COD(2007)0029**Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 21 februarie 2008 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93***(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului în primă lectură corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (CE) nr. .../2008)*

Cadru comun pentru comercializarea produselor *I**

P6_TA(2008)0062

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 21 februarie 2008 privind propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind un cadru comun pentru comercializarea produselor (COM(2007)0053 – C6-0067/2007 – 2007/0030(COD))

(2009/C 184 E/36)

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2007)0053),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 95 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0067/2007),

Joi, 21 februarie 2008

- având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizul Comisiei pentru comerț internațional, avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și avizul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0490/2007),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

P6_TC1-COD(2007)0030

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 21 februarie 2008 în vederea adoptării Deciziei nr. ... /2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind un cadru comun pentru comercializarea produselor, și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului în primă lectură corespunde cu actul legislativ final, Decizia nr. .../2008/CE)

Aplicarea reglementărilor tehnice naționale în cazul produselor comercializate în mod legal într-un alt stat membru *I**

P6_TA(2008)0063

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 21 februarie 2008 privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor proceduri de aplicare a anumitor reguli tehnice naționale pentru produsele comercializate în mod legal într-un alt stat membru și de abrogare a Deciziei 3052/95/CE (COM(2007)0036 – C6-0065/2007 – 2007/0028(COD))

(2009/C 184 E/37)

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2007)0036),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolele 37 și 95 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0065/2007),
 - având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie precum și cel al Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0489/2007),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

Joi, 21 februarie 2008

P6_TC1-COD(2007)0028

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 21 februarie 2008 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor proceduri de aplicare a anumitor *norme tehnice naționale* pentru produsele comercializate în mod legal în alt stat membru și de abrogare a Deciziei nr. 3052/95/CE

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului în prima lectură corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (CE) nr. .../2008.)

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
(2009/C 184 E/17)	Belarus Rezoluția Parlamentului European din 21 februarie 2008 privind Belarus	104
(2009/C 184 E/18)	Kivu de Nord Rezoluția Parlamentului European din 21 februarie 2008 privind Kivu de Nord	106

II *Comunicări*

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚII ȘI ORGANE ALE UNIUNII EUROPENE

Parlamentul European

Mar i, 19 februarie 2008

(2009/C 184 E/19)	Cerere de apărare a imunității parlamentare a lui Claudio Fava Decizia Parlamentului European din 19 februarie 2008 privind cererea de apărare a imunității și privilegiilor lui Claudio Fava (2007/2155(IMM))	110
(2009/C 184 E/20)	Cerere de apărare a imunității parlamentare a lui Witold Tomczak Decizia Parlamentului European din 19 februarie 2008 privind cererea de apărare a imunității și privilegiilor lui Witold Tomczak (2007/2130(IMM))	111

III *Acte pregătitoare*

Parlamentul European

Mar i, 19 februarie 2008

(2009/C 184 E/21)	Protocol la Acordul euro-mediteranean CE — Israel pentru a ține seama de aderarea Bulgariei și a României la UE *** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea unui protocol la Acordul euro-mediteranean între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și statul Israel, pe de altă parte, pentru a ține seama de aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană (15061/2007 — COM(2007)0464-C6-0445/2007 — 2007/0165(AVC))	113
(2009/C 184 E/22)	Protocol la Acordul euro-mediteranean CE — Egipt pentru a ține seama de aderarea Bulgariei și a României la UE *** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea unui protocol la Acordul euromediteranean între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Arabă Egipt, pe de altă parte, pentru a ține seama de aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană (13199/2007 — COM(2007)0487 — C6-0438/2007 — 2007/0180(AVC))	114
(2009/C 184 E/23)	Expunerea lucrătorilor la riscuri generate de agenții fizici (câmpuri electromagnetice) ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2004/40/CE privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscuri generate de agenții fizici (câmpuri electromagnetice) (a optprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE) (COM(2007)0669 — C6-0394/2007 — 2007/0230(COD))	114

(2009/C 184 E/24)	<p>Instalarea de echipamente de iluminare și semnalizare luminoasă pe tractoarele agricole sau forestiere pe roți (versiune codificată) ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind instalarea de echipamente de iluminare și semnalizare luminoasă pe tractoarele agricole sau forestiere pe roți (versiune codificată) (COM(2007)0192 — C6-0108/2007 — 2007/0066(COD))</p>	115
(2009/C 184 E/25)	<p>Plăcuțele și inscripționările regulamentare ale autovehiculelor și ale remorcilor (versiune codificată) ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind plăcuțele și inscripționările regulamentare ale autovehiculelor și ale remorcilor, precum și amplasamentul și modul de aplicare a acestora (versiune codificată) (COM(2007)0344 — C6-0193/2007 — 2007/0119(COD))</p>	116
(2009/C 184 E/26)	<p>Dispozitive de iluminare a plăcuțelor de înmatriculare spate ale vehiculelor cu motor și ale remorcilor acestora (versiune codificată) ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind dispozitivele de iluminare a plăcuței de înmatriculare spate a autovehiculelor și a remorcilor acestora (versiune codificată) (COM(2007)0451 — C6-0252/2007 — 2007/0162(COD))</p>	116
(2009/C 184 E/27)	<p>Eliminarea paraziților radioelectrici produși de tractoarele agricole sau forestiere (versiune codificată) ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind suprimarea paraziților radioelectrici produși de tractoarele agricole sau forestiere (compatibilitate electromagnetică) (versiune codificată) (COM(2007)0462 — C6-0256/2007 — 2007/0166(COD))</p>	117
(2009/C 184 E/28)	<p>Nivelul sonor al tractoarelor agricole sau forestiere pe roți (versiune codificată) ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind nivelul sonor perceput de conducătorii de tractoare agricole sau forestiere pe roți (versiune codificată) (COM(2007)0588 — C6-0344/2007 — 2007/0205(COD))</p>	118
(2009/C 184 E/29)	<p>Agenția Europeană de Mediu și Rețeaua europeană de informare și observare pentru mediu (versiune codificată) ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind crearea Agenției Europene de Mediu și a Rețelei europene de informare și observare pentru mediu (versiune codificată) (COM(2007)0667 — C6-0397/2007 — 2007/0235(COD))</p>	118
(2009/C 184 E/30)	<p>Accizele aplicate tutunului prelucrat (versiune codificată) *</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat (versiune codificată) (COM(2007)0587 — C6-0392/2007 — 2007/0206(CNS))</p>	119
(2009/C 184 E/31)	<p>Acordul CE — Elveția privind programul comunitar MEDIA 2007 *</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind semnarea unui Acord între Comunitate și Confederația Elvețiană în domeniul audiovizualului, de stabilire a termenilor și condițiilor de participare a Confederației Elvețiene la programul comunitar MEDIA 2007, precum și semnarea unui Act final (COM(2007)0477 — C6-0328/2007 — 2007/0171(CNS))</p>	120

(2009/C 184 E/32)	Codul Vamal Comunitar ***II Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la poziția comună a Consiliului în vederea adoptării Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat) (11272/6/2007 — C6-0354/2007 — 2005/0246(COD))	120
(2009/C 184 E/33)	Asistență reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 515/97 al Consiliului privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol (COM(2006)0866 — C6-0033/2007 — 2006/0290(COD))	121
	P6_TC1-COD(2006)0290 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 19 februarie 2008 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 515/97 al Consiliului privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol	121
Miercuri, 20 februarie 2008		
(2009/C 184 E/34)	Recensământul populației și al locuințelor ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 20 februarie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind recensământul populației și al locuințelor (COM(2007)0069 — C6-0078/2007 — 2007/0032(COD))	122
	P6_TC1-COD(2007)0032 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 20 februarie 2008 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind recensământul populației și al locuințelor	122
Joi, 21 februarie 2008		
(2009/C 184 E/35)	Acreditarea și supravegherea pieței în ceea ce privește comercializarea produselor ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 21 februarie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a cerințelor de acreditare și supraveghere a pieței privind comercializarea produselor (COM(2007)0037 — C6-0068/2007 — 2007/0029(COD))	123
	P6_TC1-COD(2007)0029 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 21 februarie 2008 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93	123
(2009/C 184 E/36)	Cadru comun pentru comercializarea produselor ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 21 februarie 2008 privind propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind un cadru comun pentru comercializarea produselor (COM(2007)0053 — C6-0067/2007 — 2007/0030(COD))	123

P6_TC1-COD(2007)0030

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 21 februarie 2008 în vederea adoptării Deciziei nr. .../2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind un cadru comun pentru comercializarea produselor, și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE 124

(2009/C 184 E/37)

Aplicarea reglementărilor tehnice naționale în cazul produselor comercializate în mod legal într-un alt stat membru ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 21 februarie 2008 privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor proceduri de aplicare a anumitor reguli tehnice naționale pentru produsele comercializate în mod legal într-un alt stat membru și de abrogare a Deciziei 3052/95/CE (COM(2007)0036 — C6-0065/2007 — 2007/0028(COD)) 124

P6_TC1-COD(2007)0028

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 21 februarie 2008 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor proceduri de aplicare a anumitor norme tehnice naționale pentru produsele comercializate în mod legal în alt stat membru și de abrogare a Deciziei nr. 3052/95/CE 125

Legenda simbolurilor utilizate

- * procedura de consultare
- **I procedura de cooperare, prima lectură
- **II procedura de cooperare, a doua lectură
- *** procedura de aviz conform
- ***I procedura de codecizie, prima lectură
- ***II procedura de codecizie, a doua lectură
- ***III procedura de codecizie, a treia lectură

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus de Comisie)

Amendamente politice: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul ¶.

Corecturile și adaptările tehnice realizate de către servicii: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive; textul eliminat este marcat prin simbolul ¶¶.